

ئیسلام سیاسهت

دوو چه مک و پهک هه لوپست

په یامی هوکمرانی

د. عومهر عهلی

۲۰۱۸

زنجیره ی

۱۵

زنجیره (۱۵)

په یامی حوکمرانی
ئیسلام و سیاست
دوو چه مک و یهک هه لوئست

د. عومهر عهلی

۲۰۱۸

نیسلام و سیاست، پیامی حوکمرانی

عومەر عالی

توانا ئەحمەد

ناوی کتیب:

نوسەر:

دیزارینی ناوهوهو بەرگ:

چاپخانه:

تیراژ:

نرخ:

ژماره () ای سالی () ای
لهبەرپوهه‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کانی پیدراوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی:

الحمد لله الذي علم بالقلم ، علم الإنسان ما لم يعلم ، والصلاة والسلام على نبي الأمم ، سيدنا محمد الأجل الأكرم ، وعلى آله وصحبه ، ومن تبعهم بإحسان إلى اليوم الأعظم ، وبعد .

کاتیک دیراسه تی شه ریعہ تی ئیسلامی ده که ین کۆمه له شتانیك زۆر زهق و روون ده بینریت که خو کهر کردن له ئاستیان نادادگه ریه کی روون نیشان ده دات. له گه ل بئ ناگای ئه و که سه ی که به شیوه یه ک ناوزه ندیان ده کات پیچه وانه یه له وه ی که له شهرع خویدا هاتوو! له وانیه بلین ئه ی باشه ئه و که سه بو ئه م کاره ده کات؟ وه لامه که ی زیاتره له یه ک هوکار... هوکاره کان زۆرن، به لام ده توانین کورتیان بکه ی نه وه له چهند دیریکدا وه یان بیان که ین به چهند کۆمه لیکه وه له وانه:

۱- نه شاره زای و تی نه گه شتن له ده قه شه رعیه کان.

۲- هه بوونی شاره زایه کی زۆر که م که نه گه شتۆته ئه و راده ی ده رک به راستیه کان بکات.

۳- دەستى ناھەزىنى ئىسلام كە بەيى گۆيدانە حوكمە سەرەككە كان رەدى دەكاتەوہ.

۴- ھەبوونى دووروو لەنىو مسوئماناندا كە بەشپوھەكى ناديار زۆر جار كارەكان دەكات، وە ئەم خالەش ھەماھەنگىيەكى ھەيە لەگەل خالى پيشوودا.

۵- كارىگەرى ناھەزىنى ئىسلام لەسەر مسوئمانان ئەمەش لە ھەندىك كەسدا دەردەكەوئەت كە بەشپوھەكى وا كارىگەرى لەسەر دروست بووہ زۆر جار راستىيەكان نابىنىت.

وہ زۆرىكى تىرىش... بۆ ئەوہى زۆر رۆنەچىن لەگەل ئەم جۆرە بىرۆكانەدا وەيان ھۆكارانەدا پيشوئمان بە ھەلوئىستەيەكى واقعى ھەيە لەسەر خودى ئىسلام خۆى وە تىروانىنمان بۆ بنەما سەرەككەكان بەشپوھەكى قول ھەرچەند بە پرواى ئىمە ئەگەر مروؤفەكان بە ئىنسافەوہ تىروانىنىكى خىراش بكەن لەسەر ئىسلام زۆرىنەى راستىيەكانيان بۆ دەردەكەوئەت... بەلام كە لە ئەرزى واقىعدا دەبىنين بە پىچەوانەوہيە ئەمەش ئەوہ بەبىر دىنىتەوہ كە ديارە بەو چاوەوہ ئەو تىروانىنە نەكراوہ، وەيان كراوہ بەلام يەكىك لەو ھۆكارانە ھەيە كە لە پىنج خالدا كورتمان كەدەوہ.

بۆ وەلامدانەوہى ھەموو ئەو پرسىارانەى كە رۆژانە بەرگوئمان دەكەوئەت لە چەندەھا رىگەى جياوازەوہ وەك مىدياكان و سايتەكان و دەوروبەرمان پيشوئمان بە وورد بوونەوہيەك ھەيە لە خودى ئىسلام خۆى نەك سەيرى دەمى خەلك كەردن و بزىنين كى راست دەكات لەكاتىكدا خۆمان راست نەناسىن، چونكە ئەگەر خۆمان راستمان نەناسى ئەو كاتە زوو تىدەكەوبىن چونكە تىكەلئەك دروست دەبىت لەكارەكاندا، بەلام ئەگەر راستمان ناسى ئەوكات پىوہرىكمان پىيە بۆ گفوتوگۆكانى دەوروبەرمان ھەركە بىرۆكەيەك درا بە گوئماندا پيش ئەوہى بدەين بەلا ملمانداو ئەشەھەدوى بۆ بكەين دەيدەين

لهو پيوهره، ئەگەر دەرچوو لهو تاقیکردنهوه ئەوکات بهبێ دهمارگیری لێی وهردهگرن، ئەگەر کابراش خۆی بۆخۆی چاک نهبوو..وه گەر له پيوهره که دهرنهچوو شایانی رهد کردنهوهیه ئەگەر کابرایه کی چاکیش ئەو فکری دابیت به بهر گویمان. چونکه مروّقه کان شایه نی هه لهن ناکریت ئیمه هه به سیمماو روالهت بخه له تیین، چونکه ئەگەر وابوو ناگهینه مه بهست هه له سه ره تایی رینگه دا وه یان نیوهی رینگه دا په کمان ده کهوی و هه موو رپسه که مان ده بیته وه به خوری. وه مروّقی مسولمان ئەگەر راست بکات له گه ل خوای خۆی و دینه کهیدا ده بیت لێ بپریت بوی نه ک ته نهها به ووته به لکو به کرده وهش وه ئەو لیبرانه چون دهرده که ویت له کۆمه له شتانی کدا یه کیک له وانه گه رانه به دوای راستیداو خو پرچه ک کرنه، له زانیاریه ئاینیه کاندا، وه گەر وامان نه کردوو پشتگویمان خست ئەوکات ناراستیمان دهرده خات به رانه ری. ئەلبهت ئەگەر عوزر نه بوو له م پشتگووی خستنه چونکه بارودۆخی مروّقه کان جیاوازن وه خوای گه ورهش داوای زیاتر له توانای خومانی نه کردوو وه ک ده فهرمووی [لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا]¹. زانیاری ئاینی گرنگیه کی یه کجاری هه یه له ژیا نی مروّقه کاندا بویه ده بینین له شه رعیشدا زۆر پیداگری کراوه له سه ر فیربوون و فیرکای وه قورئان خۆی بو خۆی شایه تحالی ئەم راستیه یه، ئاشکرایه یه که م ئایهت که دابهزی به بخوینه دهستی پیکرد وه ک ده فهرمووی [اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ]² ههروهها له فهرمووده شدا زۆر جار ته ئکید له سه ر خویندن کراوه ته وه وه ک ده فهرمووی [من یرد الله به خیرا یفقهه فی الدین]³ باسه که مان له سه ر عیلم نی یه، ئاشکرایه به لگه زۆر زۆرن، له سه ر ئەوهی که ئیسلام هانمان ده دات بو فیربوون و به دوادا چونی راستیه کاندا هه تا له کتیبه زۆر به نرخه که ی

سوره تی البقره ئایه تی ۲۸۶	۱
سوره تی العلق ئایه تی ۱	۲
ئیمامی بوخاری ریوایه تی کردوو	۳

ئىمامى بوخارىدا بەشىكى تېدايە بەناوى (العلم) زانىارى كە كۆمەلئىكى زۆر لە ئايەت و فەرموودەى تېدان لەسەر عىلم و زانىارى. لەبەر چى ئەم باسەمان هېناوہ ناو ئەم ووتانەوہ بۆ ئەوہى تەمبەلى نەكەين لە ئاستى فېربووندا چونكە گرفتى زۆرىنەى كېشەكان لە دوورىمان لە زانىارىيەوہ دەست پى دەكات. خۆ ئەگەر مسولمانەكان ھەموويان خۆيان پېداگريان بگردايە لەسەر فېربوون و بەدواچونى زانىارىيەكان رۆژەكە نەدەگەشتە ئەم ئاستەى ئىستاو ھەركەس بىت و بەناو دینەوہ گومان بۆ دین دروست بكات!

بۆ خۆ پر چەك كردنمان لەسەر ئەم پەيامە پاكە دەبىت بەردوام لە ھەول و بەرداندا بېن، بۆ زياتر زانىارى راست و دروست لەسەر قورئان، فەرموودەكان، ھەموو ئەو بېرگانەى تر كە لە ئەوہوہ سەرچاوە دەگرن وەك كۆرەوى زانايان، ھاوشىوہ (القياس) ھەرۋەھا عادەتى خەلى (العرف) وە لەم كىتیبەدا بەكورتى بريتىيە لە باسىكى گشتى لەسەر قورئان و ناساندنى لەگەل فەرموودەدا، دواتر گەشتىك بەناو قورئانداو ئەو زانىارى و ھوكمانەى لە قورئاندا ھەيە چى يە؟ ئايا قورئان ھەرباسى پەيوەندى نىوان مروّف و خواى گەورە خۆى دەكات و تەنھا لە عىبادەتدا كۆبووہتەوہ يان باسى تر لە قورئاندا ھاتووہ؟ ئايا ئەگەر ئىسلام تەنھا پەيوەندى رۆحى نىوان خواى گەورەو بەندەكانىيەتى بۆ باسى وردەكارى پەيوەندى نىوان مروّفەكانىش ياساى بۆ دانراوہ لە قورئاندا؟ ئايا ئەو ھەموو بەسەرھات و باسى ھوكم لە قورئاندا ھۆكارى باسكردنى چى يە؟ ئايا ئەو سزانەى كە ياساى رېگرى بۆ دانراوہ كى ھەلدەستىت بەو رېگرىيە؟ ئايا گەر ئىسلام تەنھا پەيوەندى رۆحى نىوان خواى گەورەو مروّفەكانە ئەگەر مروّفەكان سەرپىچيان كرد كى بەرپرسە لە راست كردنەوہيان؟ ئايا ئەگەر كەسىك نەيوست ئەو پەيوەندىيە رۆحىيە ھەبىت و پەيوەندى رۆحى كەسانى تىش تىك بدات كى پىي بلى قوربان تۆ سنورى خۆت بەزانووہ؟ ئايا ئەو ھەموو ياسايانەى

له قورئاندا باسکراوه حیکمه تی چی یه؟ ئایا گهر ئیسلام ههر باسی په یوه ندی رۆحیه بو قورئان به ته وای باسی ئه وه په یوه ندیه رۆحیه شی نه کردوو و هه ندیکه واز لیبیناوه بو سونه ت تا پرونی بکاته وه؟ ئایا گهر پیغه مبه ر درودی خوی له سه ر بیت بیزانیاه ئیسلام ههر په یوه ندی نیوان خوی گه وره و مروقه چ پیویست ده کرد ئاشکرای بکات و توشی ئه و هه موو چه رمه سه ریه بیته وه و ههر له ئه شکه وتی حه راء به رده وام نه بوو له سه ر په یوه ندی خوی و خوی گه وره؟ خو تا ئاشکرای نه کرد بوو به پیاوه راستگوو ئه مینه که ناسراو بوو! دواتر ئه گهر فاکته ریکی گرنگ له پیشی نه بوایه کی کاری به سه ریه وه هه بوو له ئه شکه وتی حه راء؟ باشه دوی ئه وه ش که پیغه مبه ر درودی خوی له سه ر بیت که به تانی دا به سه ر خویدا و بو ئایه تی تر دابه زی و داوی هه ستانی لیکرد؟ ئایا ئه و هه موو ئایه ته ی که به شیوه ی فه رمان دابه زیووه بو سه ر پیغه مبه ر فه رمانه کان بو کی یه؟ ئایا ئه و هه موو فه رمانه ش چی تیدایه؟ ههر ده لی عیباده ته کانت بکه و ته و او؟ ئایا عیباده ت خوی چی یه؟ ئایا خراپه کاری نابیته هوی هه لوه شان ه وه ی عیباده تیش؟ ئه ی بو گله ی له و که سانه ده که ن که نوپژ ده که ن و کاری خراپیش ده که ن؟ ئایا نوپژ و عیباده ت بو ئه وه نی یه له خراپه بتگپریته وه؟ ئایا جوړه کانی خراپه ش باس نه کراوه له قورئانداو ریسای بو دانه تراوه که چون مروقه کانی لی دوور بخریته وه؟ ئایا ئه و هه موو وشه ی حوکمه له قورئاندا باسی چی ده کات؟

ده کریت حوکم به بی حاکم؟

به قه باره ی کتیبیک پرسیار هه لده گریت ئه و یاسانه ی له قورئاندا چوارچیوه ی بو کیشراوه بو ریکخستنی په یوه ندی نیوان مروف و خوی گه وره و مروف و مروقه کان، به لام پیم سه ریه قورئانیک که پاریزراوه و به ئاسانی له گشت جیگه به ک ده ست ده که ویت و وه ک کتیبه کانی تر سه دان به رگی جیاوازی نی یه! به لکو ههر یه ک به رگه که چی که سانیک به ناوی رۆشنیروه ئاگیان له و

ناوهرۆکه نی یه و به ناوی خوینده وار یه وه نه خویندنه وه وه نه خوینده واری خویان
نیشان ده دهن له سهر شاشه کان!

۱۳۰۰ سال حوکم به قوئان کراوه له سهر زه ویداو تو ئاگات له و میژوش نه بیته!
هه ربویه ئه و که سانه ی که ئیسلام بچوک ده که نه وه ته نه ها له عیباده تدا خویشیان
عیباده ته که ش ناکه ن! ئه وه ی که قه ناعه تیشیان پییه تی پیاده ی ناکه ن! به لام
نه خیر ئه مانه ئه گه ر قورئانیشیان نه خویند بیته وه وه شاره زاشی نه بن هه ر ئه وه
ده زانن که خویان راست ناکه ن! به لام وه ک چۆن هه ندیک که س ئیسلام بو
مه رامی خو ی به کار دینیت ئه وانیش دژایه تی کردنی ئیسلام بو خویان به کار
دین! ئه و که سانه ی دژایه تی ئیسلام ده که ن خویان و ره وشتی خویان باش
ناسیوه وه ده زانن خوره وشتی خویان له گه ل ئیسلام یه کناگریته وه! له بری
ئه وه ی خویان راست بکه نه وه هه ول ده دهن ئیسلام لاریکه نه وه! به لام ئیسلام
ماده یه کی دونیایی نی یه به هیزی چه ند که سیك لاریگریته وه! ئامیرو هیزه کان
خویان ده پسین و هه ول و ئامیره کان به فیرو ده دهن و ئه سپانه و پلایس و
ئامیره کانیا ن پی ئاگات!

میژووی ئه و هه ولانه شاهیدن که هه م خویان و ئامیری زوریان به فیرو داوه له و
پیناوه داو ئیسلام هه ر به ریکی ماوه ته وه وه ئه وه ئه وانن خویان خه سار کردوه.
به شاره زا بوون له و بنه مایانه خو ی بوخوی وه لامیکیشه بو ئه وانه ی که ده لین
ئیسلام و سیاسه ت دوو شتی لیک جیاوازن مسولمان ده بیت که نارگیر بیت
و هه ریه که و بوخوی له مالی خو ی نویژو عیباده تی خو ی بکات و قوروق لپی
دابنیشی! ئیتر هه رکه س دیت هه رچی ده کات له ژیر هه ر ناویکدا مافی خو یه تی
به لام تو هیج مافی ده ستیوه ردانت نی یه، ئه مه سیاسه ته بغه یه و نابیت توخنی
بکه ویت! وه هه ندیک زور لیزانه تر ده بلین ده لین: ئیسلام ئابنیکی پا که نابیت
تیکه لاوی سیاستی بکه یت چونکه سیاسه ت پیس و درۆیه؟! وه لامه که شی

ئەگەر بەسەرنجەۋە بىر ئىنسان ئاپاكى خۇيان دەردە خات چۈنكى ئەو سىياسەتە ئەي كە ئەۋان پىرەۋى دە كەن ديارە درۆۋ پىسە ھەرۈەك خۇيان بەۋ شىۋە ناۋى دە بەن . بەلام بىگومان سىياسەتە ئىسلامى سەرچاۋە كانى لە قورئان و فەرموودە كانى پىغەمبەرۋە ھەل دە ھىنجىرىت جا لە بەر ئەۋە بە ھىچ شىۋە يەك لە گەل درۆۋ ئاپاكىدا يە كىناگرنەۋە . چۆن دە كرىت بە ناۋى دىنەۋە سىياسەت بىكرىت بە لام لە سەر درۆۋ ئاپاكى . بىگومان نە شىاۋەۋە بە ھىچ شىۋە يەك ناپىت جا گەر خۇمان بۇخۇمان رۇشتىنە ناۋ ووردە كار بەۋە ئەۋ راستىنە مان بۇ دەردە كەۋىت ۋە ئومىد دە كەين لەم كىتەبەدا بتوانىن ھەندىك لەۋ راستىنە بە ھىنە رۋو .

بە پشت بەستىن بە تەنھا قورئان و فەرموودە گشت ئەۋ گومانانە پۈچەل دە بىتەۋە كە بە ناۋى ئىسلامەۋەۋە بە ناۋلىننى خود بە رۇشنىرۋو شارەزا لە بوارى ئاينى و ئىسلامى سىياسى قسەى بە تال لە سەر ئىسلام بىكرىت . ھەر بۇيە گەر بە خىرايش بە سەر قورئاندا بىرۋىت دىمەن و ناۋەرۋكى ئايەتە كان خۇيان دەدۋىن! گەر ھەر كەس گومانى ھەبوۋ لە قورئان و وا تىگە يەنرۋوۋ كە قورئان تەنھا پەيۋەندى نىۋان مەرۋف و خۋاى گەرە يەۋ خۋاى گەرە كارى بە سەر ھوكمرانىيەتە سەر زەۋىيەۋە نى يە ئەۋا پىۋىستە ئەمجارە لە برى رۇمانىك با قورئان بخۋىنىتەۋە؟ بۇكات بۇ رۇمانىك و بە سەر ھاتىكى خەيالى جىگەى بايەخ بىت و قورئان ئەۋ گىرنگىيە نە بىت؟ يان ئەۋە تا ئەۋ كەسانە خۇيان دە يانەۋىت لە دونىاي خەيالدا بىر يان ئەۋە تا پىۋىستە دەست بەدەنە ئەۋ قورئانەۋ بىر لە ژيانى واقى بە كەنەۋە

لىرەدا جىگەى خۇيەتە بچىنە سەر ناساندنىكى قورئانى پىرۆز و ھەندىك لە ناۋەرۋكە كەى بىكۋلىنەۋە، كە بە داخەۋە لە تىقىيە كوردىيە كانەۋە بەرنامەى كىتەب ناسيان ھەيەۋ ھەر جارەۋ كىتەبىك بە بىنەرەن دە ناسىنن بە لام ئەم كىتەبە بە بەردەۋامى دە شاردىتەۋە بە پىچەۋانەۋە بە خەلكى دە ناسىنرىت .

تېگەيشتن له قورئان

دهست پيډه كەين به چەند وتەيه كى بهرېز ماموستا صلاح الدين كه له كتيبه كەيدا به ناوى قورئانى پيرۆز چۆن بخوښينه وه نوسيوپه تى «هەر له يه كه م «بسم الله» قورئانه وه پيش چوارده سه ده تا ئەمړۆ دوو هيژ شهريانه له سه ر قورئان .. يه كيكيان ئەپيارېزى و به مهردوومى رائه گه يه نى .. ئەوى تريان ئەيشاريته وه و توره كهى سه وزو سوورى بو هەل ئەدورى و ههردەم به ناوى شتيكه وه له مهيدانى په يره وى دوورى ئەخاته وه. بيگومان هەر دوکيشيان ناحه قيان نى يه ..! چونکه ئەو تامه و له زه تهى قوتابيانى قورئان وهريان گرتووه له قورئان زۆر له وه گه وره تره له سه رو مال و خوښ و گيان و گه ل و نيشتيمان .. ههروه ها ئەو چه پۆكهى دووژمنانى قورئان بهريان كه وتوو له قورئان زۆر شايانى ئەوه يه له وه زياتر ههولى خوښاوى بو بدن بو دواخستنى مه رگى پر له شه رمه زاريان. به لآم دژايه تى قورئان زۆر له شه ره قوچ له گه ل به رده كانا بى جيگه تره .. چونکه قورئان فه رمايشتى خوايه و له گه ل خوادا ئەميينى .. هه رکاتى ئەو ناحه زانه توانيان به رى ره وره وى مانگ و خوړو گژو گيا سه وز بوون و باران بارين و مردن و ژيان بگرن ئەوسا ئيزنيان بى، رى به ره وره وى ده ستورى ژيانامه ي خواش بگرن. قورئان ده فته رى نووسراوه ي ئەم بوونه وه ره و جيهانه يه و ته علمياتى چوښتي خه ليفايه تى خوايه له سه ر زه ويدا.. بۆيه تا زه مين بميينى و تاكه مروقيكى له سه ر بميينى ئەبى قورئانيشيان بو بميينى»^۴ زۆر به داخه وه ده ئيين زۆر جار ده بينين و ده بيستين ليره و له وى كه سانيك ده نوسن له سه ر قورئان، وه به شيويه كى وا نيشانى ده دن به پيچه وانى ئەوه ي كه قورئانه كه خوڻ باسى ده كات. شته كان لنگه و قوچ ده كه نه وه، ئەمه ش كاريكى تازه

نيه كه له باره وه ده كړيت ئه گهر بېتو سه يرېكي مېژووي ئيسلامى بكه يڼ
 هر له سه ره تاي هه له هاتنى ئه م روونا كيه وه كو مه لېك دژايه تيان كړدو وه
 هه موو هه و لېكيان خستو ته گهر بؤ له ناو بردن و ناشرين كړدنې له لاي ته واوي
 خه لكي و به تاي بهت مسو لمانان و گومان دروست كړدن له دلپاندا به ران بهر
 قورئان. هه و له كانيشيان به زه رهرى خو ياندا شك او ته وه، چونكه نه يان توانيو وه
 تانوانن به هيچ شپوه به ك به ربه ست بن له به رده م ئه و روونا كيه دا، هه تا ئه گهر
 كه سيش نه بېت پشتيوانى بكات... واقيعه كه شا به تى ئه مه يه ده بينين هر
 هير شيك ده كړي ته سه ر ئيسلام چ به نوسين فيلم وي نه... هتد ده بينين چو ن
 له هه موو لايه كه وه به ربه رچ ده درينه وه! خواي گه وره خو ي ئه و به لپنه ي دا وه
 هر قورئانه كه خو شى شاهيد حالى ئه و راستيه يه (إنا نحن الذکر وإنا له
 لحفظون)° واته ئيمه قورئانمان دابه زان دو وه هه ر خو شمان ده شى پاريزين، ته نها
 ئه و ئايه ته به لگه يه كى زور زور به هيژه بؤ رده دانه وه ي زور يك له ناحه زان و دژه
 قورئانان، له گه ل گوراني ئه و هه موو سه رده مه جيا وازانه وه كه دواي دابه زاندى
 قورئان هاتوون، هيچ كو مه لېك نه يان توانيو هه تا گوران كاريه كى بچوكيش له
 قورئاندا دروست بكن، له گه ل ئه و هه موو ناحه زانى ئيسلامه جوړاو جوړه دا
 هر له سه رده مى پيغه مبه رمانه وه درودى خواي لى بېت هه تا ئيستا، هر ئه مه
 خو ي بؤ خو ي وه لامدانه وه يه كى زور گرنگه ئه گهر بېتو توژي ك به وردى پروا نينه
 مه سه له كه، له گه ل ئه وه شدا سو پاس بؤ خوا زانايان و خو شه وي ستانى ئيسلام
 و قورئان لپنه گه راون هه روا ناحه زانى ئيسلام تانه و ته شه ر له قورئان و ئيسلام
 بدن، له هه موو لايه كه وه به هه موو شپوه يه ك به ربه رچ دراونه ته وه، ئه م به ربه رچ
 دانه وه ش نه پيښه كى زور گه وره ي تيا ده بينين، ئه ويش ئه وه يه چ و له زانايان وه يان
 دو ستانى قورئان ده كات كه هه ستن به م كار، خو ئه گهر ناحه زان ده سه لاتيان

له پشته و بۆ كۆمەلەك مەرام و بەرزەوەندى ئەم كارە دەكەن!!! خۆ مسوڵمانان بە پېچەوانەو لە لايەن دەسەلاتدارانەو نازار دەدرين بە هەستانيان بەم كارە!! بەشيوەيەكى خراب وەسف دەكریت، لەگەڵ ئەوەدا نازاردان و بريندار كردنى هەست و نەستى ئەو هەموو مسوڵمانە بەئاسايى و ئازادى وەسف دەكریت!!! بەراستى زۆر سەيرەو حوكمىكى زۆر نا عادىلانەيە، لەگەڵ ئەوەشدا زۆر لايەك لىي بىدەنگە!!؟ پيمان وايە ئەم راستيانە شاراو نيه هەموومان تارادەيەك ئاگامان لىيە لەبەرئەو وەزى لىيدىنين. ئەوەى كە جىگەى ئاماژە پىكردنە ئەوەيە كە شتىكى بەلگە نەويستە كە قورئان و ئىسلام پارىزراو لە لايەنى خواو، بەلام هۆى تانەو تەشەرو بەخراب باسكردنى كارىگەرى دەبىت لەسەر مسوڵمانان ئەگەر بىت و ئاگيان لە قورئان نەبىت، هەر بۆيە زۆر جەخت دەخەينە سەر ئەوەى كە گرنگە شارەزايان هەبىت لەسەر ئىسلام و قورئان بەتايبەتى، چونكە قورئان يەكەم سەرچاوو وە گرنگترين سەرچاوويە، هۆى شارەزايان دەبىتە كلىلى گومان و دودلى و هەموو ئەو شتانەى كە ناحەزانى ئىسلام دەيانەوئىت مسوڵمانانى توش بكەن، لىرەدا جىگەى خويەتى تۆزىك لەسەر قورئان بنوسين بە ئومىدى زياتر چونمان بەرەو قورئان و رەواندنەو و لابردنى هەر گومانىك ئەگەر دروست بوو بىت، هەرچەند ئەو شتانەى كە ناحەزانى ئىسلام دەيدەنە پال ئىسلام لەراستيا شىكى تازە نيه لە پىشتريشدا هەمان دژايەتى بوو، ئەمەى كە ئەمرۆ دەكرىت زۆرىكى هەر دووبارە كردنەوەى ئەوانى پىشوو!! تارادەيەك ئەمەش دلخۆشمان دەكات! بۆ؟ چونكە ئەوانەى پىشتر هيجيان پى نەكرا گومانمان لەو دە نيه ئەمانىش هەروا دەبن، سەرەتا مسوڵمانىتى كە سەرى هەلدا تەنھا لە يەك كەسەو دەستى پى كرد كە پىشەوامان بوو درودى خوى لى بى چونكە هىزىكى ئىلاهى لە پشتهو بوو گەيشتە مەرحەلەى دەولەت و وە تەشەنەى كرد بۆهەموو چوار دەورى لەگەڵ ئەو هەموو دژايەتەشدا، بىگومان

ئەوانەى ئەمروۆش بەھىچ ناچى جگە لە سەر شۆربوون و ئاخىرەت شەرى نەبى. ھەرچەند خوینەرانى بەرپىز قورئان زۆر لەو گەورە ترە كە ئىمە بتوانىن حەقى تەواوى خۆى پى بەدەين، بەلام ھەتا ئەگەر كەمىكىش بىت ئومىدماڤاى بەرەو زياتر زياتر پروات و ھە دلە كانمان پى گەش بىتەوھ. ئەوھى كە مەبەستمانە لەم نوسىنەدا پروونكردنەوھى ئەو راستيانەيە كە لە قورئاندا ھەيە ھەك وەلامىك بۆ ئەوانەى كە ئىسلام تەنھا لە پەيوەندى مروۆف و خواى گەورەدا تەسك دەكەنەوھ. نوسىن لەسەر قورئان چەند لايەنىك دەگرىتەوھ.

۱- چوئىتى خوئىندنەوھو زانىارى تەجوئىد.

۲- زانىارى قورئان «علوم القرآن».

۳- تەفسىرى قورئان و ھۆى دابەزاندى ئايەتەكان.

بۆ ھەريەكىك لەوانە چەندەھا كىتەب ھەيە زۆر بە وردى باسى دەكات، بەلام ئەوھى ئىمە دەمانەوئىت بەكورتى تىشك بەخەينە سەرى تەنھا ئامازە كردن و ناساندن و تايبەتمەندىە كانىەتى بە شىوہىە كى گشتى بەئومىدى دروست بونى خوۆشەويستىمان بۆى زياتر. بۆ ئەوھى سەرەتايەك بىت بۆ چوئەناو زانىارىەكانى تى بەدرىزى ان شاء اللہ.

قورئان

قورئان ناوی کتیبیکي عه‌ره‌بیه که دابه‌زینراوه‌ته خواره‌وه له لایه‌نی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه و له ریگه‌ی جبره‌ئیله‌وه به وه‌حی بۆ پیشه‌وامان محمد درود و سه‌لامی خوای لی بیت، که ده‌ست پیده‌کات له سوره‌تی فاتحه‌وه وه کۆتایی پیدیت به‌سوره‌تی الناس^۶ لیره‌دا جیگه‌ی ئاماژه پیکردنه ووشه‌ی عه‌ره‌بی سه‌ره‌نجامی ئه‌و دژابه‌تیانه‌ی که کراوه، زۆر به‌داخه‌وه ده‌لین هه‌ندیک له کورده‌کانمان وایان لیها‌تووه هه‌ساسیه‌تیا به‌و ووشه بیت، وه‌کو ناحه‌زان ده‌لین قورئان به‌ عه‌ره‌بیه و بۆ عه‌ره‌ب ها‌تووه، به‌لام ئه‌و قسانه هه‌مووی پرو پوچ و بی ناگاییه له قورئان وه قورئان هه‌ر خۆی ره‌دی ئه‌وانه‌ی تیدایه، قورئان هیدایه‌ت و په‌حمه‌ته بۆ ته‌واوی مرو‌فایه‌تی به‌ بی جیاوازی له نیوان هه‌یج تیره‌و هۆزیکا، ئه‌گه‌ر عه‌ره‌بیش به‌ هی خۆی بزانی و شانازی پیره‌ بکات ئه‌ویش هه‌ر هۆی نه‌شاره‌زاییه، چونکه قورئان بۆ خۆش به‌ختی هه‌موولایه‌که، ده‌بیت جیگای خۆشه‌ختی هه‌موو لایه‌کیشمان بیت، له میژووی ئیسلامه‌تیشدا ئه‌و راستیانه ده‌بینین بۆ نمونه ئه‌گه‌ر هه‌ر سه‌رنجیکي خیراش به‌سه‌رده‌می پیشه‌وامان درود و سه‌لامی خوای لی بیت بده‌ین، ده‌بینین چۆن هه‌موو ئه‌و هاوه‌له به‌پزانه‌ی په‌روه‌رده ده‌کردو ده‌یکردن به‌ برای یه‌کتر، له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌ما په‌روه‌رده‌ی ده‌کردن. ئه‌گه‌ر ته‌نها ووشه‌یه‌کی بیستایه بۆنی ده‌مارگیری لیها‌تایه زۆر به‌ توندی توره‌ ده‌بوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که خۆی سه‌لامی خوای لی بیت زۆر زۆر هیمن بووه. به‌لام ئیسته له‌سه‌ده‌ی بیست و یه‌کدا زۆر به‌ئاشکرا ده‌مارگیری و عونصوریه‌ت له‌ناو خه‌لکانی به‌ناو پیشکه‌وتوو ده‌بینین، ئه‌وه راستیه‌که لای هه‌مووان ئاشکرایه ئیره جیگه‌ی ئه‌و باسه‌ نیه ئه‌گینا به‌ به‌لگه‌وه

دەمان سەلمان دە گریت بگریته باسیکی سەربەخۆ. یەکیک لە چاکەکانی خوای گەوره بەسەرمانەوه ئەو یە که هەر وای لێنەهیناوی، بەلکو ئەم قورئانە ی بۆرەوانە کردووین تا ببیتە مایە ی رینمونیمان، ئەو قورئانە ی که فیطرە تی پاک خۆی دەگریته وه لای^۷

ناوەکانی قورئانی پیروۆز

قورئان خوای گەوره ناوی بردوو بە چەندەها ناو بەناوبانگترین ناو ناوی «قورئانە» وه کو دەفەرمووی (ان هذا القرآن یهدی للتی هی اقوم)^۸ واتە «بەرستی ئەم قورئانە هیدایەت بەخشە بۆ چاکترین رێگە و رێبازو بەرنامە». هەر وه «الکتاب» وه کو دەفەرمووی (لقد انزلنا الیکم کتابا فیە ذکرکم)^{۱۰} واتە «سویند بەخوا بیگومان ئیمە کتیبیکمان رهوانە کردوو بۆتان که یاده وه ریه و سەربەرز ی ئیوه له شوینکە وتنیایە تی «الفرقان» وه ک دەفەرمووی (تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده لیكون للعالمین نذیرا)^{۱۱} واتە «بەرزو پیروۆز پاک و بلنده ئەو زاتە ی که قورئانی دابەزاندوو تا ببیتە جیا که ره وه ی راست و ناراست که له حوکمە کانیشدا دەر دەر که ویت، واتە هەر ناوی قورئان خۆی بۆ خۆی مانای سیاسە تیش هەل دەگریت ئەویش بە جیاکاری کارەکان، بۆ سەر بەندە ی خۆی محمد (صلی الله علیه وسلم) تا ببیتە هوشیار که ره وه و بیدار که ره وه ی دانیشتوانی جیهان له هەموو سەر دەر مێکدا» وه «الذکر» وه ک دەفەرمووی (انا نحن الذکر وانا

۷ مناع القطان لا ۷

۸ سورەتی الاعساء ۹

۹ مناع القطان لا ۲۰

۱۰ سورەتی الانبیاء ۱۰

۱۱ سورەتی الفرقان ۱

له لفظون) ۱۲ واته ئيمه قورئانمان دابه زاندووه و وه هر خوښمان ده بياريزين. وه «التنزيل» وهك ده فهرموى (وانه لتنزىل رب العالمين) ۱۳ واته «به راستى ئه م قورئانه له لايهن پهروه دگارى هه موو جيها نه كانه وه په وانه كراوه». ئه وه چه ند ناويك بوون له ناوه كانى قورئانى پيروژ.

سيفه ته كانى قورئانى پيروژ

خوای گه و ره قورئانى وه سف کردووه به چه نده ها وه سف بو نمونه «النور» وه كو ده فهرموى (ياايها الناس قد جاءكم برهن من ربكم وانزلنا اليكم نورا مبينا) ۱۴ واته ئه ي خه لكينه به راستى له لايهن پهروه دگارتانه وه به لگه و نيشانه ي ئاشكراتان بو هاتووه (كه محمد پيغه مبه ره صلى الله عليه وسلم) و نوورو رووناكيه كى ئاشكراشمان بو دابه زاندوون (كه قورئان) ه. وه ههروه ها «مبارك» وهك ده فهرموى (وهذا كتب انزلنه مبارك مصدق الذى بين يديه) ۱۵ واته « ئه م (قورئانه) كتبيكى پيروژه ، دامان به زاندوه، راستى كتبيبه كانى پيشوو ده سه لمينييت (به تاييه ت ته ورات وئينجيل، كه ئه وانيش له لايهن خواوه ره وانه كراون)». ههروه ها «مبين» وه كو ده فهرموى (جاءكم من الله نور وكتب مبين) ۱۶ واته «به راستى له لايهن خواوه رووناكيه كى ئاشكراتان بو هاتووه (كه محمدى پيغه مبه رمانه صلى الله عليه وسلم) هاوړى له گه ل كتبيكى روونكه ره وه دا (كه قورئانه)». وه «بشرى» وهك ده فهرموى (مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى

سوره تى الحجر ۹	۱۲
سوره تى الشعراء ۱۹۲	۱۳
سوره تى النساء ۱۷۴	۱۴
سوره تى الانعام ثابته تى ۹۲	۱۵
سوره تى المائدة ۱۵	۱۶

للمؤمنين)^{۱۷} واته «کتیبه پیشوه کان به راست داده نیت و رینمووی (بو چاکه) ده کات و مژده به خشیشه به ئیمانداران». وه «عزیز» وهك ده فهرموی (ان الذین کفروا بالذکر لما جاءهم وانه لکتب عزیز)^{۱۸} وه ته «به راستی ئه وانه ی که باوه ریان نه بووه به و قورئانه له کاتیکدا بۆیان هات، بیگومان ئه و قورئانهش کتیبیکی زۆر به نرخ و ناوازه و سهرکه و تووه». وه «مجید» وهك ده فهرموی (بل هو قرآن مجید)^{۱۹} واته «ئهو هی ئه وان دژایه تی ده که ن» ئه و قورئانه به رزو بَلندو پایه داره یه». وه «بشیر و نذیر» وهك ده فهرموی (بشیرا و نذیرا)^{۲۰} واته ئه م قورئانه مژده دهر و ترسینه ره^{۲۱}. گهر بیت و سهرنج بدهینه ئه و ناو سیفاتانه زیاتر گه وره ی و فهر و به ره که تی قورئانه که مان بو دهرده که ویت، قورئانیک ههر له ناوه که یه وه ئه وه هه موو مانا و چه مکانه ی تیدا بیت بو ژیان چون ده کریت له کایه گرنکه کانی ژیان جیا بکریته وه، قورئانیک به و هه موو پرۆژه به هیژانه وه چون ده کریت له کایه کانی ژیان دوور بخریته وه و له بریدا به دوای پرۆژه ی تر بگه رین!

تایبه تمه ندیه کانی قورئان

۱- قورئانی پیروژ و ته ی خوای گه وره یه، دابه زینراوه ته سهر پیشه و امان درودی خوای لی بیت له ریگه ی جبره ئیله وه وه کو له سهره وهش ئاماژه مان پی کرد به لام له بهر ریز به ندی خاله کان به گرنگمان زانی لیره ش ئاماژه ی پی بکه ینه وه.
 ۲- دهرپرین و مانای له لایه ن خواوه وه یه، به م شیوه یه بویه به فهرمووده کانی پیشه و امان درودی خوای لی بیت پیمان ناوتریت قورئان.

سوره تی البقرة ۹۷	۱۷
سوره تی فصلت ۴۱	۱۸
سوره تی البروج ۲۱	۱۹
سوره تی فصلت ۴	۲۰
مناع القطان: ۲۱-۲۲	۲۱

۳- هه مووی عه ره بیه وه کو خوای گه و ره خوئی ده فه رمووی (کتب فصلت ء ایته قرءانا عربیا لقوم یعلمون)^{۲۲} « کتیبیکه؛ نایهت و فه رمانه کانی بهش کراوه و جیا کراوه ته وه (ئیمان و کوفر، حه لآل و حه رام چاکه و خراپه .. هتد)، قورئانیکه به عه ره بیه کی ره وان بو که سانیک که ده یزانن و شاره زاییان هه یه (له زمانه وانای و زانسته کان). « هه روه ها ده فه رمووی (وهذا لسان عربی مبین)^{۲۳} واته « ئه م قورئانه به زمانی عه ره بی پاراو روون و ئاشکرا دارپژراوه « دپاره ئه و زمانه ش تایبه تمه ندی گرنگی خوئی هه یه هه ربویه خوای گه و ره زمانه که ی بو قورئان هه لبراردووه .

۴- به شیوه یه کی راست و دروست گه شتووه پیمان (قطعى الورد الینا) بی که م و کوری وهك خوئی هه ر چوئن له لایه ن خواوه هاتووه، خوای گه و ره ده فه رمووی (واوحی الی هذا القرءان لانذرکم به ومن بلغ)^{۲۴} واته « من ئه م قورئانه شم به وه حی و نیگا بو هاتووه تا ئیوه وه موو ئه وانه ی پیمان گه یشتووه ئاگادارو بیدار بکه م » .

۵- پارپژراوه له هه موو بو زیاد کردن و که م کردنی وهك خوای گه و ره ده فه رمووی (إنا نحن نزلنا الذکر وإنا له لحفظون)^{۲۵} واته ئیمه دامان به زاندووه وه هه ر خوئشمان ده ی پارپژین، هه ر له سه رده می پیشه و امان درودی خوای لی بیت ئه و هه وله دراوه عیلم و ته کنه لوژیا ی ئه مپروئش ده سه وسانه له و جوړه هه ولانه .

۶- خودی قورئان خوئی موعجیزه یه، ئه مه تایبه تمه ندیه کی قورئانه که هیچ وته یه که ناتوانیت هاوشان و هاوشیوه ی بیت، هیچ که سیك ناتوانیت نه سوره تیک وه یان زیاتر و که متر بهینئ وهك قورئان. وهك خوای گه و ره ده فه رمووی (قل لئن اجتمعت الاءنس والجن علی ان یاتوا بمثل هذا القرءان لا یاتون بمثله ولو

۲۲ سوره تی فصلت ۳

۲۳ سوره تی النحل ۱۰۳

۲۴ سوره تی الانعام ۱۹

۲۵ سوره تی الحجر ۹

كان بعضهم لبعض ظهيرا)^{٢٦} واته «ئەى محمد صلى الله عليه وسلم پييان بلى: سويند به خوا ئە گەر هه موو ئاده ميزاد و په ريه كان كۆبينه وهو (هه ولى به رده وام بدن تا) قورئانيكى وه كو ئەمه دانين و بيهيننه (مهيدان) ناتوانن كارى وا بكهن و ناتوانن له وينه ي بهينن، ئە گەر چى هه موو لايه كيان ببه پشكيرو يارمه تيده رى يه كترى». هيج كهس ناتوانيت هه تا وه كو له فزى قورئانيش بهينى وه كو خوى ده فهرمووى (الله نزل احسن الحديث كتبا متشبهها مثانى تقشعر منه جلود الذين يخشون ربهم ثم تلين جلودهم وقلوبهم الى ذكر لله)^{٢٧} واته «خوا جل جلاله جوانترين و پيرۆزترين فه رمايشتى ناردۆته خواره وه كه ئەم قورئانه يه ، (له خوانى دارشتندا) بابه ته كانى له يه ك ده چن ، هه نديك باسيشى به شيوازى جياواز تيدا دووباره بۆته وه ، جا كار كردى ئەم قورئانه ئە وه يه كه: نه زوو ده هينيت به گيان و پيستى ئەو كه سانه دا كه ترسى په روه دگاريان له دل و ده رووندا هه يه ، پاشان گيان و پيست و دليان نه رم ئاماده و چالاک ده بيت بۆ يادى خواو خواپه رستى». هه روه ها كهس ناتوانيت حوكميك بهينى وه كو حوكمى قورئان وه ك ده فهرمووى (ومن احسن من الله حكما لقوم يوقنون)^{٢٨٢٩} واته «كى هه يه به قه ده ر خوا حوكمى جوان و چاك و به جى بيت، (به تايبه ت) لاي ئەو كه سانه ي كه به وردى سهرنج ده دن و ويژدان و هه ستى زيندوو يان هه يه «قورئانيك كه هه تا وشه ي حوكمى تيدا يه وه به راسته وخۆ باسى ده كات چۆن ده كريت جيا بكرى ته وه له حوكمرانى؟!، كه سانتيك كه ئيسلام به پرۆژه يه كى نيوان مرؤف و خواى گه وره وينا ده كهن جگه له نه خوينده واريان هيجى تر ده رناخت به دكتوراشى هه بيت به لام جاهيل و نه زانه به قورئان و ناوه رۆ كه كه ي.

سوره تى الاءسراء ٨٨	٢٦
سوره تى الزمر ٢٣	٢٧
سوره تى المائدة ٥٠	٢٨
عبدالله بن يوسف الجديع لا ١٠٥-١٠٨	٢٩

ئەو ھوكمانىھى كە لە قورئاندا ھەيە

ئەو ھوكمانىھى كە لە قورئانى پيروزدا ھاتووھ سى جۆرن.
يە كەم: ئەو ھوكمانىھى كە پەيوەنى بە عقيدەوھ ھەيە بيرو باوهر بۆ نمونە بيرو
باوهر بە خوا، فريشته كان، كتيبە ئاسمانيه كان، پيغەمبهران رۆژى دواى..ھتد
دووھم: ئەو ھوكمانىھى كە پەيوەندى بە رەوشت و رەفتارمانەوھ ھەيە.
سپيەم: ئەو ھوكمانىھى كە پەيوەنديان بە كرادارەوھ ھەيە، ئەمەش دە كريت بە
دوو بەشەوھ.

بەشى يە كەم: پەرستەنە كان (عيبادات) ئەو كرادەوانەھى كە پەيوەندى ھەيە بە
مرۆقە كان لە گەل خواى پەروردگار وە كو نوپژو رۆژو زە كات و ھەج و ئەو جۆرە
شتانە لە بواری پەرستشدا.

بەشى دووھم: پەيوەندى مرۆقە كان لە گەل يە كتريدا بۆ نمونە وە كو پەيوەندى
ژن و ژنخووزى، جيابونەوھ، كرين و فروشتن، كوشتن، سنورە كان، سياسەتى
دينى و وە چەندەھى تر^{۳۰}. كە لە قورئاندا ھەموو قورئان خوینتيك چاوى پييان
دە كە وپت، جا ئەو كەسانەھى كە دەلین ئيسلام تەنھا پەيوەندى مرۆقە كانە
لە گەل خوادا ئە گەر بەو مانا بلین كە ھەمووى دە چپتە ئەو چوار چپوھوھ ئەوھ
راستەو وايە چونكە ھەر كارتيك دە كەين دە بپت وە كو پەرستش و عيبادەت
سەير بكرپت، ئە گەر مەبەستيان ئەوھ بى كە تەنھا پەيوەندى مرۆقە كانە لە گەل
خوادا وەك دەلین بوخۆت نوپژو رۆژو بگرەو تەواو، ئيسلام و سياسەت نابى!!،
ئەوھ شتيكە لە گەل ئاينى ئيسلام دا نە گونجاوھ قورئانە كە شاھيدى حالى ئەو
راستىيە ئە گەر بپت و سەيرى قورئان بكەين ئەو راستىيەمان بۆ دەردە كە وپت
ئەو ھەموو ئايەتەھى كە باسى ھوكم و دادگەرى و بەرپوھەردن دە كات دە بپت

۳۰ ھەمان سەرچاوە لا ۱۰۸-۱۰۰

سهرنجيان بۆ ئو ئايه تانه چى بى!! به لام زۆر ئاشكرايه تهنها بۆ چه واشه كار به و
هر له بهر ئه وه يه كه به لامانه وه گرنكه جه خت كردنه سهر زانيارى ده رباره ي
قورئان.

گهر كه سيك بۆ تهنها جار يكيش قورئانى پيرۆز بخوينيته وه و عه ره بيه كى چاك
بزانيت با ته فسيره كانيش نه خوينيته وه هر ده گات به و ئه نجامه ي كه ئيسلام
و سياسه ت دوو چه مكى هاوته ريبن، شتيك نى يه به ناوى جيا كردنه وه ي
سياسه ت و جيگه ي ناييته وه له مه فاهيمه قورئانيه كه دا، جگه له وانه ش
هه موو ئه و ياسا نه گۆرانه ي به رچاو ده كه ويٽ كه به گۆرنيان هيج سو ديك به
مروفايه تى ناگه يه نيٽ، كاتيڪ كه باس له گۆرين ده كريت خو هه موو گۆرينيك
پيشكه وتن به ره هم ناهينيت به لكو زۆر گۆرين حه يابردن و دووركه وتنه وه له
سروشتي پاك و راستى خوٽ ده گه يه نيٽ، ره گه زيكي نير كه خو ي ده كات به
ره گه زى مئ تهنها حه ياي خو ي ده بات و ئاسته نگ له سه ر ژيانى خو ي دروست
ده كات! كه رازى نايٽ به و سروشته پاكه ي خوا ي گه و ره ده بيٽ هه وليكي زۆرو
تيچوو يه كى زۆر يش سه رف بكه يت تا بتوانيت خوٽ بگۆريت و ئه نجامه كه شى
ئه وه يه كه پياو خو ي كرد به ژن چ ته يريكي لئ ده رده چيٽ؟ هه يه خوا ي گه و ره
وه ك تافيكردنه وه يه ك مروقه كان به نوقسانى دروست ده كات كه نه نه نيره
نه ميبه وه ك پيى ده لئ نيره موك، به لام ئه و نيرانه ي خو يان ده گۆرن به مئ
به حساب نه نيره نه ميبه نه نيره موكه، به لكو تهنها ته يريكه حه ق وا يه له
حه ديقه دا دايبنين بۆ مه زه ي گه شتياران و په ندى لئ وه رگرن.

گۆرينى ياسا نه گۆره كانى قورئان هه روه ك ئه و نمونه وا يه بۆ مروفايه تى، به لام
ئه وه ي كه شه رع خو ي ريگه ي داوه بۆ گۆرانكارى هه موو ئه وانه پيشكه وتن
به ره هم ده هيٽ.

تېگەيشتن لە سونەت

زۆر جار زۆر شت كە باس دە كرىت وەيان دە خرىتە روو لە سەر شتىك ھەموو ئەو كەسانەى دە بيبستن وەيان دە يخویننەو ە بوچۆنىك وەيان تېگەيشتنىكىيان دە بىت بۆى، ئەویش بە ھۆى ئەو زانىارىانەى كە پىشتر وەريان گرتوو، جا ئەو زانىارىە دە كرىت وە كو خوۆ نەبوو بىت! بۆ نمونە لىرەدا باسە كە باسى سونەتە ئىمەش نمونەيەكتان لە سەر سونەت بۆ دەھىننەو، تېگەيشتن لە سونەت لای زۆرىك بە شتىكى ئىختىارى دەزانن، يانى بە كرنى شتىكى باشو بەنە كرنى ئاسايىە. دە كرىت بلىين ئەو تېگەشتنە تەنھا بە شىك دە گرىتەو، ئەگىنا سونەت زۆر لایەنىكى كەى ھەيەو تېگەشتن لىى كاریكى ھەروا سادەو ساكار نىە. تېگەشتن لە سونەت چەند لایەنىك دە گرىتە خو، زانىارى فەرموودە، چۆنىتى دەرهىنانى، ئىمە لىرەدا نە باس لە زانىارى فەرموودە (علوم الحدیث) دە كەين وە نە لە چۆنىتى دەرهىنانى (التخریج) دە كەين بەلكو بە شىوہىەكى گشتى باس لە سونەت و، وە جوړەكانى دە كەين، لە كوئايدا بوّمان دەردە كەوئت كە سونەت چىيەو وە چەند جوړى ھەيە، وەلامى ئەو پرسىارەش كە دەلى سونەت كاریكى ئىختىارىە بە كرنى وەيان بە پىچەوانەو ە گرفتىك نابى. ھىوادارین وامن لىبىت خوّمان بۆ خوّمان بەدوايدا برۆين بۆ زانىارى زياتر. ھەرچەند ھەشە ھەر بەتەواوى سونەت رەد دەكاتەو كە ئەمە زياتر لە ناو عەرەبەكاندا ھەيە كە بەناوبانگن بە قورئانىەكان كە بە راي ئىمە دەبوو ناويان دژە قورئانىەكان بوايە، چونكە كەسىك قورئانى بىت نابىت دژى قورئان بىت بەلام وەك ھەر ھىزىكى ترى دژە دىنى و ھەلخەلەتینەر لەناو دائىرەى ئىسلامدا ناوىكى واپان بۆ خوّيان ھەلبژاردوو.

وەك ئاشكرايە لای ئەھلى عىلم ھەتا زۆرىنەى خەلكىش كە سونەت دووھم

سه‌رچاوه‌ی شه‌ریعه‌ته قورئان یه‌که‌مه‌و وه دووه‌هم سونه‌ته (الحديث). پیش
 نه‌وه‌ی بچینه‌ناو سونه‌ته‌وه به وردی پیمان باشه پیناسه‌یه‌کی کورتی سونه‌ت
 بکه‌ین.

پیناسه‌ی سونه‌ت له‌ رووی زمانه‌وانیه‌وه:

واته‌ ریگه‌ ژیان ده‌لاله‌ت ده‌کات له‌سه‌ر شتی‌ک که‌ راه‌اتبیت له‌سه‌ری وه‌کو
 ده‌لین (سونه‌تی فلانه‌ که‌س) ده‌کریت نه‌م سونه‌ته‌ چاک بیت وه‌ه‌روه‌ها
 ده‌کریت خراب. وه‌ سونه‌ت ده‌کریت به‌شتیک بوت‌ری‌ت که‌ راه‌اتبیت له‌سه‌ری
 بو‌نمونه (سونه‌تی فلانه‌ که‌س نه‌وه‌یه‌ هه‌موو شه‌و هه‌ل ده‌ستیت بو‌شه‌و نو‌یژ).
 یان (فلانه‌ که‌س هه‌موو به‌یانیه‌ک قورئان ده‌خوینئ) هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره
 ده‌فه‌رمووئ (سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا)^{۳۱}
 هه‌روه‌ها سونه‌تی گه‌ردوون بو‌نمونه‌هه‌موو روژ‌خ‌ور له‌ خ‌وره‌له‌ته‌وه‌ هه‌لدئ و
 له‌ خ‌ورئاواوه‌ ئاوا ده‌بیت^{۳۲}.

پیناسه‌ی سونه‌ت له‌ ئیستیلا‌حد:

نه‌وه‌یه‌ که‌ له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌رمانه‌وه‌ صلی‌الله‌علیه‌وسلم‌ ده‌رچوو‌ بیت‌جگه‌
 له‌ قورئان‌ جا‌ ئیتر‌ نه‌وه‌ی‌ که‌ لئی‌ ده‌رچوو‌ه‌ چ‌ به‌ گو‌فتار‌ بیت‌ وه‌یان‌ به‌ کرده‌وه‌
 بیت‌ وه‌یان‌ به‌ بی‌ ده‌نگ‌ بوون‌ بوو‌ بیت‌ لئی‌ (التق‌ری‌ر). بو‌ نه‌وه‌ی‌ زی‌اتر‌ روون‌
 بیت‌ سونه‌تی‌ گو‌فتار‌ نه‌وه‌یه‌ پیغه‌مبه‌رمان‌ صلی‌الله‌علیه‌وسلم‌ فه‌رمانی‌

۳۱ الاحزاب ۶۲

۳۲ (عبدالله بن یوسف الجدیع لا ۱۱۹)

به کرده و بهك دابیت^{۳۳}.

بۆ نمونه فەرموودهی نیهت هینان وهك له م فەرمووده دا به م شیوه هاتوووه:
{إنما الأعمال بالنیات وإنما لكل امرئ ما نوى فمن كانت هجرته إلى دنیا
یصیبها أو إلى امرأة ینکحها فهجرته إلى ما هاجر إليه}^{۳۴} ههروهها فەرموودهی
نوێژ کردن (صلو کما رئیتومونی اصلی) ههروهها فەرموودهی بیدهنگ بوون بۆ
نمونه کاریک کراوه له لای پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم کراوه وه یان بۆیان
گیراوه ته وه ئه ویش بیدهنگ بووه لئی، چونکه شتیکی نه گونجاوه پیغه مبه
صلی الله علیه وسلم بیدهنگ بیّت له سه ر کاریکی ناره وا. ئیسته زیاتر ئه م سی
به شه روون ده که ینه وه له ژیر ناوی جوّره کانی سونه تدا.

جوّره کانی سونه ت

سی جوّره سونه تمان هه یه وهك له سه ره وهش ئاماژه یه کمان پیکرد وه به م
شیوه یه:

۱- سونه تی ووته (قول).

۲- سونه تی کرده وه (فعل).

۳- سونه تی بیدهنگ بوون (التقریر).

هه ریه کیک له وانه ورده کاری تیدایه به کورتی ئاماژه یان پیّ ده که ین.

یه که م: سونه تی ووته واته (قولیه) ئه م سونه ته دوو جوّره هه لده گریّت:

أ) ووته ی راسته و خو بۆ نمونه فەرموودهی پیغه مبه رمان درودی خوی لئ

۳۳ (عبدالله بن یوسف الجدیع لا ۱۱۹)

۳۴ متفق علیه

بیت (انما الاعمال بالنیات)^{۳۵} ئەمە ووتە یەكەو لە دەمی پێغەمبەرمان درودی خوای لێ بیت بیستراوه.

ب) ئەو شتانەی کە مانای ووتە وەرده گریت بۆ نمونە وەکو ووتە ی هاوہ لانی پێغەمبەر کە گێراویانە تەوہ وەکو (امر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم بکذا) واتە پێغەمبەر درودی خوای لێ بیت فەرمانی پیکردین بە ... وە ھەر وہا (نھی رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم عن بکذا) پێغەمبەر درودی خوای لێ بیت فەرمانی نە کردنی لێ کردین بە... وە چۆنیتی زۆریک لە کردارەکان وەك زۆریک لە و فەرموودانە ی کە بە دەستمان گەشتوون ئەو فامە ی لێ دە گریت، ھەر وہا ووردە کاری فەرموودە کان ئەوہ لە زانیاری زاراوہ کانی فەرموودە دا باس کراوہ و بۆ رۆشتنە بنج و بناوانی دەبیت لە و پوہ لییان تی بگہین ھەر چەند زۆرن ئەو زانیانە ی کە رۆشتوونە تە ناو ئەو ووردە کاری بەوہ و ھیچیک ی وایان بۆ ئیمە نە ھیشتووہ تەوہ وە کارە کە یان کردۆتە کاکلە یەك و خستوو یانە تە بەردەم خوینەران، زۆرن ئەو زانیانە وەك: ابن الصلاح الشہرزوری، شیخ البانی، ابن باز وە ھەر وہا...

دووہم: سونە تی کرداری ئەو سونە تانە ی کە ویستوو یە تی ببیتە تە شریعیك بۆ ئومە تی ئیسلامی لە کاتی خۆیدا و دوای خۆی ... بۆ ئەوہ ی ئەو پرسیارە دروست نەبیت و بلی چۆن بزانیین کام کرداری پێغەمبەر درودی خوای لێ بیت ویستوو یە تی ببیتە تە شریع و وە کام کردار نە ویستووہ ھەر چەند ئەویش ھەر ئاشکرایە بۆ نمونە چۆنیتی نوێژ رۆژو حەج وە ھەر وہا ئەم کردارانە جیگە ی پرسیار نین و ئاشکرایە دەلالەت لە تە شریع دە کەن بە لام زانیان ھەم ئەوہ شیان جیا کردۆتە وە کە کام کردار ویستی پێی تە شریع بووہ وە یان بە پێچەوانە وە، چونکە سەر وەرمان درودی خوای لێ بیت ھەر وہك ھەموو

كەسىكى تر مرۆڤە لە چۆنىتى جموجول و ھەلسوكەوتى و كارى رۆژانە بۆ نمونە:
 دەخەويت ھەلدەستىت رى دەكات دەچىتە بازار ۋە ھەموو ئەو كىردارانەى كە
 ھەر كەسىك پىويستى پىيان دەبىت، ھەروەھا ھەزو ئارەزووى لە ھەندىك
 شت و ۋە بە پىچەوانەو ھەندىك شتى تر، بۆ نمونە پىغەمبەر درودى
 خواى لى بىت ھەزى لە ئاوى ساردو ساردەمەنى كىردوو، ھەروەھا ھەزى لە
 خواردنى (الضب) ^{۳۶} نە كىردوو جا ئەمە ھەزىك بوو ناكىرت ۋەك تەشريع سەير
 بكىرت ۋە ھەر لە سەردەمى خۆشيدا ھاوئى وا ھەبوو تا الضب ۋە ستابايە
 خواردنى ترى نەدەخوارد ۋە پىغەمبەرىش درودى خواى لى بىت رىگرى لى
 نە كىردوو، لىرەدا لەوانەى ھەندىك جۆرە بۆچونىكى دروست بىى و بلى ئەمە
 پىچەوانەى كىردارەكانى پىغەمبەر! درودى خواى لى بىت، بەلام لە راستيدا
 ئەمە بە پىچەوانە نازمىردىرت چونكە ئەم كارەى پىغەمبەر درودى خواى لى
 بىت وىستى پىى تەشريع نەبوو، بى دەنگى خۆشى لەگەل ھاوئەكانيدا ئەو
 راستىيە دەسەلمىنى، لىرەدا جىگەى خۆشەى تى بلىين ئەى ئەگەر كەسىك بۆ
 نمونە ئاوى ساردى خوارد ۋە يان الضبى نەخوارد و بلىى لەبەر ئەو كە پىغەمبەر
 وا بوو درودى خواى لى بىت ئەو كاتە چى يە، ۋەلامەكەى دەتوانىن بلىين
 خىرى دەگات، بۆ ئەو ھى كە خۆشەوىستى بۆ پىغەمبەر درودى خواى لى بىت
 ھەى، لەبەر ئەو ئەو كىردارانە دەكات، نەك لەبەر خودى كىردارەكە، چونكە
 ئەگەر بە پىچەوانەشەو ھەبوو بواىە تاوانبار نەدەبوو، ھەروەك دەبىت ئەو ھەش بزانىن
 كە زۆر جار ئىمە ساردەمەنى دەخۆين لەوانەشە خۆشمان ھەزمان لىى بىت،
 جا ئەو كاتە ھەمان ھەزمان لەگەل ھەزى پىغەمبەردا درودى خواى لى بىت
 يە كە گرىتەو، جا كە ۋابوو مەرج نى يە خواردنى ساردەمەنى خىرمان بگات لەو
 روو ھەو، ھەروەك گىنگىشە ئەگەر نەخۆشەى كى وامان بوو نابىت بخورىن ۋە ھەتا

۳۶ جۆرە گىندارىكە ۋەك مارمىلكە ۋاپەو لە دەشتدا دەژى

گەر سونە تیش بېت ئەمەيان باسیکی ترەو دەچیتە بواریکی ترەو، تەنھا بۆ زیاتر روونی درېژەمان بەو نمونە یە دا.

سیھەم: سونە تی بى دەنگ بوون (التقریرية) ئەم جوړەش ئەو سونە تە یە که شتیک کرا بېت بە ئامادە بوونی پیغەمبەر درودی خوی لى بېت وەیان بە ئامادە بوون نەبوو بېت بە لام دواتر پېیان راگە یاند بېت، ئەویش بى دەنگ بوو بېت لەسەری و ئیعترازی نە گرت بېت.

ئەو سى جوړە ی که باسمان کرد سونە تی لیوہ دامەزراوہو لە پیغەمبەر، وە درودی خوی لى بېت پیمان گەشتوو، بە لام ووردە کاری زیاتری لیوہ وەردە گیرى لەھەریەک لەو سى بەشە، چۆنیتی کردارەکانی وەیان ووتەکانی وە روشتنی بە چی بواریکدا، بۆ نمونە جاری وا ھەبووہ پرسیاریان لى کردووہ لە بواریکدا بەھۆی جیاوازی بوارەکان وە لامەکان دە کریت بە کۆمەلە بەشیکەوہ کہ دوای وەفاتی خوى درودی خوی لى بېت زانیان لیکدانە وەیان ھەبووہ بۆی و دابەشیان کردووہ بە بەشەکاندا، چونکہ وولات دوای خوى زۆر گەورە تر بوو، ھەر وەھا تەشەنەشی کرد بۆ وولاتانی چوار دەوری و تا گەشتە ئەو ئاساتە ی ئاینی پیروزی ئیسلام زۆر زۆر بەربلاو بوو. ئەو وە لامانە ھەموو ئەم جوړانە ی تیدایە وەک:

۱- وە لامدانە وە ی سیاسی، ئەلبەت نەک ئەو سیاسیە ی کہ عەلمانی ئەمرۆ شیواندویە تی و بە درۆ ناوژەندی دەکەن! نمونە ی ئەو جوړە وە لامانە وەک: دابەش کردنی زەوی و زار، سەندنە وە ی تۆلە، سەپرە رشتیاری سەربازی، دابەش کردنی ئەو مالانە ی کہ لە شەرەکاندا دەگیرا، دابەش کردنی ئەو سامانە ی کہ لە بەیتول مالدا بوو، ئەم جوړە وە لامانە وەیان باشتر بلین حوکمانە دە کریت نمونە ی زیندوو بېت بۆ سەر کردەو حاکمەکان سودی لى وەربگریت، ئەو وەشی کہ دەوتریت ئیسلام و سیاسەت پیکەوہ ناگونجیت وە لامیان بۆ ئەم کردارانە ی

پيغهمبەر درودی خوی له سهه بېت چی یه؟!.

۲- وه لامدانه وهی له بواری قهزادا که ده کریت قازی سویدیان لی وه ربگریت، وهك: چه سپاندی قهرز، گه رانه وهی مافه کان وه هه لوه شان وهی خیزان... تاد.

۳- وه لامدانه وهی له بواری په رسته کانداه وه نوپزو رۆژوو کرداری حه ج و وه ههروه ها، ئەم جوژه ده کریت ماموستا ئاینیه کان سویدی لی وه ربگرن وهیان گونجاوه هه موو که سیکی تریش سویدیان لی وه ربگریت، ئەوانه ی که ده لیئین ئیسلام نیوان مروّف و خوی گه ورهن دیاره تهنها سهیری ئەم خاله یان کردووه یان هه ر ئەمان بیستووه!.

بهو شیوه یه ده کریت فهرمووده کان بناسرینه وهو سنوره کانیاں بو دیاری بگریت ههروهك ده شگریت هه ندیک فهرمووده له چه ند بواریکدا سوودمه ند بن.

لیره دا گرنگیشه چه ند خالیك هه یه ئامازه یان پی بگریت له و کرده وانه ی که پیغهمبەر درودی خوی لی بیت وازی لی هیئاون، ئەویش چه ند بواریك ده گریته خو له وانه:

۱- هه ندیک له و شتانه ی که وازی لی هیئاوه به هو ی حه رامیه وه بووه که ئەمه ئاشکرایه.

۲- هه ندیک له و شتانه ی که وازی لی هیئاوه له بهر ئەوه بووه که له شه رعدا باش نه بووه نمونه وهك ته وقه کردن له گه ل ئافره تدا.

۳- هه ندیک له و شتانه ی که وازی لی هیئاوه له بهر ئەوه بووه که خو ی وهك ته بع هه زی لی نه کردووه وهك خواردنی الضب. له کاتیکدا خالیدی کوری وه لید ره زای خوی لی بیت به بهر چاویه وه خواردوویه تی و پیغهمبهریش درودی خوی لی بیت سهیری کردووه.

۴- هه ندیک شت له وانه ی که وازی لی هیئاوه له بهر مافی به رانه بهر بووه وهك خواردنی سیرو پیازو ئەو شتانه له بهر فریشته کان. ههروه ها وازه یانی ئیمه ش

لهم بوارهدا له بهر کهسانی تر بۆ نمونه کاتی جومعه و جهماعهت.

۵- هه‌ندیك شت له‌وانه‌ی که وازی لێ هه‌یناوه له ترسی ئه‌وه بوو نه‌وهك فه‌رز بیهت له‌سه‌ر ئومهت، چونکه خه‌لك به‌و شیهه‌ روانیویه‌ته‌ پێغه‌مبه‌ر درودی خوای لێ بیهت هه‌موو شتیك که ئه‌و بیکات ئه‌مانیش ده‌بیته‌ بیکه‌ن هه‌ر بویه‌ ده‌بینین زۆر جار پێغه‌مبه‌ر هه‌زی له‌ زۆر له‌ عیباده‌ته‌کان کردووه‌ که زۆر بیانکات به‌لام له‌ به‌ر خه‌لکی وازی لێ هه‌یناوه.

۶- هه‌ندیك شت له‌وانه‌ی وازی لێ هه‌یناوه له‌وانه‌ بووه‌ که کیشه‌یه‌کی تیدا نی یه‌ بۆ به‌رانبه‌ر وه‌ك ئه‌و دوو جاریه‌ی که ته‌پلیان لێ ده‌دا.

۷- هه‌ندیك شت له‌وانه‌ی که وازی لێ هه‌یناوه له‌ به‌ر کردنی کاریکی باشتر له‌وانه‌ هه‌روه‌ك له‌ سوهره‌تی الشورادا ئایه‌تی ۱۰: ۱۴ هاتووه‌ (وجزوا سیئته‌ سیئته‌ مثلها، فمن عفا وأصلح فأجزه‌ علی الله).

۸- هه‌ندیك له‌و شتانه‌ی که وازی لێ هه‌یناوه که خودی کاره‌که داواکراو بووه‌ به‌لام له‌ به‌ر به‌رگری کردن له‌ کاریکی خراپتر وازی لێ هه‌یناوه، نمونه‌ی ئه‌مه‌و وه‌ك ئه‌وه‌ی که به‌ عایشه‌ی ووت گه‌ر له‌ به‌ر روودان و کاردانه‌وه‌ی خراپ نه‌بوایه‌ مه‌که‌م ده‌روخاندو سه‌رله‌نوێ به‌ جوانی دروستم ده‌کرده‌وه.

لیره‌دا گرنه‌گه‌ بۆ پالپشتی ئه‌و ووتانه‌ی که له‌ سه‌ره‌وه‌یه‌ حوجه‌ت و به‌لگه‌ی سونه‌ت به‌سه‌لمه‌نین چونکه‌ گه‌ر به‌لگه‌ی به‌هه‌یزی سونه‌تمان به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بیته‌ بۆ ئه‌و هه‌موو وورده‌ کاریه‌ بکه‌ین؟ به‌لام بیه‌گومان هه‌روا کاریکی ئاسان نی یه‌و میژووی ئه‌و هه‌موو زانایانه‌ش که ژینیان له‌ پیناوه‌ دا سه‌رف کردووه‌و وه‌ بگه‌ر کیشه‌یه‌کی زۆریشیان بۆ هاتووه‌ته‌ پێشه‌وه‌ جگه‌ له‌ هیلاک و ده‌ردی سه‌ری خۆیان بخه‌ ئه‌ولاوه‌ هه‌روا کاریکی ساکار نی یه‌، گه‌ر چی رایه‌کی شازی زانابه‌کیش هه‌بیته‌ به‌لام هه‌موو ئه‌مانه‌ به‌ ره‌ئیکه‌ی شازو نا سه‌روشت ناسرپه‌ته‌وه‌، گه‌ر چی رای شازیش هه‌ر بووه‌ له‌ زۆریک له‌ شته‌کانی تریشدا، لیره‌دا ووتیه‌کی

به ریز شیخ عبدالله یوسف جدیعم ده که ویتته بیر که له کاتی وانه ووتنه وه دا پیتی ووتین: "ئه گهر ئیمه دوای رای ساز بکه ون هیچ شتیك نی یه له شه رعدا رایه کی ساز نه هاتبیت له باره یه وه، جا گهر ئیمه ته نه ائه وهر گرین دواتر شتیك نامینیتته وه پیتی بوتریت دین، ده بینین ده ستمان له دوای هه مووی ده رچووه!". جا بویه هه موو هاو زمانانم به بیر دینمه و ده بیت زور ووریا بین له و کردارانمان نه وهك به گوئی گرتن ته نه ائه له ووتاریك وه یان خویندنه وه ی نامیلکه یهك زور کاری گرنه هه یه بیان ده یین به بادا، له کاتیكدا له وانه یه ئیمه له ئه سللی کاره که نه گه شتیبین جا ئه گهر دوو دلیه کمان بو دروست بوو ریگا بو ره واندنه وه ی زوره نه وهك ههر زوو حوکی پیش وهخت بده یین، کی ده زانی چه نده ها که س به و حوکه کویرانه چه نده ها که سی گومرا نه کردبیت... هه تا له وانه یه ئه م حوکه پیش وه خته ش زاناشی گرتبیتته وه، ههروهك چون ماموستا ناسری سوبحانی ده لی: کاتیك باسی ناسیخ و مه نسوخ کرا له قورئاندا ههر وا زانا بوو ده ینوسی له سه رناسیخ و مه نسوخ، دواتر که سیکی تر له و زیاتر، وهك وا بیت ئه گهر که سیك زیاتر له قورئان نه سخ بکاته وه ئه وه زیرهك تر بیت. بوچی ئیمه ئیجماعمان هه یه وه ئیجماعیش سیهه م بنه ما ی سه رچاوه ی شه ریه ته، بو بو کاریکی وا سو دیان لی وهر نه گرین و ههر زوو به بوچونی زانایهك ئه و کومه له زانایانه مان له بیر بچیتته وه، زور هه لده گری و جیگای زور مشتمومره به لام لیره دا وازی لی ده هیتم و ده رومه سه ر حوجه تی سونه ت که به ئاشکرا له قورئاندا ئاماژه ی پی کراوه و چه ند جوړیکن وهك:

حوجهتی سونهت

۱- هاوشیوه بوون و یه کسانی سونهت له گه‌ل قورئاندا ههروهك قورئان شایه تحالی ئەم راستیه‌یه و ده‌فهرموئ له ئایه‌تی ۳ و ۴ی سوره‌تی النجمدا {وما ينطق عن الهوى* ان هو الا وحى يوحى} بۆیه پیغه‌مبه‌ر که‌سیکی ئاسایی نی یه و له‌خۆیه‌وه قسه‌ ناکات په‌یوه‌ندی نیگا(وحی) هه‌یه له‌ نیوان ئەو خوادا، هه‌روهك له‌ فهرمووده‌ی میقدادی کوری مه‌عیدیدا هاتوو‌ه ره‌زای خوای لی بی‌ت ده‌فهرموئ {الا انی اوتیت الكتاب ومثله معه} ۳۷ ئاشکراشه ئەوه چی یه که له‌ گه‌ل قورئاندا داویه‌تی فهرمووده‌کانه.

۲- یه‌ کسانی گوئ رایه‌لی خوای گه‌وره له‌ گه‌ل گوپرایه‌لی پیغه‌مبه‌ردا درودی خوای لی بی‌ت، وهك ده‌فهرموئ له‌ ئایه‌تی ۸۰ی سوره‌تی النساء دا {من يطع الرسول فقد اطاع الله} گوئ رایه‌لی پیغه‌مبه‌ر درودی خوای لی بی‌ت له‌ گه‌ل گوئ رایه‌لی خوای گه‌وره‌دایه، هه‌ر له‌ هه‌مان سوره‌ت و ئایه‌تی ۱۵۹ ده‌فهرموئ {يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا}

ئهی ئەوانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، فه‌رمانبه‌رداری خواو پیغه‌مبه‌رو فه‌رمانبه‌روا‌کان بکه‌ن که له‌ خودی خۆتان، خۆ نه‌گه‌ر له‌ شتی‌کدا بوو به‌ کیشه‌تان، ئەو کیشه‌یه بگپرنه‌وه بۆلای خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وسلم، (که‌ پیاده‌ کردنی قورئان و سونهت ده‌گه‌یه‌نیت)، ئەگه‌ر ئیوه باوه‌رتان به‌ خواو رۆژی قیامه‌ت هه‌یه، (ره‌فتار کردنتان) به‌و شیوه‌یه چاکترو رونترو ره‌وانترو. ئەو ئایه‌تانه به‌لگه‌ی روون له‌سه‌ر حوجه‌تی سونهت وه ئەو که‌سانه‌ی که‌ جو‌ره

۳۷ حدیث صحیح أخرجه أحمد رقم ۱۷۱۹۴

دوو دلیه کیان هه یه ده باره ی وه لامیان چی به بو ئه و ئایه تانه و وه زۆریکی تریش که به ناشکرا ئاماژه کردنه به وه گرگرتنی سونه ت، ئایا وه نه گرگرتنی سونه ت رهد دانه وه قورئانیش نی یه؟ خو قورئان یه که م سه رچاوه و گرنگترین سه رچاوه ی شه ریه ته که له قورئاندا ئاماژه ی راسته و خو و روونی تیدا بیت بو فه رمووده کان چون ته و قیفی ئه م کرداره یان ده که ن.

۳- ئاماژه کردنی قورئان بو هه ندیک کردار و روونکردنه وه ی کرداره که له سونه تدا، هیچ که سیك نی یه که خو ی به مسولمان بزانی و باوه ری ته وای به نویت نه بیت، یان به زۆریکی تری عیباده ته کان و ئه حکامه کان، له کاتیکدا له قورئاندا ته نه ئا ئاماژه ی پی کراوه و سونه ت روونی کردۆته وه و چونیه تیه که ی لیکداوه ته وه، بو نمونه نویت گه ر له سوره تی الفاتحه که یه که م سوره تی قورئانی پیروژه بکه ینه وه و تا سوره تی الناس که کو تا سوره تی قورئانه نابینین بلی نویتزه کان چه ند رکاته و چون بیانکه یین، به لام چه نده ها جار ده بینین که ده فه رموی نویت بکه ن و وه هه تا هه ره شه ی توندیش به رانه ر نویت نه که رانیسی تیدا یه، گه ر ئیمه سونه ت واز لی بهینین ته وقیف و ریگا چاره مان چی بیت بو هه موو ئه و شتانه، به پروای من ئه و کاته له بییری سونه تدا ده بیت هه رکه سه و بوخوی سونه تیک دابمه زینیت، جا توخوا چی کرا! ووته به پیروژه کانی پیغه مبه ر واز لیهینرا و له جیگه یدا ووته ی که سانی تر هینرا!.

۴- فه رمان کردنی خوای گه وره به وه گرگرتنی سونه ت وه ک زۆر به راشکاو ی له قورئاندا هاتوو: { وما اتکم الرسول فخذوه وما نهکم عنه فانتهوا } سوره تی الحشر ئایه تی ۷ وه هه روه ها { فلا وربک لا یؤمنون حتی یحکموک فیما شجر بینهم ثم لا یجدوا فی أنفسکم حرجا مما قضیت ویسلموا تسلیمًا } سوره تی النساء ئایه تی ۶۵ هه روه ها { وما کان لمؤمن ولا مؤمنة اذا قضی الله ورسوله أمرا أن یكون لهم الخیره من امرهم } سوره تی الاحزاب ئایه تی ۳۶ هه موو ئه و

ئايەتانه ئەگەر ھەر تۆزىك عەرەبىش بزائىن پىيوستمان بە بە روونکردنەوھى ماناكانى نايىت.

۵-ئەو قورئانەى كە بەدەستمان گەشتووه لەلايەن ھەر ئەو پىغەمبەرەوھىيە كە سونەتەكەشىمان بە دەست گەشتووه. بۆيە لىرەدا پىمان وانى يە دوو دلەيە كمان ھەبىت بەرانبەرى لەبەر روونى بەلگەكان، بەلام بىگومان ئەو ھەيە كە ھىزى سونەت ناگاتە قورئان، قورئان كۆمەلە تايبەتمەندىيەكى خۆى ھەيەو ھەر ھەر ھەروھە سونەت يىش تايبەتمەنى خۆى، سونەت زياتر بەدوادا چوونى دەووت بۆ گەشتن بەو سونەتانهى كە راست و دروستن، بەلام قورئان ئاشكرايە، لىرەدا نامانەووت ھەموو جياوازيەكان بخەينە روو لەبارەى قورئان و سونەتەوھ، بەلام ھەر ھەروھەك چۆن لەقورئاندا زۆر جار كە باسى نووت دەكات ھەر دوا بەدواى باسى زەكات يىش دەكات. بۆ ئىمە سونەت لەگەل قورئاندا وايە دوو شتن تەواوكەرى بەكترىن و ھەردوو كيان لەلايەنى خواوھ لە دەمى پىغەمبەر درودى خواى لى يىت بەدەستمان گەشتووه.

ئەو ھوكمانەى كە لە سونەتدا ھاتووه

ئەو ھوكمانەى كە لە سونەتدا ھاتووهو زیادە دەكرىت بۆ سەر قورئان وەيان روونتر بلىين روونکردنەوھىيەكە بۆ سەر قورئان، سى جۆرن كە بەم شىوھىيە: ۱-ئەو ھوكمانەى كە ھوكمە قورئانىيەكان دلىيا دەكاتەوھ، واتە لە قورئاندا ھەمان شت ھاتووه وە لە سونەت يىشدا ھەر ھاتووهو ھاتوان لە باسكردنى ھوكمەكە. بۆ نمونە باسكردنى ھەرامىتى نازاردانى دايك و باوك، وەيان بەدەرەوشتى و مەشروبەتى سەرخۆشكەر، ئەوانە ھەر ھەروھەك چۆن لە قورئاندا باسى خراپى و ھەراميان كراوھ لە سونەت يىشدا ھاتووهو ھەرامى ئەو كارانە روون دەكاتەوھ.

۲-ئەو حوكمانەى كە حوكمەكانى قورئان روون دەكاتەوہو وورده كار به كانى باس دەكات، بۆ نمونە وەك روونكر دنەوہى نوپژ، زەكات، پۆژوو، حج. ھەروەھا چەندەھا شتى تر.

۳-ئەو حوكمانەى كە لە قورئاندا سەرباسى كراوہ تەوہ دواتر لىي بىدەنگ بووہ، سونەت ھاتووہ باسى كر دوون، وەك ھەرامى ئەو شتانەى كە چنگيان ھەيە، ھەندىك لە گياندارانى تر. ھەروەھا كۆكر دنەوہى دوو ئافرەت لە ژىر مارەى يەك پياودا كە ئەو دوو ئافرەتە يە كىكيان پورى ئەوى تر بىت.

حوكمەكانى سونەت دەكرين بە دوو بەشەوہ

دەقەكانى سونەت وەك دەقى قورئان وان لە رووى دەلالەت كرنەوہو دەكرين بە دوو بەشەوہ:

بەشى يەكەم: بپراوہ تەوہ گومان ھەلناگرىت، وەك لەم فەرموودەدا ھاتووہ { في الركاز الخمس }^{۳۸} لىردا مەبەست الخمسە كە نە زياتر وە نە كەمتر ھەلناگرىت و جىگای مشتومر نى يە كەسيك ناتوانىت بلين الخمس كە پىنج يەك دەكات بىكات بە چوار يەك وە يان شەش يەك چونكە روون و ئاشكرايەو بپراوہ تەوہو گومان ھەلناگرىت.

بەشى دووھەم: نەبپراوہو گومانەلگەرە، ھەندىك لە فەرموودەكانى پىغەمبەر درودى خواى لى بىت نەبپراوہ تەوہ نەك بەو واتايەى كە وازى لىھىترا بىت بەلكو بەو واتايەى كە گومانەلگەرە، گومانەلگرىش مەبەستمان لە راستى و ناراستى نى يە چونكە ئەوہ مەسەلەيەكى ترە بەلكو مەبەستمان لىكدانەوہو

۳۸ بەشىكە لە فەرموودەيەكى متفق عليه

لی تیگه شتنی فەرمووده که یه که جیگه ی مشتومره وه که ئەو فەرمووده ی که ده فەرمویت { لا صلاة لمن لم یقرأ بفاتحة الكتاب }^{۳۹} بۆیه ده بینین زانایان رایان جیاوازه له وهی که ئایه ئەو که سهی که فاتیحه ی به ته واوی نه خویند وه یان هه ندیک ی بۆ ئەوهی نوێزه که ی به نوێژ بۆ حساب نه کریت، چونکه هه ردوو به شه که هه لده گریت چ ته واوی فاتیحه هه مووی بیت وه یان هه ندیک ی بیت هه وه که ده شکریت هه له ش بزمیردیت، چونکه ئەو کاته فاتیحه که به نوستانه ی دهرده چیت، مه به ست له گومانه لگر ئەوه نی یه که گومان له دروستی هه دیسه که بکریت، به لکو مه به ست له وه یه که ده کریت لیکدانه وه ی جیاوازی بۆ بکریت.

خۆ گهر سه یری قورئانیش بکه ین ده بینین له سه دا هه شتای قورئان مو حکه مه، واته هه ر که س عه ره بیه کی باش بزانیته لپی ته ده گات و پروونه، له سه دا بیستی موته شابهه واته گومانه لگره نه ک بۆ ره دکرده وه ی به لکو بۆ لیکدانه وه ی ماناکانی، ئەوه ش زانایان هاتوون و ئیجتیهادیان کردوو هه و راهه یان کردوو هه .
 لیره دا پیویسته هه موو ئەو که سانه ی که به گومانه وه ده روانه سونه ت هه لوێسته یه ک بکه ن و بیریک بکه نه وه له رابردویان و ئەم پرسپاران هه له خۆیان بکه ن. ئایا له چ روویه که وه ره دی سونه ت ده که نه وه؟ هۆکاره کان چین؟ له شاره زایی و دوا ی وورد بوونه وه یه ته لپی؟ ئایا رای زۆرینه ی زاناکانیان بینیه له سه ری؟ ئایا خۆتان به یه کیک له و زانایانه ده ژمیردین؟ چه ند په رتوکی ئوسول ی فیه هتان به راورد کردوو هه؟ وه ته فسیرتان بۆ ئەو ئایه تانه چی یه؟ چۆن نوێژ ده که ن گهر سونه ت ره د ده که نه وه؟ چۆن زه کات ده ده ن؟ چۆن حه ج ده که ن؟ وه لامه که ی و حوکه که ش هه ر خۆتان بیده ن. هه ربۆیه دوژمنانی ئیسلام به چه ندین شیوه گومان له سه ر ئیسلام بلاو

۳۹ متفق علیه

(عبدالله بن يوسف الجديع لا ۱۲۰-۱۲۸)

ده كه نه وه و هه و لى بچوك كردنه وهى دده دن، ده ميک سونه تى لى ده كنه وه ده ميک سياسه تى لى ده كه نه وه، به لام هه موو ليكر دنه وانه ته نها په روبا لكر دنى خوده نه ك ئيسلامه، هه موو نه و نايه تانه ش له خواره وه هاتوون راستى و نه نجامه كان زياتر ده ستنيشان ده كات.

گه شتيك به ناو قورئاندا

گه شتيك به ناو قورئاندا و دهره ينانى هه نديك له و نايه تانه ي كه وشه ي حوكمى تي دايه و هه لو يسته كردن له سه ر نه و نايه تانه و تي رمان تييدا به بي ده ستكارى كردن وه ك چو ن له ته فسيره كاندا هاتووه.

پيغه مبه ران و په يامه كانيان بو چه سپاندى عه داله ت و كه مكر دنه وهى ناكوكى هاتووه

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكُتُبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اٰخْتَلَفَ فِيهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰوْتُوْهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَىٰ اللَّهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ اِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ٤١

مه ردم گشت يه ك به ره بوون: (ئيبين جه رير) ده لى: نيوان (ئاده م ونوح) ده سه ده بوو، نه و خه لكه هه موو له سه ر هه ق و راستى بوو، پاشان هه راو ناكوكيه كيان بوو ليكترازان و نه وسا بو يه كخستنه وه يان پيغه مبه ر گه ليكي نارد، وه ك ده فه رموى: {كان الناس امة واحدة} له سه ره تاوه هه موو خه لك يه ك ده سته و يه ك به ره بوون، گشت له سه ر ئاينى كى پاك و راست و دروست بوون، به بي يه كتر نه نه ژيان، نه بو هاوكارى يه كتر يان بكر دايه، كه چى ورده ورده

له ئه نجامدا جياوازي و ناكوکي كه وته نيوانيانه وه و ليكترازان { فبعث الله النبيين مبشرين ومنذرين } ئينجا خوا په يامبه راني نارد موژده دهرين (به پاداشت، بو ئه وانه يان پروايان هه يه) ترسي نهر يش بن (بو ئه وانه يان، جياوازي و ناكوکي ده كه ن). { و انزل معهم الكتاب بالحق } وه كتيب و نامه ي هه ق و راستيشي له گه ل ناردن؛ وا دهر ئه كه وي كه هه ر په يامبه رهي نامه ي تايبه تي خو ي پي بو وه، ئيتر قه واره كه ي زور بو وي ت، يان كه م، نووسرا بي ته وه يان نا { ليحكم بين الناس فيما اختلفوا فيه } تا ئه وه ي بوويه كيشه ي نيوانيان و، ناكوکي و دووبه ره كييان تييدا هه بوو، بو يان شي بكا ته وه، واته: نابي حوكمي لابه لايي بو خو ي بريار بدا و هه ق و ناهه ق تي كه ل بكا به لكو پيويسته ياسايه كي خوايي ئه و كاره بكاو، هه ق و ناهه ق ليك بكا ته وه { وما اختلف فيه الا الذين اوتوه } خو هه ر ئه وانه يان له و به رنامه و كتبه دا ناكو كبوون، كه له پيشدا كتبييان پيدرا بوو { من بعد ما جاءتهم البينات } ئه ويش پاش ئه وه هه موو به لگه و نيشانه رووانه بو يان هاتن { بغيا بينهم } جياوازي و دژايه تيه كه شيان هه ر له بهر ئيره يي و حه ساده تي ناوخويان بوو تاواي كرد پيك نه يه ن، واته: وه نه بي راستييه كانيان لي ون بووي ت، نه خير به لكو ته نها حه ساده ت بوو ده سته ده سته ي كردن و رووبه رووي يه كه وه ستان وه قيان ليگومبوو { فهدى الله الذين آمنوا لما اختلفوا فيه من الحق ياذنه } ئينجا ئه وانه ي باوه ريان هينابوو، خواي گه و ره به فه رمان ي خو ي شاره زاو ري نو يني كردن و تبيگه يان دن كه هه ق و راستي له چيدا يه و قسه و بوچوني كي راسته { والله يهدى من يشاء الى صراط مستقيم } خوا حه ز له هه ر كه سي بكا ت ري نمايي ئه كات بو ريگه ي راست و دروست و كيشه كه ي يه كلا ده كاته وه. سه رنجيك: له وه ئه چي ت هه موو ئوممه ت و گه ليك په يامبه ريكي بووي به نامه يشه وه، به لام به هو ي دوور كه وه تنه وه ي زه مان تي كه ل و پي كه ليان كرد بي ت، بو يه لاي فارسه كان وه يندي به كان هه ندي نامه و كتيب هه يه باسي ئاينياني تي دا يه.

نمونه‌ی پشت کردنه حوکمی خوا له ناو جوله که دا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكُتُبِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ^{٤٢}

ئە‌ی پێغه‌مبەر سه‌یری ره‌وشتی ئە‌و جوله‌ کانه‌ بکه‌، که‌ هه‌ندیک‌ له‌ فه‌رمایشتی خودایان پێدراوه‌، که‌ ته‌وراته‌، ئە‌ گه‌ر داوایان لێ بکری‌ت بکه‌ونه‌ شوین فه‌رمانی خودا، هه‌ندیکیان قایل نابن و پشتی تی ده‌ که‌ن.

نمونه‌ی گۆپینی راستیه‌کان لای مه‌سیحیه‌ت

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ اذْكُرْ آيَاتِي وَارْفَعْكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرْكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ^{٤٣}

بیهێنه‌ره‌وه‌ یادت کاتی خوا فه‌رمووی ئە‌ی عیسا من تۆ ده‌مرینم و (گیانت) به‌رز ده‌که‌مه‌وه‌ بۆ لای خۆم وه‌ پاک که‌ره‌وه‌ی تۆم له‌ (هاوده‌می) ئە‌وانه‌ی که‌ بێ باوه‌ر بوون وه‌ په‌یره‌وانی (راسته‌قینه‌ی) تۆ به‌رز ده‌که‌مه‌وه‌ به‌سه‌ر بێ بروایاندا تا رۆژی دوایی پاشان گه‌رانه‌وه‌تان بۆ لای منه‌ ئینجا بریار ده‌ده‌م له‌ نیوانتاندا له‌و شتانه‌ی که‌ تیاياندا جیاوازو ناکۆکن.

٤٢ ال عمران ٢٣

٤٣ ال عمران ٥٥

لادان له راستیه‌کان و شیواندنی هه‌تا عیباده‌تیش لای مه‌سیحیه‌ت

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ^{٤٤}

هیچ پیغه‌مبه‌ری به‌که‌س نالی بمپه‌رستن: گاواره‌کان ده‌یانگوت: عیسا فه‌رمانیداوه‌که‌ده‌بێ ئەو بپه‌رستین! ئینجا خوا له‌وه‌لامیانا فه‌رمووی: {ما‌کان لبشر أن یؤتیه‌الله‌الکتاب‌والحکم‌والنبوة} بۆ‌هیچ‌مرۆفیک‌ره‌وانییه‌که‌خوا کتیب و نامه‌ی دابیتێ و فی‌ری وه‌رده‌کاری و له‌کارزانی کردبێ و پله‌ی په‌یامبه‌ری‌تی پێ دابیت (وه‌کو‌عیسا) {ثم‌يقول‌للناس‌كونوا‌عبادا‌لی‌من‌دون‌الله} پاشان‌به‌خه‌لکی‌بلیت: وه‌رن‌له‌باتی‌خوا‌بنه‌بنده‌ی‌من‌و،‌من‌بپه‌رستن،‌هه‌رگیز‌ئه‌وه‌رووی‌نه‌داوه‌و‌نابی‌{ولکن‌كونوا‌ربانیین} به‌لکو‌به‌خه‌لکیان‌هه‌رئه‌مه‌گوتوو: وه‌رن‌بینه‌زاناو،‌ملکه‌چی‌ته‌واوی‌فه‌رمانه‌کانی‌خوا‌بن‌و،‌خوو‌سیفه‌تی‌خوایی‌بگرن‌{بما‌کنتم‌تعلمون‌الکتاب‌وبما‌کنتم‌تدرسون} چونکه‌ئیه‌مه‌ردم‌فی‌ری‌نامه‌که‌ی‌خوا‌ئه‌که‌ن‌و،‌ده‌رسی‌خواناسی‌ئه‌خوینن،‌په‌یامبه‌ری‌خوایش‌عیسا‌له‌مه‌به‌ولاوه‌هیچ‌شتی‌نالیت‌ده‌ئیت‌ر‌ئیه‌ئه‌و‌درۆ‌شاخداره‌یه‌بوئه‌که‌ن‌!؟

دادگه‌ری له‌حوکه‌دا! حوکم‌نه‌ک‌عیباده‌ت!

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَتَ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا^{٤٥}

هه‌رچی‌ئه‌مانه‌ت‌بێ‌بیده‌نه‌وه‌ده‌سی‌خاوه‌نه‌که‌ی: {إن‌الله‌یأمرکم‌أن‌تؤدوا

٤٤ ال عمران ٧٩
٤٥ النساء ٥٨

الأمانات إلى أهلها} بیگومان خوا فرمانتان پیده‌دا که هه‌موو ئەمانه‌ت و سپارده‌یه‌ک بدنه‌وه ده‌ست خاوه‌نه‌که‌ی (وإذا حکمتم بین الناس أن تحکموا بالعدل) و هه‌رکات دادگایی نیوان مه‌ردوم ده‌که‌ن، به‌دادگه‌رانه و یه‌کسانیی داوه‌ریی بکه‌ن، واته: به‌لای هیچ که‌سیکدا دامه‌برن، پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: (إن الله مع الحاکم مالم یجر، فإذا جار و کله الله إلى نفسه) ئیبن ماجه: ۷۷۵/۲، واته: خوا پشتگیری له‌(داوه‌ر) ده‌کا هه‌تا ناهه‌قیی نه‌کا، هه‌رکه ناهه‌قیی‌کرد، خوا وازی لیدیئی و ده‌یداته ده‌ستی خوئی! (إن الله نعماً یعظمکم به) به‌راستی خوای به‌هه‌ق به‌جوانترین شیوه‌و، به‌شیوازیکی زۆر چاک نامۆزگاربتان ده‌کات، که‌وابوو ئیوه‌و ئەو سپاردانه‌ی لاتان بدنه‌وه به‌خاوه‌نه‌کانیان و، هه‌مووکاتیش به‌دادگه‌رانه بریار بدن (إن الله کان سمیعاً بصیراً) بیگومان خوا هه‌میشه ژنه‌وایه بو گشت شتی، بینایه بو دیارو نادیار. پیغه‌مبه‌ریش ده‌فه‌رموی: (إد الأمانة إلى من أئتمنک، ولا تخن من خانک). پیشه‌وا ئەحمه‌د: ۴/۳. واته: سوپارده‌ بدوه‌و ده‌ستی خاوه‌ن سپارده‌که، هه‌رگیز خه‌یانه‌ت و گزی مه‌که‌ن، ته‌نانه‌تی له‌گه‌ل ئەوه‌که‌سه‌شدا خه‌یانه‌تی لیکردوویت.

ئیمان به‌بن‌رازی بوون به‌حوکمی خوا رهد کراوه‌ته‌وه له‌قورئاندا

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا^{٤٦}

تا شه‌رعی خوا نه‌که‌نه به‌رنامه، موسلمان نین: (فلا وربک لا یؤمنون) نه‌خیر وه‌ک ئەوه نییه دوورووه‌کان ده‌یزانن، سویندبی به‌په‌روه‌ردگارت ئەی پیغه‌مبه‌ر نابنه باوه‌ردار (حتی یحکموک فیما شجر بینهم) تا بو یه‌کلاکردنه‌وه‌ی کیشه‌کانی

نیوانیان تۆ ده که نه داوهر {ثم لا يجدوا في أنفسهم حرجا مما قضيت} و نه وساش بهرامبهر به و برپاره ی تۆ داوته، هیچ تهنگیه کیان دهست نه که وی له دهروونیاندا {ویسلموا تسلیما} و به چاکیش تهسلیم و ملکه چ ببن. به لئ ده بی ملکه چی و ره زامه ندیی ته واومان بۆ هه موو برپاره کانی خواو په یامبهر هه بی، وهک له سووره تی (نوور: ۵۱) یشدا هاتوووه ده فهرموئ: (إنما كان قول المؤمنین إذا دعوا إلى الله ورسوله ليحكم بينهم أن يقولوا سمعنا وأطعنا..). رینماییه کانی ئایه تی (۶۴-۶۵): ۱- ده بی گویرایه لئ له هه موو (ئه مر) و (نه هی) یه کانی پیغه مبه ر بکری. ۲- هه موو گوناحی گه وره و بچووک سنوور به زانندن و سته مه و ده بی ته و به ی لیبکری. ۳- پیویسته به هه موو برپاریکی خواو پیغه مبه ر. رازی بین

قورئان بۆ حوکم کردن دابه زیووه به حه ق

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا^{۴۷}

بیگومان ئیمه دامان به زاندوته سه ر تۆ ئه م قورئانه به راستی بۆ ئه وه ی برپار به ده ی له نیوان خه لکیدا به و برپاره ی که خوا نیشانی داویت وه بۆ ناپاکان مه به به پاریزهر و داواچی.

حوکم کردن تهنها بؤ خوايه هه رئه ویش چاکترینه

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ^ط
يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلِينَ^{٤٨}

بلئی بیگومان من به لگه یه کی ئاشکرام له لایه ن پهروه ردگارمه وه هه یه که چی
ئیوه پرواتان پی نه هینا ئه و (سزای) ئیوه په له ی هاتنی ده که ن به ده ست من نی
یه فه رمان ره وایی تهنها بؤ خوايه حه ق و راستی باسی ده کات وه ئه و چاکترینی
بربارده ر و جیا که ره وه یه .

حوکمی خوا له باسی خواردندا

خؤ ئه گهر به یاسا قه ده غه کرا حه یوان سه رب بردریت ئه وسا مسولمانان چؤن
گوشت په یدا بکه ن له نیوان حوکمی خوا و حوکمی په رله ماندا؟!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أَحَلَّتْ لَكُمْ بِهِمَّةَ الْأَنْعَمِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ
مُحَلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ^{٤٩}

ئهی برواداران به ئینه کانتان به نه سه ر حه لال کراوه بؤتان (گوشتی) ئاژهل و
چوارپی (مه ر و بز ن و وشتر و ره شه و لاغ) بیجگه له وه ی که ده خوینریته وه به
سه رتان دا (حه رامن) دروست نی یه راو بکه ن له کاتیکدا ئیوه له ئیحرام دابن
به راستی خوا هه رچی بویت بریاری بؤ ده دات.

سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْلُونَ لَسْتُمْ فَإِنْ جَاءَكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ
تُعْرَضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ^{٥٠}

خودا لیره دا ئه م فه رمایشته ی دووباره کرده وه، تا بزانی ت لاریی و خراپه کاریی

٤٨ الأنعام ٥٧

٤٩ المائدة ١

٥٠ المائدة ٤٣

ئەو جوله كانه تا چ راده بەك بووه. { اكالون للسحت... } دەفهرمویت: ئەوانه زۆر حەرام خۆرن، جا حەرامه كه سوو (ربا) بێت، یان بەرتیل (رشوة) بێت، یان كپین و فروشتنی پر فروفیل بێت.. ئەى پێغەمبەرئەگەر ئەوانه هاتن بۆ لات بۆ ئەوهى له كاریکیاندا بریارو حوكمێك بدەیت، ئەگەر خۆت ویستت، ئەوه حوكم بدە له نێوانیاندا دادوهر بیان بكه، ئەگەر نهشت ویست پشتمان تیبكهو گوێیان مەدەرى.. ئەگەر گوێیان نەدەیتى هەرگیز ناتوان هیچ زیانیکت پێ بگه یەنن، بەلام گەر له نێوانیاندا حوكمت كرد، ئەوه هەق و راستی چۆنه، بهو شیوهیه حوكمیان بكه، جا ئیتر ئەوان پێی رازی بن یان نا.

وَكَيْفَ يَحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ^{٥١}

عەجایبە ئەوان چۆن تۆ بە حەكەمى خۆیان دادەنێن، له كاتیکدا كه خۆیان تەوراتیان لایه، ئەو پرسیاره ی له تۆی دەكەن، حوكمى خودا به ئاشكرا له تەوراتدا ههیه، ئەوانه دابیان وایه پاش ئەوهى حوكمى پرسیاره كه یان بۆ روون دەكه یتهوه، پێی رازی نابن و پشتی تیدهكەن، چونكه دەیانەویت حوكمى خودا به شیوهیهك بێت كه خۆیان دەیانەویت، ئەوانه باوهر یان به تۆ نیه و باوهری تەواویان به تەوراتیش نیه، هەر ئیماندار نین.

پهيامه ئاسمانیهك بۆ حوكم پيكرن دابه زيوون

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبُّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ^{٥٢}

٥١ المائدة ٤٣

٥٢ المائدة ٤٤

کارکردن دژى فه‌رمانى خوا، له‌دین وه‌رگه‌رانه: {إنا أنزلنا التوراة فيها هدى و نوراً} ئیمه ته‌وراتمان نارده خواری، بئ شك بؤ هه‌موو خیرو چاکه‌یه‌ك، رینمایى و روونا‌کایى تیدایه {یحکم بها النبیین الذین أسلموا للذین هادوا} هه‌موو ئه‌و په‌یامبه‌رانه‌ی (به‌نى ئیسرائیل) - که به‌رفه‌رمان و ملکه‌چى بریارى خوابوون- هه‌ر به‌و ته‌وراته داوه‌ریی مووساییه‌کانیان ده‌کرد، واته: ئیستا جووله‌که له‌ریی راست لاینداوه {والرَبَّانِیونَ وَالْأَحْبَارُ} و زانا خواناس و شه‌رع زانه‌کانیشیان هه‌روا {بما استَحفظوا من کتاب الله} و ئه‌وانه‌ش که پاریزگاری ته‌وراتیان پی سیپیرا بوو پاش نه‌وه‌ی یه‌که‌م که‌نه‌هیلن تیکه‌و لیکه‌ بکری {وکانوا علیه شهداء} و شایه‌تیش بوون له‌سه‌رى وده‌یانزانى راست و هه‌قه، نه‌ك وه‌كو ئیوه‌ ئه‌ی یه‌هوودى سه‌رده‌م! که ته‌وراتتان گوڤرى و حوکمتان پینه‌کرد! {فلا تخشوا الناسَ وَاخشَوْا} که‌وا‌بوو له‌مه‌ردم مه‌ترسن، به‌لکو ده‌بئ ته‌نها له‌من بترسن و، به‌رفه‌رمانم بن {ولا تشتروا بآياتى ثمنا قليلا} ئایه‌ت و نیشانه‌کانى من به‌به‌هایه‌كى زوڤر که‌م مه‌فرۆشن، هه‌ق مه‌شارنه‌وه و کیتمانى مه‌که‌ن، خوا چوڤ فه‌رمان ده‌دا، ملراکیشن و ته‌سلیم بن {ومن لم یحکم بما أنزل الله فأولئک هم الکافرون} هه‌رکه‌سیک به‌و کتیب و به‌رنامه‌ خوا نارده‌وه‌یه‌تى حوکم و بریار نه‌دات، ئیتر له‌به‌رئه‌وه‌ بئ که‌ به‌که‌م و کورتیی بزانی، یان هه‌ر بروای پی نه‌بئ، وه‌ یان له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌كى تربئ، دياره‌ هه‌رکه‌سیکی وا له‌وکافرو بئ باوه‌رانه له‌چوارچێوه‌ی دینی خوا ده‌چیته‌ ده‌ری. (شیخ حه‌سه‌نى به‌سریی) ده‌لئیت: ئه‌م ئایه‌تى (ومن لم یحکم بما أنزل الله) ئه‌گه‌رچی ده‌رباره‌ی جوله‌که‌ هاتبئ، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا گشتگیره‌ و، هه‌موو موسلمانان و خاوه‌ن دینیك ده‌گریته‌وه. (عه‌لى کوڤرى ئه‌بى ته‌لحه‌)ش له‌ (ئیبین عه‌باس) هه‌وه‌ ده‌لئ: ئایه‌تى: (ومن لم یحکم بما أنزل الله فأولئک هم الکافرون) مانای ئه‌وه‌یه‌ که: هه‌رکه‌سى ئینکاری و نکوولی هه‌رشتئ له‌ (ما أنزل الله) بکا، پئی کافر ده‌بیئت، به‌لام ئه‌وه‌که‌سه

که باوهری پیده کاو، حوکمیشی پیناکا، ده بیته پیاویکی ناهه قیکارو فاسیق/ ئیبن جهریری ته بهریی. (ئیین تاوس) یش ده لئی: (ولیس کمن یکفر بالله و ملائکته و کتبه و رسله. و قال الثوری: من ابن جریح عن عطاء قال: کفرّ دون کفر، ظلم دون ظلم، وفسق دون فسق (ئیین جهریر) واته: نه وکسه که باوهری به شهریعه تی ئیسلام هه یه، به لام له بهر ههر هوّیه ک بیت، حوکمی پیناکات، نه مه وه کو نه وه نییه که باوهری به خواو به فریشته، به کتیب و پیغه مبه ره کان نه بی. (سهوری) یش ده لئی: نه و جوّره که سانه، جوّره کافر یکن و کافری ته واو نین. گه لئی له زاناکان ده لئین: نه مه مانای نه وه یه که نهر پیاویک ژنیکی کوشت، له باتیدا ده کوژر پته وه، به به لگه ی نه مه فرموودانه ش: (إِنَّ الرَّجُلَ يُقْتَلُ بِالْمَرْأَةِ) نه سای. یان نه مه فرمووده: (المُسْلِمُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ).

غهرامه ی که سی تاوانکار

گریمان دین ته نهها عیباده ته نه ی نه مه نایه ته چ ده کات له ناو قورئانداو وه ده بیت له کوئی عیباده ته کانی وه ک نوپژو روژ کوّی بکه ینه وه!
وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذْنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصًا فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ^{٥٣}

تۆله ی چاوو لووت و گوّی و، ههر زه خمیکی تر: {وکتبنا علیهم فیها} ئیمه له ته وراتدا له سهر (به نی ئیسرائیل) مان نووسی و بریارماندا {أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ} که تۆله ی کوشتنی گیانیك، گیانیکه، واته: نه رکه سیك کوژرا، ته نهها بکوژه که ی ده کوژر پته وه، نابج ده س بوکه سیکی تر ببریّت {والعین بالعین}

وچاو له باتی چاو {والأنف بالأنف} و لووت له باتی لووت {والأذن بالأذن} و گوی له باتی گوی {والسن بالسن} و ددان له جیاتی ددان {والجروح قصاص} و هه موو زام و برینیکیش، به گویرهی خووی قیساس و تۆلهی ههیه، که چی له گه ل ئه و بریاره دا، هیمان هه رسه ریچیان کردو، بۆخه لکی خویمان ناماده بوون، تۆله بکه نه وه، به لام بۆ دانه وهی هه قی خه لکی تر، لارو لاسار بوون و، گه لی له بریاره کانی خوایان گووی! {فمن تصدق به} جا هه رکه سی له کابرای تاوانبار خووش بوو و به خشیی و کردیه خیر {فهو كفارة له} ئه و کارهیه ده بیته که فارهت و سرینه وهی گوناحه کانی و، خواش له و خووش ده بی {ومن لم يحکم بما أنزل الله} و هه رکه سی که به پی ئه و به رنامه یه خوا ناردوویه تی داوه ریی و بریارنه دات {فأولئك هم الظالمون} بی سو له ریزی سته مکاران و سنوورده رچووان ده بن.

وشه ی حوکم له یه ک نایه تا دووباره ش ده بیته وه

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ^ه
 و لیحکم اهل الإنجیل بما أنزل الله فيه} وه شوینکه وتووای (ئینجیل) یش، ده بی هه ربه پی ئه و رینمایانه خوا تییدا دایبه زاندوون بریار بدن، واته: برویان به هه مووی هه بی و، حوکم به هه موویشی بکه ن {ومن لم يحکم بما أنزل الله فأولئك هم الفاسقون} و ئه و که سانه ش به وه رنامه -خوا ناردوویه تی- بریارو حوکم نه دن، دیاره یاخیی و ناپاک و له سنوور ده رچوون. به لی.. خوامان تاک و ته نیایه، به دیهینه رو دروستکه رمان تاک و ته نیایه، پاشاو خاوه نمان تاک و ته نیایه، که وابوو ده بی حاکم و دادوه ریشمان (واته: شه ریه تی ئیسلام) تاک و

ته نیای، دانه ری حوکم و نه حکام، هه رده بی تاك و ته نیای، وه هه رخاوش مافی لابردن و گورینی پرگه و ماده ده کی هه یه، ده بی له یه ك شه ریه تیش په پره وی بکری، بیگومان قه بوولکردنی ئیسلامیکی ئاوا، لای خوا په سه نده و به دینداری داده نریت، پیچه وانهی ئه مه و حوکم به غه یری (ما أنزل الله).. (کوفرو زولم و فیسقه). رینماییه کانی ئایه تی (٤٤-٤٧): ١- ده بی هه ر له خوا بترسین و، هه ر فرمانه کانی ئه ویش جیبه جی بکه یین، ئینکاری یاسا کانی خوا، حوکم پی نه کردنیان و، سووکایه تی پیکردنیان و په سه ندرکدنی هه ندیکی و پشتگوئی خستنی هه ندیکی تری، بی شك کوفره. ٢- تۆله و (قیساس) و خوین له نه فس و، له برین و زه خمه کاندا واجیبه، بو نمونه: هه ردوو چاو خوینی ته واوی ده که وی، یه ك چاوی ساغ نیو خوین، لووت خوینی ته واو، هه ردوو گوئی خوینی ته واو، یه ك ددان پینج و شتر، هه ردوو لئو خوینی ته واو، زمان خوینی ته واو. ٣- زیاده ره وی له تۆله دا- دوو کهس له باتی یه ك کهس، یاله باتی بکوژه که خزمیکی بکوژریته وه- کاریکی حه رامه له کتیبی (ئینجیل) یشدا تۆله و قیساس هه ر هه بووه، که واوو ئیوه ش - عیسانی و مووسایی- کار به و بریارانه بکه ن.

لادان له حوکی خوا ئاره زوو په رستیه

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شَرْعَةً وَمِنْهَا جَاؤُا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٥٥

هه ر به قورئان بریار بده: پاش باسکردنی (تهورات) دیته سه رباسی قورئان

و، رایده گه یه نیت که ده بی ته نیا به و حوکم و بریار بدن، بویه ده فهرموی: او
 أنزلنا إلیک الکتاب بالحق { ئەم کتیبە ی (قورئان) یشمان، هاوری له گەل هەموو
 راستییە کدا نارده خورای بۆت {مصدقا لما بین یدیە من الکتاب} تەسیدی
 ئەو کتیبانەش دە کات بەرله خووی هاتوون {و مهیمننا علیه} و چاودیرو پارێزەرو
 شایە تیشە بۆیان، ئەمینداری هەموو کتیبە کانی بەر له خوویە تی، ئەم هەر
 شتیکی بە راست، یان ناراست دانا، هەر ئەو هیه {فاحکم بینهم بما أنزل الله}
 دەسا تۆش لە نیوان گشت خەڵکاندا، تەنانەتی جووله که و گاوره کانیش هەر
 بە پیتی ئەو بەرنامە یه کاربکه و بریاربده، خوا ناردوو یه {ولا تتبع أهواءهم عما
 جاءك من الحق} وله وهق و راستییە له خواوه بۆت هاتوو ه لاهه ده و، مه که وه
 شوینی ههوا و ئاره زوو یان {الکل جعلنا منکم شرعة ومنهاجا} بۆ هه ربه کی
 له ئیوهش ئە ی موسلمانان و ئە هلی کیتاب! یاسا و بهرنامە یه کمان دانا، بۆ ئە وه
 کاری پێ بکه ن و لێ ی لانه دەن، واته: پله به پله به دوا ی یه کدا کتیب و بهرنامە مان
 بۆ ناردن، هه تا کۆتا بهرنامە (قورئانی پیروژ) ئیتر پاش هاتنی ئەو، ده بی هەموو
 له ده وریا خر ببنه وهو، کار هه ربه و بکه ن {ولوشاء الله لجعلکم أمة واحدة}
 خو ئە گه ر خوا ویستبای هه مووتانی ده کرده یه ک گه ل و یه ک و ئوممه ت و،
 هه رله سه ره تاوه یه ک بهرنامە شی بۆ داده نان {ولکن لیلوکم فیما آتاکم} به لام
 به وشتانه پیمانداون ویستی تاقیتان بکاته وه، تاده رکه وی کی گویا به له، کیش
 سه ریچی ده کا، ئە مرۆ دین و ئایینی که، سه یینی شه ریعت و بهرنامە یه که،
 هه تا ده رکه وی کامتان به ئاسانی و بی چه ندوچۆن ته سلیم ده بی و به رفه رمانه
 {فاستبقوا الخیرات} که وا بوو گشتتان پیشبرکی بکه ن، بۆ ئە نجامدانی هەموو
 کاریکی چاکه و خیر {إلی الله مرجعکم جمیعا} دلنیا شبن هەموو هەر بۆ لای
 خوا ده گه رینه وه {فینبئکم بما کنتم فیه تختلفون} ئە وساش زۆر به وردی
 له وشتانه ئاگادارتان ده کا، ناکۆکی و کیشه تان بوو، پاشانیش هه رکه سه به پیتی

کاروکردهوهی خوئی، پاداش و توّله وهرده گریّت.

ئاگاداری له لادان له حوکمی خوا

وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ^{٥٦}

به قورئان کیشهی مهردم بخه ملّینه: {وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ} دیسان ده بی ههر بهو بهرنامه له ناو جووله که و گاورو خه لکانی تریشدا ، حوکم و بریار بهدیت، خوا ناردوویه {وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ} نابیی شوینی ههواو ئارهزووی ئهوانه بکهوی و، چه واشهت بکهن. (ئیبین عه باس) ده لّی: تا قمی له زانایانی یه هوود وهک (ئیبین سوریا، که عب ، شاس) خر بوونه وهو گوتیان: با بچینه لای موحه ممه د به لکو بتوانین له خشتهی بهرین و فریوی بدهین، چونکه خوئه ویش ههر وهک ئیمه ئاده مییه، بچین پیی بلّیین که: له فلانه مهسه له دا پشتگیری له ئیمه بکه، ئهوسا ئیمه ویش له ههندی شتا په پرهوی له توّ ده کهین، دیاره خویشت چاک ده زانی که: ئه ئیمه شوینت کهوین، هۆزه کانی تریش چاومان لّیده کهن، به لّی ههستان و چوونه لایی و، مه بهسته کانیاں لا درکان، به لام ئه و به هیچ شیوه یه که به گوپی نه کردن و، نه یانتوانی له ری راست بیترا زینن، ئینجا ئه م نایه ته هاته خواره وهو فهرمووی: {وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ} هۆشیار به! له و رینمایانهی خوا بووی ناردوی، لاریت نه کهن و کلا نه بیت {فَإِنْ تَوَلَّوْا} ئینجا ئه گهر له داوه ری و بریاری توّ، روویان وه رگپراو، نه هاتنه سه رنه خسهی توّ {فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ} چاک بزانه که:

خوادیهووی - بههوی تاوانه کانیههوه - تۆله یان لی بسینیت {وان کثیرا من الناس لفاسقون} خو بیگومان زۆرینهی خه لک له پری دهرچوون و لاینداوه.

حوکمی جگه له ئیسلام دواکهوتن و بو دوا گه رانه وهیه

أَفْحُكِمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ^{٥٧}

دابى جاهیلییه تی بهر له ئیسلام مه هیینه وه {أفحکم الجاهلیة یبغون} ناخۆ ئەمانه ده یانهووی، داب و یاسای جاهیلییه تی بهر له ئیسلام زیندوبکه نه وه و بریارو حوکمی خوا، وه لانیین وهك ئەوان؟! {ومن أحسن من الله حکما} جا ده بی بریارو حوکمی کئی جوانترو باشتر بیت ، له حوکم و فه رمانی خوا {لقوم یوقنون} بوئه وانه که هه یج شک و گومانیکیان نییه و، ئەهلی یه قینن؟ چونکه هه رئه مانه چاک ده زانن که شه ریه تی ئیسلام له هه موو به رنامه کانی تر گونجاوتره بکریته ده ستوو رو سه رچاوه ی ده ستوو ر، بی دین و لاده ره کان نازانن و تینا گن، ناماده ش نابن تیبگه ن!. (ته تار) ه کان به یاسا که ی (جه نگیز خان) کاریان ده کرد! که پیک هاتبوو له چه ند فه رمان و بریاریکی تیکه ل له دینی ئیسلام و جووله که و گاو ر، هاوړی له گه ل هه ندی راوو بو چوونی خو شی، پاشان چینی پاش ئەوان که هاتن پهیره وییان لی کردو فه زیاندا به سه ر شه ریه تی خوا دا! دیاره کاری ناوا، دهرچوونه له ئیسلام و، مروقی پی کافر ده بی، پیغه مبه ر ده فه رموی: (أَبْغَضُ النَّاسَ إِلَى اللَّهِ مَنْ يَبْتَغِي فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ، وَ طَالَبَ دَمَ امْرِئٍ بغيرِ حَقٍّ، لِيُرِيَقَ دَمَهُ) ته به ری. که وا بوو زۆر پیویسته که: موسلمانان به تایبه تی حکومه ت و ده وه له ته کان بگه رینه وه بو لای به رنامه پیروژه که ی ئیسلام و، هه ر ئەویش بکه نه یاسا و ده ستوو ر بو ولات ری نما ییه کانی ئایه تی (٤٨-٥٠): ١- ده بی

له هه مووشتی کدا هه به قورئان و سووننهت، حوکم و بریار بدریت، نابی هیچ شه ریعت و به نامه یه کی تر، بکری به یاساو به نامه و حوکم و بریاری پی بدری. ۲- نابی په پرهوی له هه واو ئاره زوی خه لکی بکری. ۳- حیکمه تی جیاوازی نیوان شه ریعت ته ئاسمانیه کان، ئیبتیلاو تاقیکردنه وه یه. ۴- زۆربه ی زۆرینه ی موسیبه ت و به لا هه ره له گوناخه وه سه ره هه لده دا. ۵- شه ریعتی ئیسلام له گش شه ریعت ته کانی تر، له هه موو روویه که وه تیرو ته سه ل تره.

عبادهت و حوکم و سنوره کان پیکه وه گریدراوه له قورئاندا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدِيًّا بَلْغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفْرَةَ طَعَامٍ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٍ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ اللَّهِ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ^{٥٨}

نیچیر کوشتن له ئیحرامدا حه رامه: {یا ایها الذین آمنوا} نه ی نه وکه سانه ی باوه رتان هیناوه! {لاتقتلوا الصيد وأنتم حرم} هه تا له ئیحرامدان هیچ جوړه نیچیریکی وشکانی مه کوژن، گوشتی بخوری، یا نه خوری {ومن قتله منكم متعمدا} هه رکه سیکتان به ده سه ت نه نه سه ت کوشتی و له ئیحرامیشدا بوو، به لام له م گیانه به ره و جانه وه رانه نه بوو که ناویان له بوخاری و، موسلیمدا هاتووه: (خمس فواسق يقتلن فی الحل والحرم : الغراب، والحدأة، والعقرب، والفأرة، والكلب العقور) واته: نه م پینج شته گشت کاتی له حه ره م و له ده ره وه یدا کوشتیان مو له تی پیدراوه: قه له ره شه، داله کو لاره، دوو پشک، مشک، سه گی لاگیر {فجزاء مثل ما قتل من النعم} له تو له ی نه وه دا ده بی وینه ی نیچیره

کوژراوه که له مهرو بزن و وشتر و گا که فارهت بدات {بحکم به ذوا عدل منکم} دوو که سی دادگره زاناشتان بریاری له سه ریبدن و بلین: ئەمه بوپارته قاو که فاره تی نیچیره کوژراوه که ده شی {هدیا بالغ الکعبه} ئەو که فاره ته بهیئیته هه ریمی کابه و هه ره لویش سه ری ببری و، بیداته هه ژاران {أو کفارة طعام مساکین} یان له جیتی قوربانیه که ئە گه هه اوو پینه ی هه یوانه کوژراوه که نه بوو خواردن بدری به خه لکانی بینه واهه ژار، هه هه ژاره ی مشتێ خوړاک {أو عدل ذلک صیاما} یان به ئەندازه ی قیمه تی ئەو نیچیره چهنه روژیک به روژوو بن، واته: ده بی هه یوانه کوژراوه که بکری به پاره و، ئەو پاره یه چهنه خواردن بکات، له باتی هه مشتێ روژیک به روژوو بن {لیذوق وبال أمره} تاتۆله ی ئەوسه ری پیجیه ی خو به پیژی {عفا الله عما سلف} خوا له کاری سه رده می نه فامی و پیش ئەم قه ده غه کردنه یه خو ش بووه {ومن عاد فینتقم الله منه} ئینجا که سیک بچیته وه سه رباری نیچیر کوشتن دوا ی هه رام بوونی، خوا تۆله ی لیده کاته وه {والله عزیز ذو انتقام} چونکه خوا زۆر به ده سه لات و، تۆله سینه، هه ره که سیک له فه رمانه کانی سه ری پیچی بکات، زۆر به ئاسانی ده توانی تۆله ی لی بسینی.

ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقَّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسْبِينِ^۹

ثم ردوا إلى الله مولا هم الحق {له پاشان دوا ی زیندوو بوونه وه هه موو ده گه ری نه وه لای خوا، که گه وه وه سه ره وه ری راسته قینه ی هه موانه {ألا له الحكم} ده با گشت هوشیار بن! که داوهری و بریار هه ره به دهستی ئەوه {وهو أسرع الحاسبين} به خیراتر له هه ره حیسابگریکیش حیسابی گشتیان ده کا. ری نمایه کانی ئایه تی (۵۹ - ۶۲): ۱- مهودای ده سه لات و توانا و حیکمه تی خوا ی خاوه ن به زه یی بی سنوره. ۲- هه موو کاریکی غه یب و نادبار، دیار و ئاشکرا ته نیا خوا خو ی ده یزانی. ۳- مهودای (قهزا) و (قه ده ری) خوا هه مووشتی ده گریته وه، ته نانه تی

هەرگه لاداریك له دار بهریتته وه، ئاگای لیبه تی. ۳- (مه عاد) و لیپرسینه وه و تۆله و پاداش، بریاریکی چه تمیی خواجه و هەر پيش دیت .

جیگهی پرسپاره هه لباردنی حوكمی غه پیری خوی گه و ره

أَفَعِیرَ اللَّهُ أَبْتَعِيَ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ^{۶۰}

أَفَعِیرَ اللَّهُ أَبْتَعِيَ حَكْمًا} پیمان بلی: ئاخۆ ره وایه جگه له خوی به دهسه لات که سیتیر بکه مه داوهری نیوانمان؟ هه تا شایه تی بدات کاممان راست ده کات ؟ {وهو الذی أنزل إليکم الكتاب مفصلاً} که ههر ئه ویشه ئه م قورئانه ی به رۆشنگراوه یی دابه زاندۆته خواره وه بوتان و، سه رجه م بریاره کانیشی روون {والذین آتیناهم الكتاب} خو ئه وانه یش و نامه مان پیداون {يعلمون أنه منزل من ربك بالحق} چاک ده زانن که ئه و قورئانه له لای پهروه درگارت ه وه یه و، گشتیشی راست و دروسته {فلا تكونن من الممترين} ده سا تۆ هه رگیز له خه لکانی دوودل و به گومان مه به، گومان نه بی که ئه م قورئانه خوا ناردوویه

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذُرًّا مِنَ الْحَرثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ^{۶۱}

کارو کرده وهی خوانه ناسان! : {وجعلوا لله مما ذرأ من الحرث والأنعام نصيبا} له به روبروو ی ئه و کیلگه و کشت و ئازهل و مه رومالاته خوا خوی دروستی کردبوو، ههر به شیکیان بو خوا دانا !! به شه که ی تریان جیایان کرده وه بو گهروه و بته کانیان ! {فقالوا هذا لله بزعمهم} ئه وساش بی به لگه و لیكدانه وه، به لکو

۶۰ الأنعام ۱۱۴

۶۱ الأنعام ۱۳۶

هه ره به خه یالی خویان وتیان: ئه مه بوخوایه!! {وهذا لشركائنا} وئه مه میش هی هاوبهش و {بته کان} مانه {فما كان لشركائهم فلا يصل إلى الله} جا ئه وهی هی بت و هاوبه شه کانیان بوو، هه رگیز نه ئه گه یشته لای خوا {وما كان لله فهو يصل إلى شركائهم} که چی ئه وی به شی خوابوو ئه گه یشته لای بته کانیان !! دیاره له کارو بوچوونیکه زور ناره واو هه له دا بوون، چونکه له وه گه پری که شه ریکیان بو خوا دانا بوو، له دابه شکر دنه که یشدا هه ر ناراست دهر چوون، ئه وه ته به شه که ی خوایش ده خه نه سه ره به شی بته کانیان و، له وه یشدا هه ر درو بانکرد! {ساء ما يحكمون} چ خراپ بریاریک ئه دن، چونکه هی مان بته کانیان لاخوشه ویستر بوو له خوا.

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ
يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ^{٦٢}

شوعه یب _ سه لامی خودای لی بیت _ پیی ووتن: کومه لیک له ئیوه باوه رتان هی ناوه به وهی که بو من نیراوه ته خواره وه _ که ئایینی ئیسلامه _ و شوینم که و توون، هه ندیکه تریشان باوه رتان پیی نیه ورپگایش له باوه رهینانی خه لک ده گرن.. جا که میک دل فراوان بن و سه برتان هه بیت، تا خودا له نیوانماندا برپاری خوئی ده دات.. خودا چاکترین بریارده رو (حاکم) ه.. خودای گه وه ئه مه ده کات تا دهر بکه ویت کی له سه ره هه ق و راستی یه و، کیش له رپگا راسته که لایداوه؟ .. ئینجا هه ره یه که وه پیی کارنامه ی خوئی جه زای ده دریتته وه.

لادان له حوکمی خوا هاوهل دانانه، چ حوکمیکه نهوه

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ^{٦٣}

ههروهه ئهه پېغه مبهه! (صلی الله علیه وسلم) پېیان بلئ: ئایا هیچ کام لهه بتانهه ده یان په رستن توانای نیشان دانی ریگای راستیان هه یه؟! له وه لامی ئهه م پر سباره یشدا هیچ نالین و بی وه لامن... توبش پېیان بلئ: ئهوه خودای به رزی بی وینه یه که ریگای حهق و راستیی به هوئی هیدایه تی ئایینه وه نیشان ده دات، وه به هیدایه تی عه قل و ژبری و به هیدایه تی هه ست و به هیدایه تی ئیلهام و شت خسته نه ناو دل، ریتماییتان ده کات و حهق و راستییتان بو ده رده خات.. جا ئایا ئه وهی ریگای حهق و راستی نیشان ده دات، شایان ترو پېویستره په پره ویی لی بکریت و بپه رستریت، یا خود ئه وانیه که توانایان نیه ریتمای بیکن و ریگای راست نیشان بدن، مه گه ر خویمان هیدایه ت بدرین و بخرینه سه ر ریگای راست؟! وه کو بته کانیان که خویمان ناتوانن له جیگه ی خویندا بجولین، مه گه ر بگوئز رینه وه.. ئه ی بته رستینه! ئیوه بو بیر ناکه نه وه، چیتانه وا بت ده په رستن و بریاری بته رستی ده دن؟! ئه مه چوئن بریاردانیکه؟!

قورئان حوکم به حهق ده کات، ئایا له قورئان حهقانی تر هه یه

وَأَتَّبِعْ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ^{٦٤}

ئه ی پېغه مبه رتو شوین ئه وه بکه وه که به وه حی بو ت دیت، که قورئانی پېروژه، وه سه برو ئارامت هه بی ت له سه ر ئه و ئازارو نار هه تیانه ی که له لایه ن قه ومه که ت

٦٣ سونس ٣٥

٦٤ سونس ١٠٩

و غهیری قهومه که ته وه دوو چارت ده کریت، تاخودا له نیوانتاندا حوکم ده کات..
خودا گه وره ترین و چاکترین دادوهره، جگه به حهق زیاتر حوکم به هیج
شتیکی تر ناکات.

إِن الْحَكْمَ إِلَّا لِلَّهِ

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
سُلْطَنٍ إِنْ الْحَكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ^{٦٥}

ما تعبدون من دونه إلا أسماء {تهوش بزانی ئهوانه ی ئیوه 'به دهر له خوا'
ده یانپه رستن چهند (ناو) یکی بی ناوه روکن {سمیتموها أنتم و آباؤکم} و ئیوه و
باوو باپیرانتان به ئاره زووی خۆتان ناوتاناون و کردووتانی به خوا! {ما أنزل الله
بها من سلطان} خوا هیچ به لگه یه کی بو راستی په رستنی ئهوانه نه ناردووهره.
جا یوسف ئه یه وی روشتتر بو یان باس بکات، بو یه ده لیت: {إن الحكم إلا لله}
گشت حوکم و بریاریک ته نه هاو ته نه ها هی خوا یه، ده بی ته نه ها ئه و حاکم و بریار
به ده ست بیت {أمر ألا تعبدوا إلا إياه} فه رمانیدا وه که: ئیوه ده بی ته نه ها ئه و
په رستن و گو یرایه لیبی هه ر له و بکه ن، نه ک له سه روک عه شیره ت، نه ک له گه ل
و نه ته وه، نه ک له ولات و نیشتمان، نه ک له حیزب و گرووپ و خیل.. هتد {ذلك
الدين القيم} هه ر ئه و ئایین و دینه راست و ره واو پایه داره، که بانگتانم کرد
بو ی، ده سا وریا و به ئاگابن و شوینی بتان مه که ون {ولكن أكثر الناس لا يعلمون}
به لām زۆ به ی ئه و مه ردمه نازانن ئایینی یه کخو ا په رستی راست و ریکه، خوای
بالا ده ست له جیگایه کی تر دا ده فه رموی: {وما أكثر الناس ولو حرصت بمؤمنين
(یوسف/ ۱.۳) جائیستا ده ست ده کات به مانا و لیکدانه وه ی خه ونه کانیان، بو یه

ده فەرمووی:

وَقَالَ يُبْنِي لَّا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَلْحَمُّ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ^{٦٦}

ياقووب دەلی: لەیەك دەرگاوه مه چنه ناو: (وقال يا بنی لا تدخلوا من باب واحد) باوكیان وتی: كوره كانم! كه نزیکی شار ده بنه وه، هه موو پیکه وه له یهك دەرگاوه مه چنه ناو شاره وه. به لی.. له بهر هه هۆیهك بوو (به عقووب) وه كو سۆزی باوكایه تی-ئهو وه سیه ته ی بۆ كوره كانی كرد؟ هه رچه نده گه لی ته فسیرو ریوایه ت هه یه بۆ دیاری كردنی هۆیه كه ی، وه هه ریه كه شیان شتیك ده لی ت، بی ئه وه ی هیچ به لگه یه کیان به ده سه ته وه هه بی و، له گه ل ده قی قورئانه كه دا بگونجیت! خو گومانیش له وه دا نییه كه ئه گه ر ئه وشته ی وا یه عقووب كوره كانی خو ی لی ده پارێزی (چاوی پیس بوایه، وهك ئه وانه ده لین)، وه یان هه ر شتیکی تری دیاری، ئه وا ئه و کاته قورئانه كه خو ی دیاری ده کرد، خو ئاشکرایه له م قورئانه دا ته نها هه ر ئه وه نده هاتوو ه كه فەرمووی: (إلا حاجة فی نفس یعقوب قضاها) واته: ته نها نیازو سۆزیکی ده روونی بوو له دلی (به عقووب) دا، به رامبهریان درکانی و هیچی تر، كه وابوو ده بی رافه كه رانی قورئانیش له وسنوو ره دا بووه ستن و په نجه نه خه نه سه ر هیچ شتیك و راسپارده كه ش وهك خو ی به ره هاو به رفراوانی به یلینه وه، دیاره هه ر ئه مه ش شیاهه بۆ راگرتنی ئه ده ب و وێل له گه ل قورئاندا. هه مووشمان چاك ده زانین كه یه عقووب (علیه السلام) به رامبهر كوره كانی مه ترسی شتیکی هه بوو بۆیان ئه گه ر له یهك دەرگاوه بچنه ناو شاری میسره وه هه رچه نده راسپارده كه ش هیچ بریاریکی خوی پی بهر په رچ نه درایه وه.. كه وابوو بۆ ئیمه یش هه روا چا كه كه ئه و وه سیه ت و راسپارده یه به ره ها به یلینه وه و دیاری نه كه ین و، هه رته نها له گه ل ده قی قورئانه كه دا برۆین

{وادخلوا من أبواب متفرقة} و له ده روزهی جیا جیاوهه بچنه ژورهه {وما أغنى عنكم من الله من شيء} هه چهنده من بهم ته گبیرو راویژانهش ناتوانم هیچ قهزاو بریاریکی خوا لهئیوه دوور بخه مهوه خوئی چوئی بریار دابیت، هه رگیز ناگوردی و ههرواش ده بیت {إن الحكم إلا لله} چونکه بریارو فرمان تهنها بو خوابهوه بهس {علیه توکلت} پشتم بهو بهستوهوه {وعلیه فلیتوکل المتوکلون} جا کهسانیکیش که هه ر نهو بهشیاوو به کار ساز ده زانن، دهبا تهنها پال بهوهوه بدهن و پشت بهو بهستن. ریئمایه کانی ئایه تی (۶۳-۶۷): ۱- تهوه ککولی تهواوی یه عقووب (علیه السلام) بهرامبهه به خوای خوئی و، ناسینی نه سماو سیفه ته کانی وهک شیاویه تی، هه قیشه وایی، چونکه یه کیکه له پیغه مبه رانی خوا (علیه السلام). ۲- وه رگرتنی پهیمان و مؤرو ئیمزا بو کاره گرنه گه کان، هه رچهند له بهرامبهه ر خزمانی نزیکیشه وه بی. ۳- خو پاراستن له (چاوی پیس هیچ زینیکی نیه، به لام له گه ل نه وه شدا هه ر ده بی پروات وایی که نه وهیش له حوکم و بریاره کانی خوا هیچ شتی ناگوردی. ۴- پشت تهنها به خوا ببهسته و، ئیتر به دنیا بیه وه کاره کانت راپه ریته.

هه ره شه له لادانی حوکی خوی گه وره

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ^{۶۷}

أولم يروا أنآ نأتى الأرض نناقصها من أطرافها؟ ئايا نهو بی باوهرو بتپه رستانه نه پاندى که چوئن هه مووکات و روژئ موسلمانه کان زال ده که بن به سه ریانداو، ده سه لات و هیزی نه وان له زه وه بییدا که م ده که پنه وه؟ واته: ئايا نه پاندى که

هەر رۆژەى پارچەیه زهویبان فهتخ ئە کرێ و، مهودای دهسه لاتیان نامینیت؟
 {والله يحكم لا معقب لحكمة} و ههرحوکم و بریارى خوا دهیدا ههچ کهسیک
 دهسه لات و توانای نیه ریگری بکاو ره تی بکاته وه {وهو سریع الحساب} زۆریش
 به په له به حیساب و پرسینه وهی خه لکدا رانه گات.

په ندو ئامۆژگاری له چیرۆکه قورئانیه کاندای

فَلَمَّا اسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاءَكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
 مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمَنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِىَ أَبِي
 أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لى وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ^{٦٨}

ده که ونه مه شوهرت له گه ل گه وره که یاندا: {فلما استيسوا منه خلصوا نجيا}
 جاکه بى هیوا بوون یوسف بنیامین نازادکا ئە و جا له خه لکه که دوور که وتنه وه و
 که وتنه چیه و سرت و دوزینه وهی چاره سه ریگ {قال كبيرهم ألم تعلموا أن
 أبائكم} برا گه وره که یان هه ئیدایه و گوتى: مه گه ر ئیوه نازانن و له بییرتان نه ما وه که
 باوکتان {قد أخذ عليكم موثقا من الله} په یمانیکی بته وى به ناوی خوا لیوه رگرتن
 که {بنیامین} بپاریزن و بیبه نه وه بۆى {ومن قبل ما فرطتم فى يوسف} و خو به ر
 له وه ش له راده به دهر ده ر باره ی یوسف خراپه تانکرد! {فلن أرح الأرض حتى يأذن
 لى أبى} جا له به ر ئە وه دنیابن که هه رگیز من له م ولاتى (میسر) ه ناچمه ده رى،
 هه تا بابم ئیزن ده دا به گه رانه وه م، چونکه شه رمه زاریه بوم به و هه واله وه بچمه وه
 بۆلای {أو يحكم الله لى وهو خير الحاكمين} یان خوا بریارى کی نویم بۆ ده دا،
 واته: به بنیامینه وه ده گه ریمه وه، خو خوایش له هه موو بریاره ریگ چاکتره.
 حوکمى جگه له خواى گه وره (ساء) که وشه ی لۆمه یه بۆى به کار هاتوه

يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَّا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ^{٦٩}

یتواری من القوم من سوء ما بشر به { له ناخۆشی و خراپی ئەو مزدهیهی پیتی دراوه، له خه لک خۆی دهشاریتتهوهو، ههز ناکات بیبینن {ایمسکه علی هون} نازانی ناخۆ له سهر سووکیی و شه رمه زاری رای گری و به ختیوی بکا ؟ {أم یدسه فی التراب} یان بیخاته ژیر خۆلهوهو زینده به چالی بکات ؟ {ألا ساء ما یحکمون} چاک بزانی ! بریاریکی زۆر خراپ دهدهن کاتی کێژ دهدهن به خواو، بۆ خویانیش کور .

خوای گهوره پێویستی به شهريك نی یه له حوکمدا

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرَ بِهِ وَأَسْمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا^{٧٠}

قل الله أعلم بما لبثوا { پێیان بلی: هه ر خوا خۆی باشتەر دهزانی لهوئهشکهوتهدا چه ندمانهوه، واته: زانینی هه والهی زانست و زانیاری خوای گهورهی بکه {له غیب السموات والأرض} هه رچی نادیارو داپۆشراوی ئاسمانه کان و زهوی هه یه - به دهنگ و باسی یارانێ ئه شکهوتیشهوه- بۆخوایه، وه ئه وه لای ئه و دیارو ئاشکرایه و چاک ده بزانی {أبصر به} ئای خوا چ بینایه بۆه موو شتی {وأسمع} وچ ژنه وایشه، واته: بینین و بیستنی خوا بێ سنووره، وه کو بینین و بیستنی هه یچ که سهی نییه {ما لهم من دونه من ولی} بۆ یارانێ ئه شکهوت - جگه له و زاتی الله یه - هه یچ پشت و په ناو دۆسیکیان دهس ناکه وێ هه تا بییان پارێزی {ولا یشرک فی حکمه أحدا} وخوایش له کارو بریاری خویدا هه یچ که سهی نه کردووه به هاوتاو

٦٩ النحل ٥٩
٧٠ الکف ٢٦

هاوبه‌شی خوئی ، بئی شه‌ریک و بئی وه‌زیرو بئی هاوتایه، رازیش نابیت قسه‌ی ناحه‌زو نه‌یارانی بخریته پال قسه‌یه‌وه.

له‌ ته‌ورایشدا حوکم‌هه‌بووه نه‌ک قورئان که بو‌هه‌تا هه‌تایی دابه‌زیووه

يُحْيِي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَاَتَيْنَهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا^{٧١}

په‌سنی یه‌حیاو له‌دایکبوونی: هه‌رکه یه‌حیا له‌دایکبوو و، پاشان گه‌وره بوو و گه‌یشته نه‌وته‌مه‌نه‌ی که فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ریتی پیبدری، پیمان‌گوت: {یا یحیی خذ الكتاب بقوة} نه‌ی یه‌حیا! به‌هه‌رچی تواناته نه‌و نامه‌ی ته‌وراته بگه‌ره و کارو ره‌فتاری پیبکه {واآتیناه الحكم صبیا} وه‌یشتا هه‌ر زاړوو مندال بوو، بیر تیژیوو زرنگیی و کارزانیمان پیبه‌خشی بو تیگه‌شتنی ئاین

خوای گه‌وره حوکمی فی‌ری پیغه‌مبه‌ران کردووه بو‌پاک و پیس جیا‌کردنه‌وه

وَلَوْطًا وَاَتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوَاءً فَاسِقِينَ^{٧٢}

ولوطا آتیناه حکما وعلما ووردبینی و فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ریتی و زانستمان به‌ (لووت) یش به‌خشی، واته: کردمانه په‌یامبه‌رو ناردمان بو‌گونه‌کانی ده‌قه‌ری (سه‌دوم) {ونجیناه من القرية التي كانت تعمل الخبائث} و له‌و شاره‌ی (سدوم) له‌ که خه‌لکیکی زور خراپ و یاخیبوون و له‌فه‌رمانی خوا ده‌رچوو بوون و کاری دزیویان تیدا ده‌کرد، رزگار کرد {انهم كانوا قوم سوء فاسقين} چونکه به‌راستی خه‌لکی نه‌وی زور خراپ و له‌ ری لاده‌ر بوون.

٧١ مریم ١٢
٧٢ الأنبياء ٧٤

حوکم له سهر کیلگه یهك چ جای ولات و مه لاین دۆنم و سامانی سر و شتی!

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذِ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذِ نَفِثَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحَكْمِهِمْ
شَاهِدِينَ^{۷۳}

داستانی داوود و سوله یمان (علیهما السلام): {داوود و سلیمان إذ یحکمان فی الحرث} له داود و سوله یمانیش باسیک بکه نه و کاته که سه بارهت به کیلگه یهك داهه ریبان کرد {إذ نفثت فیہ غنم القوم} نه وسا که مه و مالاتی هوزیک بی شوان به شه و تیی که و تبوون و تیبدا له وه رابوون {وکنا لحکمهم شاهدین} و نیمه شایه دو ناگاداری داهه ریبه که ی ههردووک بووین.

حوکم و زانست لای خوای گه وره یه

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجَبَالَ يُسَبِّحُونَ
وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ^{۷۴}

فههمنها سلیمان {چاره سه ری کیسه که مان فی ری سوله یمان کرد و تیمان گه یاند که چون بریار بدا {وکلا آتیناه حکما و علما} به ههردووک - داود و سوله یمان - داهه ری و زانیاریمان پی به خشین، راقه که رانی قورئان نه لاین: دوو پیاو سکالو کیسه یه کیان هه بوو: که رانه مه ریك چوو بووه ناو کیلگه و کشتو کالی کابرایهك و زیانیکی گه وه ری لی دابوو، بردیانه لای (داود) و نه ویش بریاریدا: له باتی زیانه که رانه مه ره که بدری به خاوهن ده غل و دانه که، دیاره نه وهش به دلی خاوهن مه ره که نه بوو، بویه ههردووکیان چوونه لای سوله یمان و به سه رهاته که یان بو گپرایه وه، پاشان نه ویش چوو بولای داودی باوکی و سه لامی لی کردوو وتی: به رای من نه گه ر

۷۳ الأنبياء ۷۶
۷۴ الأنبياء ۷۹

زهوییه که به خاوهنی مه‌ره کان بدرایه‌و، بیکردایه به‌ده‌غل و دان، تاوه‌ک خوئی لی
 ئەهاته‌وه‌و، مه‌ره‌کانیش بدرایه لای خاوه‌ن زه‌وییه‌که که‌لکی له‌شیرو خوری و
 به‌ره‌که‌ی وه‌رگرتایه، جا هه‌ر کاتێ کشتوکاله‌که وه‌ک خوئی لی هاته‌وه بدریته‌وه
 به‌خاوه‌نه‌که‌ی. (داود) وتی: روژه‌که‌م: بریاره‌که‌ت باش و په‌سه‌نده، شیایوی باسه
 داوه‌ر هه‌رکات ده‌قیکی ده‌ست نه‌که‌وت بو پشته‌گیریی بریاره‌که‌ی، ده‌توانی په‌نا
 بباته‌ به‌ر (ئيجتیهاد) هه‌ر بۆیه‌ ئەو دوو پیغه‌مبه‌ره به‌رپه‌زیش بریاره‌کانیان لیک
 جیاواز بوو، پیغه‌مبه‌ریش موحه‌ممهد هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموی: (إذا اجتهد
 الحاکم فأصاب فله أجران، وإذا اجتهد فأخطأ فله أجر واحد) بوخاریی. واته:
 هه‌رگا داوه‌ر ئيجتیهاد بکاو، پر به‌په‌مه‌به‌سته‌که‌ی پیک، ئەوه لای خوا دوو جار
 پاداشی بۆه‌یه، خو ئە‌گه‌ر نه‌ی پیکاو به‌هه‌له‌دا چوو، ئەوه یه‌ک پاداشی بۆه‌یه.
 {وسخرنا مع داود الجبال یسبحن والطیر} کپوه‌کان و په‌له‌وه‌ره‌کانیشمان ملکه‌چ
 و رام کرد، که هه‌موان له‌ته‌ک داوودا پیکه‌وه ته‌سبیحاتی خوا بکه‌ن. داود به
 ئاوازو ده‌نگه‌ خو‌شه‌که‌ی خوئی ته‌سبیحاتی ئە‌خویندو، گشت بوونه‌وه‌ریش
 له‌گه‌لیا ئە‌یوته‌وه، جا ئیتر چۆن و به‌چ شیوه‌یه‌ک؟ ئیمه هه‌موو ملکه‌چی ئە‌و
 شتانه‌ین که له‌قورئاندا هاتوون {وکنا فاعلین} زۆر به‌تواناو به‌کاریش بووین بو
 ئە‌نجامدانی ئە‌و کاره.

په‌نای راسته‌قینه‌ لای خوای گه‌وره‌یه‌ که‌ه‌قی ئە‌ه‌واو له‌ حوکمه‌کانیدایه

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ^{٧٥}
 قال رب احکم بالحق {جا‌دوای گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یی و گوی نه‌دانی خاوه‌ناسان
 پیی، په‌یامبه‌ر روو ئە‌کاته په‌روه‌دگاریی خوئی و ئە‌لی: ئە‌ی په‌روه‌دگارم!

له نپوان من و نه وانهدا بریاری راسته قینهی خۆت بده، چونکه من زۆر هه ولمداو هۆشیارم کردنهوه، له سزای تو ئاگادارم کردنهوه، به لام باوهریان نههینا، جا ئیتر تۆیش چۆن باشه؛ بریاری خۆت بده {وربنا الرحمن المستعان علی ما تصفون} پهروهردگارمان - که خواجه کی به خشه ره- کۆمهک لیخوازراوه بو تۆله و جهز به دان له سه ره ئه وقسه ناقولّو ناشیاوانه تان، هه ره ئه ویشه یارمه تیم نه داو سه رم نه خا به سه ره ئیوه دا، ئه ره ئیوه لاره لاسار بن، چونکه من هه ولکی زۆرم له گه لدان، به لام ئیوه هه رنه تان بیست !.

سه رنجی وشه ی هوکم و گه لانی پیشووش بده

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ^{٧٦}

شه يتان ميملى هه موو پيغه مبه ريك بووه: دياره هه رچونى خواى گه وره بانگه وازه كه ي له بى بروايان نه پاريزى، هه روايش له فيلى شه يتان نه پياريزى و ناهيلى دهغه لى نهوى تيكه ل بى، وه كه نه فه رموى: {وما أرسلنا من قبلك من رسول ولا نبى} له پيش توشدا ئيمه هه ريغه مبه ريكى خاوه نامه و بى نامه مان نارد بيت، كه نيشانه كانمان به خه لك راگه ينيت {إلا إذا تمنى ألقى الشيطان فى أمنيته} ئيلا شه يتان گووانكارى و دهغه دهى خوى له پال ئاخيوه. (فتح القدير) نه لى: {قال البغوى: إن أكثر المفسرين قالوا معنى (تمنى) تلا وقرأ كتاب الله، ومعنى (ألقى الشيطان فى أمنيته) أى فى تلاوته وقرأته. قال ابن جرير: هذا القول أشبه بتأويل الكلام. قال القاضي عياض: واعلم أن الأمة مجتمعة على عصمة النبى من الشيطان فى جسمه وخاطره ولسانه ..} كه وابوو

پیغهمبر هیچ کات هه له و ناهه قی به زمانیدا نه هاتوو، نه گهرچی موشریکانیش
 شتیکیان لی کردبی به ههرا، نه وه هه به ئاماژه ی شهیتان بووه، وه نه وهش ته نها
 بو پیغهمبر بووه، به لکو پیغهمبرانی پیش نه ویش تووشی نه و دیعایه و چاوو رایه
 بوون، به لی: گه لی ریوایه ت هاتوو ده م له هو ی هاتنه خواره وهی نه م نایه تانه
 نه دهن، به لام (ئیبین که سیر) نه لی: نه و ریوایه تانه گشتیان (مورسه ل) ن و،
 له ریگه یه کی ره وانه وه پشتگیر یکم ده ست نه که وتوووه بو یان. به لی.. په یامبه ران
 زوریان پی خوش بووه مه ردوم لی یان کو بینه وه و پروایان پی بینن، بو یه گه لی
 جار له و پی ناوه دا ئاوتیان نه خواست که خه لکه که بانگه وازه که یان لیوه رگرن، وه
 له ور یگه یه شدا جاری وا نه بوو له بهر خاتری بانگه وازه که یان- نه رم و نیانی شیان
 نه کرد، جا شهیتانیش نه وهی به هه لده زانی و لی نه کردنه ههراو، ئیتر فرت
 و فیلی خو ی نه هاویشته دلی موشریکانه وه، وه ک داستانه که ی (ئیبین ئوم
 مه کتوم) و (زهینه بی کچی جه حش) و .. هتد، به لام خوا مه سه له که ی له بیژنگ
 داو هه ق و ناهه قی لی ک کرده وه. 'سه ید' یش پاش هیانی هه موو ریوایه ته کان
 ده لی ت: نه وانه ی له م جیگایه دا داستانی (غهرانیق) ده گیر نه وه وه هندی
 پالپشتیشی بو دینن، هه موو له بنه ره تدا لاوازن، وه له رووی (سه نه د) ه وه
 پشتیان پی نابه سترو ی. وه زانایانی نه هلی حه دیس ده لین: هه رکه سی قسه ی لی
 وه رگیرابی نه و ریوایه ته ی نه هی ناوه، چونکه سه نه دیکی متمانه پیکراوی نه بووه.
 'نه بو به کری به ززار' نه لی ت: قه ناعه تم نییه که له په یامبه ره وه به سه نه دیکی
 په یوه سته وه نه و قسه یه گیر درابیتته وه، له ولایشه وه له گه ل بناغه یه کی به رزی
 بیرو باوه ردا که بریتیه له وه په یامبه ر ده بی شهیتان نه توانی په یامه که ی لی
 تیک بدات و خه لته و په لته ی تیکه ل بکات به یه کا هه ل نه ته قین، ئیتر چو ن
 ده بیت {أفرايتم اللات والعزی ومناة الثالثة الأخری ألكم الذکر وله الأثنی؟}
 بخوین ی و شهیتان به زمانی نه وه وه نه م وشانه: {وانهن لهن الغرائق العلی، وإن

شفاعتهن لهي التي ترتجي ..) بلاؤ بکاته وهو بیگه یه نیت به هه موو موشریکان و ئه وانیش برؤا بکهن .. کاتی په یامبهر لی بیته وه له سووره تی (نه جم) سوژده بات و ئه وانیش وا بزنان که بو بته کان سوژده ی بردوو؟! {فینسخ الله ما یلقى الشیطان} ئەوسا خوا فەندو فیله که ی شهیتانی پووچ کرده وه و سربیه وه {ثم یحکم الله آیاته} له پاشان ئایه ته کانی خوئی جیگیرو پته و پایه دار کردۆتوه و به چاکیی هیشتوو یه ته وه {والله علیم حکیم} و خوا زانست و زانیاریی زۆره، کار جوان و له کارزانه، گشت کاریکی پر له حکمه ته.

دهسته لات و حوکم هه ر بو خوا ی گه وره ده گه رپته وه

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي حَبْتِ النِّعِيمِ ٧٧
 الملك یومئذ لله جا ئیتر له و رۆژده دا ده سه لات و فه رمانه وایی ته نها بو خوا یه و هیچ که سه یك ناتوانی هیچ شتیك بکات، وهك خویشی ئە فه رمووئ: (مالک یوم لدين ٤/١) یا ده فه رمووئ: (الملك یومئذ الحق للرحمن وکان یوما علی الکافرین عسیرا) . {یحکم بینهم} له نیوانیاندا دا وه ریی ده کا {فالذین آمنوا وعملوا الصالحات فی جنات النعیم} ئەوسا ئەو که سانه ی برؤایان هینا وه له گه ل برؤا که یاندا کاره چاکه کانیا ن ئەنجام دا وه له ناو به هه شته خو ش و پر له نازونیعمه ت و نه برؤا وه کاندا نشته جی ئە بن.

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٧٨
 الله یحکم بینکم یوم القیامه فیما کنتم فیه تختلفون} هه ر خوا خوئی له رۆژی قیامه تا دا وه ریی ده کا له نیوانتانا له و شتانه ی که ئیوه کیشه تان تییدا هه بوو. له جیگه یه کی تر دا ده فه رمووئ: (فلذلك فادع واستقم كما أمرت ولا تتبع

٧٧ الحج ٥٦
 ٧٨ الحج ٦٩

أهواءهم وقل آمنت بما أنزل الله من كتاب ..) ١٥/٤٢.

کین نه وانهی پشت له حوکمی خوی گه وره ده کهن؟!

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرَضُونَ^{٧٩}
وَإِذَا دَعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ { کاتیکیش بانگ بکریں بۆلای
برپاره کانی خواو په یامبه ره که ی نهو، تا له نیوانیاندا داوهری بکن {اذا فریق
منهم معرضون} که چی دهسته به کیان، کت وپر روو وهر نه گپرن و ناماده نابن.

کین نهو که سانه ی گوپراهه لی حوکمی خوی گه وره ن؟
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ^{٨٠}

إنما كان قول المؤمنين إذا دعوا إلى الله ورسوله ليحكم بينهم { نهوه حالی
دوو رووه کان بوو، به لام وتهو گوفتاری پرواداره کانیش کاتی بانگ ده کریں بۆلای
خواو پیغه مبه ره که ی بۆ نهوه ی له نیوانیاندا داوهری بکا {أن يقولوا سمعنا وأطعنا}
هره نه مه یه که نه لپن: نهوا بیستمان و گوپراهه لپشین. واته: نه گهر نه وانیش
پروادار بوونایه، ده بوو هر ناوایان بووتایه {وأولئك هم المفلحون} نائه وانه - که بۆ
ره زامه ندی خوا په له نه کهن- سه رفرازی راسته قینه ی دنیاو قیامه تن .

٧٩ النور ٤٨
٨٠ النور ٥١

حوکمی خواو دوعای پیغه مبه‌رمان

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ^{۸۱}

رب هب لی حکما! ئهی په‌روه‌ردگارم! تیگه‌یشتنی راست و دروست، زانست و زانیاری، پیغه‌مبه‌ریه‌تیم پی به‌خشه ریگای خواناسانم پیبناسه (والحقنی بالصالحین) وه بمگه‌یه‌نه به‌چاکان. پیغه‌مبه‌ریش له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگه‌که‌یدا سیجار فه‌رموو: (اللهم في الرفيق الأعلى). کاته‌کانی‌تریش که بی‌پارایه‌ته‌وه ئهی فه‌رموو: (اللهم أحيينا مسلمين، و أمتنا مسلمين، وألحقنا بالصالحين غير خزايا ولا مبدلين) ئیمامی ئه‌حمه‌د ۴۲۴/۳.

گه‌ر دین په‌یوه‌ندی نیوان خوی گه‌وره‌و به‌نده‌کانی بوایه لی‌پرسینه‌وه‌ش ته‌نها له‌ بواری عیاده‌تدا ده‌بوو!

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ^{۸۲}

إن ربک یقضی بینهم بحکمه! به‌راستی په‌روه‌ردگارت داوه‌ریی ده‌کات له‌نیوان ئه‌وانه‌دا- له‌ روژی قیامه‌تدا- به‌ فرمان و بریاری خوی (وهو العزيز العليم) هه‌ر ئه‌ویشه‌ ده‌سه‌لاتدارو زانا به‌ هه‌موو کارو کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی خوی.

حوکم عیلم دیسان له‌ پال یه‌کدا

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَأَسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ^{۸۳}

به‌ ده‌ستی مووسا پی‌او‌یکی (قیبیتی) کوژرا: به‌ئی.. موسا ورده‌ ورده‌ پله‌کانی مندالیی و، لایوه‌تی خوی ئه‌بری و پی‌ده‌گا، وه‌ک ئه‌فه‌رموی: (ولما بلغ أشده

۸۱ الشعراء ۸۳

۸۲ النمل ۷۸

۸۳ القصص ۱۴

واستوی} کاتی دوی چەند سالیکی پیگەبەشت و تەن و ژیری تەواو بەهێزبوو و بەخۆداهات {آتیناە حکما وعلما} ژیری و تیگەبەشتن و زانیاریمان پیش بەیامبەرایەتی پێبەخشی {وکذلک نجزی المحسنین} هەر ئا بەوشیوەیە پاداشی چاککاران ئەدەینەوه.

کەس هاوشیۆوی نی یە نە لەپەرستندا نە لە حوکمدا

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ ۗ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ^{۸۴}
 وهو الله لا إله إلا هو} هەر ئەو زاتەیه خودا، جگە لەخۆی هیچ پەرستراویکی هەق نیە {لە الحمد فی الأولى والآخره} سوپاس و ستایش هەر شایستەنی ئەوه لە دنیاو لە ئاخیرەتدا {وله الحكم} حوکم و فەرمانرەواییش و بریار هەر بۆ ئەوه، نەک بۆ کەسیکی تر {وإليه ترجعون} وه هەر بۆ لای ئەویش دەبرێنەوه، جا ئەوساش ئیتر هەموو کەس پاداشت و تۆلەیی خۆی وەر ئەگرێ.

فریاد رەسی حەقیقی تەنها لای خوای گەورەیه

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۗ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ^{۸۵}

لەگەڵ خوادا هانا و هاوار لە خوایه کی تر مە کە، چونکە جگە لەو زاتە خوایه کی تر نیە، هەرچی شت هەیه تیاچوووە لەناوچوووە جگە لەو زاتە، فەرمانرەوایی هەر شایستەنی ئەوه، هەمووانیش هەر بۆ لای ئەو دەبرێنەوه.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ^{۸۶}
 أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا} یا ئەوانەیی کە کاری خراپ و

القصاص ۷۰	۸۴
القصاص ۸۸	۸۵
العنكبوت ۷	۸۶

نادروست ئەنجام ئەدەن پێیان وایه که له ده‌ستمان ده‌رئه‌چن و پێشمان ئە‌که‌ون و ده‌ربازده‌بن؟ {ساء ما یحکمون} ئەوانه‌ چ داوه‌ریی و بریارێکی خراپ ئە‌دەن ئە‌گەر پێیان وابێ.

حوکمی هه‌له‌ جی‌گه‌ی پرسیاره

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

ته‌فسیری ئایه‌ تی ۱۵۴، ۱۵۵ به‌یه‌ که‌وه‌یه‌، که‌ ده‌فه‌رمویت: ئە‌ی تینه‌گه‌یشتوان! ئیوه‌ چیه‌تانه‌و چۆن بریاری واده‌دەن که‌ وا ده‌زانن مه‌لائیکه‌ کان کچی خودان... ئە‌ی نابیت بیر بکه‌نه‌وه‌و بزانی ئە‌وه‌ چ قسه‌یه‌کی هه‌له‌و نابه‌جی‌یه‌ ده‌یکه‌ن؟.

نموونه‌ی پێشین له‌ حوکم کردن

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانُ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ^{۸۷}

إذ دخلوا على داود ففزع منهم {كاتى كه بى مؤله‌ت وه‌رگرتن چوونه‌ ژوره‌وه‌ لای (داود)، له‌بینه‌یان شه‌له‌ژاو ترسا {قالوا لا تخف خصمان بغى بعضنا على بعض} وتیان: مه‌ترسه‌! ئیمه‌ دوو داواچین دژ به‌یه‌کترو، داوامان له‌ سه‌ر به‌کترو هه‌یه‌، هه‌ندی‌کمان سته‌می له‌وه‌نده‌که‌ی تر کردوووه‌ {فاحکم بیننا بالحق ولا تشطط} جا هاتووین له‌ نیوانماندا به‌دادگه‌رانه‌ داوه‌ریی بکه‌و سته‌م له‌هیچ لامان مه‌که‌ {واهدنا السواء الصراط} و بو راسته‌ری رینموونیمان بکه‌، واته‌:

به‌ریکی دادگه‌ریمان بکه‌

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا

نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ^{۸۸}

یا داود اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ {ئە ی داود! بەراستی ئیمە توومان کردە جینشین لەسەر زهوییدا بۆ بەرپۆهبردنی کاروباری مهردم {فاحکم بین الناس بالحق} دەسا تۆیش بەشیوهیهکی پەسەندو بەهەق و دادگەرانه لەنیوان خەڵکدا بریاربەدو و حوکم بکە، واتە: وَهَكَ بَغْرَمُؤی: پەلەمه که و لەهەردوو لایەنی کیشە که پرسیار بکە، وهك ئەو کیشەیه مه که، که پەلەت تیدا کرد، چونکه پیش ئەوه که له (مدعی علیه) پرسیار بکهیت، بریای خۆت دا! {ولا تتبع الهوی} و شوین ههوا و ئارهزوو مه که وه له حوکمکردندا {فیضلك عن سبيل الله} تا بهو هۆیهوه له ریگای خوا گومرات بکات {إن الذين یضلون عن سبيل الله} بیگومان ئەو که سانهی که له ریی خوا لاده دەن و گومرا ئەبن {لهم عذاب شدید} سزاو جەزەبه ی توندو سهختیان بۆ ههیه {بما نسوا يوم الحساب} بهۆی ئەوهی که روژی حیساب و پاداشت و تۆلەیان له بیر کردوو.

دینی خوای گهوره پوخت و تهواوه

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كُذِّبَ كَفَّارًا^{۸۹}

الا لله الدين الخالص {هۆشیاربه! ئایینی پاک و چاک و بیگەرد تەنھا هی خوایه. واتە: خوا تەنھا هەر ئیخلائی وەر ئەگرێ و، هەرشتیکی دی وه لا دەنێ {والذين اتخذوا من دونه أولياء} ئەوانه ی که لهباتی خوا چه ند دۆس و بتیکیان بۆ خۆیان گرتوو، وه به بێ ههچ به لگه یه کیش ئەلین: {ما نعبدهم إلا ليقربونا إلى الله زلفى} ئیمه هەر بۆئەوه ئەو بتانه ده پەرستین، که له خوامان نزیک بکه نه وه و، تکامان

۸۸ ص ۲۶
۸۹ الزمر ۳

بۆ بکهن لای، کهچی ئەگەر پێیان بوترايه: ئەي کي ئیوهی دروستکردوو؟ ئەي کي ئاسمانه کان و زهوی وه ديهیناوه؟ له وه لامدا ئەلین: هەر (الله) یه، ئیتر پێیان ئەوترا: ئەي بۆچی خوا به تاك و ته نیا ناپه رستن؟ وشه ی (ما نعهدهم..) وه لامیان بوو. {إن الله يحكم بينهم فيمهم فية يختلفون} جا با هەر وابکهن بئگومان خوا ههق و ناههق جیا ئەکاته وهو، بریاری خوێ ده رباره ی ئەو دوو به ره کیه ی نیوانیان ده دات، ئەو کات موسلمانان ئەچنه به هه شته وهو، بئ بریوانیش بۆ دۆزه خ ئەنیردرین {إن الله لا يهدي من هو كاذب كفار} دیاره ئەو جوړه که سانه گومراو سه ر لیشیواون، خو به راستی خواش مروی درۆزن و سپله رینوین ناکا.

که سیك زانای په نهان و ئاشکرا بیت به رنامه که ی شایسته ی هوکمه

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٩٠

ریگای دۆعاو پارانه وه: {قل اللهم فاطر السموات والأرض} بلئ: ئەي خوايه! ئەي به ديهینه ری ئاسمانه کان و زهوی! {عالم الغيب والشهادة} زانای په نهان و ئاشکرا، زانای دیارو نادیار! {أنت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون} هەر ئەتۆ له نیوان به نده کانی خوئا داوه ری ده که یته، له و شتانه دا وا کیشه و جیاوازیان تیا هه یه، هەر ئەتۆ بریاری تیرو ته سه ل ئەده یته، ههق و ناههق جیا ده که یته وه.

برپارو داوه‌ری کردن ته‌نھا بۆ خوايه

ذُكِمَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرِكُ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ
الْكَبِيرِ^{۹۱}

ذلكم بانه إذا دعى الله وحده كفرتم} نهو سزاو تۆله‌یه‌شتان له‌به‌ر نه‌ویه،
چونکه کاتی بانگ‌کرا بان بۆ پرواهینان و په‌رس‌تنی خواى تاك و ته‌نیا، به‌ته‌نیا
کافر ده‌بوون و باوه‌رتان نه‌ده‌هینا {وان يشرك به تؤمنوا} خو نه‌گه‌ر هاوبه‌شى پال
درا با (باسی لات و عوززاش له‌گه‌لیان کرا با) برواتان نه‌هینا! {فالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ
الْكَبِيرِ} جا برپارو داوه‌ری کردن ته‌نھا بۆ خواى بالاده‌ستی گه‌وره، چونکه بتان
هیچیان به‌ده‌ست نیه.

له سەر وهه كۆمهڵێك ئایهت وهك بینیمان كه وشه‌ی حوكم به چه‌نده‌ها شیوه هاتوووه ههم وهك وشه‌و ههمیشه وهك دادوه‌ری له نیوان كیشه‌كاندا، ههمیشه وهك گهلانی پێشوو، له خواره‌وه تهنها ئایه‌ته‌كان به تفسیره‌كه‌یه‌وه داده‌نیین بۆ ئه‌وه‌ی خوینەر خۆی بیره‌كاته‌وه‌و بریار بدات له دووباره‌ بونه‌وه‌ی وشه‌ی حوكم و جۆری حوكم، له قورئانی پیرۆزدا ئه‌وه‌نده ئایه‌ته‌كان زۆرن بیانو بۆ نه‌خوینده‌واریش ناهێڵێته‌وه‌ چه‌ جایی خوینده‌وار، به‌لام ئه‌وانه‌ی سهره‌رای نكۆلی كردن و جیا‌كردنه‌وه‌ی دین له سیاسه‌ت ده‌بیته‌ خوینده‌وه‌ی تری نا لۆجیكی بۆ بكریت.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ (الغافر ٤٨)

قال الذين استكبروا إنا كل فيهما} سهر‌كرده ده‌ما‌خه‌رزه له‌خۆبایی بووه‌كانیش ئه‌لێن: به‌راستی ئیمه هه‌موو له‌ناو ئا‌گ‌رداین، ئه‌گه‌ر شتێکمان پێ کرابا، بۆخۆمانمان ئه‌کرد {إن الله قد حکم بين العباد} به‌راستی خوا له‌نیوان به‌نده‌کانیدا به‌داد‌گه‌رانه داوه‌ری کرد، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌موو بێ باوه‌ر‌بووین، بریاری داوه‌ تۆله‌ی خۆمان وه‌ر ئه‌گرین، واته: ئیمه‌ی سهر‌كرده‌و ئیوه‌ی چه‌وساوه‌ هه‌ر دوو له‌ناو ئا‌گ‌رداین

وَمَا اٰخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُۥٓ اِلَى اللّٰهِ ذٰلِكُمْ اَللّٰهُ رَبِّيۡ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنۡيَبُ (الشورى ١٠)

وما اختلفتم فيه من شئ فحكمه إلى الله} ئه‌وی كیشه‌و جیا‌وازی‌تان تێیدا بوو، له‌باره‌ی باوه‌رو بێباوه‌ریه‌وه، ده‌بێ حوكمه‌كه‌ی بگێردێته‌وه‌ بۆ‌لای خوا، چونكه ئه‌و خۆی ده‌بیره‌یته‌وه‌و ده‌زانیت كێ له‌سه‌ر هه‌قه‌و، كیش له‌سه‌ر ناهه‌قه، خوای گه‌وره قورئانی ناردوووه‌و گێراویه‌تی به‌مه‌نه‌ه‌ج، پێغه‌مبه‌ریش به‌یانی ده‌كاو كیشه‌كان یه‌كلا ده‌كاته‌وه‌. {ذلکم الله ربی} ئا ئه‌و حوكم و بریار ده‌ره‌یه‌ خوای په‌روه‌ر‌دگارم {عليه توكلت} هه‌ر به‌و پشت ده‌به‌ستم {والیه أنیب} و هه‌ر بۆ‌لای

ئەویش ئەگەر ئېمەو ە بۆ چارەسەرى گشت گىروف تېكىم
 وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
 عَلَى الْعَالَمِينَ (الجاثية ١٦)

منه تی خوا بەسەر جووله که وەو، ە لەاواردنیان: ئینجا خوی گەورە منەت ئەخاتە
 سەر جووله که کان چونکە ئەم چاکانەى لە گەل کردون! وەك ئەفەر مووی: اولقد
 آتینا بنی اسرائیل الکتاب والحکمة والنبوۃ و سویند دەخۆم که: بەراستی
 ئیم چەندە شتانەمان بە (بەنى ئیسرائیل) بەخشیى: ١- تەورات. ٢- حوکم و
 داوهریى. ٣- پەيامبەرئیتىی. (ورزقناهم من الطيبات) وە لە حەلال، رزق و
 رۆزى پاك و خاوین و گوزەرانى خۆشمان پیدان (وفضلناهم على العالمين) و

رێزیشمان بەسەر گەلانى سەردەمى خۆیاندا دا
 أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 سَوَاءٌ مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (الجاثية ٢١)

ژین و مردنى موسلمان و کافر وەك یەك نین: {أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجترحوا
 السيئات} ئاخۆ ئەوانەى برۆیان نیهو، گوناح و تاوانیش دەکەن، پێیان وایە {أَنْ
 نجعلهم كالذين آمنوا وعملوا الصالحات} که وەك ئەوانەیان دادەنێین، برۆیان
 هیناوەو کارە چاکەکانیان ئەنجام داو؟ ەهەرگیز شتى وا نا بێ، وە لەم ئایە تەشدا
 لەو بارە یەو ە ئەفەر مووی: (لا يستوى أصحاب النار وأصحاب الجنة، أصحاب
 الجنة هم الفائزون) ٢٠/٥٩. {سواء محياهم ومماتهم} پێیان وایە ژیان و مردنیان
 یە کسانە؟! واتە: پێیان وایە وەك یەك دەژین و دەمرن؟ {ساء ما يحكمون}

خراپە ئەو داوهرییه دەیکەن، ئەگەر پێیان وابیت که ەردوولا یە کسان دەبن
 وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ (الطور ٤٨)
 ئەى پێغەمبەر! خۆراگر بەو تەسبیحاتى خوا بکە: {واصبر لحكم ربك}
 خۆگر بە لەبەر امبەر بە جیھێنانی پرپارەکانى پەروەردگار تەو ئەى موحەممەد!

به ویتلکردنیان {فإنك بأعيننا} چونکه به راستی تو له بهر چاودیری ئیمه دایت،
 فیلیان زیانت لینادات {وسبح بحمد ربك حين تقوم} کاتی هه لئه سیت هه رده م
 ته سبیحات و سوپاسگوزاریی پهروه دگارت بکه، ئیمامی (ترمزی و نسائی)
 نه لئین: کاتی له جیگایه کدا هه لئه سیت، خویندنی (ذکر)ی (سبحانک اللهم
 وبحمدک أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرک وأتوب إليك) سوننه ته.

حکمه بلغه فما تغن النذر (القمر ۵)

حکمه بالغه! نه م قورئانهش حکمه تیکی تیرو ته واوه گه یشتوته نه وپه ری تیرو
 ته واوی له حکمه تدا {فما تغن النذر} جا چ که لکی ده به خشی ترسینه ره کان
 کاتی باوه نه هیئن و که لک وه رنه گرن له قورئان و له په یامبه ره چونکه گوئی
 خوینیان کهر کردوو، چاوی خوینیان له ناستی هه قوو راستی کویر کردوو،
 وه ک نه م نایه ته ییش ده فه رموی: (وما تغنی الآيات والنذر عن قوم لا یؤمنون)
 (۳۱/۱۰).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ
 فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حَلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ
 لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذْ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا
 تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَلُّوا مَا أَنْفَقُوا ۗ ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (الممتحنة ۱۰)

ژنی موسلمان به موشريك به شوو نادری، موشريكيش به موسلمان ناشی: {يا
 أيها الذين آمنوا إذا جاءكم المؤمنات مهاجرات} نهی نه وانهی باوه رتان هیئاوه!
 ژنه باوه رداره کان که له مه ککه وه کوچیان کرد بۆلای ئیوه له مه دینه {فامتحنوهن}
 جا بوخوتان تاقییان بکه نه وه، بزائن راست نه کهن له بپروا که یاندا؟ له بهر
 ئیسلام هاتوون، یان له میردو که س و کاریان هه لاتوون؟! له په یمان نامه که ی
 (حوده بییه) داها تبوو: نه و که سه ی له مه ککه وه دیت بۆلای موسلمان ه کان، نابی

وهري بگرن، به لّام ئهوانه له لای موسلمانان كهانه وه بچن بۆلای كافره كان، ئهوان ده توانن وهريان بگرن ولای خوڤيان بيانهيكلنه وه. جا پاش ماوه يهك ئافره تيكي (أم كلثوم) ناو له مهككه وه هات بۆمه دينه، پاشان دوو براي هاتن به دوايدا تا به پيپي مه رجه كان بيبه نه وه، په يامبه ريش فه رمووي: ئه وه مه رجانه ته نها به رامبه ر به پياوانه، ژنان ناگريته وه.. جا پاش ئه وه خوا ئه م ئايه ته ي نارده خواره وه، ئه وسا ئيتر دواي ئه وه سوڤندي ژنانيان ئه دا كه له ميڤردي و كهس و كاري نه توراوه و ته نها له بهر خاتري ئاييني ئيسلام هاتووه {الله أعلم بایمانهن} خواش زاناتره به ئيمانان كه يان، ئه و چاك ئه زانئ چۆن و بۆچي ئيمانيان هيئاوه و كوچيان كردووه؟ {فان علمتموهن مؤمنات} جا ئه گه ر زانيتان باوه ردارن و، ته نها له بهر ئيسلام هاتوون {فلا ترجعوهن إلى الكفار} مه يانگيڤر نه وه بۆلای ميڤرده كافر و بيڤروا كانيان {لا هن حل لهم} چونكه ئه و ژنانه هه لال نين بۆ ئه و پياوه كافرانه {ولا هم يحلون لهن} و ئه و پياوه بيڤروا يانه ش هه لال نين بۆ ئه و ژنه پرواداران، واته: ژني موسلمان ده بي ته نها بۆ پياوي موسلمان بيت {واتوهم ما أنفقوا} وه بدهن به ميڤرده كافره كانيان ئه وه ي خه رجيان كردووه بۆ ئه م ژنانه، بۆ ئه وه ي ته نها ژنه كانيان له ده ست ده رچوو بيت {ولا جناح عليكم أن تنكحوهن إذا آتيتموهن أجورهن} گوناختان له سه ر نيه كه ئه و ژنانه نيكاخ بكه ن له خوڤتان، كاتئ ماره ييبه كه يانتان دانئ، چونكه به موسلمان بوونه كه يان په يوه ندي ژن و ميڤردييان له گه ل ئه واندا ئه پچري، پاش ته واو بووني عيده ش -ئه گه ر پيشتر شوويان كردبوو- ئه توانن ماره يان بكه ن {ولا تمسكوا بعصم الكوافر} و ئيوه ش ژنه كافره كان رامه گرن، واته: ئه و ژنانه كه له {دار الكفر} دا به جيماون و موسلمان نه بوون، وا دابنين هه ر ژنتان نه بوون، كه وا بوو ئيستا ئه توانن خوشكيان، يان پووريان ماره بكه ن له خوڤتان {واسئلوا ما أنفقتم} ئيوه ش (ئه ي ميڤرده موسلمانان) داواي ئه و ماره ييبه بكه ن -له و كه سه ي

ماره یکردوو- مه سرهفتان کردووو بۆیان (ولیسألوا ما أنفقوا) و بائەوانیش داوای بکەن چیان خەر جکردووو، واتە: ئەگەر پیاویک خۆی موسڵمان بوو و کۆچی کرد و، ژنە کەشی بە کافرێ مایهوه و پاشان مێردیکرد، دەبێ مارییه کە ی بگەرێتتهوه بۆ ئەم پیاوه موسڵمانە ی، وه ئەگەر ژنیک هیجره تی کردو موسڵمان بوو-پاش عیددەش- مێردی کردوو، دەبێ مارییه کە ی بگێرێتتهوه بۆمێردە کافرە کە ی {ذلکم حکم اللہ یحکم بینکم} ئا ئەوه حوکم و بریاری خوایه، حوکم و بریار دەدا له نێوانتاندا سه بارهت به ژن و پیاوی موسڵمان و کافر {والله علیم حکیم} خواش خوایه کی زانای دانایه

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (القلم ٣٦)

ما لکم کیف تحکمون} چیتانە حوکم و بریاری وا ئە دەن...؟ چونکە هیچ کاتیک نابێ چاککارو، خراپکار چوون یهک مامه له یان له گه ل بکری
 أَمْ لَكُمْ أَيْمُنٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ (القلم ٣٩)
 أم لکم ایمان علینا بالغه إلى یوم القیامة} یان مه گەر په یمانی به هیژتان به سه زمانه وه یه تاروژی قیامهت ده مینیتتهوه {إن لکم لما تحکمون} بۆتان هه بێ هه رچی بریارو حوکم بدن؟! دیاره ئەمانه هیچیان نین، نه نامه ی ئاسمانیان هه یه وه، نه په یمانمان بۆ مۆرکردون، که هه رچییان ویست بیاندریتێ..

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ (القلم ٤٨)

خۆراگر به وه وهك (یونس) پیش مه خۆره وه: {فأصبر لحکم ربك} جاتۆش ئە ی پیغه مبه ر! به ئارام و خۆراگر به بۆ بریاری په روه ردگارت {ولا تكن كصاحب الحوت} وه وهك خاوه نی نه هه نگه که (واته: یونس (علیه السلام) مبه که له که له کە ی تووره بوو و، ویستی له ده ریاوه ده رچی، وه به ویستی خوا نه هه نگه که قوتیدا {إذ نادى وهو مكظوم} وه له ته نگانە ی ناوسکی نه هه نگه که دا هاواری له په روه ردگاری کردو له سه ریچی هۆزه کە ی خه فه تباربوو هه رده یگوت: {لا إله

إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين) خوی میهره بانیش وه لامی دایه وه وه
فهرمووی: (فاستجبنا له ونجيناها من الغم وكذلك نجى المؤمنين)، وه فهرمووی:
(فلولا أنه كان من المسبحين للبث في بطنه إلى يوم يبعثون).

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا (الإنسان ٢٤)

فاصر لِحکم ربک} جا له بهرام بهر فهرمانی پهروه ردگارته وه خور ابگره، چاوه پروان به
خوا تو له یان لی نه سینئ {ولا تطع آثمًا أو کفورًا} وه به فهرمانی هیچ گونا هباریک،
یان زور کافرو سپله بهک له بتپه رسته کانی هوزه کهت مه که نه گهرچی ته واوی
مالئ دونیاشت بده نئ.

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ (التين ٨)

أليس الله بأحكم الحاكمين} ئيا خوا له هه موو داوه ره کان داوه ترتر نیه؟! به لئ
له هه موو داوه ربک داوه ترتر و داد پهروه ترتره، چونکه ئاده مزاد بو نه وه دروستکراوه
ژیری خوی بخاته گهر بو دوزینه وهی خوا، جا کاتئ نهو خوی گیل و کویر
کرد، نهوا ئیتر روا به په سترین پلهی بدریتئ و ببریته ریزی په سترین
گیانداره کانیشه وه بشنیدری بو دوزه خ. له گه وره یی و فه زیله تی سووره تی
(تین) ه که: (به رای کوری عازیب) ده لئ: پیغه مبه ره رکاتیکی نوئیژی سه فهردا،
سووره تی (تین) ی ده خویند.. فتح الباری: ٥٨٣/٨. مسلم: ٣٣٩/١. نیمامی
(ترمزی)- له نه بو هوره یروه- ده گپریتته وه ده لئ: هه رکه سی سووره تی (والتین
والزیتون) ی خویند و گه یشته کوئا ئایه تی: (أليس الله بأحكم الحاكمين)
ده بی بلی: (بلی، وأنا على ذلك من الشاهدين) نه بوداود: ٥٥٠/١. هه رچه ند
نه م فهرموودیه (سه نه د) ه که ی لاوازه، چونکه به کیک له روا به کانی نادیاره و ناو
نه براوه، پروانه کتیبی: (القول المبين في أخطاء المصلين) ل٢٣٩. چاپی چواره م
سالی (١٤١٦-١٩٩٦ م).

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَمِينِ فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَنِّي وَتَلَّتْ

وَرُبِّعٌ فَإِنْ خَفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فُوحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا
(النساء ۳)

وإن خفتم ألا تقسطوا في اليتامى {خو ئه گهر ترسان که به دادگه رانه نه توانن رهفتار له گه ل کیزه هه تیوه کاندا بکه ن ، ئه گهر ماره یان بکه ن } فانکحوا ما طاب لکم من النساء مثنی و ثلاث و رباع { ده سا ئه و ژنانه ماره بکه ن پیتان دهشین، دوان دوان ، سیان سیان، چوار چوار، واته: هه ریه کیکتان ده توانن هه تا چوار ژن ماره بکه ن، به مهرجی عه داله ت و توانایی ژیاندنیان، بویه ده فهرموی: } فإن خفتم {لا تعدلوا فواحدة} خو ئه تر ترسان نه توانن به دادگه رانه وه کو یه که ته ماشای ژنه کانتان بکه ن، ده بی ته نه ا ژنیک ماره بکه ن {أوما ملکت أیمانکم} وه یان هه ره به وه که نیزانه ده ستتان که و توون و بوونه ته مولکتان قه ناعه ت بکه ن {ذک أذنی ألا تعولوا} ئابه و شپوه نزیکتره که غه درو سته م له ژنان نه که ن. پیشه وا موسلیم ده لیت: {عوروهی کوری زوبه ر} مانای ئایه تی {وإن خفتم ..} ی له خاتوو عایشه ی پووری پرسیی و ئه ویش گوتی: خوشکه زا که م! له سه رده می جاهیلییه تدا کچۆله ی هه تیوو بی باب ده که وته لای که سیک که سه ره رستیار ی بکا، هه تا گه ره ده بوو، ئه و جا هه رچی هه بوو تی که لی ماله که ی خو ی ده کرد، پاشان له به رماله که ی چه زی لیده کردو، ده یویست به ماره یه کی که متر له ژنانی تر ماره ی بکا و به شووی بدات، جا بو راستکردنه وه ی ئه و هه له یه و، لابر دنی ئه و سته مه له ژنان، خوا ری لیگرتن و فهرمووی: یا ئه وه یه که ماره یی شیای خویانیان بده نی، ئه وسا ماره یان بکه ن، وه یان بچن ژنانی تر ماره بکه ن. به لی .. گومان نییه که له پیش دینی ئیسلامدا، بی یاسا و دیاریکردنی هیچ جو ره سنووریک ژنانیکی زۆریان ماره ده کرد و تیکه ل ده بوون له گه لیاندا، ته نانه تی تاسه د ژنیان چه لاکردبوو بوخویان، به لام کاتی که ئیسلام هات زۆر به وردبینانه سنووریکی بو ئه و کاره دیاریکردو لای سه رووی به چوار ژن دانا. ئه ویش له گه ل پیش چا و

گرتنى چەند مەرجىك، لەوانە: يەكەم: نابى زىاد لە چوار ژن مارە بكرىت. دووهم: نابى مافى ھىچكامىكىان پىشىل بكرى. سىيەم: دەبى ئەو پياوھەك خەلكانى ھاوشانى خۆى بتوانى بيانژىنى و دارا بى و، لە ھەموو رويەكەو تىريان بكات. جا ھەر لەم سۆنگەيەوھە زاناکان بەكۆى دەنگ برىريان داوھەك: ھەركەسيك خۆى دلنيايىت كەناتوانى دادگەر بىت لەگەل ژنەكەيدا، بۆئەو ھەرام و ياساغە تەنھا ژنىكىش مارە بكات، ئىتر چ جاى دوان يان سىيان، يان چوار. ديارە ئەم بوون و نەبوون و دادگەرى لاي مېرد، مەسەلەيەكە و پەيوەندى بەئايىن و دىنەوھە، واتە: ھەر تەنھا ئايىن بۆى ھەيە برىارى تىدا بىدا، نەك داوھرو دادگا، چونكە ئەو برىارە شتىكى نەينى و دەروونى، ھەر مەگەر تەنھا ئايىن چارەسەرى بكات، ديسانەوھە نەفەقەو تفاقىش شتىكى رىژەيى، كەسيك بۆكەسيكى تر جىاوازەو ھەوالەى دەسەلات و تواناى ئەوكەسە خۆى دەكرى، بۆيە لەقيامە تىشدا ھەركەسە بە پىيى خۆى بەرپرسى ئەوكارە دەبى و پرسىارى لىدەكرىت: ئاخۆ ھەك پىويست خزمەتى ھاوسەرەكەى خۆى كرووھ، يان نا؟ لەولايشەوھە ستەم و ناھەقىي و چرووكى پەيوەندىيان بەئايىندە و داھاتووھە ھەيەو، زۆرىكى زۆرىنەى خەلك پاشمارە كەردن ئەنجاميان دەردەكەوئىت، شەرىعە تىش لەسەر ئەگەر ئىحتىمال كاروبارى پاشەرۆژ برىار نادات. چونكە لەوانەيەكەسيك ئىستا دادگەر نەبى، وەيان ئىمكانىيەتى ماددى نەبىت، بەلام دەگونجى پاش رۆژىكى دىكە، پىچەوانەى ئەوھە بىت. لەگەل ئەوھەيشدا دىنى ئىسلام برىارى داوھ: كە ئەگەر كەسيك ستەم لەژنەكەى بكات، وەيان لەتەكيا دەست گوشراو چرووك بىت، ئەوھە لەھالەتى ئاوادا، ژنەكە مافى جىابوونەوھەى بۆھەيە، خۆئەگەر ژنىك بەئارەزوو پىخۆشبوونى خۆى مېرد بەوجۆرەكەسانە بكا، رىي لىناگىردى و، عەقدەكەشى دادەمەزرى، من پىم وايە ئەوكەسانەى كە نەنان و ئاويان ھەيەو، نەمەسكەن، وە نە بيانوويەكى شەرىعەى، سەرەراى ئەمانەش

منالە كانيشيان رهش و رووت و كونه گورگي كيشى نيبه، تييدا دانيشن، كه چى هيشتا ده چن ژنى دووهم، يان سييه م، يان چوارهم ماره ده كهن، ئەوه پيوسته هه رگيز رى به جووره نيكاحانه نه دريت، واته: فره ژنى 'وه كو له ده قه كانه وه وهرده گيريت ' ده بى بو كاتى زهرورته و ناچارى و پيوست به كار بهينريت، بونمونه: ئەوانه و مناليان نابيت، ئەوانه كه ژنه كانيان نه خووشن و به كه لكى تيكه لى ژن و ميردى نايه، وه يان تووشى (بروده و جنسى) بوون و كه متر خويان ده دن به دهسته وه و ناره زووى جنسى پياوه كه يان تير ناكهن.. ئەوانه به قه ناعه تى من رييان پى بدرى و يارمه تيش بدرين بو ئەنجامدانى كار كه يان، دياره ئەميش له گه ل پيش چاوگرتنى (عه دل) و (ئىنفاق) دا، به لام ئەوانه و بيانوووه كى شه رعييان نيبه وه، ده چن سوارى داخوازى و ناره زووى خويان ده بن و، له هه مانكاتيشدا فه قيرو هه ژارن و ئەوژنانهش ده سخه ره ده كهن، ئەوه له حاله تى ئاوادا ده بى رييان ليبيگردي. به تاييه ت پاش ده ركه وتنى ئەوه هه موو گيروگرفت و كيشانه كه ئەمرو له فره ژن بيه وه روو ده دن. هه زار ره حمه ت له به ريزان (موحه ممه د عه بده) و (سه يد قوتب) كه به لا يانه وه فره ژنى بوئه وه هه لومه رجان هيه له سه ره وه باس كران، بو به سه باره ت به فره ژنى ده لين: (حاله ضرورية، ولغلبة سوء معاملة الرجال لزوجاتهم عند التعدد، وحرمانهن من حقوقهن في النفقة والراحة، وانتشار الفساد و العداوة بين أولاد الضرائر.. لهذا كله يجوز للحاكم الإسلامى أو لصاحب الدين، أن يمنع تعدد الزوجات صيانة للبيوت عن الفساد) به لى.. ده توانرى ئەم راو بوچوونه بو هه ندى كات، وه يان بو هه ندى كه س به تاييه ت كارى پى بكرى و، رييان پينه درى پتر له ژنىك ماره بكهن. (سه يد قوتب) ده لى ت: فره ژنى مؤله تيكه بو ده سه به ركردى ئەو سپارده گه وره يه، به لام ده بى له وه خت و ده رفه تى خويدا بيت، هه روه ك ته لاق شتىكى زه روورى و ناچار بيه.

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقْتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طَبِنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيًّا
(النساء ٤)

دەبى مارهى به ژنان بدەن: {وأتوا النساء صدقاتهن نحلة} وهك پيشكه شيهك
دەبى مارهى ژنان بدەن و، به فهريكي خوايشى بزنان، واته: مارهى ژنان بريارى
خوايه و فهريزه، مافى خويانهو، كه سيك بوى نيبه رى ليبرى {فإن طبن لكم
عن شئ منه نفسا} جائه گهر به پيخوشبونى خويان، شتيكيان له مارهيه كه يان
پيبه خشين {فكلوه هنيئا مريئا} نهو حله ئيوهش بيخون و نوشى گياننانى
بكهن . ريئمايه كانى ئايه تى (٢-٤): ١- هه موو مالىكى حه رام ناپاك و پيسه.
٢- هه موو مالىكى حه لال پاكخواينه. ٣- مالى چاكى هه تيو نابى به مالىكى
خراپ بگوردرى. ٤- (وهسى) و چاوديرى هه تيو، نابى مالى هه تيوه كه له گه ل
مالى خوى تيكه ل بكاو بيخوا. ٥- زياد له ژنيك تا چوار - له گه ل ره چاو كردنى
دادگه رى و نه فه قه دا- حه لاله. ٦- خوا مارهى دانا بو ژنان چونكه عه رب پيش
ئيسلام ماره ييان بو ژنان دانه دهن، بويه دانانى مارهى بو ژنان پيوسته له سه ر
پياو نابى هيج شتيك له مارهى ژنان بخورى ، مه گهر به ره زامه ندى خويان .

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ أَمْلَقَ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ)
الأنعام (١٥١)

ئەم سفارشانە باش وەرگرن: جا پاش باسکردنى ئەو شتانه كه ئەوان به ئاره زووى
خويان هه راميانکردن له سه ر خويان، ديته سه رباسى ئەو شتانه خواى گه و ره
له بهر زيان و ناشيبويان هه راميكردوون، له گه ل ئەمه شدا (١٠) راسپارده و
هه سيه تنامه باس ده كات كه: گشت شه ريعه ته ئاسمانيه كانيش تييدا يه كده نگ
بوون ، وهك ئەفه رموى: {قل تعالوا اتل ما حرم ربكم عليكم} به و كافرو بى باوه رانه

لَئِي: وهرن بائو شتانه تان بوخوینمه وه که په روه دگارتان یاساغیکردووون له سهرتان: {ألا تشرکوا به شیئا} یه کهم: نابئی هیچ شتیک بکه نه شهریک و هاوبه شی خوا، واته: شیرک قه دهغه و حرامه، ده بی ئیوه پی قایه ل نه بن. {و بالوالدین احسانا} دووهم: له گه ل باوک و دایکدا هممیشه ئاکارچاکبن. {ولا تقتلوا اولادکم من اِلاق} سییه م: له ترسی برسیتی و هه ژاری، منداله کانتان مه کوژن، به ئی.. که سی وایان هه بوو - له بهر هه ژاری ونه داری بی جیاوازی- نیرومی ئه کوشت!. هه ندی له زاناکان ئه م ئایه ته ده که نه به لگه ی حه رامیه تی (عه زل) و ریگرتن له زگیوون، به لام تا قمی تر دریزه یه کی ده ده نی و ده لپن له بهر چهند هؤیه ک حه لاله...!. {نحن نرزقکم وایاهم} چونکه هه ر ئیمه بن رسق و روژی به ئیوه، به وانیش ئه ده بن. {ولا تقربوا الفواحش مظهر منها وما بطن} چواره م: به ئاشکراو به نه پنی توخنی تاوان وکاره دزیوه کان - ئاشکراو نه پنیان - مه که ون، واته: نزیکه هیچ جوړه گونا هئ: گوره و بچووک، ئاشکراو نه پنی- مه که ونه وه {ولا تقتلوا النفس التي حرم الله إلا بالحق} پینجه م: که سیکیش مه کوژن، خوا کوشتنی به هه ق نه بی یاساغ نه کردووه، واته ئیوه به هه ق نه بی مه ردوم مه کوژن، په یامبه رمان چهنده جوان راقه ی ئه و هه ق و ناهه قه ی کردووه به م فه رمووده یه: {لا یحل دم امرئ إلا بإحدى ثلاث: الثیب الزانی، والنفس بالنفس، والتارک لدينه المفارق للجماعة} بوخاری و موسلیم {ذکرکم وصاکم به} خوی گوره بوخوی ئه مانه ی به ئیوه راسپاردووه {لعلکم تعقلون} به شکوم بیر بکه نه وه وریاو ژیربن، چاک و خراب، هه ق و ناهه ق له یه ک بکه نه وه.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلَفْ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (الأنعام ١٥٢)

ولا تقربوا مال اليتيم إلا بالتي هي أحسن} شه شه م: هه رگیز نزیکه مال و

دارایی هه تیوانان مه که ونه وه به شیوه یه کی چاک و جوان نه بی احتی یبلغ
 أشده} تا بو خوی ده گاته حاله تی پر هیزی و توانایی خوی و، بالغ و کامل
 نه بیت، نه وسا ئیتر نه گهر له ژیر دهستی ئیوه شدا بوو، بیده نه وه دهستی خوی.
 {وأوفوا الکیل والمیزان بالقسط} هه وته م: با پیوانه و کیشانه تان دادگه رانه بی،
 واته: مامه له تان ریک و پیک و، دوور له گزی و خیانه ت بیت {لا نکلف نفسا
 إلا وسعها} خو ئیمه ش له توانا به دهر، ته کلیف و داوا له هیچ که سیك ناکه بن
 بوعه داله ت و دادگه ری. {وإذا قلتم فاعدلوا ولو كان ذا قربی} هه شته م: هه رکه
 قسه یه کتان کرد، یان بریار یکتاندا، ده بی دادگه ربن تییدا، نه گه رچی نه و بریاره
 دژی خزمانی نزیکی خوشتان بی. {وبعهد الله أوفوا}. نو یه م: ده بی به رامبه ر
 به په یمان و ئاموژگاری به کانی خوا به ئمه ک و به وه فا بن، واته: هه ر مامه له و
 ریکه و تنامه یه کتان هه بوو، به جوانی جیه جیی بکه ن و، له به ر نه م و نه و،
 قورئان و فهرمووده کان پشتگویی مه خه ن {ذلکم وصاکم به} خوا نه مانه ی به ئیوه
 راسپاردوو ه و ئاموژگاری و، وه سیه تی پیکردوون، ده سا ئاگاتان له خو تان بیت
 {العکم تذکرون} به لکو هه ر له بیرتان بن و ئاموژگاریان پیوه رگرن. (ته فسیری

رامان)

الزانیة والزانی فأجلدوا کلّ وُحدٍ منهُما مائة جلدةٌ ولا تأخذکم بهما رافةٌ فی دین
 الله إن کنتم تؤمنون بالله والیوم الآخر ولیشهد عذابهما طائفةٌ من المؤمنین
 (النور ۲)

زینا که رانی (میروژن) هه ریه ک سه د تازیانه یان لیده ن: ئینجا دیته سه ر باسی
 تاکه تاکه ی یاساکان، وه له سنوو رو حوکمی زینا که رانه وه ده ست پی نه کات:
 {الزانیة والزانی فأجلدوا کل واحد منهما مائة جلدة} نه و کچ و کوره ی زینا و
 شه روا ل پیسی نه که ن، ده بی له هه ریه که یان سه د جه لده شه لاق ی لی
 بده ن. نه مه تو له ی هه ر که سیکه (نیر، یان می) پیشتتر به شیوه ی شه رعی

جووت نه بووی (واته: کچ و کور) بن، به لام نهو که سانه ی که به یه ک گه یشتین ' له نیکاحیکی سه حیچدا ' وه نازادو، ژیرین ، پیگه یشت و (بالغ) بن، موسولمان بن، ئینجا زینا بکه، نهوه ده بیته به رده باران بکرین {ولا تاخذکم بهما رافة فی دین الله} نابجی به زهیی و نهرم و نیایی و سوژ بتانگری له به رامبه ر هه ریة که له و دوانه وه له راپه راندنی حوکمی خوادا، واته: له کاتی جی به جی کردنی بریاری خوادا، توندوتیژین و به زه بیته به زینا که راندا نه یه ته وه، به و شیوه یه ژماره ی شه لاقه کان، یا به رده بارانه که، وه کو خوی جی به جی نه که ن {ان کنتم تؤمنون بالله والیوم الآخر} نه گهر ئیوه باوه رتان به خواو به روژی دوایی هه یه {ولیشهد عذابهما طائفة من المؤمنین} جا بو نه وه ی نهوه دوانه پتر ئیشیان پی بگات و، خه لکیش پهنده وه رگرن، با کومه لی له برواداران ناماده ی سزاکه یان بین و بیبین 'دیاره نهوه خه لکه ناماده بووه تا زورتر بیت چاکتره، هه رچه نده به ناماده بوونی چوار که سیش جی به جی نه بی، ئینجا بو پتر قیزه ون کردنی زیناو، سووک کردنی زینا کاران نه فه رموی:

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (النور ٤)

بوختان کردن بو ژنانی داوین پاک: ئینجا بوژیا تر پاراستنی نامووس و شه ره ی موسلمانان به گشتیی؛ خوی گه وره نه فه رموی: {والذین یرمون المحصنات} نهوه که سانه ش که ژنانی داوین پاک (یا پیاوانی داوین پاک) تۆمهت بار نه که ن به زیناوه {ثم لم یأتوا بأربعة شهداء} پاشانیش چوار شایهت ناهین بو چه سپاندنی داوا که یان {فاجلدوهم ثمانین جلدة} ده بی نهوانه هه شتا شه لاقیان لی بدن تا جار یکیتر به ناهق و نارپه و نامووسی خه لک له که دارو بریندار نه که ن {ولا تقبلوا لهم شهادة أبدا} هه تا هه تاشه نابجی شایه تیشیان بو شتی تر لی وه رگرن ' {وأولئک هم الفاسقون} ئا نهوانه ن له سنوو در چووان ' و لای خوا به فاسق

ئەدرېنە قەلەم!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَيَّ أَنْ لَا يُشْرَكَنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ
وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا
يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (الممتحنة
(۱۲)

بەيەتە تى ژنان بە پېغەمبەر: كاتى پەيامبەر مەككەى ئازاد كرد، پياوان دەهاتن
پەيمانان لەسەر فیداكارى بۆ ئىسلام لەگەڵ دەبەست، ئىنجا سەبارەت بەو
ژنانەش موسلمان دەبوون دەهاتن ئەم ئايەتە هات و فەرمووی: {يا أيها النبي
إذا جاءك المؤمنات} ئەى پەيامبەر! كاتى ژنانى باوەردار هاتنەلات {ببایعنك}
بەيەتت پى بكەن، جا تۆش لەسەر ئەم شەش خالە گرنگە: {على أن لا يشركن
بالله شيئاً} يەكەم: لە سەر ئەو هیچ شتێ نەكەنە هاوبەشى خوا، و بەتاك و
تەنباى بزانی {ولا يسرفن} دووهم: دزی نەكەن {ولا يزنین} سێیەم: زینا نەكەن
{ولا يقتلن اولادهن} چوارم: مندالەكانى خۆیان نەكوژن و زیندە بەچالیان
نەكەن وهك سەردەمى نەزانیی {ولا یأتین ببهتان یفتیرینه بین ایدیهن
وأرجلهن} پینجەم: هیچ بوختانیک نەكەن لە نیوان دەست و پىی خۆباند، واتە:
مندالی خەلكى نەكەنە مندالی خۆیان، لە سەردەمى نەفامیدا هەرژنیک ترسی
بووبا مێردەكەى -لەبەرئەووە مندالی نابیت دەرى بكا- دەچوو مندالی دۆزراوہى
دەهینا دەیکرد بەمندالی خۆیى و بە مێردەكەى دەگوت ئەمە لەتۆیە.. ئینجا
خوای گەورە بەو ئايەتە ئەو کارەى لى قەدەغە كردن. {ولا يعصينك فى معروف}
شەشەم: لە هەموو کاریكى چاكەدا سەرپىچى و نافەرمانییت نەكەن {فبايعهن}
ئەوسا تۆش بەيەتیان لىوەرگەر . بەلى.. لە روژى دووهمى ئازادکردنى
مەككەدا، ژنانیش پاش هاتنى پياوان، پۆل پۆل دەهاتنە (سەفا) و موسلمان
دەبوون، پەيامبەرىش بەزمان - نەك بە دەس خستنه ناو دەس- لەسەر ئەو خال

و مهرجانه‌ی سهره‌وه- په‌یمانی لیوهر ده‌گرتن، شیاوی باسه پیغهمبه‌ر به‌هیج شیوه‌یه‌ک ده‌ستی له ده‌ستی ژنی نامه‌حرهم نه‌که‌وتووه. فتح الباری: ۵۰۴/۸ او استغفر لهن الله} وه‌له خوا‌ی دلۆقان داوا‌ی لیخو‌شبوونیان بو‌بکه {إن الله غفور رحیم} به‌راستی خوا‌خوا‌یه‌کی گونا‌هیو‌شی میه‌ره‌بانه.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (المائدة ۳۸)

سزای دز: به‌ر له‌هانتی دینی ئیسلام، برینی ده‌ستی دزو خو‌ین و(قه‌سامه) وچهن شتی‌تر، با‌بوون و هه‌بوون، هه‌رکه ئیسلامیش هات، ئه‌وانه‌ی گشت سه‌لماند و هه‌ندی‌مه‌رجی تریشی خسته‌سه‌ریان، وه‌کو ده‌فه‌رموی: {والسارق والسارقة فاقطعوا أيديهما} ده‌ستی پیا‌وو ژنی دز، له‌تۆله‌ی دزیکردندا بېرن {جزاء بما كسبا نکالا من الله} له‌تۆله‌و سزای دزیکردندا، برباری‌که له‌خوا‌وه دراوه، ده‌بی‌ئنه‌نجامی بده‌ن، پیغهمبه‌ر ده‌فه‌رموی: (لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ، وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ) متفق عليه. یان ده‌فه‌رموی : (تُقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ فِي رُبْعٍ دِينَارٍ فَصَاعِدًا). (بوخاری) و(موسلیم) و(الله عزیز حکیم) و خواش زۆر به‌تواناو با‌لاده‌ست و، کاربه‌جی و کارزانه، هه‌مووشتی‌کی پر له‌حیکمه‌ته.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَىٰ ۖ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ ۖ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ ۚ فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْهُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدِّءْ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ۗ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنْ أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ (البقرة ۱۷۸)

تۆله‌سه‌ندنه‌وه و حیکمه‌ته‌که‌ی: {یا ایها الذین آمنوا کتب علیکم القصاص فی القتلی} ئه‌ی ئه‌وانه‌ی با‌وه‌ردارن! له‌باره‌ی کوژرا‌وانه‌وه، به‌شیوه‌یه‌کی داد‌گه‌رانه و به‌کسانی‌ی و، بی‌ده‌ست در‌یژی و زیاده‌ره‌ویی (قیساس) و تۆله‌مان له‌سه‌ر

داناون: {الحر بالحر والعبد بالعبد والأنتى بالأنتى} نازاد له برى نازاد، بهنده له باتى بهنده، ميينه له توّلّهى ميينه {فمن عفى له من أخيه شئ} ئينجا ههركه سيش له لايه ن براى هاودينى خوويه وه، واته: له لايه ن كه س و كارى كوژراوه وه عه فوو چاوپووشى ليكرا (له كوشتنه وه) و، به خوئين رازى بوو {فاتباع بالمعروف وأداء إليه بإحسان} ده با خوئين وه رگه كه رى چاك بگريته بهرو، به پياوانه و به پى باوونه ريتى ناوچه كه رهفتار بكاو بجوليتنه وه، لايه نى بكوزه كه ش به جواميرانه ومهردانه خوئين به كه س و كارى كوژراوه كه بدن {ذلك تخفيف من ربكم ورحمة} نه و ليبوردين وخوئين وه رگرتنه له لايه ن پهروه رداگارتانه وه بارسووكى و به زه بيه كه بوټان، كارى وابو جوله كه و گاور نه كراوه. {فمن اعتدى بعد ذلك} دواى نه م خوئينگرتن وليبوردينه ، ههركه سيك ده سترديژى كرد بو سهر خوئينده ره كان {فله عذاب أليم} سزايه كى ئيش پيگه يه نه رى بو هه يه، واته: ههركات بكوژ له توّلّه و قيساس عه فوو كرا، يان خوئيندا، كه چى پاش نه وه ده سترديژى كرايه سه رى، بيگومان نه و ده سترديژى كاره يه تووشى سزايه كى ده رداك ده بى له دنياو له قيامه تدا.

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقَفْتُمُوهُمْ وَأَخْرَجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقِتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِن قُتِلُوا فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكُفْرِينَ (البقرة ١٩١)

واقتلوهم حيث تقفتموهم} و له هه رشوئينيكيش ده سترديژى كه رانتان ده ست كه وت و ده سه لاتتان هه بوو به سه رياندا نه گه رچى له زه وى (مزگه وتى هه رام) يشدا بن بيان كوژن {وأخرجوهم من حيث أخرجوكم} له وشوئينه ش ده ريان په ريئن كه ئيوه يان ليده ره راند، واته: وه كو نه وان له مه ككه ئيوه يان ده ركد، ده ئيوه ش له وى نه وان ده ركه ن {والفتنة أشد من القتل} خو فيتنه نانه وه وه ويشوومه گيړان وعه زيه ت دانى موسلمانانيش به وجوره نامروفانه بوئه وه له ئايينى خو بان

په شیمانیان بکنه وه زور له کوشتن خراپترو، واته: ئه گهر که سیک کوشتنی بی باوه رانی لاناړه حهت بیت، بیگومان عه زیهت و ئه شکه نجه دانی موسلمانان کان زور گه وره ترو قورستره {ولا تقاتلوهم عند المسجد الحرام حتی یقاتلوکم فیہ} ئیوه له سنووری مه سجیدولحه رامدا نابی جه نگیان له گه ل بکن مه گهر ئه وان له وی جه ننگتان له گه ل بکن، واته: هه رکه سیک له و کافرانه رویشته که عبه وه، ئیتر نابی دهستی بو ببری، مه گهر ئه وه دهست بکاته وه {فان قاتلوکم فاقتلوهم} جا ئه گهر ئه وان له گه ل تان جه نگان، ئیوه یش جه نگیان له گه ل بکن و بیان کوژن {کذلک جزاء الکافرین} سزاو توله ی کافرو بی باوه ران هه ر ئاویه. چه ند تیینییهک: ۱- هه ندی جار پیویست ده کات دوزمن به خو ی نه زانیت کتوپر هیرش ی بو بکریت، ده شکری له و هیرشه دا هه ندی ژن و مندال و خه لکانی بی تاوان پیوه بب، نایا حوکمی شه ربه ته تی ئیسلام له مه دا چی یه؟ وه لام: ئه گهر هیچ ریگایه کی تر نه بیت بو به رپه رچ دانه وه ی هیرشه کانیان و بو زال بوون به سه ر دوزمناندا به وجوره نه بی، زاناکان ده لین: هیرش ی ئاوا ره وایه و هیچ گونا هیکی له سه ر نییه. ۲- گه لی جار به ناچاری به توپ و جوړه ها چه کی تری قورس و کوشنده هیرش ده بریته سه ر دوزمن، له هه مان کاتیشدا شارو دیهات و مزگهوت و قوتابخانه و خسته خانه کانیش به ر زیان ده که ون، نایا حوکمی ئیسلام بو ئه وه ده بی چی بیت؟ وه لام: ئه گهر خوانه ناس و کافره کان ئه وجوره چه کانه یان به کاره یینا، ئه وا ئیمه یش به ناچاری به کاری دینین، به لام تابکری ده بی له وشوینانه ده ستپاریزی بکری.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكَ حَتَّى يَرْدُوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فِيمَتٍ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ

النَّارُ طَهُمَ فِيهَا خُلْدُونَ (البقرة ۲۱۷)

به شه‌ر هاتن له (أشهر الحرم) دا: {يسألونك عن الشهر الحرام قتال فيه} ليت
ئه پرسن له باره‌ی جه‌نگ کردن له مانگی حه‌رامدا: ناخو ره‌وايه و مؤله‌ت هه‌یه،
يانا؟ په‌يامبه‌ر عه‌بدو‌للا‌ی کوری جه‌حشی) پورزای خو‌ی له مانگی جه‌مادی
دووهمدا پیش روودا‌ی به‌در به دوومانگ له‌گه‌ل هه‌شت که‌سی کوچه‌رییدا
نارد، ئه‌وه‌بوو له ریگادا ئه‌وقه‌ی سی که‌سی قوره‌یش بوون و، یه‌کیکیان لی
کوژراو، دونیان لی دیل کران و هیئانیان بو خزمه‌ت په‌يامبه‌ر ئه‌ویش ئه‌و
کاره‌ی پی‌ناخوش بوو، چونکه ریکه‌وتی به‌رواری یه‌کی 'ره‌جه‌ب' ی ده‌کرد واته:
مانگه‌قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کان، جا قوره‌یش لییان کرده‌هه‌را که موحه‌ممه‌د له مانگه
حه‌رامه‌کاندا جه‌نگی حه‌لال کردوو خ‌وای گه‌وره‌ش فه‌رمووی: {قل قتال فيه
کبیر} له وه‌لامدا بل‌ی: به‌لی جه‌نگ کردن له‌م جو‌ره‌ مانگانه‌دا کاریکی زور
گه‌وره‌و گونا‌هه {وصد عن سبیل الله وکفر به} به‌لام ریگرتن له ریگه‌ی خ‌واو
بی بروایی به‌خ‌واو {والمسجد الحرام و إخراج أهله منه أكبر عندالله} جه‌نگ
کردن له‌مزگه‌وتی حه‌رام داو ده‌رکردن و ده‌ربه‌ده‌رکردنی خه‌لکه‌که‌ی، ئه‌مانه
گشت له‌لای خ‌واو زور گه‌وره‌وگران ترن له‌جه‌نگی مانگه‌ حه‌رام کراوه‌کان،
که‌وابوو ئه‌و کاره‌که‌له‌ده‌ستی عب‌دوللا‌وه‌ که‌وته‌وه‌ له‌و ریگرتنه‌ له‌دینی خ‌واو،
کافر بوون به‌خ‌واو، ئه‌شکه‌نجه‌و ئازاردانی موسلمانان له‌لایهن قوره‌یشه‌وه‌ ئه‌و
کاره‌ی عب‌دوللا‌یش له‌وه‌ی قوریش گه‌وره‌تر نییه {والفتنة أكبر من القتل} وه
ئا‌زاوه‌ و فیتنه‌ نانه‌وه‌ش له‌کوشتن و جه‌نگ کردن و زورهیئان بو موسلمانان
تاپاشگه‌ز ببه‌وه‌ له‌جه‌نگ له‌مانگی حه‌رامدا خ‌راپترو گه‌وره‌تره {ولا یزالون
یقاتلونکم حتی یردوکم عن دینکم إن استطاعوا} بیگومانبن هه‌میشه‌ ئه‌و بی
باوه‌رانه‌ جه‌نگتان له‌گه‌ل ده‌که‌ن و هه‌رگیز کو‌تایی ناهینن و ده‌ست هه‌ل‌ناگرن
تائه‌گه‌ر بو‌یان بگونجی' له‌ ئایینتان وهرده‌گیپن {ومن یرتد منکم عن دینه} جا

هه‌رکه‌سیکتان له‌ئایینی خۆی پاشگه‌ز بێته‌وه {فیمت وهو کافر} و به‌کافریش
 بمرئ {فأولئك حبطت أعمالهم في الدنيا والآخرة} ئه‌وانه‌ که به‌کافرێ ده‌مرن
 کارو کرده‌وه‌یان له‌ هه‌ردوو دنیا به‌فیرۆ ده‌روا، له‌م دنیا به‌دا له‌ خێرو بیری
 ئیسلام بێ به‌ش ئه‌بن و، مامه‌له‌ی بێ بروایان له‌ گه‌ڵ ده‌کرێ، له‌ولایش هه‌یج
 پاداشتیکی خێریان نابیت {وأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون} ده‌شبنه
 هاوه‌ڵ و هاوڕێی دۆزه‌خ و، به‌هه‌تا هه‌تایش له‌وێ ئه‌مینه‌وه. روونکردنه‌وه‌یه‌ک:
 ئیمامی (مالیک) و ئیمامی (ئه‌بی حه‌نیفه) ده‌لێن: هه‌رکه‌سه‌ی به‌ کافرێ، وه‌یا
 به‌ (مورته‌دی) مرد، هه‌رچی کارو کرده‌وه‌ی چاکیشی هه‌بێ به‌فیرۆ ئه‌روا با تل
 ده‌بێ، وه‌ هه‌روه‌ها ئیمامی (شافعی) و بگه‌ر کۆی زانایانیش ده‌لێن: ته‌نانه‌ت
 ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌ش بکا پاش له‌ دین وه‌رگه‌رانه‌که‌یی و موسوڵمان بێته‌وه‌ ده‌بێ
 هه‌موو کاره‌چاکه‌کانی بکاته‌وه‌ و قه‌زایان بکاته‌وه‌، بۆ نمونه‌: ئه‌گه‌ر حه‌جی
 کردبێ، ده‌بێ ئیستا دووباره‌ بیکاته‌وه‌، به‌لام ئیمامی (شافعی) به‌ته‌نها خۆی
 ئه‌لێ: گه‌رانه‌وه‌و کردنه‌وه‌یان ناوێ. له‌ نێو زاناکانا کێشه‌یه‌ک هه‌یه‌: ئایا مرۆبه‌کی
 له‌ دین وه‌رگه‌راوه‌و (مورته‌د) ده‌س به‌جێ ده‌کوژرێ، یا مۆله‌ت ده‌درێ، ئه‌گه‌ر
 موسوڵمان نه‌بوویه‌وه‌ ئه‌وسا ئه‌کوژرێ؟؟ جه‌ماوه‌ری زانایان ئه‌لێن: داواي ته‌وبه‌ی
 لێ ئه‌کرێ، جائه‌گه‌ر هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر کوفه‌که‌ی ئه‌وا ئه‌کوژرێ، به‌لام
 پێشه‌وا (مالیک) ئه‌لێ: ئه‌گه‌ر که‌سه‌ی جوینی به‌ پێغه‌مبه‌ردا، ئه‌وه‌ ده‌س به‌جێ
 بێ ئه‌وه‌ی داواي ته‌وبه‌ی لێبکری ئه‌کوژرێ. دياره‌ هه‌موو خاوه‌ن رایه‌کانیش
 به‌لگه‌ی خۆیانان هه‌یه‌.

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ (آل
 عمران ۱۵۷)

ولئن قتلتم في سبيل الله {خۆئه‌گه‌ر ئێوه‌ له‌ پێناوی رێگای ئایینی خوا به‌کوشه‌ت
 چن {أو متتم} وه‌یان له‌وکاته‌دا بمرن خه‌ریکی جیهادان {المغفرة من الله ورحمة

خير مما يجمعون} دياره ليبوردين و رحمة و ميهرباني خوا، له سهرجه مئوشته ئيوه كوي ده كه نه وه باشترو چاكتره، خوا جيهاديان پيدكات، تا ليسان خوش بي، چونكه خه لكانى كوژراوو مردوو له بهره كاني جهنگدا، له بهر نه وه به ههشتيان به گياني خوڤان كړيوه، ده گه نه پله لى ليبوردين و ميهرباني خوا، هه ر نهويه كه خوا له جيگايه كى ترده نه فهرموى: (ان الله اشترى من المؤمنين أنفسهم وأموالهم بأن لهم الجنة يقاتلون فى سبيل الله فيقتلون ويقتلون وعدا عليه حقا فى التوراة والإنجيل والقرآن ومن أوفى بعهده من الله فاستبشروا ببيعكم الذى بايعتم به وذلك هو الفوز العظيم) (توبه: ۱۱۱) يان نه فهرموى: (قل بفضل الله ورحمته فبذلك فليفرحوا هو خير مما يجمعون) (يونس: ۵۸) يان ده فهرموى: (ورحمة ربك خير مما يجمعون) (زخروف: ۳۲) نه و ئايه تانه هه موو به لگه ن كه ژياني نه م دنيا له چاو ژياني ئاخيره تدا شتيكى پراوه و بي بايه خه، بويه خواى ميهربان ده يداته هيندى له باوه رداران.

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ (آل عمران ۱۶۹)

كوژراوانى رپى خوا، هه ميشه زيندوون: له فهرموده يه كدا - ئيمامى نه حمه د له مه سنه ده كه يدا هيناويه تى- هاتووه: پيغه مبه ر به هاوه لاني فهرموو: كه براكانتان له ئوحد دوو چاربوون و شه هيدكران، خواى كار جوان روچه كانيانى كړدوو به به رى كوم له په له وه ريكى سه وزداو، ده رونه سه ر رووباره كاني به هه شت و، له ميوه ي جوړاو جوړى به هه شت ده خون، پاشان ده چنه بهر چنه د گلپويكى زيږين له بن سيبه رى عه ر شدا، ئينجا كه نه وگشت خوشي و به هره يانه ده بينن، ده لئين: نه ي خوژگا: براو كه س و كاره كانيشمان به مه يان زانيبا، هه تا له جيهاد پال نه ده نه وه، پاشان خوا فهرمووى: ده وا من له باتى ئيوه ناگداريان ده كه م، نه و جا خوا فهرمووى: {ولا تحسبن الذين قتلوا فى سبيل الله أمواتا} وا مه زانن

ئەو كەسانەى لەرپى خوادا كوژران مردوون {بل احياء عند ربهم يرزقون} بەلكو زىندوون ولاى پەرورەدگاربان بژىوى وەرەدەگرن و رادەبوپۆرن ، ئىمەش لەدنيادا دەربارەى ژيانى شەهيد هەرئەمەندە ئەزانين و ، ملكەچى دەقى ئايەتەكانى قورئانين ، بەلجى لەم ئايەتەدا روون نەكراوەتەوہ : ئاخۆ خەلكى دنيا دەزانن ئەو بژىوى و ژيانە چۆنە ؟ بەلام لەسوورەتى (بەقەرە : ۱۵۴) دا بەراشكاوى روون كراوەتەوہ و دەلجى : خەلكى ئەم دنيا لەو جوړە ژيانە هيچ نازانن و تيناگەن : (ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله أموات بل أحياء ولكن لا تشعرون).

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مَلِكٍ سَلِيمٍ وَمَا كَفَرَ سَلِيمٌ وَلَكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكِينَ بِبَابِلَ هُرُوتَ وَمُرُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (البقرة ۱۰۲)

سەر گوزەشتەكەى (هاروت) و (ماروت) : {واتبعوا ما تتلوا الشياطين على ملك سليمان} هەندى لە نەوہكانى (يہعقوب) كەوتنە شوپنى ئەو جادووہ كە شەياتينى لەسەر دەمى پاشايەتى و دەسەلاتى سولەيماندا (عليه السلام) دا بان هيئاو دەيانخويند ، واتە : كەوتنە شوپنى ئەو فرۆفيلانەى دەربارەى حكومەتەكەى سولەيمان دەيانكرد {وما كفر سليمان} خو ئاشكرايشە كەسولەيمان كافرو جادووگەر نەبوو و ئەويش 'جادووى دانەهيئا' وەك ئەوان دەلجى {ولكن الشياطين كفروا} بەلكو شايبەتینەكان جادوويان داھيئاو كافرو بئى پروا بوون و لەسنوور دەرچوون {يعلمون الناس السحر} و خەلكيشيان فيرى جادوو دەكرد {وما أنزل على الملكين ببابل هاروت وماروت} هەرەھا كەوتنە شوپنى ئەو زانبارى و زانستىهەى ھاتبووہ سەر ئەو دوو فريشتەيە 'هاروت

وماروت' له 'بابل'ی عیراقدا. لهوسه رده مه دا مهردم زۆر سه رقالبوون به جادوو و فروفیلل له گه ل یه کتردا، جا له وکاته دا خوا ی گه وره ئه و دوو فریشته ی نارد تا جادوو یان بو روون بکه نه وه و خه لکی تیباگو به هه له نه چن و بزنان که جادوو له گه ل موعجیزه ی په یامبه ری تیدا دوو شتی لیکجیاوازن، وه له هه مان کاتیشدا ئه و دوو فریشته یه به خه لکه که یان دهوت: ئیمه ته نهها مایه ی تاقیکردنه وه یین وهاتووین بو به تالکردنه وه وهه لوه شان وه ی سیحر، ده خیل سه د ده خیل ئیوه نه فییری ببن و، نه ره فتاریشی پی بکه ن، به لئی.. کاری ئه و دو فریشته یه هه ر ئه مه بوو، ئیتر له مه به ولاره شتیکی تر نه بوو، هه رچه نده به داخه وه قسه ی زۆر - ته نانه تی به ده م ئیبن وعه باسه وه- ده رباره یان ده گیرنه وه! {وما یعلمان من أحد حتی یقولاً إنما نحن فتنه فلا تکفر} وه له هه مان کاتدا هه ر که سیکیان فییری جادوو ده کرد له سه ره تاوه پیا یان ده گوت: ئه م کاره ی ئیمه ته نهها بو تاقیکردنه وه و فییر بوونی جیا کردنه وه ی (موعجیزه) و (سیحره) و له لایه ن خوا وه نیردراوین، که و ابوو ناگادار به! خو ت کافر مه که و فییری جادوو نه بیت {فیتعلمون منهما ما یفرقون به بین المرء و زوجته} به لام هه ندیک هه ر کو لیان نه دا تاله و دوو فریشته وه فییری ئه مه بوون که بتوانن به سیحر ژن و میرد لیکبکه نه وه، واته: مه ردمه که به گوئی فریشته کانیا ن نه کردو، فییری جادوو بوون و پاشان جادوو و سیحریا ن له یه ک ده کردو، جو ره ها کاری ناپه سه ندو ناشه رعیا ن ئه نجام ده دا، هه رچه ند {وما هم بضارین به من أحد إلا یاذن الله} به بریاری خوا نه بووبا ئه و جادوو گه رانه توانیا ن نه بوو زیانیک به هیچ که سه ی بگه یه ن {ویتعلمون ما یضرهم ولا ینفعهم} هه ر فییری شتی ئه بوون که زیانیا ن لی بداو، هیچ قازانج و سوودیکی نه بی بویا ن {ولقد علموا لمن اشتراه ماله فی الآخرة من خلاق} که ئه و کاره ناپه سه نده شیا ن ئه کرد، وه نه بی له رووی نه زانینه وه بیت، به لکو ئه و {جوله کانه} چا ک ده شیا ن زانی ئه و که سه ی کرپاری جادوو گه ربی بی، له روژی

دواييدا هيچ كه لك وسوودىكى پى ناگاو له به هرهى خوا بى به شه، ئه وسا بوئه وهى پتر له سىحر تىبگه ين چەند ئايه تىك وهاوړى له تهك كورته راقه يه كى جادوودا باس ده كه ين، جا ئه مانه هەندىك لهو ئايه تانهن كه له باره ي (سىحر) هوه هاتوون: (ولكن الشياطين كفروا يعلمون الناس السحر) (به قه ره: ۱۰۲)، (فلما جاء السحرة) (يوونس: ۸۰)، (وجاء بسحر عظيم) (ئه عراف: ۱۱۶). زانايان ده باره ي بوون و حه قيقه ت و راستى سىحر، چەند قسه يه كيان هه يه: ۱- هەندىكيان ده لىن: سىحر شتىكه و حه قيقه تىكى هه يه، ده شتوانى به واقىعى و به بهرچاوى بينه روه رولى خوى بينى و، بويشى هه يه له حاله تىكه وه بو حاله تىكى دى هه رشتى بگورى. ۲- هەندىكى دى پىچه وانه ي راي ئه وانه ن، وهك ئىمامى (ئىبن جه رير) - ره حمه تى خواى لى بى- كه ده لى: نارپكى و جياوازى له پىناسه كردنى (سىحر) دا زور زوره، هەندىك له زانايان ده لىن: سىحر كومه لىك فرؤفيل و چه واشه گه رى و خيدعه يه ساحير به سه ليقه ي خوى واده كا له سىحر لىكراوه كه، تا وازانى كه ئه وهى ئه يكات حه قيقه ته و بنه ره تىكى هه يه، وهك كه سىك له دووره وه (سه راب) تراويلكه يهك ده بينى و بوخوى واده زانى ناوه، كه چى كاتىك لى نزيك ده بيته وه، ئه و جا ده زانى ناو نيه. هەندىكىدى ئه لىن: ساحير ده توانى ته نانه ت ئىنسانىش بكاته گويدريژ!!، يان ئىنسان و گويدريژ بگورى به شتىكى دى، دواترىش زاناي پايه به رز (لاله كائى) ئه لى: ئه گه ر نه يتوانىبا ئه م جوړه شتانه بكات، هه رگيز نه يشيده توانى جياوازى بخاته نيوان ژن و ميړده وه؛ كه و ابوو ده شتوانى چوله كه بكات به مروف يا.. هتد (ئىبن قه يم) يش ره حمه تى خواى لىبى له ته فسيرى سووره تى (فلق) ده لى: ئه م ئايه ته ي: (ومن شر النفاثات فى العقد) ئه و فه رمووده يه ش خاتوو عايشه - ره زاي خواى لىبى - ده گىرپته وه كه: سىحر له پىغه مبه رى خوا كرا، ئه مانه هه ردووكيان به لگه ن له سه ر ئه وه كه سىحر هه يه و راسته. به هه رحال

ئەھلى (تەفسىر) و (حەدىس) ھەردوولا ئەلەين: ئەو رىبوايە تانەى كە لە ھاوەلان و سە لە فەوہ ھاتوون بە لگەن لە سەر ئەوہ كە سىحر حەقىقەتى ھەيە، وە ئەو ئايەتەش كە خۆى گەورە دەفەرموئى: (فیتعلمون منھما ما یفرقون بە بین المرء و زوجہ) ديسانەوہ ھەرئەوہ دەسەلمیئى كە سىحر لە تىكدانى پەيوەندى ژن و میردا كاریگەرىی خۆى ھەيە، وە بىجگە لەمانەش فەرموودەى راست و دروستیش ھەيە كە پىغەمبەرى خوا سىحرى لىكراوہ. جەماوہرى زانايانىش لەسەر ئەوہن كە: سىحر كاریگەرىی خۆى ھەيە. بۆ نمونە ئىمامى نەوہوى (پەحمەتى خۆى لىبى) لە شەرحى (موسلىم) دا ئەلئى: (والصحيح أن له حقيقة و به قطع الجمهور و عليه عامة العلماء، و يدل عليه الكتاب و السنة المشهورة)، بەلام ھەر (نەوہوى) خۆى دەلئى: ئەو راو بۆچوونە كە دەلئى: ساحىر دەتوانئى ئىنسان بگۆرئى بە غەبرى خۆى لە واقعەوہ زۆر دوورە، ئىتر خۆى گەوہرىش باشتەر دەزانئى. (ئىبن حەزم) یش - رەحمەتى خۆى لىبئى - دەلئى: (وذهب أهل الحق إلى أنه لا يقبل أحد عينا ولا يحيل طبيعة إلا الله عزوجل لأنبيائه فقط). (ئىبن حەجر) یش - رەحمەتى خۆى لىبئى - دەلئى: شتئى كە جىگەى قسەو باس بىت ئەوہيە كە ئايا ساحىر دەتوانئى شتئىك لە حالە تىكەوہ بۆ حالە تىكى دىكە بگۆرئى؟ پاشان ئەلئى: جەماوہرى زانايان لەسەر ئەوہن كە سىحر راستەو حەقىقە تىكى ھەيەو كاریگەرىی خۆيشى ھەيە، بەلام ناتوانئى ھىچ شتئىك لە حالە تىكەوہ بۆ حالە تىكى دى بگۆرئى، خوايش باشتەر دەزانئى. دەبئى ئەوہش بزانین كە سىحر يە كىكە لە گوناھە زۆر گەورەكان و دەبئى موسلمان زۆر خۆى لئى بپارئىزئى، ھەرەكو لە (سەحیح)ى موسلىم و بوخارىئى) دا ھاتووە، وە ئىمامى (عومەر، ئىمامى عوسمان و، جندوب و، خاتوو عايشەو، خاتوو حەفسە) یش - خوايان لئى رازى بئى - لەسەر ئەوہن كە دەبئى ساحىر بكوژئى. لە كىتیبە كەى ئىمامى (ترمزى) یشدا ھاتووە كە پىغەمبەرى خوا فەرموويەتى: (حد الساحر

ضربة بالسيف) جا ئەم حەدىسە ھەرچەندە (ضعيف الإسناد)ە، بەلام ئىمامى (زەھەبى) دەلىن: (والصحيح أنه موقوف على جندب بن عبدالله). سەبارەت بە ھۆكۈمى ساھىرىش ئىمامى (ئەحمەد) و ئىمامى (مالىك) - رەھمەتى خۇايان لى بى- دەلىن: دەبى ساھىر بكوژرى، بەلام ئىمامى ئەحمەد ئەم قسەيەش دەكاو دەلىن: ئەگەر ساھىرە كە لە (أهل الذمة) بوو، ئەو ھە ناكوژرى، بەلگەشى ئەو فەرموودە سەھىحەيە كە (لبيد بن الأعصم) سى يەھوودى سىحرى لە پىغەمبەرى خوا كەردو نەشىكوشت، بەلام ئىمامى شافىعىي و ئىمامى ئەبو ھەنىفە- رەھمەتى خۇايان لىبى- دەلىن: ساھىر ناكوژرىت، جا لەھەر مىللەتتىك بىت (أهل الذمة) بى يان نا.. بەلگەشيان ئەو يە كە پىغەمبەر كاتى ساھىرە كە سىحرى لىكرد نەيكوشت، خۇايش باشتەر ئەزانىت. منىش دەلىم: ھۆكۈمە كە دەدرىتە دەستى ئەمىرو رابەرى دەستەي زانايانى سەردەم، ئەگەر ئەوان كوشتنىيان پى باش بوو، ئەو ھە كوژرى، ئەگىنا ئازاد دە كرئ (والله أعلم). (ولبئس ماشرؤا به أنفسهم لوكانوا يعلمون) بەراستىي ئەگەر تىگە يىشتبان ئەوشتەي كە ئەوان خۇيانيان پى فرۆشت، دەيانزانى چ كارىكى زۆر خراپ و ناپەسەند بوو. رىنمايە كانى ئايەتى (۱۰۲): (۱) دزايەتى قورئان وسوننەت، لەبەرئەو ھە كارى خراپ و فەسادو ستەمكارىيان ھەرامكردو ھە، سەرەراي كافر بوون، دەرگاي ھەموو باتل و دزبويىيە كىش لە مروؤف دە كاتەو ھە، قورئانيان لا بچوك دە بىتتەو ھە، پەنا بە ياسا دەستكرده كان ئەبەن و، بازارى بىدعە چىيە كان گەرم دە كەن و، بە خۇشيان نازانن چ دە كەن؟! (۲) گشت قازانچ وزيانىك ھەر بە دەستى خۇايە. (۳) فىربوونى سىحرو بە كار ھىناني ھەردوو كارىكى ھەرامن، وەك (ئەبو ھەنىفە، مالىك، ئەحمەد) - خۇا لىيان رازى بى- ئەلىن، بەلام ھەندى لە ھاورپىياني ئەبو ھەنىفە ئەلىن: فىربوونى سىحر بو خۇپارستن، نە ھەرامە و، نە كوفرە.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ بِهِ لَغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ
بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (البقرة ۱۷۳)

به ناچاری نه بی گوشتی مرداره وه بوو ناخوری: {إنما حرم علیکم المیتة والدم
ولحم الخنزیر} خوی گه و ره ته نهها هه ره نه مانه ی لی یاساگر دوون: لاکی مرداره وه
بوو، خوینی رژاوو ره وان ، واته: نهو خوینه ی له هه ره نازهل و گیان له به ریگ
دیته ده ری و ده روا مه یخون. گوشتی به رازیش له گهل هه موو شته کانی تریدا
هه روا {وما اهل به لغیر الله} وه ره نازه لیکیش - که بو سه برین - ناوی غه یری
خوی لی هیئر بیئت، ئیتر له بهر بت و جن و پاشاو ده سه لاتداران سه بریدری،
یان بوخواو پاشا، یان بو هه ره شه خس و پیریگ {فمن اضطر غیر باغ ولا عاد} به لام
هه ره که سی له بهر ناچاری و بی ناره زوو، هه ره به نه ندازه ی پیویست بخوات
وزیاده خوری نه کات {فلا اثم علیه} هیچ تاوان و گونا هیکی ناگات، له خواردنی
نه وشتانه دا، دیاره ده بی بهو پییه بیئت ، زاناکان باسیان لیگردوه {إن الله غفور
رحیم} به راستیی خوا زور گوناچیوش و دلوقان و میهره بانه، نه وه ته له کاتی
ته نگانه دا خواردنی هه رامتان بو چه لال ده کات.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ
مِنْ نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ (البقرة ۲۱۹)

یسألونک عن الخمر والمیسر} له بابه ت باده و شراب و قوماره وه لیت ده پرسن:
ناخوئه وانه چه لال ره وان، یان هه رام ناره وان؟ {قل فیهما اثم کبیر و منافع للناس}
پیان بللی: تاوان و گونا هیان گه وره یه، چونکه وته ی ناشیرین و، جموو جولی
ناپه سه ندو، خواردنی سامانی نه و نه ویان به ناهه ق تیدایه، بو خه لکیش بری
قازانج و که لکیان بو هه یه 'خوشیی و لهزه تیکی تیدایه بو یان؛ باری نابووری
وبازرگانیش بو هه ندی که سه ده سده دا {واثمهما اکبر من نفعهما} به لام تاوان

و زیانه کانیان له سوودوو به هره که بیان زۆر تره {و یسألونک ماذا ینفقون} لیتشت ئە پرسن چی ئینفاق بکهن له رێگه‌ی خوادا..؟ {قل العفو} بلی ئەی په‌یامبه‌ر زیده له خۆتان و، له مال و مندالتان، به‌خشن {کذک یبین الله لکم الایات} هه‌ر ئابه‌و شیوه‌یه‌ی خوای گه‌وره به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خۆیتان بۆ روون ده‌کاته‌وه، هه‌ر شتیک قازانج و سوود به‌خش بیت بۆتان ره‌وا ئە‌کا، هه‌ر شتیکیش زیان به‌خش بیت لیتان یاساغ ئە‌کات، {العلمک تتفکرون} به‌لکو بتوانن له‌ ئاکامی کاروباری دونیاو قیامه‌تتان بیه‌ر بکه‌نه‌وه، هه‌یج کامیکیان پشت گوێ نه‌خهن، له‌م ئایه‌ته‌وه: هه‌موو جووره شه‌راب و قوماریک ئە‌گه‌رچی ناوی جو‌راو جووری تریشیان لێ نرابی قه‌ده‌غه‌ن. باشترین و پیرۆزترینی سه‌ده‌قه ئە‌وه‌یه: که له‌ کاتی ده‌وله‌مه‌ندیی و ده‌سه‌لات و زیاد له‌ پێویستی یه‌ کانی خاوو خیزان بیت. {ابدأ بنفسک فتصدق علیها، فإن فضل شیء فلاهک فإن فضل شیء عن أهک فلذی قرابتک، فإن فضل عن ذی قرابتک شیء فهکذا؛ أي: تصدق به‌ علی الفقراء و المساکین} موسلیم ریوایه‌تی کردووه. واته: له‌به‌را چاوت له‌خۆته‌وه بیت، ئە‌وجا مندال و خیزانت، پاشان خزمانی نزیکت، دواتر خه‌لکانی تر.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالطُوهُمْ فَاخُونُكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (البقرة ٢٢٠)

له‌ مه‌ر هه‌تیوان چۆن ره‌فتار بکه‌ین؟ {ویسألونک عن الیتامی} له‌تۆ پرسیار ئە‌که‌ن ئە‌ی په‌یامبه‌ر سه‌باره‌ت به‌هه‌تیوان، چۆن ره‌فتار بکه‌ین؟ ئاخۆ ناوو خۆراکیان جیا بیت لیمان یان نا؟ {قل إصلاح لهم خیر} بلی: هه‌رده‌م به‌چاکه‌و چاکه‌کاری ناگاتان لیمان بیت وبتوانن به‌جیا ماله‌که‌یان راگرن، کاریکی چاکه‌بۆیان {وإن تخالطوهم فإخوانکم} خۆئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئیوه‌ ده‌ژین مال و سامانی ئە‌وانتان له‌گه‌ل مال و سامانی خۆتان لیکداو وه‌ک براو خوشکی خۆتان بن، ئە‌وه

کار یکی زورباشه {والله يعلم المفسد من المصلح} خو خوا که سانی فه ساد کارو به دکار له که سانی چاککار زور چاک ده ناسیت {ولو شاء الله لأعنتکم} نه گهر خوا بیویستبا، فه رمانی جیا کردنه وهی مالی هه تیوانی نه داو مه رجی سه ختی له سه ر دائه نان {إن الله عزیز حکیم} چونکه به راستیی خوا هه رخوی زال و بالادهسته، هه کیم وکار جوان له کارزانه بو نه وکه سهی وا چاود پیرو سه ر په رستی کاری هه تیوه، به لی تیکه لکردنی دارایی و سامانی هه تیو به مالی سه ر په رستی هه تیوه که وه 'له گه ل پیش چا وگرتنی به رژه وهندی هه تیوه که دا' به مه رجی خیر و سوودی نه وه، زیاتر بی بو هه تیوه که کار یکی ره وایه، خو نه گهر به و تیکه لکردنه مالی هه تیوه که که م ونوقوستان ده بوو، دیاره نه وه حه رام قه دغه یه.

وَلَا تَنْكُحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ ۖ وَلَا مِمَّا وَّلَا تَنْكُحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۖ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ ۚ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۗ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۗ وَيُبَيِّنُ ۗ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (البقرة ۲۲۱)

له بت په رستان ژن ماره ناکرئ و، ژنیشیان لی ناخوازرئ: {ولا تنکحوا المشرکات حتی یؤمن} ژنانی خوانه ناس وهاوبه شدانه ر ماره مه کهن، تا باوه ری دامه زراوو راسته قینه دینن، ئیمامی (ته به ری) ده لیت: ژنانی خاوه ن کتیب و نامه، بهر (نه هبی) نه م ئایه ته ناکه ون، واته: ژنانی نه هلی کتیب ده توانرئ ماره بکرین چونکه نه مان به ئایه تی: {والمحصنات من الذین أتوا الكتاب من قبلکم ..} له سووره تی (النساء) ماره کردنیان بو موسولمانان هه لال کراوه. پیشه وا (عومه ر) یش نه وکاته که ری له (ته له وه حوزه یفه) گرت له ماره کردنی ژنانی جووله که و گاور له به رنه وه بوو که هه لکیکی تر چاوله وان نه کاو، ده ره نجام ده ست له ژنه موسلمانان کان هه لگیگردئ {ولأمة مؤمنة خیر من مشرکة ولو أعجبتکم} وه به راستیی که نیزه یه کی بروادار بو هاو جووت له ژنیکیی هاوبه ش

دانهر هیژاترو باشتره، ئەگەرچی ئەم ژنه خوانه ناسه جوانیی و مال و دارایی یه کهی سه رسامی کردبن و زۆریش هه زیان لیبکهن {ولا تنکحوا المشرکین حتی یؤمنوا} ژنان و کچانی باوهردار له خوانه ناس و هاوبهش دانهران ماره مه کهن تا نه بنه خاوهن باوهری دامه زراو {ولعبد مؤمن خیر من مشرک ولو أعجبکم} چونکه بێگومانه که بهنده یه کی باوهردار له پیاویکی نازادی هاوبهش دانهر و خوانه ناس هیژاترو چاکتره، هه رچه ن ئەو موشریکه قه دو قیافه و پایه و پله ی سه راسیمه تان بکات {أولئک یدعون إلی النار} چونکه به راستیی ئەو هاوبهش دانهرانه خه لکی بۆ نیو ناگر بانگ ده کهن {والله یدعوا إلی الجنة والمغفرة یاذنہ} خوایش به فه رمانی خۆی به ره و به هه شت و لیبوردن بانگ ده کات {ویبین آیاته للناس لعلهم یتذکرون} خوا به لگه ونیشانه کانی خۆیی و حوکمی خۆی هه میسه بۆخه لک روون ئە کانه وه، به لکو بیه بکه نه وه و نامۆژگاری وه رگرن. جاکه وا بوو خواستن و ماره کردنی ژنانی موشریک و کافرو (مورته دده) و له دین وه رگه راوه باتل و قه ده غه یه، به لام ژنانی ئە هلی کیتاب، بێجگه له مو حاریب، خواستن و ماره کردنیان هه لاله؛ وه به هیه جۆر یکیش ژنی موسلمان و خاوهن باوه نابی له موشریک و کافرو له دین وه رگه راوه و ئە هلی کیتاب ماره بکری؛ ده بی هه ول بدری که به هیه ج شیوه یه له گه ل دام و ده زگای کافران لیک نزیک نه بی نه وه، ده بی له سه ر ریژه ی بنه مای (موالات) و (موعات) مامه له یان له گه ل بکری.)

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدْنَىٰ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّوِّبِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ (البقرة ٢٢٢)

له عوزری ژناناندا سه رجییی مه کهن: له سه رده می نه فامیدا 'به تایبهت جووله که' هه ر ئافره تیک ده که وته بی نوژییه وه له ته کیا دانه ده نیشن و، نانیا ن له گه ل نه ده خواردن، له پاشان خوا ئەم ئایه ته ی خواره وه ی ناردو تییگه یان دن

که ته‌نھا کاری ژن ومی‌ردی له‌گه‌لیا حه‌رامه، ئه‌گینا پیکه‌وه نانخواردن و پیکه‌وه خه‌وتن و...هتد حه‌لاله. موسلیم. {۲۲} ویسألونک عن المحیض {ئهی پیغه‌مبه‌ر سه‌باره‌ت به‌تیکه‌لی ژنان له‌سه‌رده‌می بی‌نویژی‌ی وحه‌یزیاندا لی‌ت ده‌پرسن؟ {قل هو اذی} پییان بلی: ئه‌و خوینه‌شتیکی زیاناویی و قیزه‌ونه‌و هه‌رکه‌سیک لی‌ی نزیك ببیته‌وه تووشی عه‌زیه‌ت وئازار ده‌بی {فاعتزلوا النساء فی المحیض} جا‌که‌و ابوو ئیوه‌یش له‌ماوه‌ی بی‌نویژی‌یاندا لی‌یان وه‌دوورین وتیکه‌لی سه‌رحی‌یان مه‌که‌ن {ولا تقربوهن حتی یطهرن} وه‌نابی‌ی نزیکیان بینه‌وه‌و بچنه‌لایان، هه‌تا پاک ده‌بنه‌وه {فاذا تطهرن فأتوهن} جا‌که‌ پاکیش بوونه‌وه‌و خووشیان شوشت، ئه‌وجا ده‌توانن بو‌یان بچن و تیکه‌ل‌اوییان له‌گه‌ل بکه‌ن {من حیث أمرکم الله} له‌و جیبه‌وه‌و خوا ری‌ی پیداون، واته: له‌پیشه‌وه {إن الله یحب التوابین ویحب المتطهرین} به‌راستی‌ی خوا ئه‌و که‌سانه‌ی خووش ده‌وی که‌ له‌گونا‌ه په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌و، خو‌یان به‌پاک وخواوین راده‌گرن، ته‌بیعه‌ت پاکن له‌کاتی حه‌یزدا، له‌پاشه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌کراو ناچنه‌لای ژنه‌کانیان.

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنْنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِعَوْلْتِهِنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (البقرة ۲۲۸)

عیدده‌ی ژنی ته‌لاق‌دراو: {والمطلقات یتربصن بأنفسهن ثلاثة قروء} ئه‌و ژنانه‌ی - پاش چوونه‌لایان- ته‌لاق‌دران، تا سێ پاکیی ده‌بی خو‌یان بگرن ومی‌رد نه‌که‌نه‌وه. {قورء} له‌سه‌ر قسه‌ی ئیمامی شافیعی و ئیمامی مالیک پاکیه، یان ده‌لین: تا سێ حه‌یز ده‌بینن ئه‌گه‌ر خاوه‌ن حه‌یز بوون له‌سه‌ر وته‌ی (ئه‌بو حه‌نیفه) و ئیمامی (ئه‌حمه‌د) ده‌بی دانیشن، له‌پاشان ئاره‌زووی خو‌یانه‌شو بکه‌نه‌وه، یان نا {ولا یحل له‌ن أن یکتمن ما خلق الله فی أرحامهن} بو‌ئو ژنه

ته لاقدر او انه رهوا نبييه ئه وهى خوا خستوو به ته مندال دانيانه وه بيشار نه وه، واته:

 ئه گهر سكيان پړپوو، وه يان له حه يزدا بوون، نابى كيتمانى بكن، به لكو ده بى

 هر راستييه كه ي بلين {ان كن يؤمن بالله واليوم الآخر} ئه گهر باوه ريان به خواو

 به رۆژى دوايى هه يه ده بى كيتمانى هه ق نه كهن {وبعولتھن أحق بردھن فى

 ذلك} ميره كانيان 'له پياوانى تر' خاوهن هه ق ترن بو ديسان گه رانه وه لايان،

 له ماوهى عيده دا، تا ئه وه كه شوو به يه كيكى تر بكن {ان ارادوا إصلاحا} ئه گهر

 له ماوه يه دا بيان هوى 'ناشتيى بكن و' كاروبارى خو بان ريك و پيك بكن،

 دياره هه قى گه رانه وه، بو ته لاقيكه، كه مافى گه رانه وهى تيدا هه بى اولهن مثل

 الذى عليهن بالمعروف} ژنان هه رچونى ئه ركى ژنانه يان له سه ره، مافى ره واى

 خو شيان له سه ر پياوان به شيوه يه كى په سه ندى كو مه لگه ي ئيسلامي هه يه،

 واته: ده بى هه ردوولا مافه كانى يه كتر بپاريزن و، كه سيكيان سته م له ويتريان

 نه كات، ئه گهر پياوان له سه ريان بيت ماره ييان بدن و، ژيان و ژيوارى

 باشيان بو په يدا كهن و، قه تيش ئه زيه ت و نازاريان نه دن، هه روايش ده بى

 ژنان ريعايه تى حال و ژيانى ميره كانيان بكن و، رووخوش و، روو گه شبن

 له ته كياند او، زياده ره وو (موسريف) نه بن له هيچ كار يكياندا {وللرجال عليهن

 درجة} زياد له مه يش پياوان پله يه كيان به سه ر ژنانه وه هه يه. (سه يد قوتب)

 ئه لى: ئه و پله زياده يه كه بو پياوان هه يه ئه وه يه كه ده توانى دواى ته لاقدان

 ژنه كه بگيرتته وه ژير ركيفى خو، به لام ئافره ته كه ناتوانى ئه و كاره بكات،

 ئه گه رچى هه ندى له زانايان ده لىن ئه و پله يه هه رئه و (قه ووامه) يه كه له سووره تى

 (نيساء) دا باسكراوه، خو ئه گهر 'گريمان' ئه مه يش بيت، دياره كه ئه و پله يه پله ي

 (ته كليف) ه نه ك (ته شريف)، له نايه تى (59) ي (نه حل) يشدا هه رله م بابه ته

 شتيك نووسراوه، {والله عزيز حكيم} وه خواش ده سه ل تدارو زاله، له كارزان و

 كار به جييه. چونكه مافى به ژنان به خشى، پاش ئه وهى كه وه ك كوتال و كه ل

و پهل سهر ئه کران!!

أَلْطَلُّ مَرَّتَانٍ فَمَا سَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحُ بِإِحْسَنِ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا
ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ
اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (البقرة ۲۲۹)

ته لاق سیانهو، ژن دوو کهرته دههینریتتهوه: {الطلاق مرتان} نهو ته لاقه
که میرد بتوانی تیبدا ژنه کهی بگریتتهوه بولای خوئی ته نهها دوو کهرته ته {فامساک
بمعروف أو تسريح بإحسان} ئینجا دواپی (بو سییه م جار) یائهبی به یاسایه کی
چاک و قهشهنگ و، به گوزهرانیکی په سه ند رابگیردری و، ئیتر ته لاق به ده میا
نه یهت، یان به شیوه یه کی باش و بیههرا دهس لیک بهردانه واته: له هیچ حالیکا
نابئی سته می لی بکات و به خراپه ناوی بهریت، که و ابوو ته لاق سی کهرته،
کهرته تی یه کهم، نه گهر هیمان ژنه که له ماوهی عیدده دا بوو، نه وه بی نیکاحی
تازه پیاوه که نه توانی بگریتتهوه لایخوی، کهرته تی دووه میس ههر به وشپوه یه،
نه و جا بو کهرته تی سی یه: یا ئه بی بهر یکوپیکی لای خوئی رایبگری، جاریکی
تر ته لاق نه خوا، وه یاده بی به چاکی و بیههرا ته لاقی بداو، هیچ سته میکی
لینه کات {ولا یحل لکم أن تأخذوا مما آتیتموهن شیئا} وه بو تان رهوا نییه نهی
میرده کان، که له و مارهییه به ژنانه کانتان داوه هیچ شتیکیان لی وه برگرته وه له
به رامبه ر ته لاقه که یانه وه {إلا أن یخافا ألا یقیمَا حدود الله} مه گهر نه و کاته ژن
و پیاوه که بترسن که نه توانن سنوره کانی خوا به باشی راگرن {فإن خفتم الأ
یقیما حدود الله} خوئه گهر ترستان هه بوو نهی قاز بییه کان: که نه و ژن و پیاوه
سنوره کانی خوا رانگرن، هه میسه ههراو کیشه یانه {فلا جناح علیهما فیما
افتدت به} له حالی ئاوادا هیچ گونا هیکیان ناگات، که ژنه که دهس له مارهییه کهی
خوئی هه لگری له به رامبه ر ته لاقه وهو، به وه خوئی بگریتتهوه، واته: هه رکات

گەشتنە پلەي پیکەووە نەژبان، ژنە کە ئەتوانی شتیک لەمارەبە کە ی بەدا، یان هەمووی بەمێردە کە ی و تەلّاقی لیوەرگری، و خۆی رزگار بکا. ئەمەبە کە لەشەریعەتی ئیسلامدا پیتی ئەلین (خولع- خۆدامالینن لەدەس پیاوی ناچیزه) {تلك حدود الله فلا تعدوها} ئەم تەلّاقان و گێرانەوہی ژن بۆ ژیر رکیفی مێردو، یان خولع کردن لەگەلیان.. هتد. گشت سنوورو یاسای خوان، کەوابوو لییان دەر مەچن {ومن يتعد حدودالله فأولئك هم الظالمون} ئەوانەش کە لەسنوورەکانی خوا تیدەپەرن ستمکارن، بەلّی لەسەردەمی جاهیلیەتا، بگرە تا دەمیکیش لەسەرھەلدانی ئیسلاما تەلّاقان سنووریکی نەبوو، پیاوی واھەبوو دەجارو بیست جار ژنە کە ی خۆی تەلّاق ئەداو ئەیگێرایەوہ بۆنیکیحی خۆی، تا ژنی لەوانە سکالای بردە لای خاتوو عایشە (رەزای خوای لەسەر بیت)، ئەویش بۆ پیغەمبەری گێرایەوہ، ئەوجا ئەم ئایەتە ی: (الطلاق مرتان.. ی هات. لەم ئایەتەوہ وەرگیرا کە سی تەلّاقە بەیە کە پەت، وە ک بلی: (أنت طالق ثلاثا) حەرەمەو بیدعەبە، بەلام لەگەل ئەویشدا جەماوہری زانایان سی تەلّاقە کە بەیە کە پەت دەخەن، ئەوسا ئەگەر ژنانیک لەگەل پیاوہ کە ی خۆیدا پیکەوہ نەدەگونجان، بۆ چارەسەری ئەمە لەفیقھی ئیسلامیدا بەناوی (خولع) ەوہ ھاتووہ: کە ژنە کە دەتوانی بەمارەبە کە ی خۆی ئازاد بکا، لەو حالەتە گرژی و ئالۆزیبە کە لەگەل مێردە کە ی دروستی کردووہ، شیایو باسە دەبی ئەویش بزاین قسە ی راست ئەوہبە کە (خولع) بەمانای تەلّاقەو، ژمارە ی تەلّاقی پی کە م ئەبیتەوہ. بەلام ئاخۆ پیاو دەتوانی زیاد لەوہ وەختی خۆی کردووہتی بەمارەبی ژنە کە ی ئیستا لەبەرەمبەر تەلّاقە کەبەوہ لپی بسینی؟ بۆئەمە حەنەبیەکان ئەلین: ئەگەر تەلّاقە کە بەھۆی ناچیزەبی ئافرەتە کەوہ بوو، ئەوہ پیاوہ کە کاتی خۆی چەندە ی داوہ بەمارەبی ژنە کە ی ئیستاش لی وەرگریتەوہ، خو ئەگەر تاوان تاوانی پیاوہ کە بوو، ئەوا نابی لەباتی تەلّاقە کە هیچ شتیک لیوەرگری،

به لکو دهبی به خورایی ته لاقی بدات، دیاره ئەم یاسای (خولع) هه بنه ماو
 چاره سه ریکی زور باشه بو خو رزگار کردنی ژنان له دهس پیاوان.
 فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ (البقرة ۲۳۰)

دوای سێ ته لاقه ژنه که ی بو حه لال نییه، مه ر شوویه کی تر بکاو ته لاق بدری:
 {فإن طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره} ئینجا ئە گه ر له دوای
 ئەم دوو جاره ش، بو جاری سبیه م ژنه که ی ته لاقدا، ئەوه ئیتر جاریکی تر ئەو
 ژنه ی بو حه لال نابێ تاده چێ شوو به پیاویکی تر ده کاو له گه لیشی دهس
 تیکه ل ده کاو' ئەوسا به ئاره زووی خویشی ته لاقی ده دات، یان ده مرێ، ئەوجا
 ئیتر ئەمیش ده توانی-پاش عیدده- ماره ی بکاته وه. هه ر ئەمه یه 'ته حلیل ی
 شه رعیی که له قورئاندا هاتوو، ئیتر بیجگه له مه به هه ر جوړو شیوه یه کی تر
 ئەم مه سه له یه ده سکاری بکری؛ ئەوه پیغه مبه ر به 'التیس المستعار' سابرینی
 خوازراو، ناوی بردوو و ده شفهرموئ: (لعن الله المحلل والمحلل له) مسند
 الإمام احمد ۱/ ۴۵۰-۴۵۱. واته: نه حله تی خوا له هه ر دوو پیاوه که-میردی یه که م
 و دووهم- که وابوو جگه له مه که نایه ته که خوێ دیار بکردوو گشت جوړیکی
 تر، ناشه رعیی و ناپه سه نده و حیل و فرت و فیله، بو یه ئەفه رموئ: {فإن طلقها
 فلا جناح عليهما أن يتراجعا إن ظنا أن يقيما حدود الله} خو ئە گه ر ئەو میرده ی
 دووهمه ییش 'به ئاره زووی خوێ' ته لاقی دا ئەوسا که ئەوژن و پیاوه هیچ گوناهیان
 له سه ر نییه دووباره بگه رینه وه لای یه کتر بو ژبانی ژن و میردی، به و مه رجه ی که
 وابزانن هه ر دوو کیان ده توانن سنووره کانی خوا را گرن و 'به یه که وه بژین' {وتلك
 حدود الله يبينها لقوم يعلمون} ئەم یاسایانه گشت سنووری خوان و، روونیان
 ده کاته وه بو ئەو که سانه بیر له پاشه پرۆژی کاره کانیان ده که نه وه. جاکه وابوو

ژنی پاکتاوو سئ به سئ کراو به دوو مه رج نه بی بؤ میرده که ی حال نابیته وه،
 یه که م: به شیوه یه کی شه رع ی ماره بکری له پیاویکی ترو ده سیشی له گه ل
 تیکه ل بکا، ئه وسا یا به ئاره زووی خو ی ته لاقی بدا، یان بمری. دووهم: ئه بی
 هه ردوولا 'زن و پیاوه که' یه قینیان هه بیت پاش گه رانه وه که ده توانن پیکه وه
 بژین و ئه و حاله ته ی پیشوو دووباره نه بیته وه.

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا
 تَمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ
 هُزُؤًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ الْكُتُبِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (البقرة ۲۳۱)

له گه ل ژنی ته لاقدر اودا جوامیر بن: {وإذا طلقتم النساء فبلغن أجلهن} ئه گه ر
 ژنانتان ته لاقداو ماوه ی حه یه و چاوه روانیان ته واو بوو، واته: هیمان ده رفه تیان
 هه بوو بگه ری نه وه لاتان {فأمسکوهن بمعروف أو سرحوهن بمعروف} ئه وسا ئیوه ش
 یان به شیوه یه کی چاک و جوامیرانه رایانگرن و بیانیه ی نه وه لایخو تان و پیکه وه
 بژین، یان به چاکی و شیوه یه کی جوان ده ستیان لی هه ل بگرن و ته لاقیان بده ن،
 به لام وریابن مافیان نه خو ن {ولا تمسکوهن ضرارا لتعتدوا} ئیتر نابی رایان
 بگرن و به قهستی نازاریان بده ن، تا ناچاریان بکه ن له به رامبه ر ته لاق دانیانه وه
 ماره یی که یاننان پیبده ن {ومن یفعل ذلك فقد ظلم نفسه} و هه رکه سیك کاری
 و ابکات، بیگومان سته م و ناهه قیی له خو ی کردوو {ولا تتخذوا آیات الله هزوا}
 گشت ئه وانه نیشانه و سنووری خوان، نابی ئیوه ش به لاقرتیی و گالته وه بیانگرن
 {واذکروا نعمة الله علیکم} وه ئه و نیعمه ت و به خششه ی خوایه وه بیر بی ن که:
 پیغه مبه ری بؤ ناردن وریگای راستی نیشاندان و ناموژگاری کردن {وما أنزل
 علیکم من الحکمة} هه روا ئه و کتیب و نامه و حکمه ته ش که دایبه زانده
 خواره وه بو تان {یعظکم به} و ناموژگاری تان پیبده کات، وه بیر بی ن و سوپاسیشی

لهسهر بکهن {واتقوا الله واعلموا ان الله بكل شئ عليم} ئه شئ له خوا بترسن و چاکیش بزائن که به راستیی خوا به همو شتیک زاناو به ناگایه. له م ئایه ته دا وه رگیراوه که: پیاوی ته لاقدر بوی چه لال نیه ژنه که ی بهینیتته وه لای خوی و نازارو دهردهسه ری بدا، تا ناچاری بکا دوس له ماره ییه که ی هه لبرگی و ته لاقی به خوړایی لیوه بگری، ههروه ک سووکایه تی کردن به نایه ت و حوکمه کانی خواو تینه په راندنیان کاریکی حه رام و کوفره.

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنَ كَامِلَيْنَ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارُّ وُلْدُهُ بَوْلَهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بَوْلَةٌ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوهُمُ أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَاءً آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (البقرة ۲۳۳)

ده بی ته نه ها دوو سأل شیر به مندال بدریت: {والوالدات يرضعن اولادهن حولین کاملین} دایکان تادوو سالی ته واو ده توانن شیر به مناله کانیان بدن، واته: نابی له دوو سأل تیپه ری، خو ئه گه ر له وماوه یه که متر بیت قه یناکات، چونکه ده توانن ئه ویش به پیی باوونه ربیتی ناوچه که و به رژه وهندی خویمان ره چاو بکهن {المن أراد أن يتم الرضاعة} ئه و دوو ساله ویش بو که سیکه که بیهوی دهورانی شیر پیدان ته واو بکات؛ ئه گینا دوو سأل شیر پیدان پیویست نییه به لی لهسهر باوک پیویسته شیرده ریک بو منداله که ی په یدا بکات، ئیتر دایکی مناله که خوی بی، وه یان هه ر ئنیکی تر بی، دیاره هه ر دایکه که ی خوی چاکتره هه رچه نده ته لاقیش درابیت' {وعلى المولود له رزقهن وکسوتهن بالمعروف} له وماوه دا نازووقه و جلك و پۆشاکى ئه و دایکه شیرده ری هه 'ته لاق درابی یانه' لهسهر باوکی منداله که یه، ده بی به شیوه یه کی جوان و به پیی باوی موسلمانانی ئه وشوینه ئه نجام بدریت {لا تکلف نفس إلا وسعها} دیاره هیچ که سیک به دهر له توانا خوی

ته کلیف وداوای لی ناکری؟ چونکه {لا تضار والدۃ بولدها} هیچ دایکتیک له بهر دژایه تی کردن له گه ل باوکی نه و منداله دا مافی زیان گه یاندنی به مناله که ی نیه واته: مناله که ی لی بسه نریته وه، یان نازووقه ی که می بدریتی، {اولا مولود له بولده} هه روا خاوه نی مناله که پیش، واته {باوکی منداله که} نابی زبانی پی بگات {وعلی الوارث مثل ذلك} نه گهر مندال باوکی نه بوو له سهر میرات به ره که ی پیویسته جلك و بژیوی دایکه که ی فه راهم که ن، هه رچوونی له سهر باوکه که پیویست بوو {فان ارادا فصالا عن تراض منهما وتشاور} خو نه گهر دایک و باوک 'هه دوو' به ره زامه ندی و راویژ له گه ل یه کتر ویستیان زووتر منال له شیر بگره وه {فلاجناح علیهما} نه وه هیچ گوناهیکیان ناگات به لام، یه کیکیان 'به ته نها' بوی نییه بریاری برانه وه ی بدات {وان اردتم ان تسترضعوا اولادکم} خو نه گهر ویستان دایه ن شیر بداته منداله کانتان له به ره نه وه که خو ی شیری نه بوو، یان هه ر شیری پی نه نه دا، وه یان له بهر هه ر هویبه کی تری {فلا جناح علیکم إذا سلمتم ما آتیتم بالمعروف} به مه رجیک به پیی دابی روژ کریان بده نی، هیچ گوناهیکتان ناگات {واتقوا الله واعلموا ان الله بما تعملون بصیر} ده بی له نافه رمانی خوا شهرم بکه ن و پاریزتان هه بی و یاساکانی نه و پشتگوی نه خه ن، وه چاکیش بزانی که بیگومان خوا به گشت کرده وه کانتان بینایه و، هیچی لی ون نابیت. رینمایی یه کانی نه م نایه ته: (۱) له سهر گشت دایکتیک- نه گه رچی ته لاق دراویش بی- پیویسته مناله که ی گوش بکا، نه و جا نه گهر ویستی ته سلیمی خاوه نه که ی بکاته وه. (۲) لای سه رووی ماوه ی شیر پیدان، دوو سالی ره به قه، به به لگه ی فه رمووده ی: (لا رضاع بعد فصال، ولا یتیم بعد احتلام) نه بوو داود. وه به پیی فه رمووده ی (لا یحرم من الرضاع إلا ماکان من الحولین) بوخاری. (۳) وه رگرتنی کری ومزه بو شیر پیدان، حه لال و ره وایه. (۴) خزمانی نریک- له حالی هه ژارییدا- نه فه قه یان له سهر یه کتره. ۵- باوک، یامیراتگریی باوک، ده توانن

دایه‌ن بۆ مناله که بگرن. ئە گەر به‌رژوه‌ندی کۆر به‌له‌و ساواکه‌ی تێدابوو.
 وَالَّذِينَ يَتُوفُونَ مِنْكُمْ وَيُذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا
 فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (البقرة ۲۳۴)

ژنی شوو مردوو، ده‌بی چوار مانگ و ده‌ روژ چاوه‌روان بیت: {والذین یتوفون منکم} ئەو بیوانه‌ی لیتان ئەمرن {ویذرون أزواجاً} و ژنه‌کانیان به‌جی دێلن، ئیتر له‌گه‌ڵیاندا خه‌وتبن، یان نا {یتربصن بأنفسهن أربعة أشهر وعشراً} ئەبی - ئەو ژنانه‌ - چوار مانگ و ده‌شه‌و چاوه‌روابن، ' له‌وماوه‌یه‌شدا ته‌نانه‌ت نابێ خو‌شیان ئاراییش بدن، واته‌: وه‌ک ژنی‌ک خه‌یالی مێردکردنی هه‌بی خو‌ نیشان نه‌ده‌ن {فإذا بلغن أجلهن} ئینجا هه‌رکه‌ گه‌یشتنه‌ کۆتا ماوه‌یان و عیده‌یان برابه‌وه‌ {فلا جناح علیکم فیما فعلن فی أنفسهن بالمعروف} له‌وه‌ به‌ولاره‌ ئیتر هه‌رکارێکی په‌سه‌ندو شه‌رعیی به‌خۆ بکه‌ن، قه‌یناکا و گوناخێ بۆ ئیوه‌ نیه‌ ئە‌ی خاوه‌ن ژنه‌کان! ئە‌ی کۆمه‌لی موسلمانان! واته‌: ئە‌گەر 'پاش ئە‌وه‌' به‌ پێی یاسای ئیسلام و باوی ولات' خو‌یان نیشان بدن و خو‌ برازیننه‌وه‌و خو‌ ئاماده‌ بکه‌ن بۆ شووکردن قه‌یناکا {والله‌ بما تعملون خبیر} خو‌ ئیوه‌ش هه‌رکارێ بکه‌ن، خوا پێی ناگایه‌. رینمایی ئە‌م ئایه‌ته‌ی (۲۳۴): ۱- ژنی مێرد مردوو، ده‌بی چوار مانگ و ده‌روژی هه‌جری قه‌مه‌ریی چاوه‌روان بی و عیدده‌ی خو‌ی رابگری. ۲- ئە‌گەر ژنی‌ک مێرده‌که‌ی نادیارو (مفقود) بوو، ئاخۆ بۆ راگرتنی ماوه‌ی عیدده‌که‌ی هه‌ر له‌و روژوه‌ که‌ مردوو عیده‌ی خو‌ی ده‌ژمیڕی، یا له‌و روژوه‌ که‌ هه‌والی مردنه‌که‌ی گه‌یشتوو؟ قسه‌ی راست' بۆ ئە‌م مه‌سه‌له‌یه‌ 'ئوه‌یه‌ که‌ هه‌ر له‌ روژی مردنه‌که‌یه‌وه‌ عیدده‌ی راده‌گری و بۆی حسێب ده‌گری. ۳- ژنانی ته‌لاق دراویش؛ وه‌ک ژنانی مێرد مردوو، ده‌بی خو‌ ئاراییش نه‌ده‌ن و خو‌ نه‌رازیننه‌وه‌و، له‌مالیش نه‌چنه‌ ده‌ری تا عیدده‌که‌یان ته‌واوئه‌که‌ن.

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرَضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسَعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ (البقرة ٢٣٦)

ته لاقدانى ژنان بهر له نووستن له گه لیاندا : { لا جناح علیکم إن طلقتم النساء } نه گهر له گهل ژنه کانتاندا نه گونجان و ته لاقندانان، گوناحیکتان ناکات { ما لم تمسوهن أو تفرضوا لهن فريضة } پیش نهوه نزیکیتان له گهل کردبن و ماره یه کتان بو دیاریکردبن ، واته: ته لاقدانى ژن 'پیش چوونه لایى و، پیش دیاریکردنى ماره یی بو، گوناھى نیه و هیچیشیان ناکه وى {ومتعوهن} ده بی له مالى خوٚتان یارمه تیه کیان بدهنى {على الموسع قدره وعلى المقتر قدره} له وه شدا ده ستدار به پیى توانای خوئی و، هه ژارو ده سکورتیش، ههر به نه اندازه ی توانای خوئی {متاعا بالمعروف} نه م شتهش شیاوو خوا په سهند بی و به پیى باوى موسلمانانى ناوچه {حقا على المحسنين} له سهر چاکه کاران مافیکی پیویسته. به لی نه م موعه یه بو هه رژیکی پیش گواستنه وه ته لاق بدری، واجیب و پیویسته، به لام بو ژنانی ته لاقدرای پاش گواستنه وه سووننه ته. ریئمایى نایه تی (٢٣٦): ١- ژنانی ته لاقدرای پیش نزیکی له گهل کردنیان و، پیشدانانى ماره یی بو یان (موعه) یان بو واجیبه و دیاریکردنى ریژه که شی به پیى بوون و؛ نه بوونى ته لاقدره که یه. ٢- نه گهر ئافره تیکی ئاواى بیما ره، میرده که ی بمری، ئایا (مهر المثل) ی بو داده نری، یان ته نیا میرات ده باو عیدده راده گری؟ له وه لام ده لیین: نه گهر به پیى (قیاس) بیت ماره یی بو دانانری، به لام ئیمامی (تیرمیزی) فرمووده یه کی هیناوه سه باره ت به دانانى ماره یی بوئه و جوړه ژنانه که: (مهر المثل) یان بو داده نریت. وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَرَضْتُمْ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (البقرة ٢٣٧)

ژن بهر له نوستن ته لاق بدریت، نیوهی مارهیی دهبا: لهم چند نایه ته دا خواوی کارزان باسی نهو ژنانه ده کات که بهر له سهر جییی له گهل کردن ته لاق ده درین: {وَأَنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ} نه گهر نیوه پیش چوونه لای ژنه کانتان، ته لاق تاندان {وقد فرضتم لهن فريضة} و ماره بیستان بو دیاری کردبوون {فنصف ما فرضتم} دیاره نیوهی نهو مارهیی یه یان ده که وی بو تان دیاری کردوون، شیاوی باسیسه نه گهر لهم حاله ته دا میرده که پیش ژنه که ی مرد، نهوا ژنه که ته واوی مارهیی یه که ی نه بات، خو نه گهر ژنه که پیش میرده که ی مرد، دیسانه وه ههر ته واوی مارهیی یه که نه ورات بو میرات به رانی ژنه که {إِلَّا أَنْ يَعْفُوَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ} مه گهر ژنه کان خو یان چاوپوشیتان لیبکن و مافی خو یانتان پیببه خشن، یان نهو که سه گریدانی ماره کردنه که ی به دهسته چاوپوشی بکات، واته: مه گهر ژنه که خو ی بلئ: هیچم ناوی لئی، یان میرده که گشتی ماره ییه که ی بداتی. (ته به ری) ده لیت: نهو که سه ی ماره کردنه که ی به دهسته میرده که ده گریته وه، هه ندیکیش ده لین نه خیر میرده که ناگریته وه، به لکو مه به ست پتی سهر په رشتیاری (وه لئی) ژنه که یه. {وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبَ لِلتَّقْوَى} خو نه گهر نیوه (نه ی پیاوان) ژنان ببوورن و، هه موو ماره ییه که یان بده نی، وه یان نیوه نه ی ژنان! ده ست له نیوه که ی خو تان هه لبرگن و هیچ له پیاوه که تان نه سینن، بی شک هه ردوو باره که په سه نده و به ئاکاری ته قوادارانه وه نزیکتره {وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ} ناشبی لیبووردوویی و کارچاکی و پیاوه تی نیوانتان له بیربکن، واته: نه گهر که سیک ژنیکی ته لاقدا، با رابردووی ژنه که و مالی خه زوورانی له بیر نه چپته وه، به جوژی کاره کانی نه نجام بدات، ریعایه تیان بکات {إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ} بیگومان خوا بینایه به هه رکاری نیوه ده یکنه. رینمایی نایه تی (۲۳۷): ۱- ژنیکی مارهیی دیاری بو کراوو ته لاق دراوی پیش له گهل نوستوو، نیوهی ماره ییه که ی ده که وی، مه گهر ژنه که خو ی لییدابه زی

و نه په وې ، ههروهک پياوه کهش به رهامه ندى خوځى ده توانې دس له نيوه کهى خوځى هه لېگرې و بيبه خشې به ژنه که . ۲- هېشتنه وهى ئاكارى چاک و پياوه تى له نيوان ههردوو خيژانه کهدا (کهس وکارى ژنه ته لاق دراوه کهو، پياوه ته لاق دهره که) کارىکې پيوسته . به کورتى و پوخته: بۆ ژنانى ته لاق دراو چوار حالت هه يه: يه کهم: له گه ل نه نووستوو ماره يى ديارى بۆ نه کراو، ئەم جوړه يان (موتعه) يان ده که وى و، عيده يان له سهر نيه، دووهم: ژنيک بهرله دهست تیکه لکردن له گه لياو، دواى ديارى کردنى ماره يى بوى ، ته لاق بدرى، نيوه ي ماره بيبه کهى دهبا (مه گهر مېرده کهى ئەو نيوه کهشى بۆ زيادبکا) عيدهشى له سهر نيه، سيبه م: ته لاق دراوى له گه ل نوستوو، ماره بۆ ديارى کراو، هه موو ماره بيبه کهى دهباو، عيدهشى ده که وېته سهر . چوارهم: ته لاق دراوى له گه ل جووت بووى بى ماره يى، دياره ئەمهش (مهر المثل) ي ده که وى و، ده بى عيدهش رابگرى .

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (البقرة ۲۷۵)

حالى سوود خوړه كان : {الذين يأكلون الربا لا يقومون} نه وکه سانه سوود نه خوړن، (دينارىک به دوو دينار ، يان به زياتر ده دن) که له گوړ دهنرېن پاشان زیندوو نه کرېنه وهو راست دهنه وه {إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس} وا راست دهنه وه هه ده لې شهياتىنى دهستى لى وه شان دوون . عه ره به کان به مروځى په رکه مداروو فيداريان ده گوت: جنوکه دهستى لى وه شان دووه، نه و جا قورئانې پيرو زيش له سهر زمانى ئەوان هات، به کورتى: پياوى سوود خوړ له روژى قيامه تدا وه کو مروځى په تهرې و شېتى لېدى {ذلك بأنهم قالوا إنما البيع مثل الربا} چونکه له دونيادا ده يان گوت: مامه له و کرېن و فروشتنېش، هه ره وه کو

مامه له کردن به سوود وایه، واته ههردوکیان به لای ئهوانه وه یه کسانن، چونکه ئهوان باوه ریان به حه رام وحه لال نییه؟ {وأحل الله البيع وحرم الربا} خو خواش کرین و فروشتنی ری داوهو؛ سوود خو ریشیی حه رام و یاساگر دووه. {فمن جاء موعظة من ربه فانتهى} ئینجا هه ر که سیک ئاموژگاری په روه ردگاری بو هات و به گویشی کردو وازی له سوود خو اردن هیئا {فله ما سلف وامره الى الله} ئیتر ئیستا له سوودی که له بهرا خو اردوو به تی، چاوپووشی ئه کری چونکه ئه وه پیش یاساغبوونی ریا بووه، له مه و دوایش هه واله ی لای خوا ده کری، ئه ویش بو ی هه یه لئی خو ش بی {ومن عاد فأولئك أصحاب النار} هه ر که سیش- پاش ئه م بریاره- گه رایه وه بو سوود خو اردن، ده بنه یارو هاوړی ئاگر {هم فیها خالدون} به هه تا هه تاییش تییدا ئه میننه وه چونکه ریا بیان به حه لال زانیوه و به وهش کافر بوون.

يَمَحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ (البقرة ۲۷۶)

خوا فهرو پیت له مالی سوود داردا هه ل ده کری: {یمحق الله الربا ویربی الصدقات} خوا فهرو پیتی سوود خو ری ناهیلی، واته: هه ر داراییه ک ریا ی تییدا بی، ده ره نجام هه ر تیا ده چیت، به لام خیرو خیراتی مال و سامانی سه ده فه، خوا به فه زلی خو ی زیادی ئه کات و پیتی تییده خات بو خاوه نه که ی {والله لا یحب کل کفار اثیم} به راستی خوا هه موو کافرو بی باوه ریکی دلره ق و گونا حکاری خو ش ناوی، واته: ئه وانهی سوود خو ری ده کهن و به حه لالیشی ده زانن، خوا نه ناس و دلره ق و بی میه ره بانن به رام بهر به خه لکانی هه ژارو په ککه و ته، ئه گینه چو ن به جو امی رانه وه مه ردانه قه رزیان ناده نی، و، ده چن (فائیده) و قازانجیک ده خه نه سه ریان؟

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (البقرة ۲۷۷)

إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات} به راستیی ئه و که سانه که باوه ریان هیناوه،
 ئاکاری چاکیان کرد {وأقاموا الصلاة وآتوا الزکاة} و نوپژه کانیان به هوش و گوشه وه
 ئه نجامداو زه کاتیشیان به خه لکانی شیوا به خشی {لهم أجرهم عند ربهم}
 پاداشیان وا به لای پهروه ردگار یانه وه {ولا خوف علیهم ولا هم یحزنون} نه هیچ
 ترسیان ئه بی له دواروژدا، نه خه فه تبارو دلگرانیس ئه بن بو دونیا یان. رب نمای
 ئایه تی (۲۷۵-۲۷۷): ۱- توله ی سوود خو له روژی قیامه تدا -ئه گه ر ته وبه
 نه کا- مسوگه ره. ۲- سوود به به لگه ی ئایه ته که و چه ندین فه رمووده ی سه حیج
 و دروست، حه رامه. ۳- به یع و کپین و فروشتن -به مه رجه کانیه وه- حه لاله. ۴-
 هه ره شه ی سه ختی خوا بو که مکردنه وه و له ناوبردنی مالی سوود دار، به ئینیشی
 بو زیاد کردنی مالی سه دهه قه و پیت تیخستنی.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (البقرة
 ۲۷۸)

له پاشماوه ی سوود وازیبن: {يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وذروا ما بقي من
 الربا} ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه! ده بی به ته واوی ملکچی فه رمان و،
 قه ده غه کراوه کانی خوابن' و له گشت سنووره کانی پاریز بکه ن و، له پاشماوه ی
 سووده که شتان- که به لای ئه م وئه وه وه یه واز بیبن و، داوا ی مه که ن {إن كنتم
 مؤمنين} ئه گه ر باوه رداری راسته قینه ن، ده بی گویرایه لی ته واوی فه رموده کانی
 خوابن و، له و سووده ش بیده نگ بن.

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا
 تَظْلَمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ (البقرة ۲۷۹)

{فإن لم تفعلوا} خو ئه گه ر واتان نه کرد و، ده ستتان له سوود خو ری هه لنه گرت'
 {فأذنوا بحرب من الله ورسوله} ئه وسا جه نگیکی گه وه رابگه یه نن له گه ل
 خواو په یامبه ره که یدا چونکه سوود خو ری دژایه تی کردنی فه رمانه کانی خواو

پیغمبهری خوایه، واته: سوود خواردن ئیعلانی جهنگه له گه‌ل خواو پیغه مبهردا
 {وإن تبتم} وه ئه‌گه‌ر ده‌ست له سوود خو‌ری هه‌لگرن و په‌شیمان بینه‌وه لئی
 {فلکم رؤس أموالکم لا تظلمون ولا تظلمون} سه‌رمایه‌کانی مالی خو‌تان به
 ته‌نهاو(بی سوود) بسیننه‌وه له قه‌رزاره‌کان، ئیتر نه‌ ئیوه له قه‌رزاره‌کان سته‌م
 که‌ن و، واته: 'زیاد له ماله‌که‌ی خو‌تان وه‌رمه‌گرنه‌وه' وه‌نه له لایه‌ن ئه‌وانیشه‌وه
 سته‌متان لیکری، هه‌ر به‌و جو‌ره که که‌متر له سه‌رمایه‌که‌تان بدریته‌وه'
 وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ)
 البقرة (٢٨٠)

{وإن كان ذو عسرة فنظرة إلى ميسرة} ئه‌گه‌ر قه‌رزاره‌که‌ش ده‌ست ته‌نگ
 ونه‌داربوو، ده‌بی تاده‌سه‌لات په‌یدا ده‌کا بو بژاردنه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ ماوه‌ی بده‌ن
 {وأن تصدقوا خير لكم} خو‌ ئه‌گه‌ر قه‌رزاره‌که‌تان توانای دانه‌وه‌ی نه‌بوو، ئیوه
 ئازادی بکه‌ن وپی‌ی ببه‌خشن گه‌لی بو‌تان باشتره {إن كنتم تعلمون} ئه‌گه‌ر بزنان
 ئه‌م کاره‌چ خیر و پاداشی‌کی گه‌وره‌ی تیدا‌یه بو‌تان سه‌رمایه‌که‌شتان ده‌به‌خشی
 پێیان.

وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ)
 البقرة (٢٨١)

واتقوا یوما ترجعون فيه إلى الله} خه‌لکینه! له‌سزای روژیک بترسن که‌هه‌مووتان
 تیدا ئه‌هینرینه‌وه بو‌لای خوا {ثم توفى كل نفس ما كسبت} له‌پاشان هه‌موو
 که‌سیک پاداشی کارو کرده‌وه‌ی خو‌ی به‌ته‌واوی دیته‌وه ری‌ی {وهم لا يظلمون}
 سته‌میشیان لئی ناکری 'که‌م و کورتیی له‌چاکه‌کانی‌اندا ناکری، زیادیش له
 گونا‌هه‌کانی‌اندا' نادری به‌کو‌لیاندا. ری‌نمایی نایه‌تی (٢٧٨-٢٨١): ١- ته‌وبه‌کردن
 له سوود خو‌ری واجب و پیویسته. ٢- سوودو بازاری سوود خو‌ری، ده‌بی له
 لایه‌ن (حاکم)یکی شه‌رع‌ه‌وه ویران بکریت . (ئیین خو‌بزمند) ئه‌لئ: ئه‌گه‌ر

شارنشینیک سوود خۆرییان کرده پیشه‌ی خۆیان و به‌حه‌لا‌لیان داده‌نا ئەوا به (مورته‌د) داده‌نرین، خۆ ئە‌گەر له‌‌گه‌ڵ ئە‌وه‌یشدا به‌‌حه‌رامیان ده‌زانی ، هه‌ر پێ‌ویسته‌ رابه‌رو فه‌رمانده‌ی موس‌لمانان جه‌نگیان له‌‌گه‌ڵ بکا .(ئیب‌ن عه‌باس) ئە‌ل‌ئ‌ی: ئە‌گه‌ر که‌سه‌ی به‌رده‌وام خه‌ریکی سوود‌خۆری بوو، پێ‌ویسته‌(ئیمام- رابه‌ر) دا‌وای ته‌وبه‌ی لێ‌بکا، جائه‌گه‌ر ده‌ستی لێ‌هه‌ل‌گرت ئە‌وه‌باشه‌! ئە‌گینه له‌‌م‌لی ده‌دری. فه‌رمووده‌ی: {إجتنبوا السبع الموبقات.. آكل الربا} بۆسه‌خت‌گیری له‌ سه‌رسووده. ۳- (ئیب‌ن عه‌باس) ئە‌ل‌ئ‌ی: ئە‌م ئایه‌ته‌ی {واتقوا یوما..} کو‌تا ئایه‌ته‌ی قورئانه، کات‌ئ‌ی جبریل هینای وتی: له‌ سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌ی (۲۸۰)ی سووره‌ته‌ی (به‌قه‌ره) وه‌ دای بنین، په‌یامبه‌ریش د‌وای ئە‌وه‌ئایه‌ته‌ته‌نها (۲۱) رۆژ، یان (۸۱) رۆژ به‌سه‌ر دنیاه‌و ژیا.. به‌هه‌زاران دروودو س‌لاوی له‌ سه‌ره‌بیت.

وَلَا تَوْتُوا أَلْسِفَهَاءَ أَمُولِكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُم قِيمًا وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَأَكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا (النساء ۵)

مال مه‌ده‌نه ده‌ستی که‌م ئاه‌وز: خ‌وای دل‌و‌قان ری به‌مر‌و‌قی که‌م ئاه‌وزو نه‌زان و شیت نادات که: سامان و دارایی بدریته لایان و به‌ئاره‌زووی خ‌و‌یان خه‌رجی بکه‌ن، بۆیه ده‌فه‌رم‌وی: {ولا توتوا الس‌فه‌اء ا‌موالکم} مال و سامانی خ‌وتان مه‌ده‌نه ده‌ستی ج‌احیل و نه‌زان خه‌رجه‌کان، ئە‌وه‌ه‌تیوانه‌ش که‌هیشتا پینه‌گه‌یشتوو و نه‌زان خه‌رجن، ئە‌ر سامانیکیان هه‌بی، لای خ‌وتان رایگرن و مه‌یده‌نه‌ده‌ستیان {التي جعل الله لكم قیاما} که‌ خوا کردوو‌یه ه‌وی نه‌ش و نماو ژیان و گوزه‌رانتان، واته: مال و سامان که‌ ه‌وی گوزه‌ران و ژیان‌تانه، به‌فیرۆ دايمه‌ن‌ین و مه‌یکه‌نه ده‌ستی مناله هه‌تیوو بی باب و بی سه‌ره‌په‌رست {وارزقوهم فیها واکسوهم} و رزق و رۆزی و جلو‌به‌رگیان به‌پیی باوی ناو موس‌لمانان له‌و مال‌ه‌ بۆ‌د‌ابین بکه‌ن {او قولوا لهم قولا معروفا} و به‌قه‌سه‌ی په‌سه‌ندو دل‌ خ‌وشکه‌ر له‌‌گه‌لیان بدوین و بلین: وانه‌زانن ئیمه سامانه‌که‌تان ده‌خ‌وین! نه‌خیر، به‌ل‌کو هه‌رکات ئیوه

که‌وره‌بوون و پیگه‌یشتن، مال مالی خۆتانه، له‌م ئایه‌ته‌وه شه‌ریعه‌تی ئیسلام یاسای (حیجر) و قه‌ده‌غه‌کردنی سه‌رف و خه‌رجی مال و دارایی داهینا، جا ده‌بی ئه‌وانه که منالن، یان شیتن، وه یان جاهیل و نه‌زان خه‌رجن، ماله‌که یان لیسه‌ندری و، بدریته ده‌ستی (وه‌لیی) و چاودیریان، یان هه‌تا حالیان چاک ده‌بیت، له‌دادگا بۆیان بپارێزری، به‌لام ده‌بی بۆ ئه‌وماوه خواردن و جل و به‌رگیان بۆدابین بکریت.

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا (النساء ٦)

وابتلوا الیتامی حتی إذا بلغوا النکاح {هه‌تیوان بخه‌نه ژیر تاقیکردنه‌وه‌وه، هه‌تا ئه‌گه‌نه ته‌مه‌نی بلووغ بوون و ژن خواستن و توانای ژن و می‌ردی، واته: به‌جاری ماله‌که گشت مه‌که‌نه‌وه مشتیان، به‌لکو به‌یناوبه‌ین شتیکیان بده‌نی و چاودیریان بن: ناخۆ ئه‌زان خه‌رجی بکه‌ن؟ {فإن آنستم منهم رشدا} ئینجا ئه‌ر دیتان به‌ فام و ژیرن و خاس و خراپ له‌یه‌که ده‌که‌نه‌وه {فادفعوا إليهم أموالهم} ئه‌وسا ئیوه‌یش بی دواکه‌وتن پارو و سامانه‌که یان بده‌نه‌وه، منال هه‌رکه پیگه‌یشت و بلووغ بوو، به‌وه له‌هه‌تیویی ده‌رده‌چی و، ده‌چیته قوناغیکی تروه، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: {لایتم بعد احتلام، ولا صمات یوم إلى اللیل} ئه‌بووداود. به‌پیی ماندو بوون له‌گه‌ل هه‌تیودا نان بخۆن: {ولا تأکلوها إسرافا و بدارا أن یکبروا} به‌رله‌وه هه‌تیوه‌کان گه‌وره‌بین، ئیوه ئه‌ی چاودیرانی هه‌تیوان! به‌زیده‌ره‌ویی و به‌په‌له‌ ماله‌که یان مه‌خۆن {ومن کان غنیا فلیستعفف} ئه‌وی ده‌وله‌مه‌ندو ده‌سه‌لاتدار بیت، ده‌بی خۆپارێزی و هه‌یج شتی‌ک له‌و سامانه‌وه‌رنه‌گری بۆخۆی، ته‌نانه‌تی بۆچاودیریشیان کرییی نه‌ویت {ومن کان فقیرا

فلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ { كيش هه ژار و نه داره، ده توانی به پیتی پیویستی ژیانیی خوئی، به پیتی باوی روژ لئی بخوات، پیغه مبه ریش ده فه رموی: (كُلْ مِنْ مَالِ يَتِيمِكَ غَيْرَ مُسْرِفٍ وَلَا مُبَدِّرٍ وَلَا مِتَّائِلٍ مَالًا، وَمَنْ غَيْرَ أَنْ تَقَىٰ مَالَكَ ..) {إِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ} هه ر کاتی کیش بلووغ بوون و ، و یستتان مال و سامانه که بده نه وه ده ستیان ئه ی چاود پیران! {فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ} ده بی شایه تیان له سه ربگرن، هه تا بو دوا بی کیشه وهه را نه نینه وه {وکفی بالله حسبیا} خو هه رخواش بو چاود پیری و لیپر سینه وه به سه، ئه گه ره فتاری ریک و پیک نه کهن تو له تان لی ئه سینیی. پیش هاتنی دینی ئیسلام عه ره به کان میراتیان به ژن و مندال نه ده دا.. به لام که قورئان هات به شه میراتی بو هه موان داناو فه رموی:

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانُ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانُ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا (النساء ۷)

لر رجال نصیب مما ترک الوالدان والأقربون { له و که له پووهری له دوا ی باوک و دایک و خزمانی نزیک ، جیده مینیی، نیرینه به شی خوئی هه یه {وللنساء نصیب مما ترک الوالدان والأقربون} و هه روا له و میراته ش له باوک و دایک و خزمانی نزیک به جی ده مینیت ، مینینه ش به شی خوئی هه یه، هه رچه نده له به شه کاندایا وازی و فه رق و ته فاوت هه بی {مما قل منه أو کثر} ئه و میراته که م بیته، یان زور {نصیبا مفروضا} به شی هه که سیک له لایه ن پهروه دگاره وه دیار یکراوه و براوه ته وه وه بی بیدریتی، جا ئه ندازه و ریژه ی ئه م به شه یه له م ئایه ته دا دیاری نه کراوه، به لام هه له م ئایه تانه ی سووره تی (نیساء) دا که ده فه رموی: (یوصیکم الله فی اولادکم ..) وه له ئایه تی (۱۷۶) دا که ده فه رموی: (یستفتونک قل الله یفتیکم فی الکلاله) ئه و ریژه یه روونکراوه ته وه.

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا (النساء ۸) که سانی بی به ش له میرات، ده بی به شدار بکرین: {وإذا

حضر القسمة أولوا القربى واليتامى والمساكين فارزقوهم منه} هه ركه له كاتى دابه شكر دنى كه له پووره كه دا خزمانى نزيكى مردوو و ميرات نه گر، وه هه تيوان و بى نه وايان له وى بوون، ده بى له وميراته شتيكيان بدهنى و بى به شيان نه كهن، هه چهند ميراتيشيان نه كه وى {وقولوا لهم قولا معروفا} وه به رووى خوښ و جوانه وه قسه يان له گه ل بكن، با ره نجه دل نه بن و ليتان نه توږين.

وَلِيخِشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا (النساء ٩) ستهم له مندالان مه كهن: {و ليخش الذين لو تركوا من خلفهم ذرية ضعفا خافوا عليهم} نهو كه سانه ش كه له پاش خوږيان چهند وه چهو مندالكي بى ده سلاّت و لاواز به جى ديّلن، دها له كاتى وه سيه تگردندا ترسى خوږيان له دلدا بى و، شتيكى وا له پاش خوږيان رانه سپيرن ناهه قيبى و ستهم بى، واته: جوړه وه سيه تى نه كهن، زيان به ژيان و ژيوارى خيزانه جيماوه كه ي بگه يه نى و، بهو هوږيه وه لات و كه له لا بكه ون، (سه عدى كورى نه بى وه ققاس) نه خوښ بوو و ويستى دووبه شيبى ماله كه ي بكاته خيرو سه ده قه، جيبى نامازه پيكر دنه ته نيا كيژوله يه كيشى هه بوو، نه و جا پيغه مبه ر ريبى ليگرت و نه يه هيشت، ويستى نيوهى ببه خشى، هه ر ريبى نه دا، كرديه سيبهك، ئينجا ريگه ي داو، فهرموويشى هيّمان سيبه كيش زوره، جا بوډوايى فهرمووى: (إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ) فتح البارى. واته: پاش خوښ ميراتبه ره كان به تيرو ته سهل به جى بيليت باشتهر، هه تا بكه ونه ده سكرته وه لاي مهردم {فليتقوا الله وليقولوا قولا سديدا} دها له خوا بترسن و هه ميشه به رامبه ر به مافه كانيان قسه ي باش و په سهند بكن.

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالِ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا (النساء ١٠)

هه ره شه له مالخورانى هه تيو: {إن الذين يأكلون أموال اليتامى ظلما}

ئەو كەسانەى كە بەستەم و ناهەق، مال سامانى مندالانى ھەتتوو بى باب دەخون {انما ياكلون في بطونهم نارا} بى سۆتەنھا ئاگر دە كەنە سك و وركيانەو، پىغەمبەرىش خواردنى مالى ھەتتوى بەيە كى لە گوناخە گەورە كان ئەژماردوو. (فتح البارى) {و سيصلون سعيرا} و بەزوويش دەخرىنە ناو ئاگرىكى زور گەرم و بەگرى دۆزەخو. رىنمايىبە كانى ئايەتى (۷-۱۰): ۱- دانانى ياساى ميرات لە ئايىنى ئىسلامدا، جا ھەركەسىك لەخزمان و ھەتتوان و بىنەوايان ، ئەوانەى ميرات نابەن، لە كاتى دابەشكردنى ميراتە كەدا لەوى بوون، دەبى شتتوكيان بدرىتى، خوئە گەر بەشيان نەدرا دەبا بەقسەيە كى خوش بەرى بكرين و ھەولى رازى بوونيان بدرى. ۲- ئامۆژگارى ئەو كەسە بكرىت لە گيانەللادايە كە: لە ھەسبەتە كەيدا ناهەقىي لە مندالە كانى نە كا. ۳- دەبى زور بەچاوى سۆزەو چاودىرى ھەتتوان بكرى، خواردنى مالى ھەتتوو بەناھەق و ستەم، ھەرەشەى سەخت ھەيە بەرامبەرىي و بە گوناھى گەورەش دانراو، ديارىكردنى بەشىك لەميرات بوئەوخزمانە ميراتيان پىنابرىت، لە ئايەتى (۱۸۰)ى سوورەتى (بەقەرە) يشدا باسكراو ھەندازەيەك درىزەى پىدراو، پىشەوا (بوخارىي) لە (ئىبن عەباس) ھەو دەلىت: ئەم ئايەتەى (۸)ى سوورەتى (نيساء) ھە نەسراو تەو ھەو كارى پىدە كرى، (ئىبن جەرىر) یش ھەروا دەلىت، غەبرى ئەمانىش زانايە كى زور ھەمان راو بوچوونيان ھەيەو دەلىن: ئەوانە بەشە ميرات نابەن، دەبى شتتوكيان بو ديارى بكرىت.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (النساء ۹۲)

وما كان لمؤمن أن يقتل مؤمناً رينه دراوه هيچ باوهرداريك باوهرداريكي ديكه بكوژيت، بويه نهو هه موو ورده كاريي و (ئحيتيات) هه شكراوه (الا خطأ) به خه تاو به هه له نه بيت، نه گينا كوشتني موسلمان-به ناهه ق- هه رگيز ره وانيبه (ومن قتل مؤمناً خطأ) و هه ركه سيك مروقيكي باوهرداري به هه له كوشت، ده بي له توله يدا دووشت نه نجام بدات (فتحير رقه مؤمنة) يه كه م: نازاد كرنى كويله يه كي باوهردار، چونكه گوناھيكي گه وره ي كردوو (ودية مسلمة إلى أهله) دووم: خوينيك به كه س و كاره كه ي بدرى (إلا أن يصدقوا) مه گه ر بيكه نه سه ده قه و بيبه خشن (إن كان من قوم عدو لكم) خوئر كوژراوه كه له تيره يه كي خوانه ناسى دوژمنتان بوون (وهو مؤمن) و موسلمانيش بوو، نه وا يه ك شتى ده كه ويته سهر، وه كو ده فه رموى: (فتحير رقه مؤمنة) به ننده يه كي باوهردار نازاد بكات، واته: خويني نادري (و إن كان من قوم بينكم وبينهم ميثاق) خوئر گه ر نه و مروقه ئيمانداره كوژراوه له تيره يه كي خوانه ناسى سويند خوړ و هاوپه يمانتان بوو (فدية مسلمة إلى أهله) نه بي توله ي خوينه كه ي به ميراتبه رى كوژراوه كه بدرى (و تحرير رقه مؤمنة) و به ننده يه كي بروادار يش نازاد بكا (فمن لم يجد) جا هه ركه سيك به ننده ي ده ست نه كه وت، واته: تواناى كرپنى نه بوو، يان هه ربه نده نه ما بوو، وه كو ئيستا (فصيام شهرين متتابعين) نه وه دوومانگى ره به ق له سهر يه ك بي وچان به روژوو ده بي، مه گه ر نه خو ش بيت (توبة من الله) تاخوا په شيمانى له بكوژه كه وه رگرى (وكان الله عليماً حكيماً) و خواش زاناي كار دروسته، نه زانى چ بر ياريك چا كه بو ئاده ميزاد.

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فِجْرًاؤُهُ جَهَنَّمَ خُلِدًا فِيهَا وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا (النساء ۹۳)

كوشتني موسلمانى به نه نقه س توله ي جهه نه مه به رده وام: (ومن يقتل مؤمناً متعمداً) و هه ركه سيك به ده ستى نه نقه ست مروقيكي خاوه ن باوه ر

بکۆژی {فجزاؤه جهنم خالدا فیها} سزاو تۆلهی هەر دۆزه خه و بههه تاهه تاییش
 تیبیدا ئەمینیتهوه {وغضب الله علیه ولعنه} غه زه ب و تووره یی خوا له سه ره و
 نه فرینیشی لیکردوه {وأعد له عذابا عظیما} و سزایه کی گه وره و قورسیشی
 بۆئاماده کردوه. رینماییه کانی ئایه تی (۹۲-۹۳): ۱- مرۆقی خواهه نباوه،
 هەرگیز ناتوانی به دهس ئەنقهست که سیکی باوه ردار به ناهه ق بکۆژی. ۲- تۆلهی
 کوشتنی مرۆف به هه له: نازاد کردنی به ندهیه کی باوه رداره، ده بی خوینه که یشی
 بدری به کهس و کاره که ی. ۳- ئەگه کوزراوه که له هۆزی بوو په یمانیان له گه ل
 مۆرکراوو، ده بی خوین به که سوکاره که ی بدری و، به ندهیه کیش نازاد ده کری.
 ۴- ئەگه کوزراوه که موسلمان بوو، به لام سه ر به هۆزیکی کافرو دژوار بوو،
 بۆئوه ته نیا به ندهیه ک نازاد ده کریت. واته: خوینیان پینادری. ۵- هه رکه سی
 به ندهی دهس نه که وت، ده بی دوومانگی ره به ق - به دوای یه کدا - به رۆژوو بی.
 ۶- کوشتنی دهس ئەنقهست: یا تۆله و (قیصاص) ی لپوه رده گیردری، یان به ته نیا
 خوینی ده دری، خوئه گه ر کهس و کاره که ی هیچ کامیکیان ئەنجام نه دا بۆکهس
 وکاری کوزراوه که، ئەوا خوا له قیامه تدا پاداشتی ده داته وه و بۆخویشی کاریکی
 باشیکردوه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ
 السَّلْمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغْنَمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ
 كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (النساء
 ۹۴)

که چوونه جیهاد هه موو شتی لیک بده نه وه: ئیمامی (بوخاریی) ده لی:
 کابرایه کی ده وله مه ند باوه ری هیناو، موسلمانه کانیش بی ناگابوون لی،
 جاکاتی هات و سلاوی لیکردن، ئەوان وتیان: ئەمه بۆئوه سلاو ده کا ئیمه
 نه یکوزین و، مه رومالاته که ی بیاریزی، بۆیه لییان قه بوول نه کردو کوشتیان!!

جا ئەم ئايەتە ھات و فەرمووی: {يا أيها الذين آمنوا إذا ضربتم في سبيل الله} ئەى ئەو کەسانەى باوەرتان ھېناو! کاتى لەبەر رىي خوا دەچنە جيهاد، يان ھەر کارىكى تر دە کەن {فتبينوا} بە باشى بکۆلنەو لەو خەلکەى پىيان دە گەن و لە خۆتانەو بە کافريان دامە نىن و مەيانکوزن {ولا تقولوا لمن ألقى إليكم السلام لست مؤمناً} و ئەو کەسە داواى ئاشتى دە کاو دە يەوئى فەرمان بەردار بى، ئىو پىي مەلن: ئيماندار نىت {تبتغون عرض الحياة الدنيا} دە تانەوئى بەو سامان و دارايىه کى زيانى دونيا بە دەست بخەن {فعند الله مغام كثيرة} خۆ بە لای خواو غەنيمە تىكى زۆر فراوان ھەيە {كذلك كنتم من قبل} ئىو پىش - بەر لەمە - ھەر ئاوا بوون و ئيمان ھېنانتان ھەر بەوشىو ھەر بوو لىشتان وەرگىرا {فمن الله عليكم} جاخوا بە بەزەيى خۆى رىزى گرتن و منەتى نايە سەرتان و دىنى خۆى سەرخست و، ئىو ھش ئيمانى خۆتانان دە برى {فتبينوا} جا بۆ جارىكى تر پىيان دە لىتەو: لە کارە کانتان بکۆلنەو ئەوسا ئەنجاميان بەن. واتە: پە لە مە کەن لە بىر يارداو وردو لە سەرخۆين {إن الله كان بما تعملون خبيراً} بە راستى خوا ھەمىشە لەو کار و کردو دە يکەن بە ئاگايەو، ھەر بە پىي ئەو ھش پاداشت و تۆلە تان ئەداتەو. رىنمايە کانى ئايەتى (۹۴): ۱- دە بى بۆ جيهاد رىگەى دوورو درىژ بىردى. ۲- دە بى لەو شتانە بکۆلنەو کە کردنىشان بە ھەلە زيانىكى گەورەى لى دەو ھش پىتەو. ۳- وەر گرتنى پەندو ئامۆزگارى لە رووداوە کان.

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْأَخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ (مائدة ۳۳)

تۆلەى ئەوانەى دژى خواو پىغەمبەر خراپە دە کەن: (ئىبن کەسىر) - وەك لە بوخارىدا ھاتووە - دە لى: کاتى ھۆزى (عورەبىنە)، لە ئىسلام پاشگەز بوونەو، پاشان شووانە کەى پەيامبەريان کوشت و، و شترە کانىشان بە تالان برد،

ئەم ئايەتە ھاتە خوارەووە فەرمووی: {إنما جزاء الذين يحاربون الله ورسوله} بیگومان تۆلەو جەزەبە ی کاری خراپی ئەوانە ی دژایەتی لە گەڵ خواو پیغەمبەری ئەودە کەن و، دژی ئەو دە جەنگن و دە کوژن و ھیرش دە کەنە سەر شارو گوندەکان {ویسعون فی الأرض فسادا} بەردەوامیش لە عەرزدا ھەولێ فەسادوکاری گەندەلی و خراپە کاری دەدەن و، ڕی لە خەلکیش دە گرن، تۆلەیان ئەو ھە یە کە: {أَن یقتلوا} ئەوانە یان خەلکیان کوشتوو، دە بی بە توندی و بی بە زەبیانە بکوژرین {أو یصلبوا} ئەوانە شیان خەلک دە کوژن و سامانی شیان دە بەن، دە بی ھە لواسرین و لە دار بدرین {أو تقطع أیدیھم وأرجلھم من خلاف} ئەوانە شیان تەنھا سامانی خەلک بە تالان دە بەن، دە بی یان دە ست و پێیان -راست و چەپ- ببردن {أو ینفوا من الأرض} یان شار بە دەر بکری، لە شارێکە وە بو شاریکی تر، وە یان زیندانی بکری، ئە گەر تەنھا خەلکیان دە ترسان، واتە: نە کەسیان دە کوشت و نە دارایی شیان دە برد {ذلك لھم خزی فی الدنیا} لە دنیا دا ئەوە ریسوایی و سەر شوڕییە بو یان {ولھم فی الآخرة عذاب عظیم} و لە دوا روژیش دا سزایە کی گە وریان بو ھە یە. بە لی.. ئەم مە سە لە ی دژایە تی و رێ گرتنە یە درێژە یە کی ھە یە و، لە کتیبە فی قەھ ی یە کاندای وە ک پێویست با سکر او، بو یە لی رە ئیمە درێژە ی نادە ی نی.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (المائدة ۳۴)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ} مە گەر ئەوانە یان پێش ئەوە بیان گرن و دە سە لات پەیدا کەن بە سە ریاندا ، پە شیمان ببنە وە، دیارە ئەودە مە ئیتر مافی خوایان لە کوۆل دە کە وێ و، تەنیا مافی نادە مییان لە سەر دە مێ نی و، دە بی ئەو ماله بدە نە وە، یان ببیژرن {فاعلموا أن الله غفور رحيم} بشزانن کە بە راستی خوا زۆر لیبوردە یە، زۆریش میبەرە بانە، ھە رکە س گە راپە وە لای، لییخوۆش

ده‌بی. رینمایه‌کانی ئایه‌تی (۳۳-۳۴): دیاریکردنی تۆله‌ی ریبرو ئه‌وانه‌ی که له‌دهسه‌لاتی سهررداری ئیسلامیی سهرده‌م دهرده‌چن و هیزو تواناو چه‌کیان هه‌یه‌و، ده‌چنه‌شاخ و دهشت و ده‌رو، ده‌ست ده‌که‌نه‌هیرش بردنه‌سهر موسلمانان، جا ئه‌وانه‌خۆیان ده‌کوژرین و، مآل و سامانیان ده‌بریت، تۆله‌ی دنیاشیان ئه‌وه‌یه‌که له‌ئایه‌ته‌که‌دا باسکراوه، له‌قیامه‌تیشدا دوا‌ی ئه‌وه‌ی که له‌دنیا‌دا تۆله‌یان لیکرایه‌وه، خوا له‌گوناحه‌کانیان ده‌بووری: (فَمَنْ وَفَىٰ مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْهَا شَيْئًا وَسْتَرَهُ اللَّهُ فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ عَذَبَهُ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ). واته: ئه‌وی بۆ تۆله‌و جه‌زربه‌لیوه‌گرتن، خۆی به‌ده‌سته‌وه‌بدا، پاداشه‌که‌ی ده‌که‌وێته‌لا‌ی خوا، ئه‌وه‌ش کاری له‌وانه‌ده‌کا‌و ئه‌وجار تۆله‌ده‌دری، ده‌بیته‌که‌فاره‌ت و مایه‌ی پۆشینی گوناحانی، هه‌رکه‌سیکیش تووشی کاری له‌وانه‌بوو، ئه‌وجار خواش لیبداپۆشی، ئه‌وه‌حه‌واله‌ی خواجه، ویستی سزای ده‌دا، یان لیبی خۆش ده‌بی. موسلیم/ کتاب الحدود: ۱۳۳۳. جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌لین: جه‌رده‌ش به‌عه‌ره‌بی (لین) حسابی (موحاریب)ی بۆ ده‌کریت، جا بۆ یه‌که‌مجار داوا‌ی لیده‌کری‌واز بینن، خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر وازی نه‌هینا، ئه‌وا جه‌نگی له‌گه‌ل ده‌کری، ئه‌وسا ئه‌گه‌ر تۆ له‌پیناو دیفاع‌دا کوژرایت، شه‌هیدو به‌هه‌شتی ئه‌بی، خۆ ئه‌گه‌ر جه‌رده‌که‌کوژرا، خۆینی به‌فیرو ده‌چیت، (ئهبو هوره‌یره) -خوای لیبی رازی بیت- بۆ پشتگیری ئه‌و راستییه‌ئهم فهرمووده‌یه‌دینن که: پیاویک هاته‌لا‌ی پیغه‌مبه‌ر گوتی: ئه‌ر مروؤقیك ویستی ده‌س به‌سه‌ر مآله‌که‌مدا بگریت؟ فهرمووی: نه‌یده‌یتن، وتی: ئه‌ی ئه‌گه‌ر جه‌نگی له‌گه‌ل کردم، فهرمووی: جه‌نگی له‌گه‌ل بکه‌و بیکوژه، گوتی ئه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و منی کوشت؟ فهرمووی: تۆ شه‌هیدیت، گوتی: ئه‌گه‌ر من ئه‌وم کوشت؟ فهرمووی: له‌دۆزه‌خدا‌یه. جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌لین: هه‌لبێژاردن و دیاریکردنی یه‌کی له‌و سزایانه‌به‌رامبه‌ر به‌جه‌رده، یان بۆ ریبر و (محارب)

ئىختىيارى ئىمام و پيشه‌وايه، ئو ده‌توانى به‌پيى به‌رژه‌وه‌ندى ئه‌وكاته‌ى
 موسلمانان، يه‌كى له‌و سزايانه‌ ديارى بكا، به‌و مهرجه‌ بيژه‌ى (رو) له‌ئايه‌ته‌كه‌دا
 بو (ته‌غيير) دابنرى، وه‌كو هه‌ندى ده‌لين: ئه‌گه‌رنا به‌پيى ته‌فسيره‌كه‌ى ئيمه
 هه‌ركه‌سى -به‌ر له‌گرتنى- ته‌وبه‌ بكا، لىي ده‌بووردى، مه‌گه‌ر خوئ داواى
 تو له‌ بكا، وه‌يا ماله‌كه‌ى لامبوو، ئه‌وه‌ لىي وه‌رده‌گيردى و ده‌درېته‌وه‌ ده‌ستى
 خاوه‌نه‌كه‌ى، ره‌حمه‌ت و ميه‌ره‌بانى خواى گه‌وره‌ زور زوره‌.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ (المائدة ٣٥)

له‌ خوا بترسن و بچنه‌ جيهاد: {يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله} ئه‌ى ئه‌وانه‌ى
 باوه‌رتان هيناهه‌! ده‌بى له‌نافه‌رمانى خوا خو بپاريژن و، به‌رده‌وام به‌رفه‌رمانى بن
 {وابتغوا إليه الوسيلة} بو نزيكبوونه‌وه‌شتان به‌خواوه‌، هه‌ر هوكارو كرده‌وه‌يه‌ك
 ده‌زانن نزيكتان ده‌كاته‌وه‌ لاي ئه‌و، ده‌شى ئيوه‌ هه‌ولئ بو بدن و بيكه‌ن، هه‌تا
 ره‌زامه‌ندى ئه‌و به‌ده‌ست بينن {وجاهدوا في سبيله} له‌پيناو ريگه‌ى خواشدا
 هه‌ميشه‌ كووش بكه‌ن و، هه‌ول بدن و بچنه‌ غه‌زا {العلكم تفلحون} به‌شكو
 له‌هه‌ردوو جيهاندا سه‌رفرازو به‌ختيار بن.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (المائدة ٣٦)

إن الذين كفروا {ئه‌وانه‌ى خاوه‌ناس و بى باوه‌رن} لو أن لهم ما فى الأرض
 جميعا {ئه‌گه‌ر هه‌رچى خيرو بيرىك له‌زه‌ويدايه‌ هى ئه‌وان بيت} ومثله‌ معه
 ليفتدوا به‌ {و ئه‌وه‌نده‌ى تريشى له‌گه‌ل بخه‌ن، بوئه‌وه‌ى (فيديه‌) و برينى بى
 بو خو پرگارکردنيان {من عذاب يوم القيامة} له‌سزاي روژى قيامه‌ت {ما تقبل
 منهم ولهم عذاب أليم} لىيان وه‌رناگيردى، وسزايه‌كى ئيش پيگه‌يه‌نه‌ریشان
 بو هه‌يه‌.

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ (المائدة ٣٧)

یریدون أن یرجوا من النار {همووکات ههول ددهن و دهیانهوئ لهو ئاگرو سزایه بینه دهري و خو رزگار بکن {وماهم بخارجین منها} بهلام ههچی ههول بدن قهه لئی نایهه دهري و دهرباز نابن {ولهم عذاب مقیم} وسزایه کی نهبراهشیان بو دهبی. رینمایهکانی نایه تی (٣٧-٣٥): ١- گشت کات دهبی لهخوا تهقوات ههبی و، ههولی نریکبوونهوه لهو بدیهت، وهدهبی بهردهوام لهپیناو ئهودا جیهاد بکری. ٢- بهدهست هیئانی (وهسیله)واته: پهیداکردنی ههر هوپه کی خو نریک کردنهوه بهخواوه واجیبه، زانایان لهپیناسه ی (وسیله)دا دهلین: (فکل قربه هی وسیله تقرب من رضا الله، وعلیه فکل الأعمال الصالحة هی وسیله) ههموو کاریکی چاک و باش، هوکاری نریکبوونهوه به لهخوا، کهوابوو گش ئاکاریکی باش (وهسیله)یه. وه لهفهرموده ی صهحیح دا هاتووه: (ما تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدٌ بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ). واته: هیچ بندهیهک ناتوانی بهباشترو چاکتر لهفهرزه کان، لهمنهوه نریک بیتهوه. (وهسیله) به جیگاو باره گایه کی ههربه رزیش له بههشتدا دهلین، وهک پیغه مبهه دهفهرموی: ئهوی بانگ بیسی و پاشان بلئ: (اللهم رب هذه الدعوة التامة، والصلاة القائمة، آت محمداً الوسيلة والفضيلة، وأبعثه مقاماً محموداً الذي وعدته) شه فاعه تی منی بو پیویست دهبی، یان دهفهرموی: (ثم سلوا لی الوسيلة، فإنها منزلة فی الجنة لا تنبغی إلا لعبد من عباد الله، وأرجو أن أكون أناهو، فمن سأل لی الوسيلة حلت له الشفاعة) فتح الباری. روونکردنهوه یهک: راقه کهرانی قورئان یه کدهنگن که (وهسیله) بریتیه له ههموو کاروکردهوه یه کی چاک. (نالووسی) دهلئ: ههندی کهس له ریئی ئهه نایه تهی: (وابتغوا إلیه الوسيلة ..) وه، پهنا دهبه نه بهر (سالحان) و چاکان و دهیانکه نه (وهسیله) سی نیوان خواو بنده کانی و، خاتریان دهبه نه بهر

خواو ده لّين: (اَللّهُمَّ اِنَّا نُنْقِسُ عَلَيْكَ بَفْلَانِ اَنْ تُعْطِيَنَا كَذَا) هه شيانه په نا ده به نه به مردوو، يان بهر پياو چاكيكي ناديارو (غاييب) و ده لّي: (يا فِلاَنُ اَدْعُ اللهَ تَعَالى لِيَرْزُقْنِي كَذَا وَ كَذَا) واده زانن ئه وه، به كار هيئاني (وه سيله) يه! فهرمووده يه كي ئاواش له پيغهمبهروه ده گيړنه وه: (اِذَا أُعِيَّتْ كُمْ اَلْأُمُورُ فَعَلَيْكُمْ بِأَهْلِ الْقُبُورِ، أَوْ فَاسْتَعِيْثُوا بِأَهْلِ الْقُبُورِ)، جا له م سوئگه يه وه (ئالووسيي) - پاش ئه وه كه رېده دا (ته وه سسول) به پيغهمبهر له حالّي ژيان و مردندا بكرّيت، ئه گه رچي ئه وه ي پي باشه كه ههر به ناوه كاني خواوه بي - ده لّيت: زور جار خه لكيك په نا ده به نه بهر (ئه وليا) كان، به مردوويي، يان له ژياندا، ده لّي: (يا سَيِّدِي فِلاَنُ اَعْنِي ..) بي شك ئه م جوړه ته وه سسول و په نا بردنه بهر، شياوي موسلمان نيهو، نابي نزيكي بكه وپته وه، بهلكو گه لّي له زانا كانمان به (شيرك) يشيان داناوه، خو ئاشكرايه ههر كه سيك هاوار له زيندوويه ك (غاييب). يان له مردوويه كي ناديار ده كات، واده زاني ده سه لّتي هيئاني خير، لاداني شهري هه يه! ئه گينا ئه و هاواره ناكات. هه ق و راستيي ئه مه يه كه: پيوسته موسلمان له هه موو جوړه شتيكي ئاوا دوور بگري و، ته نياو ته نيا له خوا هاوار بكات . (ته به رانيي) ده لّي: له سه رده مي پيغهمبهردا دووراز بيهك - مونافيق - زور نازاري موسلمانانه كاني ده دا، ئينجا ئه بوبه كر (خوا لّي رازيي بي) گوتي: باچين په نا بهرينه بهر پيغهمبهر بهلكو له م دوور ووه رزگار بين، ئه وپش فهرمووي: (اِنَّه لايُسْتَعَاثُ بِى، اِنَّمَا يُسْتَعَاثُ بِاللّهِ تَعَالى) په نا به من نابري، بهلكو هه ر خوايه په ناي پيده بري. بي شك هاوارو په نا بردنه بهر گوړو گوړستان، كاريكه ده بي خوئمانى لّي دوور بگرين، به تايبه تي خه لكه به فام و خاوه ن ئاوه زه كان، ئينجا ئه مه ش كه به يناو به ين كابر اي په نابهر موشكيله كه ي جيبه جي ده بي، نابي بيته مايه ي شه رعييه تدان به و هاوارو هانا يه، چونكه بيگومان ئه و به ده مه وه هاتنه، (ئيبنتلا) و (فيتنه) يه، خو هه ندي جاريش (شه يتان) خو ي ده كاته كه سه هاوار بو براوه كه و، هاوار كه ره كه ش

بهوشکل و سیمای شهیتانه، واده زانی نه وکسه سیه نه م هانای پی بردووه، بی له وهش به (که رامهت) ی ده زانی بوی! جابو پتر به ناگابوون له م مهسه له یه، ده توانی خوٚت ته ماشایه کی ته فسیری (ئالووسی) بکه یت.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْا اَیْدِیْهِمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنْ اَللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِیْزٌ حَکِیْمٌ
(المائدة ۳۸)

سزای دز: بهر له هاتنی دینی ئیسلام، برینی دهستی دزو خوین و (قهسامه) وچهن شتی تر، باو بوون و هه بوون، هه رکه ئیسلامیش هات، نه وانهی گشت سه لماند و هه ندی مهرجی تریشی خسته سه ریان، وه کو ده فه رموی: {والسارق والسارقة فاقطعوا ایدیهما} دهستی پیاوو ژنی دز، له تو له ی دزیکردندا بپرن {جزاء بما کسبا نکالا من الله} له تو له و سزای دزیکردندا، بریاریکه له خواوه دراوه، ده بی نه نجامی بدن، پیغه مبهه ده فه رموی: (لَعَنَ اللّٰهُ السَّارِقَ یَسْرِقُ الْبَیْضَةَ فَتُقَطَّعُ یَدُهُ، وَیَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتُقَطَّعُ یَدُهُ) متفق علیه. یان ده فه رموی: {تُقَطَّعُ یَدُ السَّارِقِ فِی رُبْعِ دِیْنَارٍ قَصَاعِدًا}. (بوخاری) و (موسلیم) {والله عزیز حکیم} و خواش زور به توانا و بالادهست و، کاربه جی و کارزانه، هه مووشتیکی پر له حیکمه ته.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا یَقْرَبُوْا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا وَاِنْ خِفْتُمْ عَیْلَةً فَسَوْفَ یُعْزِلُکُمْ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِۦ اِنْ شَاءَ اِنَّ اللّٰهَ عَلِیْمٌ حَکِیْمٌ
(التوبة ۲۸)

ری به موشریک نادری بچیته مزگه وتی (حرام) هه وه: {یا ایها الذین آمنوا} نه ی نه وانهی باوه رتان هیناوه! {إنما المشركون نجس} چاک بزانی هه رچی هاوبه شدانه رو موشریکه ناپاک و بیسن له بیرو باوه رو نیه تیاندا، له باوو نه ریتیاندا {فلا یقربوا المسجد الحرام بعد عامهم هذا} جا دوا ی نه مساله یان (سالی نویه می کوچی) نابی نزیکی (کابه) بینه وه، نه مه نه و ساله بوو که (نه بووبه کر)

رهزای خوای لیبی چه جی پیکردن و سووره تی (بهرائه) یش هات (واین خفتم عیلة) خو ئه گهر له هه ژاری ده ترسان، به نه هاتنی ئه وان بو کپین و فروشتن بو بازاره کانی مه ککه (فسوف یغنیکم الله من فضله إن شاء) دلنیابن ئه گهر خوا بیهوی له رۆزی خوئی دهوله مه ندتان ده کا، واته: ده رگایه کی ترتان بو ده کاته وه وگوزه رانتان باش ده کات (إن الله علیم حکیم) چوون به راستی خوا زانایه، له کارزان و کار جوانه، که وابوو چه رامه موشریکان بچنه مزگه وتی (حهرام). دیاره گومانیش نییه که ههر گیز نابیی خانوو به ره یشی تیا دروست بکه ن، وه ده بی له نیوه دورگهی عهره بییدا وه کو (مه ککه، مه دینه، یه مامه، یه مهن) و ده ورو به ریان دهر بکرین، مه گهر به ربیواری هاتوو چۆ بکه ن، وه ک له فهرمووده دا هاتوووه (أخرجوا المشركين من جزيرة العرب).

فُتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ (التوبة ٢٩)

قاتلوا الذين لا يؤمنون بالله ولا باليوم الآخر} له گه ل ئه وان هاشدا بجه نگی ن 'ئه ی برواداران' که به خواو، به رۆزی دوایی بی باوهرن (ولا یحرمون ما حرم الله ورسوله) و ههر شتیکی ش خواو په یامبه ره که ی ئه و چه رامیان کردبی، ئه مان به چه لال و ره وای داده نین (ولا یدینون دین الحق) و ملکه چی ئه م دین و ئایینه هه قه ش نابن، که ته نه ئه و دینه ش راست و دروسته. (من الذين اوتوا الكتاب} ئه وان هه ش ده بی ئه و جه نگه یان له گه ل بکریت، خاوه ن کتیب نامه کان، موسایی و عیسیاین (حتى یعطوا الجزية عن يد) جه نگیان له گه ل بکه ن هه تا به ده ستی خو یان سه رانه ده ده ن (وهم صاغرون) و ملکه چ ده بن بو شه رع ی پیرۆزی ئیسلام، واته: ملکه چی فه رمانی خوا ده بن و له ژیر رکیقی ئیسلامدا باجوو سه رانه ی خو یان ده ده ن و ده ژین، ئیمامی شافیعی ده لی: باج و سه رانه ته نه ئه له ئه هلی

کتیب و خاوه نامه کان وهرده گیردری. سه رنجبک: ههرمووسایی و عیسیایه ک باوه‌ری به موحه‌ممه‌د نه‌بی، مانای وایه به سه‌رحمه پیغه‌مبه‌ران باوه‌ری نیه‌و، په‌یره‌وی له‌هه‌واو نه‌فس و ئاره‌زووی خو‌ی ده‌کا، نه‌ک له ته‌ورات و ئینجیل، چونکه له‌واندا هاتوو: ده‌بی باوه‌ر به (موحه‌ممه‌د) بی‌ن، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو برپاری جه‌نگی له‌گه‌ل‌دان. شی‌اوی باسه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ سالی نۆیه‌می کوچی و پاش سه‌قامگیربوونی نیوه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بی هات بو فه‌رمان به‌جه‌نگ له‌گه‌ل‌ خاوه‌ن نامه‌کاندا، بۆیه پیغه‌مبه‌ر له‌مه‌دینه‌و له‌ده‌وورو به‌ری مه‌دینه (۳۰) هه‌زار که‌سی کوکرده‌وه بو هیرش بردنه‌ سه‌ر (روم)ه‌کان. تی‌بینی: سه‌رانه‌ برپاریکی خوایی یه‌ له‌به‌ر پاراستنی ئه‌من و ئاسایشی نیشتمان و پیسکه‌شکردنی پرۆژه‌ خزمه‌ت گوزاریه‌ کانه‌وه‌ ده‌بی نیرینه‌ی با‌غ و ئاقل و فامیده‌و ده‌ست رویشتوو ئه‌و سه‌رانه‌ بدا، وه‌کو موس‌لمانه‌کان زه‌کات ده‌دن و ده‌چنه سه‌ربازی و، پاره‌و پولیکیان لی ده‌سه‌نریت له‌به‌رامبه‌ر پرۆژه‌ خزمه‌ت گوزاریه‌ کانه‌وه، خوئه‌گه‌ر ئه‌وانیش چوونه ژیر ته‌کلیفی پرۆژه‌ خزمه‌تگوزاریه‌ کانه‌وه‌و سه‌ربازیان کرد، ئه‌وکات سه‌رانه‌کیان له‌کۆل ده‌که‌وی.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (الأنفال ۱)

مه‌به‌ست له (انفال) ئه‌و ده‌ستکه‌وتانه‌یه‌ که له کاتی شه‌ری موس‌لمانان له‌گه‌ل‌ بی باوه‌ر‌اندا ده‌ستیان ده‌که‌ویت. (انفال) کو‌ی (نفل) ه، که له‌ بنه‌ره‌تدا به‌مانای زیاده‌یه. ئه‌م ئایه‌ته‌ پیروژه‌ له‌غه‌زای به‌دردا هاتوه‌ته‌ خواره‌وه‌ تا شی‌وازی دابه‌شکردنی ده‌ستکه‌وته‌کان روون بکاته‌وه.. ده‌فه‌رمویت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! موس‌لمانه‌کان که له جه‌نگی به‌دردا به‌شدار بوون، پرسیا‌رت لی ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ستکه‌وته‌کانی شه‌ره‌که‌ بو کی ده‌بی‌ت؟! وه‌ چۆن چۆنی دابه‌ش ده‌کریت؟! تۆ پی‌یان بلی: ده‌ستکه‌وته‌کان بو خوداو پیغه‌مبه‌رن و، خودا

برپاری چۆنیه تی دابه شکردنه که ی ده دات و، ئینجا پیغه مبه ریشبه و شیوه یه دابه شی ده کات.. جا له خودا بترسن و به چاکی بیپه رستن و، دوور بکه ونه وه له مشتومر ناکوکی له سهر چۆنیه تی دابه شکردنی ده سکه وته کان و. رازی بن به وهی که پیغه مبه ر دیاری ده کات... ههروه ها له نیوان خۆتاندا چاک بن و رهوشتان له گه ل یه کدی باش بیت و، نه کهن له سهر مال و سامانی دنیا له نیوان خۆتاندا ناکوک بن.. ئە گەر به راستیی ئیماندارن، ئە وه گوێ پرایه لی فه رمانه کانی خودا و پیغه مبه ره که ی بن.)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ (الأنفال ١٥)

ئهی ئە وانه ی که باوه رتان به خودا و به پیغه مبه ره یئاوه! ئە گەر به ره نگاری بی باوه ران بوونه وه له و کاته دا که هیرش دیننه سه رتان، پشتیان تی مه کهن و رامه کهن، به لکو ده بیت به وه پهری نازایه تیه وه رووبه روویان ببنه وه و شهر بکهن له گه لیاندا.

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبرُهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبئسَ الْمَصِيرُ (الأنفال ١٦)

هه ره که سیك بترسیت و رابکات و پشت له دوژمن بکات، ئە وه ده که ویتته بهر غه زه بی خودا له و روژی دوا بيشدا جیگه ی دۆزه خ ده بیت که خراپترین سه ره نجامه، ته نها مه گه ر مه به ستی له و پشت هه لکردنه ئە وه بیت بچیت بو لایه کی تری شه ره که که بزانیت بو په لاماردان و هیرش بردن چاکتره، یا خود مه به ستی له پشت هه لکردنه که رویشتن بیت بو لایه کی تری مه دیدانی جهنگه که بو یارمه تیدانی یه کیك یان دهسته یه که له هاوړیکانی تا له دوژمن بیانپاریزیت. هه ندیک له ته فسیرنووسان ده لێن: ئە مه له کاتی کدا فه رزه که دوژمن دوو چه ندانه ی ژماره ی موسلمانه کان زیاتر نه بیت، خو ئە گه ر له و دوو چه ندانه زیاتر بن، ئە و کاته هه ره که سیك پشت بکاته دوژمن و رابکات ئە م

هه‌ره‌شه نایگر پته‌وه.. هه‌ندیک له سه‌حابه ئه‌گێر نه‌وه که مه‌به‌ست له‌م ئایه‌ته‌ پشت کردنه‌ دوژمن بووه له‌ شه‌ری به‌دردا.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (الأنفال ١٧)

ئه‌ی موسلمانینه... ئه‌وانه‌ی که له‌ شه‌ری به‌دردا کوژران، که هه‌فتا که‌س بوون، ئیوه به‌ هیزو توانای خۆتان نه‌تانکوشتن، به‌لکو به‌ یارمه‌تیدانتان له‌ لایه‌ن خوداووه به‌هۆی غیره‌ت خسته‌ن ناو دلی ئیوه‌و ترس خسته‌ن ناو دلی دوژمن و به‌زۆر پیشاندانتان له‌پیش چاوی دوژمنداو به‌هۆی ئه‌و فریشتانه‌وه که ناردی بۆتان _خودا ئه‌وانه‌ی کوشتوه_ پێغه‌مبه‌ری خودا (صلی الله علی وسلم) له‌کاتی شه‌ره‌که‌دا مستی خۆلی به‌ره‌و رووی له‌شکری بی باوه‌ران هاویشته‌ و دوعای لیکردن. جا تۆزی ئه‌و خۆله‌ که‌وته به‌رچاوو دهم و لووتی بی باوه‌ران و بوویه هۆیه‌ک له‌ هۆیه‌کانی سه‌رکه‌وتنی موسلمانه‌کان. ئینجا لێرده‌دا فه‌رمایشته‌ ده‌فه‌رمویت: وه‌نه‌بیت تۆ ئه‌و خۆله‌ت هاویشته‌بیت، به‌لکو خودا هاویشته‌وو به‌تی، چونکه‌ خودا گه‌یانده‌ سه‌ر کافران و وای کرد کاریان لی بکات.. {او لیلی المومنین...} واته‌: خودا ئه‌وه‌ی بۆیه‌ کرد، تا ئیمانداران بخاته‌ ژیر تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک که سه‌رکه‌وتن و خۆشی به‌ دواوه‌ بیت، به‌راستی خودا زۆر بیسه‌رو زانایه‌ پارانه‌وه‌ کانتانی بیست و ئاگای له‌ حالتان بوو.

ذُلِّكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكُفْرِينَ (الأنفال ١٨)

حالی موسلمانه‌کان و حالی بی باوه‌ره‌کان ئه‌وه‌ بوو که بینرا، بیگومان خودا فرۆفیل و پیلانی بی باوه‌ران ریسوا ده‌کات.

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ أَجْمَعِينَ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (الأنفال ٤١)

واته: ئەى موسلمانينه! ئەو دەستكە وتانەى كه له كاتى جهنگ كردن له گەل بى باوه راندا دەستان دە كه ویت! دەبیت بكرینه پینج بهش، چوار بهشى بۆ ئیوه یه و دابهش ده كریت به سهرتاندا، به شیكى تریشى بۆ خوداو پیغه مبه ره كه ئەویش تهرخان كراوه بۆ پیغه مبه رو كه سوكارى و هه تیوان و هه ژاران و ئەوانه ی كه له سه فهدا خه رجییان لى ده بریت و، ناتوانن به ئاسانى بگه رینه وه بۆ شوپنى خوڤان .. ئەى موسلمانينه! دەبیت دهسكه وته كانی شهر به و شیوه یه دابهش بكریت، نهك هه ر بدریت به وانه ی كه له غه زاكه دا به شدار ده بن.. دهبیت ئەو دابهشكردنه ئاوا ئەنجام بدریت، ئەگه ر ئیوه باوه ردارن به خوداو به وه ی كه ناردوو مانه ته خواره وه _ كه قورئانه _ بۆ سه ر به نده ی خوڤان، كه پیغه مبه ره له رۆژى جیاكردنه وه ی ئیمان له بى باوه رپى و ئیمانداران له بتپه رستان، كه له غه زای به دردا روویدا، كه هه ردوولا رووبه رووی یهك بوونه وه و شهر دهستی پى كرد، له و رۆژه دا كه خودا به هیزو دهسه لاتى خوى موسلمانانه كانی سه رخست، هه رچه نده ژماره یان كه م بوو وه ژماره ی بتپه رسته كان زۆر بوو، خودا دهسه لاتى به سه ر هه موو شتیكدا هه یه و، هه رشتیكى بویت بى دواخستن ده یكات. ئیماندارانى راسته قینه كاتيك ده چوون بۆ جیهاد، خوڤان هه موو چهك و تفاق و پتویسته یه كى جهنگی خوڤانیان دا بین ده كرد، ئینجا به گیان و ماله وه ئاماده بوون كه خوڤان بكه نه قوربانى ئایینی خودا، بۆیه ده بینین خودایش وهك ریزلینانیكیان به شیك له دهسكه وته كانی شهرى بۆ بریاردان.. بیگومان غه زای راسته قینه ئەوه یه كه ته نها له بهر ره زامه ندى خوداو له پیناوى به رزكردنه وه ی ئالای ئیسلامدا بیت، نهك له پیناوى ره گه زایه تی و، نه ته وه په رستی و... یان له پیناوى زه وتكردنى سامانى كه لانی ژیر ده سندا، وه كو ئیمپریالیزمى كۆن و نوێ وایان كردوه و ئیستایش هه ر واده كه ن.

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (النور ١)

تؤمنون بالله واليوم الآخر} نه گهر ئیوه باوهرتان به خواو به روژی دوايي ههيه
 اوليشهد عذابهما طائفة من المؤمنین} جا بو ئهوهی ئه دوانه پتر ئیشیان پی
 بگات و، خه لکیش په ند وه رگرن، با کومه ئی له برواداران ئاماده ی سزاکه یان
 بن و بیبنین 'دیاره ئه و خه لکه ئاماده بووه تازو تر بیت چاکتره، هه رچه نده به
 ئاماده بوونی چوار که سیش جی به جی ئه بی، ئینجا بو پتر قیزه ون کردنی زینا و،
 سووک کردنی زیناکاران ئه فه رموی:

الزانی لا ینکح الا زانیة او مشرکة والزانیة لا ینکحها الا زان او مشرکة وحرّم ذلك
 علی المؤمنین (النور ۳)

الزانی لا ینکح الا زانیة او مشرکة} پیاوی زیناکه رو شهروال پیس هه رده بی ژنی
 زیناکه رو داوین ته ر، وه یان موشریک و بتپه رست ماره بکات بوخوی، چونکه
 ئافه ته ی شه ریفه و داوین پاک هه رگیز هاوشانی ئه و نییه، که واته زیناکه ران
 له کوری برواداران ئه چنه ده ره وه 'والزانیة لا ینکحها الا زان او مشرکة} ژنی
 زیناکار و داوین ته ریش، وه پیاوی زیناکار و، موشریکیش هه روا ئه بی او حرّم ذلك
 علی المؤمنین} بیگومانه ئه و جو ره شوو کردنه و؛ 'ماره کردنه ی ژنانی زیناکاران'
 له سه ر برواداران ی داوین پاک حه رام کراوه. چونکه زینانی گه وره ی تیدایه،
 قورئانیش ئه یه وی له نیوان موسلمانان و ئه و تاقمه دا گشت په یوه ندییه ک
 بچرین ی. روونکردنه وه به ک: ئیمامی (ئین که سیر) ئه لی: ئه م ئایه ته ی: ()
 الزانی لا ینکح الا زانیة او مشرکة ..یه وه کو ئایه ته ی (۴/۲۵): (محصنات غیر
 مسافحات ولا متخذات اُخدان) هه روا وه کو ئایه ته ی: (۵/۵): (محصنین غیر
 مسافحین ولا متخذی اُخدان ..) وایه. واته: تابکری پیاو؛ ژنی داوین پاک
 ماره بکات، ژنیش تابوی ده ست بدا شوو به پیاوی داوین پاک بکاو، دووریش بیت
 له دو ست گرتن و داوین پیسی، به لام ئیمامی ئه حمه د- خوا لئی خو ش بیت-
 له و ئایه ته وه ئه لیت: ژنی زیناکار تا ته وبه نه کا، پیاوی داوین پاک نابی ماره ی

بكا، نه گينه ماره‌ی نايه‌ت، وه هه‌روه‌ها ژني داوین پاكيش نابي شوو به پياوي داوین پيس بكا، تا ئه‌ویش ته‌وبه‌یه‌کی ره‌وان و دروست نه‌كا، جا ئه‌مه‌یه‌ مانای (وحرَم ذلك على المؤمنین). وه‌له (سننی ئه‌بی داود / كتاب النكاح) ۲۲۱/۲ له (ئه‌بی هوره‌یره) وه هاتوووه: پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی: (لا ینکح الزانی المجلود الا مثله) پياوي زیناکه‌ری شه‌لاق لی‌دراو، هه‌رده‌بی ژنیکی قامچی لی‌دراوی وه‌کو خو‌ی ماره‌ بکات، نابي ژنیکی تر بی‌نی‌ت. به‌لام (ئه‌بو‌وعه‌بدول قاسم) له کتیبی (الناسخ و‌المنسوخ) دا ئه‌لی: ئه‌و ئایه‌ته‌ی: (وحرَم ذلك على المؤمنین) به‌ئایه‌تی (وأنکحوا الأیامی منکم) نه‌سخ بو‌ته‌وه، وه هه‌ر ئیمامی (شافعی) یش دانی به‌وه‌دا ناوه و ده‌شلی‌ت: ئه‌و ئایه‌ته‌ سر‌اوه‌ته‌وه.

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (النور ۴)

بوختان کردن بو ژنانی داوین پاك: ئینجا بو‌زی‌اتر پاراستنی نامووس و شه‌ره‌فی موسلمانان به‌گشتی؛ خوای گه‌وره ئه‌فه‌رموی: {والذین یرمون المحصنات} ئه‌و که‌سانه‌ش که ژنانی داوین پاك (یا پیاوانی داوین پاك) تو‌مه‌ت بار ئه‌که‌ن به‌ زیناوه {ثم لم یأتوا بأربعة شهداء} پاشانیش چوار شایه‌ت ناهین بو‌چه‌سپاندنی داواکه‌یان {فاجلدوهم ثمانین جلدة} ده‌بی ئه‌وانه هه‌شتا شه‌لاقیان لی‌ بدنه تا جاریکیت‌ر به‌ ناهه‌ق و ناره‌وا نامووسی خه‌لك له‌که‌دارو بریندار نه‌که‌ن {ولا تقبلوا لهم شهادة أبدا} هه‌تا هه‌تاشه نابي شایه‌تیشیان بو‌شتی تر لی‌ وه‌رگرن {وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ} ئا ئه‌وانه‌ن له سنوور ده‌ر چووان، ولای خوا به‌ فاسق ئه‌درینه‌ قه‌له‌م.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النور ۵)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا} مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی دواي ئه‌و کاره‌ دزی‌وو ناشیرینه‌ په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌و کرده‌وه‌کانیشیان چاك ده‌که‌نه‌وه‌و، جاریکیت‌ریش

ناگه پرنه وه بو ئه وکاره {فإن الله غفور رحيم} ئه وه بېگومانه خوا بو ئه و جوړه کهسانه زور لیبورده یه، زوریش میهره بانه. 'زانایان کیشه یان له وه دا هه یه: ئایا ئه و ئیستیسنایه ی- إلا الذین تابوا...- کوئی بریاره کان ئه گریته وه؟ جا هه ریه که یان له و باره وه قسه یه ک ئه کات، هه ندیکیان ئه ئین: هه ر سئ بریاره که ی له کؤل ناکه وئ: (شه لاق)، وه هه میشه ش هه ر فاسقه و نابئ به شایه ت، مه گه ر په شیمان بیته وه و له ناو خه لکیشا بلئ: به راستی فلان - که من بوختانم بو کرد- که سیکی پاکه، بو ئه وه ی به ته وای شوینه واری ئه و بوه تانه نه مینئ له ناو مه ردومدا، له و لاشه وه ئابرووی ئه و خیزانه بگه ریته وه. به لئ تا ئیستا باسی پاراستنی شه رهی موسلمانان بوو به گشتیی. ئیستاش باسی ئه و که سانه ئه کات هاوسه رو ژنی خو یان به زینا و شه روا ل پیسی تاوانبار ئه که ن:)

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدُوا أَحَدِهِمْ أَرَبِعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (النور ۶)

والذین یرمون أزواجهم} ئه و که سانه ش که تۆمه تی زینا و شه روا ل پیسی ده ده نه پال هاوسه رانیان {ولم یکن لهم شهداء إلا أنفسهم} له هه مان کاتدا بیجگه له خو یان شایه تی تریان نییه شایه تییان بو بدن که ئه و ژنه زینای کردوو ه چونکه چوار شایه ت پیویسته بو ئیسپاتی زینا {فشهادة أحدهم أربع شهادات بالله} جا بو ئه وه ی ئه و هه شتا شه لاقه ی له کؤل بکه وئ- ئه گه ر شایه د نه بوو- ئه بئ هه ریه ک له و جوړه پیاوانه چوار جار به ناوی خوا وه شایه تی بدات و سویند بخوا ت به خوا {إنه لمن الصادقین} بلئت: به راستی من له راستگۆیانم 'که ئه لئیم ئه م ژنهم زینای کردوو ه' وه به چاوی خو م تاوانه که بییم بینوه.

وَالْخَامِسَةُ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (النور ۷)
والخامسة أن لعنة الله عليه إن كان من الكاذبين} پینجه م جاریش بلئت: نه فرینی خوام له سه ر بیته ئه گه ر له دروژنانیش بم 'به کورتیی: هه ر کات

کابراهک له ژنه کهی خوئی خانه گومان کهوت و تومه تباری کرد به زینا، ئه بی بیبات بو لای دادوهری ئیسلام، ئه و جا دادوهریش چوار ئه شهه دو بیلای پی بکیشی که له و قسانه دا راست ئه کات، جا بو جاری پینجهم نفرین له خوئی بکات، ئه گهر بوختان بکاو درو بکات، جا ئه گهر ژنه که بیده نگ بوو بهرده باران ده کریت. ئینجا ئه و کاته به لای ئیمامی شافعی و زوریکی تر له زانایانه وه ئه و ژنه ی به هه تا هه تای لئ حه رام ئه بییت و، ده بی ماره بیه که شی به ته وای بداتی، له پاشان ژنه که بهرده باران ئه کری و، پیاوه کهش رزگاری ئه بی به لام له گه ل ئه ویشدا خوی دلوقان ده رفه تیشی بو ژنه که هیشتووته وه، که پاش سویندی ئه و پیاوه ده توانی دیفاع له خوئی بکات، وه ک ئه فه رموی:

وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكٰذِبِينَ (النور ۸)

ویدرأ عنها العذاب {سزا له سه ر ئافره ته }قه زف کراوه کهش 'لا ئه بریت و' سزانداری {أن تشهد أربع شهادات بالله} که ئه ویش چوار جار شایه تی بداو؛ سویند به خوا بخوات و ئه شهه دو بیلای بکیشی {إنه لمن الكاذبين} که میرده کهی له دروژنانه و، 'دروش ئه کات زینای داوه ته پالم.

وَالْخُمْسَةَ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِينَ (النور ۹)

والخامسة أن غضب الله عليها {و بو جاری پینجهمین ژنه که بلیت: خه شم و قینی خوام له سه ر بییت {إن كان من الصادقين} ئه گهر ئه و میرده م له راستگو یان بییت و منیش زینام کرد بییت وه له دوا ی ئه مه دادوهری ئیسلام لیکیان جیا ده کاته وه و بو هه تا هه تای لئک حه رام ده بن له وته ی ئیمامی شافعی و زورترینی زانایاندا وه ژنه که هه موو ماره بیه که شی ده که وئ.

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ (النور ۱۰)

ولو لا فضل الله عليكم ورحمته وأن الله تواب حكيم {خو ئه گهر فه زل و میهره بانینی و ره حمی خوا نه بووبا له سه رتان، و ئه وهش نه بوایه که خوا زور ته وبه

وه رگه و له کارزان و کار جوانیشه ئیوه تووشی نارهحه تیی ئه بوون و، زۆر به ی کاروبارتان لا قورس ده بوو. (ئیین که سیر) ئه لیت: ئه م ده ئایه ته ی خواره وه: (إن الذین جاؤا بالإفک..) سه بارت به دایکی موسلمانان (خاتوو عائیشه رضی الله عنهما) هاتوونه ته خواره وه، ئه و کاته دووره کان نه خسه ی بوه تانیکی گه وره یان بو کیشا: جا خوی گه وره یش جل جلاله ئه و کاره ی به لاهه شتیکی زۆر قورس و نارهحه ت بوو.

وَلَا يَأْتَلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النور ۲۲)

ولا یاتل اولوا الفضل منکم والسعة! ئه ی خه لکینه! با ئه وانه تان ده وله مه ندن و؛ خاوه نی فه زل و سامان و مالن سویند نه خون (ان یوتوا اولی القربى والمساکین والمهاجرین فی سبیل الله) که به خشش و که ره می خوین له نزیکان و خزم و بینه وایان و کوچکه رانی ریگه ی خوا بگره وه له به رئه و بوختانه ی به رامه بریان کرا، ئه لبه ته یه کێ له وانه دهستی خستبوو ناو مه سه له که ی خاتوو عائیشه وه، (مسطح) ی پورزای پیشه وا (ئه بوبه کر) بوو، ئه و پیاویکی زۆرلات و بی ده سه لات وهه ژار بوو، ئه بوبه کر ده ستگیرۆبی ئه کرد، که چی کاتێ ئه و بوختانه پیش هات، ئه ویش به شی خوی تیخست!! جا ئه بوبه کر سویندی لی خوارد ئیتر هیچی نه داتێ... ئه وسا خوایش ئه م ئایه ته ی دابه زاند و نه یی کرد له پیاوانی مه ردو جوامیرو ده هه نده که سویند بخون ده ست بگره وه له ده ستگیرۆبی خزمان وهه ژاران و کوچکه رانی ریگه ی خوا. (ولیعفوا ولیصفحوا) ده با ئه و جووره مه ردانه عفویان بکه ن و چاویان لی بیوشن؛ له وه ی به سه ریاندا دیت ببوورن و پشتگوپی بخه ن و برۆنه وه سه ر پیاوه تیه که ی جارانی خوینان (الا تحبون أن یغفر الله لکم) مه گه ر ئیوه - خاوه ن به خششان - خوا لیتان ببووریت!! جا

کاتے ٹیمامی (ٹہ بوبہ کر) ٹہو ٹاہہ تہی بیست، وتی: (بلی أحب أن یغفر الله لی) به لئی... به لئی پییم خوشه، خوا لیم خوشبئی، ٹیتر پاش ٹہوہ جیره کہی مسته حی ناردہوہ بوی و، لئی خوش بوو، جا دواى ٹہوہش (حسان و، حیمنهو، میسته ح) شہ لاقی ٹہو بوختانه یان لی در، دیاره ٹہم ٹاہہ تہہ ریزو پلہو جیگایہ کی ٹیجگار مہزنی ٹہ بوبہ کر رہزای خواى لیبی نیشان ٹہ دات. (تہفسیری ٹیین کہسیر) (والله غفور رحیم) چونکہ خوا زور لیبوردہ بہ، زوریش به سوزو میہرہ بانہ.

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (النور ۲۳) بوختان کردن بو ژنانی خاوهن باوہری بی ٹاگا: جا دواى باس کردنی رووداوه کہی (ٹیفک) دیتہ سہر باسی ٹہوانہی وا بوختان بو ژنانی موسلمان و داوین پاک ٹہ کہن به گشتیی و، خاتوو (عائیشہ) به تابیہ تیی، بویہ ٹہ فہرموی: {إن الذين يرمون المحصنات الغافلات المؤمنات} بیگومان ٹہوانہی بوختان به ژنانی داوین پاکى و بی خہ بہری بروادار دہ کہن {العنوا فی الدنيا والآخرة} لہ دواروژیشدا نہ فرینیان لیکراوه {ولهم عذاب عظیم} لہ گہل ٹہوہشدا سزایہ کی گہورہشیان بو نامادہ کراوه.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (النور ۲۴)

یوم تشهد علیہم ألسنتہم وأیدیہم وأرجلہم بما كانوا یعملون {لہو روژہدا زمان و دہست و پییان دہ بیتہ شاہد لہ بہرامبہر ٹہو کارانہوہ دہ یان کرد، جا یا ہہر بہواقیعی ٹہوانہ دینہ قسہو گفتوگو و، ہہریہ کہ یان قسہی خوی ٹہ کات و، یہ کہ یہ کہ ٹہو شتانہ ٹہ لیت کردووینانہ، یان ہہر شتیکیان کردبیت لہ سہریان تو مار کراوهو لئی ناشکرا دہ بیت، وہک ٹیمزاو مؤرو - طبع الأصابع - سی پہنجہ کان، کہ ٹیمرو گہ لئی تاوانیان پی ناشکرا دہ کری.

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ (النور ۲۵)

یومئذ یوفیہم اللہ دینہم الحق {لہو روژہدا خواى گہورہ تو لہو جہزای بہ جیان

دهدا. {ويعلمون أن الله هو الحق المبين} ئەوسا چاك ئەزانن كه بهراستی خوايه زاتی ههقی ئاشکراکهری هه موو شتیک. ته فسیری (که شاف) ئەلّیت: له ته وای قورئاندا تاوانیک نییه که خوی گه وره به و توندو تیژییه هه ره شهی لی کردبیت وه که ئەوه هه ره شه له بوختان که رانی خاتوو عائشه ده کات خوا لی رازی بیت. **الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ (النور ۲۶)**

پاکان بۆ پاکان، ناپاکانیش بۆ ناپاکان: {الخبیثات للخبیثین} ژنانی پیس و ناپاک بۆ پیوانی پیس و ناپاکن {والخبیثون للخبیثات} وه پیوانی پیس و ناپوختیش بۆ ژنانی پیس و ناپاکن، چونکه هاو ته رازووی یه کن {والطیبات للطیبین} و ژنانی پاکیش بۆ پیوانی پاک {والطیبون للطیبات} و پیوانی پاکیش بۆ ژنانی پاکن، چونکه هیچ لایه کیان به دنوا نه بوون، ئەم ئایه ته شه به لگه یه بۆ پاک و خاوی خاتو عائشه -خوا لی رازی بیت- چونکه ئەگه ر پاک نه بووبا بۆ پیغه مبه ر نه ده بوو {أولئک مبرؤن مما یقولون} ئەمانه {عائشه و سه فوان} دوورو به رین له و تۆمه تانه ی ناپاکان ئەیلین و ره و اجی پی ئەدهن {لهم مغفرة و رزق کریم} له پاداشتی ئەو بوختانه دا بۆیان کراوه و رۆژییه کی نه براوه یان له به هه شتدا بۆ هه یه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (النور ۲۷)

بئ ئیزن سه ر به مآلی هه چ که سیکدا مه کهن: ئینجا بۆ ئەوهی کۆمه ل و کۆمه لگه، به پاکی بمیئیته وه وه نه توانن بوختان بۆ یه کتری بکهن، به رنامه ی زیاره ت و سه ردانی یه کتری داده نیت، بۆیه ده فهرمووی: {یا ایها الذین آمنوا لا تدخلوا بیوتا غیر بیوتکم} ئەی ئەوانه ی باوه رتان هیناوه! بئ له مآلی خوتان مه چنه هه چ مآلیکی تر {حتى تسأنسوا وتسلموا علی أهلها} تا مؤله ت ده خوازن

و سلاو له دانیشتووان و خاوهن ماله کان ده کهن {ذکم خیر لکم} نا نه وه بو
 ئیوه چاکتره، تا به بی مؤلهت خوټان بکهن به ژوورا {العکم تذکرون} به شکو
 له و شیویه په ندو ناموژگاری وهر بگرن و کاری پیبکهن. پیاوټک وتی: ئه ی
 په یامبه ری خوا! نایا ده بی له دایکشم مؤلهت وهر بگرم؟ نه ویش فهرمووی: به لی؛
 کابرا وتی: ناخر جگه له من که سیکی دیکه ی نییه خزمه تی بکا؟ په یامبه ریش
 فهرمووی: باشه پیت خوټه دایکت به رووتی ببینی؟ کابرا وتی: نا، نه ویش
 فهرمووی که واته ههرکاتی ده ته وی بجپته ژوره که یه وه ناگاداریی بکه؛ نه وجا
 بجو ژوره وه. ئیمامی (به یهه قیی و ته به ری) ریوا به تیان کردوه.

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا
 فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ (النور ٢٨)

فان لم تجدوا فيها أحدا؛ ئینجا نه گهر که سیکتان له و مالانه دا ده ست نه که وت
 مؤله تتان بدا، وه یا زانیتان که س له مال نیه {فلا تدخلوها حتی يؤذن لکم}
 مه چنه ژوره وه تا مؤله تتان نه دري له لایه ن که سیکه وه ئیزنی به ده ست بی،
 چونکه خانوو به ره ریژو حورمه تیکی تایبه تی خو ی هه یه، هیچ که سیک بو ی نیه
 حورمه تی بشکینی {وان قیل لکم ارجعوا} خو نه گهر پیستان و ترا بگه ریڼه وه
 (له بهر ههر هو یه ک بیت) {فارجعوا} ئیوه ش به بی دلگرانی و ناره حه تی بگه ریڼه وه
 {هو اذکی لکم} نه وه ش بو ئیوه باشترو چاکتره {والله بما تعملون علیم} خواش
 ناگادارو زانایه به ههر چی ئیوه نه یکه ن. که واته پیویسته ریژو حورمه تی خانه و
 مه نزل ی هه موو که سیک پاریژری، وه نابی هه رکه س به ناره زوو خو ی بکات به
 ژووری هیچ که سیکی تر دا. تبینی: ئیمامی نه حمه د -خوا ره حمی پی بکا-
 نه لی: ئینسان ههرکات گه رایه وه بو مالی خو ی، چاک وایه له دم ده رگادا بکو کی،
 یا پی بکو تی به نه زدا، ههر بو یه پیغه مبه ر ری نادا به وانه ی - له سه فه ریکی دوور
 ده گه ریڼه وه- بی ناگادار کردنه وه ی مال و منال به شه و خو یان بکه ن به مالا! له

فهرمووده به کی دیکه دا هاتووه: کاتی پیغه مبه ر له سه فهر ده گه رایه وه، له نزیك شاری مه دینه دا بارخانه بیان ده خست تا کو نزیکی ئیواره، ئه وسا ئه یفه موو: با ئه و ژنانه ئاماده نین بو پیشوازی میرده کانیان، خو ئاماده بکن و ، پاک و ته میزی خو بیان بکن و، پرچه کانیان شانه بکن . (متفق علیه). خیزانی (عه بدوللای کوری مه سعود) ئه لای: هه رکات عه بدوللا ئه گه رایه وه بو مال له دهم ده رگا که دا ئه کوکی و، توفی ده کرده وه، تا بی ئاگاداری ئیمه نه ییته ژوره وه شتی ببینی، هه زی پی نه کا.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ (النور ٢٩)

لیس علیکم جناح {هیچ جوړه سه رکونه و گونا هیکتان له سه رنیه بی مؤلت وه رگرتن {ان تدخلوا بیوتا غیر مسکونه} که بچنه مالیکه وه چۆل بی و که سی تیا نیشته جی نه بی، وه ک میوان خانه و دام و ده رگا حکومییه کان و مزگه وت و شوینه گستییه کان... {فیها متاع لکم} که ل و په لی ئیوه ی تیدا بیت {والله یعلم ما تبدون وما تکتمون} ئیوه هه رچی دهر بخه ن و، هه رچیش بشارنه وه خوا ده یزانی و ئاگاداره لئی، ده زانی به چ مه به سستیکه وه ئه چنه ئه و مالانه وه.

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا (الأحزاب ٦) پیغه مبه ر بو موسلمانان له خو بیان فهرزتره و، هاوسه ره کانیشی دایکیانن: {النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم} په یامبه ر به برواداران له خودی خو یانیش له پیشته ر، له هه موو کارو باریکی دین و دنیا دا، وه هه رگیز. پیی خو ش نه بووه موسلمانان تووشی هیچ جوړه به لا و نه هامه تیک بن، هه موو کانیش هه ولیداوه به ره و خیر و چاکه بچن و خو ی به برایان داناوه، دیاره که ده بی موسلمانانیش هه ر ئه و بریار و

حوكميان بۆ بدا و، هەر قسه‌ی ئەویش ببيسن، وهك خۆی له فەرمووده‌یه‌ كدا ده‌فه‌رمووی: (أنا أولى بكل مؤمن من نفسه، فأیما رجل مات وترك دینا فإلیّ، ومن ترك ما لا فلورثته). واته: من به خودی موسلمانانه‌وه له خویان بۆ خویان نزیكترم، جا هه‌ركه‌سه‌ی به‌قه‌رزازی مرد، قه‌رزه‌كه‌ی له‌سه‌ر منه و، من ده‌بیژێرم، هه‌ركه‌سه‌یكیش مردو مال و سامانی لێبه‌جیما، ئەوه بۆ میراتبه‌رانی خۆی ده‌بی. ئەم فەرمووده‌یه‌ باشت‌ترین به‌لگه‌و نیشانه‌ی دلسۆزی ئەو پێغه‌مبه‌ره نیشان ده‌دات به‌رامبه‌ر به‌ ئوممه‌ته‌كه‌ی. پێشه‌وا (ئه‌حمه‌د) و (ئه‌بوو داود) رپوايه‌ تیان كرده‌وه. (أزواجة أمهاتهم) و ژنه‌كانیشی دایكیانی، پێویسته وهك دایکی خویان ریز و حورمه‌تیان لێبنین. واته: له ریزگرتن و حه‌رامیی ماره‌كردنیاندا وهك دایكیانی، به‌لام له‌ته‌ماشكردن و خه‌لوه‌ت و. هتد ده‌بی وهك ژنانی تر مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ بكریت (وأولوا الأرحام بعضهم أولى ببعض في كتاب الله من المؤمنین والمه‌اجرین) و له‌كتیبه‌ی خوادا (لوح المحفوظ)، وا نووسراوه كه میراتی هێندێ له‌هێندێ به‌هۆی خزمایه‌تی نه‌سه‌بیی، له‌خه‌لكانی تری نیو برواداران و كوچكه‌ران له‌پێشته‌ره، به‌لێ.. له‌سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه به‌هاوپه‌یمانی و به‌موسلمانه‌تی و برابوون به‌دینی خوا، میراتیان له‌یه‌كتر ده‌برد، جا له‌دوایدا له‌ناو موسلماناندا ئەو حوكمه‌یه‌- وه‌كو (ئیبین عه‌باس) ده‌لێ- هه‌لوه‌شایه‌وه‌وه چووبه‌وه سه‌رباری واقیعی خۆی. (إلا أن تفعلوا إلى أولیائكم معروفا) سا مه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ خزم و دۆستاندا پیاوه‌تی و چاكه‌یه‌ك بكه‌ن و شتیکیان بده‌ن (كان ذلك في الكتاب مسطورا) میرات بردنی خزمان له‌یه‌كتر و میرات نه‌بردنی كافر له‌موسلمان، ئەمه له‌قورئانی پیرۆزدا تۆماره‌و نووسراوه‌وه ده‌بی كاری پێكری.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْۤا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمْسُوْهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُوْنَهَا فَتَمَتَّعُوْهُنَّ وَسَرَخُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا (الأحزاب)

(٤٩)

ئەحكامى ژنى تەلاقدارو بەرلە چوونە لای: {يا أيها الذين آمنوا إذا نكحتم
 المؤمنات} ئەى ئەو كەسانەى پرواتان ھېناوہ! كاتى ژنانى پروادارتان مارە كەردن
 {ثم طلقتموهن من قبل أن تمسوهن} لەپاشا تەلاقاندان پېش ئەوہى كە
 بچنە لايان {فما لكم عليهن من عدة تعتدونها} ھېچ 'عیددە' و ماوہیەكتان
 بەسەریانەوہ نىہ رېگر بى بۆ شوو كەردنەوہیان، واتە: بى عیددە بۆیان ھەيە
 مېرد بکەنەوہ، چونكە عیددە بۆ ئەوہیە دەرکەوئ ئاخۆ سكى ھەيە، يانە؟
 {فتمتعوهن} جا موعەیان بدەئى، موعە: مالېكە وەك جل و بەرگ و پۆشاك
 و.. ھتد بۆ ئاسانكەردنى تەلاقدانە كە لەسەر شانيان {وسرحوهن سراحا جميلا}
 وە بە جوامېرانە دەسيان لېبەر بدەن. واتە: بە بى زيان دان لېيان تووشى
 ئەزىيەت و ئازاريان مەكەن. (ئيبىن كەسېر) دەئى: ئەم ئايەتە چەند ھوكمىكى
 گرنگى تېدايە: يەكەم: بېژەى (نيكاح) ھەر بەواتاي مارە كەردنە، بە تايبەت كە
 دەفەرموئى: (من قبل أن تمسوهن). دووہم: دەتوانئ پېش تېكەلاوى كەردن
 ژن تەلاق بدئى. سېيەم: بېژەى (المؤمنات) ژنى كيتابېش دەگرېتەوہ. چوارەم:
 ئيبىنى عەبباس و دەستەيەك لە (سەلەف) ئەم ئايەتە دەكەنە بەلگەى ئەوہ كە
 تا (نيكاح) نەبى ھەرگېز تەلاق نابى و ناشكەوئ، ئىمامى (شافىيى و، ئەحمەد)
 یش ھەروا دەئىن، بەلام (ئەبو حەنېفە و مالېك) پېيان وايە كە پېش (نيكاح) یش
 تەلاق ھەيە و دەكەوئ، بۆ نموونەى ھەردوکیان (إن تزوجت فلانة فہي طالق)
 دەست دەدا. فەرموودەيش ھەر پېشتگېرى ئەوہ دەكا كە تا (نيكاح) نەبى تەلاق
 نابى و ناکەوئ: (لا طلاق لابن آدم فيما لا يملك) (ئەحمەد، ئەبووداود، تېرمېزى).
 (لا طلاق قبل النكاح) (ئيبىنى ماجە). پېنجەم: بەكۆى دەنگى زانايان: ھەركاتى
 ژنان تەلاق دران - پېش چوونە لايان - عیددەیان لەسەر نېيە، مەگەر مېردەكەى
 بمرېت، ديارە ئەوہ دەبى عیددەى ژنى مېرد مردوو ھەلژمېئى. شەشەم: موعە:
 ئەم موعەيە لەم جېگايەدا گشتگېرە، واتە: ھەر ژنىك كە مارەيى بۆ دانرابېت

و پیش دست تیکه ل کردن له ته کیا ته لاق بدریت نیوهی ماره ییه که ی خوئی ده که وی و ههم به موعهش بوی داده نریت، وه که نه فه رموی: (وإن طلقتموهن من قبل ان تمسوهن وقد فرضتم لهن فريضة فنصف ما فرضتم ۲/۲۳۷). ههروه ها ژنیکیش ماره یی بو دیاری نه کرابیت و پیش چوونه لای ته لاق بدریت شتیکی بو داده نری به ناوی موعه وه، به لام نه و موعه یهش به پیی توانایی و دهسه لات و، بی توانایی و بی دهسه لاتی میده که داده نری: (لا جناح علیکم إن طلقتم النساء ما لم تمسوهن أو تفرضوا لهن فريضة ومتعوهن علی الموسع قدره وعلی المقتر قدره متاعا بالمعروف حقا علی المحسنین) ۲/۲۳۶.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجَكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ ذَلِكُ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب ۵۹)

ده بی ژنان خوئیان به چارشییو داپوشن: {یا ایها النبئی قل لأزواجك وبناتك ونساء المؤمنین} نه ی په یامبه ر! به ژنه کانت، کچه کانت و ژنانی پروادار بلئی: {یدنین علیهن من جلابیهن} له بالاپوش و عابا کانیان بیچن به خوئیانا، به شیوه یه که ته واوی سه رو مل و جهسته یان داپوشن. پیناسه یه که بو جیلباب: ئیبنی عه باس ده لیت: جیلباب: نه و جل و به رگه یه ته واوی جهسته هه رله پی تا ته وقه سه ر داپوشن؛ ده شکرئ بلئین: نه و پارچه قوماشه یه که ژنان به سه ر جل و به رگه کانیاندا ده بیچن به خوئیاندا وه کو عه با که ژنانی عیراقیی به کاری دینن. به لئ ژنان هه رکاتی له مال چونه ده ری بو هه ر ئیش و کاریکی پیویست، ده بی نه و (جیلباب) ه به کار به یتن و ته واوی سه رو مل و گه ردن و سنگ و به ره کیان پیداپوشن هه تا ده گاته قوله پیان، به کاره ینانی نه و پارچه حیجابهش که ئیستا له ناودایه جیی جیلباب ده گریته وه به مه رجیک (میقنه عه) ی له گه لدابی. {ذلک ادنی أن یعرفن فلا یؤذین} نه و خو داپوشینهش له بارتترین شته ' که ئیوه به پاک و خاوینی و داوین پاریزی بناسرین و به ر قسه و بوختان نه که ون و ئازارو

ئەزىزەت نەدرىن {وكان الله غفورا رحیما} ھەمیشەو بەردەوام خوا چاوپۆشیکارە
 بەرامبەر بەوانەى پېشتر درىغیان ھەبووبیت زۆرىش مېھرەبانە لەگەڵ ئەوانەدا
 فەرمانەکانى جىبەجى دەكەن.

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثَخنتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَمَا
 مِنَّا بَعْدُ وَإِنَّا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ
 وَلَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُم بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَلَهُمْ
 (محمد ٤)

كاتى تووشى بى دىن و خوانەناسان بوون لە ملىان دەن: پاش ئەوھى خواى
 جوانكار بە ئاشكرا جەنگى راگەياند لەگەڵ ئەو خوا نەناس و بى پرواينەدا،
 ئىنجا موسلمانەكان ھەل دەنى بۆى و دەفەرمووى: {فإذا لقيتم الذين كفروا}
 جا كاتى گەيشتن بەبى پرواكان لەجەنگدا {فَضْرِبِ الرِّقَابِ} لەگەردنپان بەدەن
 ، واتە: ملىان بپەرىنن و سەريان لەلاشەيان بکەنەوہ {حتى إذا أثخنتمُوهم}
 بجەنگن تاكاتى لاوازيان دەكەن بەكوشتار لىکردنىكى زۆرو شكاندنپان {فشدوا
 الوتاق} ئنجا ئەوھى ماوہ دىلى بکەن و، مەحكەم بيان بەستەوہو چاودىريان
 بکەن رانەكەن {فإما منّا بعد} ئەوسا يان بەخۆرايى و منەت خستەن سەريان،
 نازاديان بکەن، ئەگەر پيشەواى موسلمانان پى چاك بوو {وإما فداء} يان
 بەفیدیەو بریتى، واتە: دىل بەدیلیان پى بکەن، يان شتىکیان لى وەرگرن،
 بەلام ئەمە دواى ئەوھى شەوگەت و پەروبايان دەشکیت و دەسەلاتى جەنگيان
 نامىنى. (ئىبن کەسىر) دەلى: لەوہ دەچى ئەم ئايەتە پاش رووداوہ کەى (بەدر)
 ھاتبى، چونکە لەوى بەھوى راگرتن و نازاد کردنى دىلەکانەوہ - پيش شکاندنى
 شەوگەتيان - (عىتاب) و گلەيى ھاتە سەريان، وەك ئەفەرمووى: (ما كان لنبى
 أن يكون له أسرى حتى يثخن في الأرض)(٥٧/٨). پاشان ھەندى دەلىن:
 ئەم ئايەتى سوورەتى (قىتال)ە، بەئايەتى (فإذا انسلخ الأشهر الحرم فاقتلوا

المشركين حيث وجدتموهم) له سوورەتى (بەرائە) سراوہ تەوہو و مەنسوخە، ئەگەرچى زۆربەى زانايان رايان لەسەر ئەوہ يە كە نەسراوہ تەوہو، (پيشەوا) بۆ خۆى دەسەلاتى ھەيە لەنيوان ئازاد كردنى ديلەكاندا بەمنەت و خۆرايى، يان بەبارمتەو برىتى، يان بەكوشتن، يەكيان ھەلبژيرى. بەبەلگەى ئەوہ كە پيغەمبەر لەنيو ديلەكانى (بەدر)دا (نەزرى كورى حاريس) ھو (عوقبەى كورى ئەبى موعەيت)ى كوشت. {حتى تضع الحرب أوزارها} تا جەنگ تەواو دەبى. بەلجى.. جەنگ گەلجك كەلك و سوودى ھەيە، لەوانە: لەشى مروف بەھيز دەكات، تەكنەلۆژيا گەشە دەكات، گەل زياد دەكات، مروفەكان ھوشيار ئەبنەوہ، ستەمكارانيش تيا ئەچن. دەلجىن: (ئەرەستۆ) بەئەسكەندەرى وتووہ: ئاسايش و پالدانەوہ، زيانى گەورە دىنى بە سەرگەلدا، بۆيە وتراوہ: ئەگەر ويستت گەلجك سەرگەوئى بيخەرە جەنگەوہ، ئەو كاتە دەرگاي بەختيارى بۆ ئەكرىتەوہ، ھەرگەلجكيش خۆى بدزىتەوہ لەديفاع لەخۆبو، حەز بەدانىشتن و پالدانەوہ بكات، ئەوہ خۆى بردۆتە سەر لىوارى تياچوون (تەفسىرى مەراغىي). {ذلك} ئەوہ برىارى خوا بوو: جەنگ لەگەل بجى برىواناندا، ديل كردنيان، پاشان بەرەلا كردنيان بەو شىوہ يە، وە يان بەھەر شىوہ يەك پيشەوا برىارى بۆبدا. {ولو يشاء الله لانتصر منهم} ئەگەر خوا بىويستبا، خۆى تۆلەى لى وەر ئەگرتن و لەناوى ئەبردن، بەبجى ئەوہى فەرمان بەئيوہ بكات جەنگيان لەگەل بكەن {ولكن ليلبوا بعضكم بعض} بەلام ئەوہى نەويست، بۆ ئەوہى بەيە كتر تاقيتان بكاتەوہ، واتە: بۆ ئەوہ ئيوہ بەكافران تاقيكاتەوہ بە جەنگ و جيھاد {والذين قتلوا فى سبيل الله} وە ئەوانەى لەرپى خوادا كوزران {فلن يضل أعمالهم} خوا كارو ھەولئى ئەوانە لەناو نابا، بەلكو بەچەند قات بۆيان زياد ئەكات.

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصَلِّحُ بِأَلْهِمْ (محمد ۵)

سيھديھم} لەدونياشدا رينمايان ئەكات بۆ كارى چاك و ھۆكارەكانى بردنە

بههشت {و يصلح بالهم} کاروباریان بۆ ناسان ده کاو، حالیشیان چاک ئه کات.
وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ (محمد ٦)

ویدخلهم الجنة عرفها لهم} و ئه یانباته بههشتهوه که به جوړه ها شیوه بوئی
باسکردوون، به شیوه یه که که هه موو که سیک جیگای خوئی ئه زانی و لیبی ون
نابیت، ههروه که ئه و روژه له دایک بووبن ئاشنان پیتی. پیغه مبهه ده فه رمویی:
{يعطى الشهيد ست خصال: عند أول قطرة من دمه: تكفر عنه كل خطيئة،
ويرى مقعده من الجنة، ويزوج من الحور العين، ويأمن من الفرع الأكبر، ومن
عذاب القبر، ويحلى حلة الإيمان}. (مسند الإمام أحمد : ٢٠٠/٤. شههید
هه ره له پرزانی یه که م دلۆپی خوینیوه شه ش شتی ئه دریتی: هه موو تاوانیتی
ئه پۆشری، جیبی خوئی له بهه شتدا ئه بینتی، له حوره له عینه کان زنی ئه دریتی،
له ترسه گه و ره که ی قیامه ت بی خه م ئه کری، له عه زاب و سزای گوڤر رزگاری
ده بی، جلکی رازوه ی ئیمانی له به ره ده کری.

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ
تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (المجادلة ١)

قد سمع الله قول التي تجادل في زوجها بيگومان خوا قسه ی ئه و زنه یه
بیست گف و گوئی له گه ل تو کرد (ئه ی موحه مه مد ! له باره ی میرده که یه وه
{وتشتكى إلى الله} و سکا لای بۆ لای خوا ئه برد بۆ چاره سه ره {والله يسمع
تحاوركما} له کاتی که دا خواش گوئی له گف تو گو که ی هه ردوو کتانه وه بوو. روژیک
(ئه و سی کوری سامیت) رکی له خاتوو (خه وله) ی هاوسه ری هه لسا وتی: تو
له جیگه ی دایکمی، پاشان (خه وله) رویش بۆ لای په یامبه ره و رووداوه که ی
بوگپرا یه وه، ئه ویش فه رمویی لیبی حه رام بوویت و نابی بگه ریته وه لای. (خه وله)
ش وتی: سویند به خوا ته لاق به ده میا نه ها تو وه و باوکی مندالانمه و خویش
ئه وئی، په یامبه ریش وه لای هه ره ئه وه بوو بوئی، ئیتر خه وله ش هه ره ئه رویش

و نهات و به خهفتهوه نه تلایهوه و رووی ده کرده خواو هاناو سکاالی خوئی بوخوا ده برد، دهره نجام خوای میهره بانیش بو وه لامه کهی چوار نایه تی نه وه لی نه م سووره تهی نارد ه خواره وه. پیشهوا نه حمه د. ۱۰/۶ {إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ} به راستی خوا خواجه کی بیسه ری نه و پاران هوه و توو ویزه ی نه وانه، به کردو کرداریشیان بینایه.

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَأْتَهُمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِلَّا آلِي وَلَدَنَّهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ (المجادلة ۲)

نه وانه تان له ژنه کانتان (ظیهار) نه کهن و پیمان نه لین: نیوه له جیی دایکمانن، یان وه ک پشتی دایکمانن {ما هن أمهاتهم} نه وانه دایکیان نین {إن أمهاتهم إلا اللاتي ولدنهم} دایکیان هر نه و ژنانه ن نه وانیان لی بووه {وإنهم ليقولون منكرًا من القول وزورًا} وه به راستی نه وانه قسه یه کی ناپه سهندو درویره کی نابه جی ده کهن {وإن الله لعفو غفور} وه به راستی خوا خواجه کی به خشه ری گونا هپوشه. به لی.. له پیش نیسلامدا که سیک به ژنه که ی وتبا: تو بو من وه ک دایکمی، به عه ره بی: (أنت كظهر أمی) نیتر به هه تا هه تای لی یاساغ نه بوو، جا کاتی نیسلام هات نه و ره فتاره ی هه لوه شانده وه به ته لاقی دانه ناو، بریاریشیدا که نه گهر نه و پیاوه بیه وی نه و ژنه بکاته وه به ژنی خوئی و له گه لیا بزئی، نه بی که فاره ت بدات، به و شیوه یه که له نایه تی دوا پیدا روون کراوه ته وه. نینجا باسی که فاره تی نه و وشه یه ده کا که ده لی تو له جیی دایکمی، یان تو بو من وه ک پشتی دایکمی .

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نَسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذُكْمًا يُوعْظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (المجادلة ۳)

والذین یظاهرون من نسائهم} نه وانه ی له ژنه کانیان (ظیهار) نه کهن {ثم يعودون لما قالوا} له پاشان ده گه رینه وه وه په شیمان ده بنه وه له قسه ی خویان و نه یانه وی

بیانکه نه وه به ژنی خوځان، نه وه ده بې پېش نه وه یه کي له م سې شته بکه ن: {فتح ریر رقبه من قبل ان یتماسا} یه که م: پېش نه وه بگه نه یه ک و تیکه لیبی ژن و میړدی بکه ن، به نده یه ک نازاد بکه ن، واته: نه گهر (ظیهار) کار ویستی هاوسره که ی بکاته وه به ژنی خوځی، نه وه نابې نزیکی بکه ویتنه وه تا که فاره ت نه دا {ذلکم توعظون به} نه وی خوا واجبی کرده سهرتان له نازاد کردنی به نده ناموژگاریبه که بوټان، ناموژگاریتان پی ده کری، تا جاریکی تر نه و وتانه به ده متانا نه به ن {والله بما تعملون خبیر} خواش ناگاداره به وکارو کرده وانه نیوه ده یکه ن. {فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ (المجادلة ٤)}

فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين} دووهم: نه و که سه ی کویله ی نه بوو نازادی بکات، یان پاره ی نه بوو پیبی بکریت، نه وه نه بې دوو مانگ له سهر یه ک به روژوو بیت. راقه کارانی قورئان نه لین: نه گهر بی پروو بیانوی شهرعیی مؤله تی به خوځی داو روژیکي لینه گرت، نه بې بگه ریته وه بو سهره تای مانگه که {من قبل ان یتماسا} بهر له وه به یه ک بگه ن و تیکه ل بین {فمن لم یستطع فاطعام ستین مسکینا} سییه م: جا نه وه ی نه یتوانی دوو مانگه که به روژوو بیت (له بهر پیری، یان له بهر نه خوځیبی) با شه ست هه ژار له ژه میک خواردن تیر بکات، واته: به هر که سیکیان (٦٠٠) غم، گه نم، یان جو، یاخورما، یان برنج بدا، یان نرخه که یان، نه و جانزیک بکه ویتنه وه {ذلک لتؤمنوا باللله ورسوله} نه و که فاره ته ش بو نه وه یه که باوه رتان بته و بیت به خواو به په یامبه ره که ی نه و، واته: خوټان به ستن به بهرنامه که ی خواوه و، جاریکی تر نه و قسانه نه که ن {وتلک حدود اللہ} نه مانه ش سنوورو فرمانی خوان، تینه پهرن به سهر یاندا {وللکفرین عذاب أليم} بو نه و بی باوه رانه ش نکوولی نه و حوکمانه ده که ن سزایه کی به

نیش هه یه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ
فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهِنَّ حُلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ
لَهُنَّ وَعَٰنُوهُمْ مَّا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا
تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَسَلُّوْا مَّا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَلُوْا مَّا أَنْفَقُوا ۗ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (الممتحنة ١٠)

ژنی موسلمان به موشريك به شوو نادری، موشریکیش به موسلمان ناشی: {یا
ایها الذین آمنوا إذا جاءکم المؤمنات مهاجرات} ئە ی ئەوانە ی باوەرتان هیناوه!
ژنە باوەرداره کان که لەمە ککەوه کۆچیان کرد بۆلای ئیوه لە مەدینە {فامتحنوهن}
جا بۆخۆتان تاقیبیان بکەن، بزانیان راست ئە کەن لە پروا کە یاندا؟ لە بەر
ئیسلام هاتوون، یان لە میردو کەس و کاریان هەلاتوون؟! لە پەیمان نامە کە ی
{خودەیبیە} داهااتبوو: ئەو کەسە ی لە مە ککەوه دیت بۆلای موسلمانە کان، نابێ
وەری بگیرن، بە لام ئەوانە لە لای موسلمانە کانەوه بچن بۆلای کافرە کان، ئەوان
دەتوانن وەریان بگرن ولای خۆیان بیانھێڵنەوه. جا پاش ماوە یە ک نافرە تیکی
{أم کلثوم} ناو لە مە ککەوه هات بۆ مەدینە، پاشان دوو برای هاتن بە دوایدا تا
بە پێی مەرجه کان ببەنەوه، پە یامبە ریش فەرمووی: ئەو مەرجانە تەنھا بە رامبەر
بە پیاوانە، ژنان ناگریتەوه.. جا پاش ئەوه خوا ئەم ئایە تە ی نارده خوارەوه، ئەوسا
ئیتەر دوای ئەوه سویندی ژنایان ئەدا کە لە میردیی و کەس و کاری نەتوواوه و
تەنھا لە بەر خاتری ئایینی ئیسلام هاتوو {اللہ أعلم بایمانهن} خواش زاناترە
بە ئیمانە کە یان، ئەو چاک ئەزانێ چۆن و بۆچی ئیمانیان هیناوه و کۆچیان
کردوو؟ {فإن علمتموهن مؤمنات} جا ئەگەر زانیان باوەردارن و، تەنھا
لە بەر ئیسلام هاتوون {فلا ترجعوهن إلى الکفار} مە یانگێرنەوه بۆلای میردە
کافر و بی پرواکانیان {لاهن حل لهم} چونکە ئەو ژنانە حەلال نین بۆ ئەو پیاوه

کافرانہ {ولا هم یحلون لهن} و ئەو پیاوہ بێبروایانەش حەڵال نین بۆ ئەو ژنە بروادارانە، واتە: ژنی موسڵمان دەبێ تەنھا بۆ پیاوی موسڵمان بێت {وآتوهم ما أنفقوا} وە بەدەن بە مێردە کافرەکانیان ئەوہی خەرچیان کردووہ بۆ ئەم ژنانە، بۆ ئەوہی تەنھا ژنەکانیان لە دەست دەرچوو بێت {ولا جناح علیکم أن تنکحوهن إذا آتیتموهن أجورهن} گوناختان لە سەر نیە کە ئەو ژنانە نیکاح بکەن لە خۆتان، کاتی مارییە کە یانتان دانێ، چونکە بە موسڵمان بوونە کە یان پەبوەندی ژن و مێرد بیان لە گەڵ ئەواندا ئەچرێ، پاش تەواو بوونی عیدەش -ئەگەر پێشتر شوویان کردبوو- ئەتوانن ماریەکان بکەن {ولا تمسکوا بعصم الکوافر} و ئیوہش ژنە کافرەکان رامەگرن، واتە: ئەو ژنانە کە لە {دار الکفر}دا بە جیماون و موسڵمان نەبوون، وا دابنێن ھەرژنتان نەبوون، کەوابوو ئیستا ئەتوانن خوشکیان، یان پووریان ماریەکەن لە خۆتان {واسئلوا ما أنفقتم} ئیوہش {ئەی مێردە موسڵمانەکان}! داوای ئەومارییە بکەن -لەو کەسە ی ماریکردوو- مەسەرەفتان کردووہ بۆیان {ولیسألوا ما أنفقوا} و بئەوانیش داوای بکەن چیان خەرچکردووہ، واتە: ئەگەر پیاویک خۆی موسڵمان بوو و کۆچی کرد و، ژنە کەشی بە کافری ماریوہ و پاشان مێردیکرد، دەبێ مارییە کە ی بگەرێتەوہ بۆ ئەم پیاوہ موسڵمانە ی، وە ئەگەر ژنیک ھیجرەتی کردو موسڵمان بوو-پاش عیدەش- مێردی کردووہ، دەبێ مارییە کە ی بگەرێتەوہ بۆ مێردە کافرە کە ی {ذلکم حکم اللہ یحکم بینکم} ئا ئەوہ حوکم و پریری خوایە، حوکم و پریر دەدا لە نیوانتاندا سەبارەت بە ژن و پیاوی موسڵمان و کافر {واللہ علیم حکیم} خواش خوایە کە ی زانای دانایە.

وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَقَبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْزُوجُهُمْ
مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ (الممتحنة ١١)
وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ {ئەگەر یە کە ی لە ژنەکانتان لە دەستان

دهرچوو و گهړانه وه بو لای بېباوه پره کان و، نه وانبش ماره یا نکر دو ماره ییبه که یان بوړد نه کردنه وه {فعاقتم} جائیوه ش تو له تان لی کردنه وه، واته: جهنگ له نیوان نیوه و کافر اندا بهر پابوو و به غه نیمه ت شتیکتان لیگرتن {فاتوا الذین ذهبت ازواجهم مثل ما أنفقوا} جا له وده سته که و ته بدنه نه وانه ی ژنه کانیاں رویشتون، وینه ی نه وه ی خه رجیا نکر دو وه له ماره ییبه که دا {واتقوا الله الذی أنتم به مؤمنون} وه له و خوا یه بترسن ئیمان و باوه رتان پی پی هه یه، و برپاره کانیشی سه رجه م جیبه جی بکه ن.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعَصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعِيهِنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (الممتحنة ١٢)

به یعه تی ژنان به پیغه مبه ر: کاتی په یامبه ر مه که هی نازاد کرد، پیوان ده هاتن په یمانیاں له سه ر فیدا کاری بو ئیسلام له گه ل ده به ست، ئینجا سه باره ت به و ژنانه ش موسلمان ده بوون ده هاتن نه م نایه ته هات و فه رمووی: {یا ایها النبی إذا جاءك المؤمنات} نه ی په یامبه ر! کاتی ژنانی باوه ردار هاتنه لات {ببایعنک} به یعه ت پی بکه ن، جا تو ش له سه ر نه م شه ش خاله گرنکه: {علی أن لا یشرکن بالله شیئا} یه که م: له سه ر نه وه ی هیچ شتی نه که نه هاوبه شی خوا، و به تاك و ته نیای بزانی {ولا یسرفن} دووه م: دزی نه که ن {ولا یزنین} سییه م: زینا نه که ن {ولا یقتلن اولادهن} چوارم: منداله کانی خو یان نه کوژن و زینده به چالیان نه که ن وه ک سه رده می نه زانیی {ولا یأتین ببهتان یفترینه بین ایدیهن وأرجلهن} پینجه م: هیچ بوختانیک نه که ن له نیوان ده ست و پی پی خو یاندا، واته: مندالی خه لکی نه که نه مندالی خو یان، له سه رده می نه فامیدا هه رژنیک ترسی بووبا میرده که ی - له به رنه وه مندالی نابیت ده ری بکا- ده چوو مندالی دوژراوه ی

ده هیڼاو ده یکرد به مندالی خوږی و به میړده که ی ده گوت هممه له توږه.. ئینجا خوی گه وره به و نایه ته نه و کاره ی لی قه دهغه کردن. {ولا یعصینک فی معروف} شه شه م: له همموو کاریکی چاکه دا سه ریچی و نافه رمانیت نه که ن {فبايعهن} نه وسا توش به یعه تیان لیوه رگه . به لی.. له روژی دووه می نازاد کردنی مه که که دا، ژنانیش پاش هاتنی پیاوان، پؤل پؤل ده هاتنه (سه فا) و موسلمان ده بوون، په یامبه ریش به زمان - نه که به دهس خستنه ناو دهس- له سه ر نه و خال و مه رجانهی سه ره وه- په یمانی لیوه ده گرتن، شیاوی باسه پیغه مبه ر به هیچ شیوه یه که دهستی له دهستی ژنی نامه حره م نه که و تووه. فتح الباری: ۵۰۴/۸ او استغفر لهن الله {وه له خوی دلوقان داوی لیخوشبوونیان بوبکه {ان الله غفور رحیم} به راستی خوا خوییه کی گونا هیووشی میهره بانه (ته فسیری رمان)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَسُؤُا
الْكَفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ (الممتحنة ۱۳)

یا ایها الذین آمنوا لا تتولوا قوما غضب الله علیهم، نه ی نه وانه ی باوه رتان هیناوه! دؤستایه تی کومه لی مه که ن (مه به ست له جووله که یه) خوا غه زه بی لیگرتوون، واته: نه به نامه و نه به کاغه ز نووسین، و نه به هیچ جوړیکیتر هاوکاریان مه که ن {قد یسؤوا من الآخرة} به راستی ناؤمیدو بی هیوا بوون له قیامه ت، چونکه باوه ریان پیی نیه {کما یسؤ الكفار من أصحاب القبور} وه که بی باوه ره کان له مردووی گوره کان بی ئومید بوون زیندوو ببنه وه، نه وانه یش به هیچ شیوه یه که به هیواو ئومیدی هاتنی قیامه ت و پاداشتی نین، که و ابوو دوور بگرن لییان و مه یانکه نه پشتیوان و دؤستی خو تان و، رازو نیازی موسولمانانیا ن لا مه درکینن.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

(الطلاق ۱)

ژن دهبی له عیدهی خویدا ته لاق بدریت: {بسم الله الرحمن الرحيم* يا أيها النبي إذا طلقتم النساء} نهی په یامبهر پیغهمبهر به ئوممه ته که ت بلی: کاتی ویستتان ژنه کانتان ته لاق بدن {فطلقوهن لعدتهن} جا له کاتی دهست پیگردنی عیده هیاندا ته لاقیان بدن، واته: له حه یز پاك بن و، له و پاکیه شدا میرد له گه لیا دروست نه بوو بیت. له فهرمووده یه کدا هاتووه: (فليطلقها طاهرا قبل أن يمسه، فتلك العدة التي أمر الله تعالى أن يطلق لها النساء) بوخاری (فتح الباری: ۲۵۱/۸) موسلیم: ۲/۱۰۹۴. واته: نه گهر ژنت ته لاقدا، له پاکیدا و پیش چوونه لای ته لاقی بده، هر نه ویشه که خوا فهرمووی: ژنان له کاتی عیده هیاندا ته لاق بدن. {وأحصوا العدة} حیسابی سه ره تاو کوئی یه عیده هیان به وردی بزمیرن، تا لیتان تیک نه چپو ژنه که یش به عیده وه زور نه مینیته وه، نه وهک تووشی زیان بیی {واتقوا الله ربکم} وه له خوی گه وره په روه ردگارتان بترسن و سنوره کانی مه شکینن و گویرایه لیبین {لا تخرجوهن من بیوتهن} له خانووه کانیاندا دهریان مه که ن پاش ته لاقدان، تا عیده هیان ته واو نه بیت، واته: له پیش ته لاقداندا له کوئی ده ژیبیان با هر له وئی بمیننه وه {ولا یخرجن} ژنه کانیس بوخویان به بی ره زامه ندیی له مال دهرنه چن، چونکه هیمان به سراونه ته وه به پیاووه {إلا أن یأتین بفاحشة مبینه} مه گهر کاریکی خرابی ئاشکرا بکه ن. {ئیبین عه باس} و هندی له هاوه لانیتر نه لاین: مه به ست به (فاحیشه) زیناو، هه موو جوړه ره فتاریکی تری دزیوو نه گونجاوی نه و ژنه یه. نیمامی (شافعی) نه لی: مه به ست به و (فاحیشه) یه، جنیوو دم دریزی ژنه که یه له گه ل خزم و که س و کاری میرده که یدا. نه و کاته با له وئی نه مینن و بچن بو مالی مه حرمی خوین. {وتلك حدود الله} و نه مه یه به برنامه و سنوره کانی خوا له باره ی ته لاقه وه هوشیاربن! دهست دریزی نه که ن {ومن یتعد حدود الله فقد

ظلم نفسه} ههركه سيك له بهرنامه و سنووره كاني خوا تپهري، بيگومان سته مي له خوځيكردوه و سنوري خواي بهزاندوه {لا تدرى لعل الله يحدث بعد ذلك أمراً} تو چووزاني دواي ته لاقدانه كه چيده بي؟ له وانه يه خواي كارزان كاري تازه پيش بينيت: زن و پياوه كه په شيمان بينه وه بو يه كتر، نه و كاته ده ست بكه نه وه به زن و ميړدي خوځيان و ژيانكي نوي، بو به ده ليين: با له خانووه كاني خوځياندا بميننه وه و دهر نه چن.

فَإِذَا بَلَغَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوَعِّظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (الطلاق ٢)

له گدل ته لاقدر اودا به ته زړيكي په سهند مامه له بكن: {فاذا بلغن اجلهن} جاكه نزيكبوو- دواي يه كه ته لاق، يان دوو ته لاق- عيده د يان ته واو ببی {فأمسكوهن بمعروف أو فارقوهن بمعروف} نه وسا يان به باشي رايانگرن و بيانهيته وه زير نيكاخي خوټان، هاوړي له ته كه هه لس و كه وتي چاك و ره فتاري باشدا، يا خود وازيان لتيبن و لتيان جيا بينه وه به چاكي، نه و انيش عيده دي خوځيان ته واو بكن و هه رچييان نه كه وپته لاتان به شيوه يه كي شهرعيي بيانده ني له ماره يي و.. هتد {وأشهدوا ذوي عدل منكم} و بو نه نجامداني هه ردوو باره كه: (گيرانه وه يان، يان ته لاقدان يان به يه كجاري) دوو كه سي دادگه رو دادپه روه ر له خوټان بگر نه شايد {وأقيموا الشهادة لله} نيوه يش - نه ي شاهيده كان- به ريك و پيكي بو خوا شايد تي بدهن {ذلكم يوعظ به من كان يؤمن بالله واليوم الآخر} نه وانه باسگران په نديكن، ناموزگاري نه و كه سه يان پيده كريت باوه ري به خواو به روژي دوايي هه بي {ومن يتق الله يجعل له مخرجاً} ههركه سيك له خوا بترسي و سنووره كاني بپاريزي، خوا ده رووي خيري لي نه كاته وه.

وَيَرْزُقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ لَبَلِغُ أَمْرِهِ

قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا (الطلاق ۳)

ویرزقه من حیث لا یحتسب} وه رزق و رۆزی ده داتئی له شوینیکه وه که خویشی گومانی نه ده برد، واته: رینموونی دۆزینه وهی رینگای ژبانی ده کات {ومن یتوکل علی الله فهو حسبه} وه هر که سیک پشت به خوا بههستی دواى به کار هینانی هوکار، نه وه ته نیا خواى به سه و کاروباری بو ئاسان ده کات {إن الله بالغ أمره} چونکه بیگومان هرچی خوا بریاری له سهر بیت، هر نه نجامی ده داو ده یگه به نیته جی {قد جعل الله لكل شیء قدرا} به راستی بو هه موو شتیك خوا کات و نه اندازه یه کی دیار یکردوه: خویشی و، ناخویشی، ههردووکیان ته واو ده بن و نه برینه وه.

وَأَلِي يَأْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مَنْ نَسَأْتِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَأَلِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا (الطلاق ۴)

ژنانی مه یووس له عوزرو، نه وانه شیان عوزر ناشۆن: ئینجا پاش نه وه له سووره تی (به قه ره) دا عیدده ی نه و ژنانه ی باسکرد چه یزیان هه یه وه ده که ونه بی نوژی، ئیستا دیته سه رباسی عیدده ی نه و ژنانه هیشتای به ته مه ن مندالن، وه یان پیرن و چه یزیان نه ماوه: {واللائئ یئسن من المحیض من نسائکم إن ارتبتم} نه و ژنانه تان که بیه یوا ده بن له بهر پیری له تیکه وتنی (حه یز)، نه گه ر گومان تان هه بوو له نه ندازه ی عیدده که یاندا {فعدتهن ثلاثة أشهر} نه وا عیدده یان سی مانگه {واللائئ لم یحضن} وه عیدده ی نه وانه ش که هیشتا چه یزیان نه بینیه وه له بهر باق نه بوون، یان هه ر هو یه کی تر، هه ر سی مانگه {وأولات الأحمال أجلهن أن یضعن حملهن} عیدده ی نه و ژنانه ش دووکیان، نه و کاته یه منداله که یان داده نین، ئیتر ته لاق درابن، یان میردیان مردبیت {ومن یتق الله یجعل له من أمره یسرا} وه هه ر که سیک خو پیا ریژی له بی فه رمانی خوا، نه ویش کاروباری بو

ئاسان ئەكات.

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمِ لَهُ أَجْرًا (الطلاق ٥)
ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ} ئەو ەي باسكرا لە ەوكمى تەلاق و عیددەو رەجعت،
فەرمانى خوايە بۆ ئیو ەي دايبەزاندوو ە كاری پى بکەن {ومن يتق الله يكفر
عنه سيئاته} و ە ەرکەسێک لە خوا بترسى و کار بەتاعەتى خوا بکا، خواش
لەگوناحەکانى پاکی ئەکاتەو ەو چاوپۆشى لى دەکات {ويعظم له أجراً}
پاداشتیكى فرەگەور ەي پیدەبەخشیت.

أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ لَتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ
كُنَّ أَوْلَاتٍ حَمَلٌ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَأَتَمِّرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَرِّضْ لَهَا أُخْرَى (الطلاق ٦)
ژنانى تەلاقدراو چۆن دەستان دەروا جىيان بکەن ەو: {أسكنوهن من حيث
سكنتن من وجدکم} ئەو ژنانەي تەلاقىيان ماو ە، يان دوو تەلاق، بەپىي تواناو
دەسەلاتتان لەو جىگەي خۆتان سکونەتتان تيا کردوو ە دايان نين و تفاقى
باشيان بۆ دابين بکەن {ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن} زيانيان پى مەگەيەن،
تا تەنگەتاويان بکەن لە نەفەقەو لە جىگەدا بۆ ئەو ەي ناچار يان بکەن بە
دەرچوون لە مالهەکانيان {وإن كن أولات حمل} و ئەگەر ئەو ژنانە دوو گيان
بوون، ئەگەرچى سى تەلاقەش درابن {فأنفقوا عليهن حتى يضعن حملهن}
ئيو ە نەفەقەيان بکيشن و بەخيويان بکەن ە ەتا سکەکەيان دائەنين، واتە:
ئەگەر ژنە تەلاقدراو ە دووگيان بوو، ئەو ە دوو شتيان لەسەرتانە: جىگەي
سکونەت و، بەخپوکردن و نەفەقە {فإن أرضعن لكم فآتوهن أجورهن} ئينجا
ئەگەر ئەو ژنە تەلاقدراوانە - پاشدانانى مندالەکە - شير يان بە مندالەکانتان داو
گۆشيانکردن، ئەوا حەق و کرپى خۆيان بەدەنى، واتە: ئەگەر ژنە تەلاق دراو ە
داواي کرپى کرد، ئەبى پياو ە کە کرپى شيرپيدانەکەي بداتى {وأتمروا بينکم

بمعروف { دهشکری له ناوختاندا به شیوه‌یه‌کی جوان و په‌سهند راویژ بکه‌ن و ریڅ بکه‌ون، ژنه‌که به ریڅ و پیکی شیره‌که بداو، پیاوه‌که‌ش کریکه‌ی بدات، واته: که‌سیان زیان به‌مندالله‌که نه‌گه‌یه‌نیت {وان تعاسرتم فسترضع له‌أخری} خؤ نه‌گه‌ر یه‌کترتان ته‌نگه‌تاو کردو پیکنه‌هاتن، واته: باوکه‌که نه‌ونده کریی نه‌ئدا، دایکه‌که‌ش داوای زیاتری نه‌کرد، یان شیر ی پی نه‌ئدا، ژنیکی تر شیر به‌مندالله‌که بدا، دایه‌نی بو بگری و واز له‌دایکه‌ته‌لاقدراوه‌که بیئی.

لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا (الطلاق ۷)

لینفق ذو سعة من سعته { با دوه‌لهمه‌ندو ده‌سه‌لاتدار، به‌پی دوه‌لهمه‌ندی و ده‌سه‌لاته‌که‌ی خؤ مال به‌خت بکاله‌سهر ته‌لاقدراوه‌کان و شیرده‌ره‌کان {ومن قدر علیه رزقه} هه‌رکه‌سیش ده‌ستکورت و هه‌ژاربوو {فلینفق مما آتاه الله} با له‌وه‌خوا پییداوه‌ببه‌خشیٔ، واته زور له‌خؤ نه‌کا، چه‌نده ده‌توانی نه‌ونده ببه‌خشیٔ {لا یكلف الله نفسا إلا ما آتاهها} چونکه‌خوا داوای به‌خشین له‌که‌س ناکات، به‌پی نه‌وه‌نه‌بی پییداوه {سیجعل الله بعد عسر یسرا} بیگومان پاش سه‌ختی و ته‌نگانه، خوا خؤشی دینی و ده‌رووی خیر ده‌کانه‌وه. تیینی: نایه‌تی (۶-۷): ۱- به‌ره‌واله‌ت له‌وه‌ده‌چی که ژنای ته‌لاقدراو مافی سوکنایان هه‌به‌و پیویسته سوکنایان بو دابین بکریٔ. ۲- ژنی دووگیان هه‌تا سکه‌که‌ی داده‌نیت، ده‌بی نه‌فه‌قه‌ی بکیشری، چونکه‌سهرقاله به‌حه‌ملی کابراکه‌وه. ۳- ته‌لاقدراوی ره‌جعی، له‌حوکه‌ی ژنی کابرای ته‌لاقدهردایه، که‌واوو وه‌کو سوکنای واجیبه‌نه‌بی نه‌فه‌قه‌یشی بداتی، به‌لی وایه، به‌لام سه‌بارت به‌ژنی ته‌لاقدراو به‌ته‌لاقی بائین، لای ئیمامه‌کان خیلاف و قسه‌ی جیاواز هه‌یه: ئیمامی (شافعی) - ره‌حه‌تی خوی لیبت - ده‌لی: حقه‌ی نه‌فه‌قه‌ی نیه، چونکه‌په‌یوه‌ندی به‌میرده‌که‌یه‌وه‌نه‌ماوه. ئیمامی (نه‌بوو‌حه‌نیفه) - ره‌حه‌تی

خوای لیبت - ده لیت: حقی نه فقهی هه یه. ٤- ژنی میرد مردوو ته نها حقی سوکنای هه یه و، هه قی نه فقهی نیه، واته: ده بی له وشوینه دا بمینیتته وه پیش جیا بوونه وه تییدا بووه، مه گه مانعیکی شه رعیی هه بی .

پوختەى باس

جاران لەنيۆ باوبايرانماندا گەر كەسيك قسەيه كى نا لۆژيكي بكردايه و لە قوتابخانەدا بوايه گەرچى زۆريش مندال بوو بيت پييان دەگوت خوۆ توۆ خویندەواريت؟! كەچى ئەمرو كەسى وا قسەى نا لۆژيكي دەكات خاوەن بروانامەى بەرزى زانكۆكانى جيھانە! بەلام بەلاتانەووە سەير نەبيت ئەوەش ھەر نەخویندەوارە! دەزانيت بخوینيتەووە بنوسيت و لە بوارەكەى خویشدا تواناي ھەيه، بەلام نەخویندەوارە بە ئيسلام، نەخویندەوارە بە ياسا قورئانيەكان، بى ئاگايە لە ميژووى حوكمرانيەتى ئيسلامى، نەخویندەوارە بە دەق و ياسا ئوسولايەكان، نەخویندەوارە بە ئامانجەكانى ئيسلام، نەخویندەوارە بە جياكارى لەنيوان ئيسلام و ئاينىكى دەستکردنى دونيايى، نەخویندەوارە بە ژيانى عومەرى كورى خەتاب، نەخویندەوارە بەرانبەر سەلاحەدينى ئەيوبيش كە كورد بوو و نايناسيت.

نەخویندەوارە گەر چى داليكيش لە پيش ناو كەيهووە بيت، نەخویندەوارە گەر لاشانى و باخەلەكانى چەندىن قەلەمى رەنگاو رەنگى پيوە بيت، نەخویندەوارە گەرچى پلەو پايەو پۆستيشى ھەبيت، جگە لە نەخویندەواريش شەرم و نەنگيە درۆيەك بە دەم قورئانەووە كە ھەر لاپەرەيه كى قورئان بكەيتەووە درۆكە كەشف بكات.

كۆتايى

كە سەيرى قورئان دە كەيت و ھەلۈيۈستەي لەسەر دە كەيت توشى شۆك دەبىت لەوھى كە بە دەم قورئانەوھ دەيلين، ئەوھى خۆت بە چاوى خۆت دەيبىنيت، كە ورد دەبىتەوھ لە ئايەتە ياساۋ راميارىھە كان دەگەيت بەو ئەنجامە چەند دادگەرى تىدايە بۆ بىنبركردنى گشت ئەو نادادگەريانەي كە دە كرېت، ھەندىك ئايەت كە بەرچاوت دەكەوېت گريانت بۆ خالى زۆركەس دېت كە چۆن خۆي كدوۋە بە گالتە جارى خەلكى و خۆي پېناسەي خۆي بۆ خەلكى دەكات، كە سەيرى قورئان دەكەيت دەبىنيت شتىك نى يە پېداۋىستى مروڧايە تى بىت و لەبىركرابىت، باسى پەيوەندى وردى خىزان و چۆنيە تى ھاوسەرگىرى و جىابوونەوھ و شىردان و مامەلە كردن، كە سەيرى قورئان دەكەيت چارەسەرى گشت كېشە كانى تىدايە نەك خۆي كېشە بىت، كە سەيرى قورئان دەكەيت بە روونى سېي و رەشە كان لىك جىا دەكەيتەوھ، كە سەيرى قورئان دەكەيت چەند ئەركى مروڧايە تى ئاسانكراۋەو خەلكى خۆي پىشتى تى دەكات، كە سەيرى قورئان دەكەيت لە بەرانبەرىدا قسەيەكى حەقتەر لە قورئان نابىنيتەوھ بۆ وتن، كە سەيرى قورئان دەكەيت تاوانە كان بە روونى دىارى كراۋەو سزاكەشى بۆ دىارى كدوۋە، كە سەيرى قورئان دەكەيت ۋەك چۆن گرنكى بە نوپۇزۋ عىبادەتە كان داۋە ئاۋاش گرنكى بە گشت پەيوەندىە كانى تر داۋە، كە سەيرى قورئان دەكەيت چەند رۆحىيە ئەوۋەندەش ياسايىيە، كە سەيرى قورئان دەكەيت ئايەتە كانى درۆ دونىايە كان لە رېشە دىنيت.

كە سەيرى قورئان دەكەيت ... كە سەيرى قورئان دەكەيت... كە سەيرى قورئان دەكەيت...

كە سەيرى فەرموددە كان و كۆي مېژوۋى ئىسلامى دەكەيت ھەموۋى ئەوھ

دهسه لميڻيت كه نهك سياسته له ئيسلامدا ني يه به لكو سياسته گرنگترين پايه يه له ناو ئيسلامداو ئهو پايه ش به دادگهري الله راگيراوه، چوڻ خواي گه وره قبوليه تي ئيسلام له نوپژو دوعادا كو بگريته وهو چاره نووسي خه لكي له دهستي حاكميكي نادادگه ردا بيت، چوڻ خواي گه وره ئهم مروقه هي بهم گه وره ييه دروست كردووه وازيان لي بهيڻيت ههنديكي ههنديكي تري بچه وسپنيته وه؟ ئايا باوكيكي دلسوژ قبول ده كات منداليكي منداله كه ي تري بچه وسپنيته وهو مافه كاني بخوات و گه ر هزي كرد بيشي كوژيت؟! ئهي مه گه ر ئيمه هه موومان دروستكراوي خواي گه وره نين؟! چوڻ قبول ده كات له ژير ناوي ياساو دادگه ريدا نا دادگه ري به واني تر بگه يت، چوڻ پايه يه ك به دادگه ري راگيراوه له ديندا رازي ده بيت به سهر خه لكيدا بروخينيت، گه ر پايه كان رووخا به سه رماندا عيباده تيش چوڻ له ژير خانويه كي رووخاودا ده كريت و ئهو هه موو شيش و چيمه نتو به سه رته وه بيت!

هه ربويه گه ر سكانيكي خيراوي قورئان و كوي ئيسلام به گشتي بگه يت ده گه ين به و ئه نجامه ي ئيسلام و سياسته نهك ليك جودا ني يه به لكو به بي يه ك هه ر نابيت و ناكريت و زور نه گونجاوه، وه خواي گه وره پايه سه ره كي و به هيژه كاني ئهو سياسته ته ي كيشاوه و ديكورات و ههنديك پيداويستي جي هيشتووه بو مروقه كان خويان بيكه ن، گه ر مروقه كان وازيان له ئيشه كه ي خويان هي ناو نه يانكرد ئه وسا پايه كه به سه ر خوياندا ده روخين، تو كه ورده ئيشه كانت پي نه كريت چوڻ پايه ت بو دروست ده كريت.

زوريك له و كه سانه ش خويان چاك ده زانن ئه وه ي كه ده يلين درو ده كه ن هه ولي چه واشه كاري ده دن، وهك چوڻ و تراوه درو بكه درو بكه تا بروات پي ده كه ن! زور جار ئه گه ر كه سيكي نوپژخوين هه له بهك بكات هه ر خويان لومه ي ده كه ن و ده لين ئه وه چ مسولمانيكه له خويدا نوپژ ده كات! جا خو ئه گه ر

به پيوهري تهنها عيبادت بيت ئيتر مروّقه كه دواي نوپژه كه ي نازاده هه رچي ده كات و ليپرسينه وه ي دينيشي نابيت له سهر بيت، به لام له ئيسلامدا عيباده ته كانيش په يوهستن به كرداره كانه وه، زور كردار هه ن نوپژه به تال ده كه نه وه و له ئيسلامه تي خاوه نه كه ي ده باته دهره وه. گهر دهسته لاتداران خوځيان بو خوځيان پاك بن ئه وا ئيسلام باشتريين سهرچاوه ي ژيانه و ئاسانترين هوكاره بو كوئترؤلكردني خه لك ي، زورينه ي ياساكان له قورئاندا بنه ماي بو كيشراوه له كولل په رله مان كراوه ته وه، كه له و ياسانه ش باشتريين ده ست ناكه و يت، به لام كه سانيك دواي هه واو ئاره زوو بكه ون و ئالوده بوون پيوه ي ئه وا ئيسلام بو كيشه يه، چونكه ئيسلام زورينه ي تاوانه كاني ده ستنيشان كردووه و به ياسايي قورئاني براوه ته وه، كه سيك ئه خلاقينه خوي پي كوئترؤل نه كر يت و ئالوده ي خواردرنه وه و زيناو شوين هه واو ئاره زوو كاني بكه و يت ئه وا ئه و كه سه كه سيكي دواكه و توه ئه خلاقينه نه ك قورئان، قورئان كه سه كان بو چله پوپه ده بات و فيري به رزترين به هاي ئه خلاق ي ده كات، كي هه يه په يره ي قورئاني كرد بيت و توشي كيشه ي بوو بيت، ئه وه ي ئه وان بانگه شه ي بو ده كهن و ده يخه نه چوارچيوه ي نازادي كه سي تي و رهنگ و ناوي جواني به به ردا ده كهن هه ر هه مان كاران له كاتي ته نگانده دا وهك چهك به رانبه ر يه كتر به كاري ده هيئن! زورچار به فوئوشوپ و به دورش له و كاره نا ئه خلاقiane بو به رانبه ر داده تاشن.

به وه كوئايي پي ده هيئن ئيسلام و سياسته دوو چه مكي پيكه وه گر يدراون و ده كر يت ناوي سياسته به چه ند ناوي تر بريت و ماناي تري بو بتاشر يت، به لام ئه وه ي ئه مروؤ پي ده و تريت و سياسته و حوكمرانيه تي پي ده كر يت له ئيسلامدا دادگهري له جيگه كه يدايه.

سه رچاوه كان

- ۱- قورئانی پيروژ چۆن بخويئينه وه نوسيني مامؤستا صلاح الدين محمد بهادين چاپي دووهم ۱۹۹۷ ز (ناوه ندى رۆشنبير : سليمانى)
- ۲- تيسير علم اصول الفقه تأليف عبدالله بن يوسف الجديع ۱۴۲۵ هـ - ۲۰۰۴ م (مؤسسة الريان: ليدز برىتانيا)
- ۳- مباحث في علوم القرآن ، مناع القطان ۱۴۱۸ هـ ۱۹۹۸ (مؤسسة الرسالة: بيروت لبنان)
- ۴- تهفسيري ئاسان بو تىگه يشتنى قورئان نووسيني بورهان محمد امين ۲۰۰۲
- ۵- دهنگى قورئان و سود وه رگرتن له تهفسيره كان، رامن، گولشه، ئاسان، پوختهى قورئان.

پیرست

- ۳ پیشه کی:
- ۱۰ تیگه یشتن له قورئان
- ۱۴ قورئان
- ۱۵ ناوه کانی قورئانی پیروژ
- ۱۶ سیفه ته کانی قورئانی پیروژ
- ۱۷ تایبه تمه ندیه کانی قورئان
- ۲۰ ئەو حوکمانه ی که له قورئاندا هه یه
- ۲۲ تیگه یشتن له سونه ت
- ۲۳ پیناسه ی سونه ت له رووی زمانه وانیه وه:
- ۲۳ پیناسه ی سونه ت له ئیستیلاحدا:
- ۲۴ جوړه کانی سونه ت
- ۳۱ حوجه تی سونه ت
- ۳۳ ئەو حوکمانه ی که له سونه تدا هاتوو
- ۳۴ حوکمه کانی سونه ت ده کرین به دوو به شه وه
- ۳۶ گه شتیک به ناو قورئاندا
- ۳۸ نمونه ی پشت کردنه حوکمی خوا له ناو جوله که دا
- ۳۸ نمونه ی گۆرینی راستیه کان لای مه سیحیه ت
- ۳۹ لادان له راستیه کان و شیواندنی هه تا عیباده تیش لای مه سیحیه ت
- ۳۹ دادگهری له حوکمدا! حوکم نه ک عیباده ت!
- ۴۰ ئیمان به بی رازی بوون به حوکمی خوا رهد کراوه ته وه له قورئاندا
- ۴۱ قورئان بو حوکم کردن دابه زیوو به حقه

- ۴۲ حوکم کردن ته‌نہا بۆ خواہیہ ہرئویش چاکترینہ
- ۴۲ حوکمی خوا له باسی خواردندا
- ۴۳ بہ‌یامہ ئاسمانیہک بۆ حوکم پیکن دابہ‌زیوون
- ۴۵ غہرامہی کہسی تاوانکار
- ۴۶ وشہی حوکم له یہک نایہ‌تدا دووبارہش دہ‌بیتہ‌وہ
- ۴۷ لادان له حوکمی خوا نارہ‌زوو پەرستیہ
- ۴۹ ئاگاداری له لادان له حوکمی خوا
- ۵۰ حوکمی جگہ له ئیسلام دواکہ‌وتن و بۆ دوا گہرانہ‌وہ یہ
- ۵۱ عیبادہت و حوکم و سنورہ‌کان پیکہ‌وہ گریڈراوہ له قورئاندا
- ۵۳ جیگہی پرسیارہ ہہ‌لبژاردنی حوکمی غہیری خواہی گہورہ
- ۵۵ لادان له حوکمی خوا ہاوہ‌ل دانانہ، چ حوکمیکہ ئہ‌وہ
- ۵۵ قورئان حوکم بہ حہق دہ‌کات، ئایا له قورئان حہقانی تر ہہ یہ
- ۵۶ إن ألحکمَ إلا لله
- ۵۸ ہہرہ‌شہ له لادانی حوکمی خواہی گہورہ
- ۵۹ پہ‌ندو نامۆزگاری له چیرۆکہ قورئانیہ کاند
- ۶۰ خواہی گہورہ پیوہستی بہ شہریک نی یہ له حوکمدا
- ۶۱ له تہ‌ورایشدا حوکم ہہ‌بووہ نہک قورئان کہ بۆ ہہ‌تا ہہ‌تایی دابہ‌زیووہ
- ۶۱ خواہی گہورہ حوکمی فیری پیغہ‌مبہ‌ران کردووہ بۆ پاک و پیس جیاکردنہ‌وہ
- ۶۲ حوکم له سہر کیتلگہ یہک چ جای ولات و مہ‌لاین دۆنم و سامانی سروشتی!
- ۶۲ حوکم و زانست لای خواہی گہورہ یہ
- ۶۳ پہ‌نای راستہ‌قینہ لای خواہی گہورہ یہ کہ حہقی تہ‌واو له حوکمہ کانیدایہ
- ۶۴ سہرنجی وشہی حوکم و گہ‌لانی پیشووش بدہ
- ۶۶ دہ‌ستہ‌لات و حوکم ہہر بۆ خواہی گہورہ دہ‌گہ‌ریتہ‌وہ

- کین ئه‌وانه‌ی پشت له حوکمی خوای گه‌وره ده‌که‌ن؟! ٦٧
- حوکمی خاو و دو‌عای پی‌غه‌مبه‌رمان ٦٨
- گه‌ر دین په‌یوه‌ندی نیوان خوای گه‌وره و به‌نده‌کانی بوایه لی‌پرسینه‌وه‌ش ته‌نها له بواری عیباده‌تدا ده‌بوو! ٦٨..
- حوکم عیلم دیسان له پال یه‌کدا ٦٨
- که‌س هاوشی‌وه‌ی نی یه‌ نه له‌په‌رستندا نه له‌حوکمدا ٦٩
- فریاد په‌سی‌ه‌قیقی ته‌نها لای خوای گه‌وره‌یه ٦٩
- حوکمی هه‌له‌جی‌گه‌ی پرسیاره ٧٠
- نموونه‌ی پیشین له‌حوکم کردن ٧٠
- دینی خوای گه‌وره پوخت و ته‌واوه ٧١
- که‌سێک زانای په‌نهان و ناشکرا بیت به‌رنامه‌که‌ی شایسته‌ی حوکمه ٧٢
- بریارو دادوه‌ری کردن ته‌نها بو‌خوایه ٧٣
- پوخته‌ی باس ١٦٥
- کو‌تایی ١٦٦
- سه‌رچاوه‌کان ١٦٩

پرسیاریان له عومهری کوری عەبدول عەزیز کرد چۆن
توانیت بەو ماوه کەمەمی حوکمرانیەت دادگەری جیبەجین
بکەیت؟

ئەویش لە وەلامدا فەرمووی: من نیوانی خۆم و
خوای گەورەم چاک کرد. خوای گەورەش نیوانی من و
خەڵکەکەمی چاک کرد.

ئیسلام بریتیه له چاککردنی نیوان خود له گەڵ
کۆمەلگەداو خود له گەڵ خوای گەورەدا. بەو پێوەره
ئاسمانیهی که له قورئانی پیرۆزدا پایه‌کانی بو دانراوه

ئیسلام و سیاسەت

دوو چەمگ و بەگ هەڵۆیست

په‌یامی حوکمرانی

د. عومەر عەلی

٢٠١٨

